

แผนพัฒนาจังหวัด

(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

จังหวัดระนอง

ฉบับทบทวน

(สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)

กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดระนอง ศาลากลางจังหวัดระนอง

โทร. ๐-๗๗๘๐-๐๑๖๒ www.Ranongstg.com

คำนำ

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ กำหนดให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค รวมทั้งยุทธศาสตร์รายสาขา ตลอดจนความต้องการและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตลอดจนสามารถจัดทำคำของบประมาณได้

๑.๒ พ.ร.ฎ.ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด/กลุ่มจังหวัด พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๘ (๒) ก.น.จ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและงบประมาณจังหวัด โดยแผนพัฒนาจังหวัดสามารถปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ นโยบายหรือความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้ตามความจำเป็น โดยไม่ต้องสิ้นอายุของแผน

จากบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปของโลกในหลายด้านที่สำคัญ เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจโลก การเมือง สภาวะโลกร้อน ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม ซึ่งมีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาจังหวัดระนองเป็นอย่างมาก จังหวัดระนองจึงได้นำหลักเกณฑ์และแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) กำหนด รวมไปถึงปัญหาและความต้องการในระดับพื้นที่ ศักยภาพในการพัฒนาของจังหวัดระนอง มาเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และแผนงาน/โครงการที่สะท้อนให้เห็นถึงการแก้ไขปัญหาโดยจังหวัดคาดหวังว่าแนวทางและกระบวนการดังกล่าวจะส่งผลการเกิดการพัฒนาจังหวัดที่ยั่งยืนต่อไป

จังหวัดขอขอบคุณทุกภาคส่วนและผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำและขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัดฉบับทบทวนใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ (๒๕๕๗-๒๕๖๐) ด้วยดีตลอดมา

คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดระนอง

=====

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) : คำนำ

สารบัญ

		หน้า
ส่วนที่ ๑	สภาพทั่วไปของจังหวัดระนอง	
	◊ ลักษณะทางกายภาพ	๑
	◊ การเมือง การปกครอง	๔
	◊ ประชากรและโครงสร้างประชากร	๖
	◊ ด้านสังคม	๘
	◊ โครงสร้างพื้นฐาน	๑๘
	◊ การค้าจังหวัดระนอง	๒๒
	◊ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒๓
	◊ การท่องเที่ยว	๒๙
ส่วนที่ ๒	การวิเคราะห์สภาพการณ์ และศักยภาพ ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง	
	◊ ด้านเศรษฐกิจ	๓๕
	◊ ด้านสังคม	๗๒
	◊ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๘๕
	◊ ด้านความมั่นคง	๙๓
ส่วนที่ ๓	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)	
	◊ จุดแข็ง (Strength)	๑๐๘
	◊ จุดอ่อน (Weakness)	๑๐๙
	◊ โอกาส (Opportunity)	๑๐๙
	◊ อุปสรรค (Threat)	๑๑๐
	◊ บริบทการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม	๑๑๑
	◊ ศักยภาพการพัฒนาจังหวัด	๑๑๓
	◊ ประเด็นปัญหา / ความต้องการพัฒนา	๑๑๔

/ส่วนที่ ๔ ...

	หน้า
ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
◇ วิสัยทัศน์	๑๔๕
◇ พันธกิจ / เป้าประสงค์รวม	๑๔๕
◇ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	๑๔๖
◇ ประเด็นยุทธศาสตร์	๑๔๖
◇ Valuechain	๑๕๑
 ภาคผนวก ก.	
◇ สรุปภาพรวมแผนพัฒนาจังหวัด ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗ – ๒๕๖๐)	
◇ แบบ จ.๑ (จังหวัด) ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด	
 ภาคผนวก ข.	
◇ ลำดับความสำคัญตามประเด็นและกลยุทธ์	
◇ ลำดับความสำคัญโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์	
 ภาคผนวก ค.	
◇ โครงการที่สำคัญของจังหวัดระนอง (positioning)	

=====

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปของจังหวัดระนอง

- ◆ ลักษณะทางกายภาพ
- ◆ การเมือง การปกครอง
- ◆ ประชากรและโครงสร้างประชากร
- ◆ ด้านสังคม
- ◆ โครงสร้างพื้นฐาน
- ◆ การค้าจังหวัดระนอง
- ◆ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ◆ การท่องเที่ยว

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปของจังหวัดระนอง

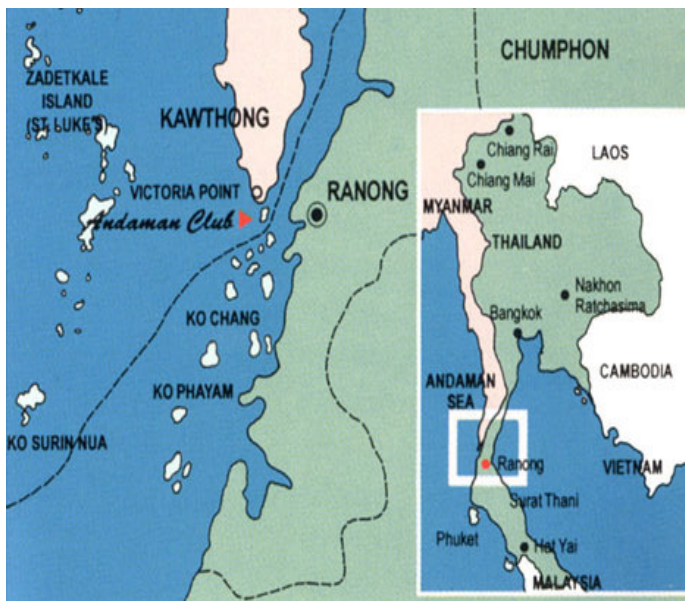
๑. ลักษณะทางกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง/ขนาด/อาณาเขต

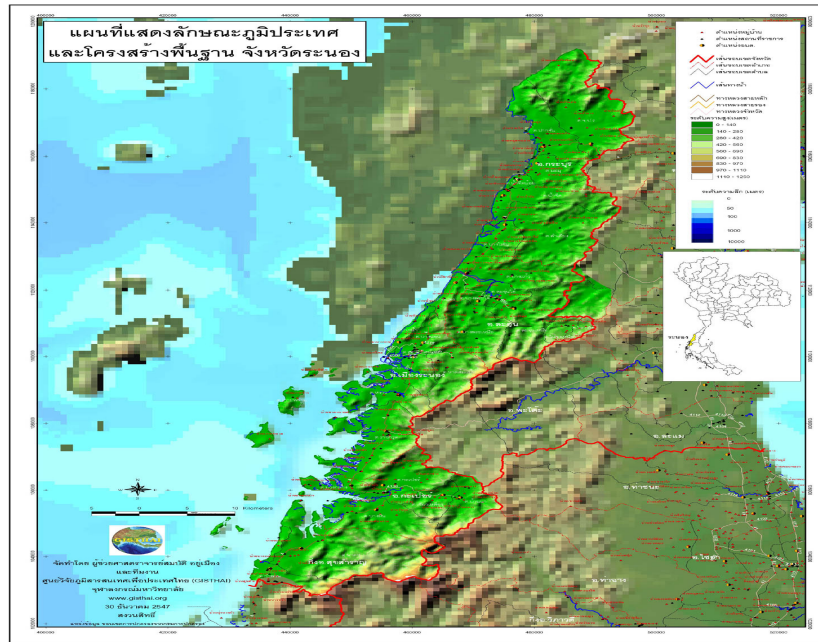
จังหวัดระนองเป็นจังหวัดภาคใต้ตอนบน ด้านทิศตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน และสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (Republic of the Union of Myanmar) มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๒๙๘.๐๔๕ ตารางกิโลเมตร (๒,๐๖๑,๒๗๘ ไร่) คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๓ ของเนื้อที่ทั้งประเทศ และเป็นลำดับที่ ๖๐ ของประเทศ และมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอเมือง, อำเภอสวี, อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร และอำเภอไชยา, อำเภอท่าฉาง, อำเภอบ้านตาขุน และอำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา และอำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (Republic of the Union of Myanmar) และทะเลอันดามัน

แผนที่ : แสดงที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดระนอง

แผนที่ : แสดงลักษณะภูมิประเทศและโครงสร้างพื้นฐาน จังหวัดระนอง

ที่มา : ศูนย์วิจัยภูมิสารสนเทศเพื่อประเทศไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดระนองมีลักษณะรูปร่างเรียวยาว แคบ ระยะทางนับจากทิศเหนือสุดจดใต้สุดยาวประมาณ ๑๖๙ กิโลเมตร มีส่วนที่กว้างที่สุดที่เป็นพื้นดิน ประมาณ ๒๕ กิโลเมตร และมีส่วนที่แคบที่สุด ๙ กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศประกอบด้วย ทิวเขา หุบเขาสลับซับซ้อน และเป็นป่าปกคลุม ทางทิศตะวันออกของจังหวัดพื้นที่ลาดเอียงลงสู่ทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก โดยมีสัดส่วนเป็นพื้นที่ราบประมาณร้อยละ ๑๔ และเป็นภูเขาประมาณ ร้อยละ ๘๖ มีเกาะใหญ่น้อยในทะเลอันดามันจำนวน ๖๒ เกาะ และมีแม่น้ำกระบุรีกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์

ตาราง : แสดงลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่จังหวัดระนอง

ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่	จำนวน (ไร่)
พื้นที่ราบ เกือบราบ มีความลาดชัน ๐ - ๒%	๒๘๘,๕๘๐
พื้นที่ราบลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชันเล็กน้อย คือ ๒ - ๘%	๗๕๖,๑๗๐
พื้นที่ลูกคลื่นลอนชัน ได้แก่ พื้นที่ซึ่งมีความลาดชันปานกลาง คือ ๘ - ๑๖%	๕๙๐,๕๙๐
พื้นที่ที่เป็นเขา เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันมาก คือ ๑๖ - ๓๕%	๓๘๐,๗๒๒
พื้นที่สูงชัน ได้แก่ ดินที่มีความลาดชัน ๓๕ - ๕๐%	๔๒,๐๕๐
พื้นที่สูงชันมาก ได้แก่ พื้นที่ที่มีความลาดชัน ๕๐ - ๗๐%	๑,๙๕๔
พื้นที่สูงชันมากที่สุด ได้แก่ พื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๗๕%	๑,๒๑๒
รวมพื้นที่ทั้งหมด	๒,๐๖๑,๒๗๘

ที่มา : อ้างอิงจากเว็บไซต์จังหวัดระนอง (www.ranong.go.th) รวบรวมข้อมูลโดยโครงการชลประทานจังหวัดระนอง (เข้าถึงเมื่อวันที่ ๕ มิ.ย. ๒๕๕๔)

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

เป็นจังหวัดที่ได้ชื่อว่ามีฝนตกชุกที่สุดของประเทศหรือที่รู้จักกันในนาม “เมืองฝนแปดแดดสี่” เนื่องจากได้รับลมมรสุมทั้งสองด้านปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๔,๑๘๓.๗ มิลลิเมตร/ต่อปี ฝนตกในแต่ละปี ประมาณ ๖ - ๘ เดือน ตั้งแต่เดือนเมษายน-ตุลาคม และตกมากที่สุดในช่วงเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม อุณหภูมิสูงสุด ๓๔.๔๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด ๒๑.๐๔ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ประมาณ ๒๘ องศาเซลเซียส ทั้งนี้ ความชื้นสัมพัทธ์ของจังหวัดสูงสุดเฉลี่ยร้อยละ ๙๕.๖๗ และต่ำสุดเฉลี่ย ร้อยละ ๔๕.๘๓

ตาราง : แสดงสภาพภูมิอากาศ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๓

ปี พ.ศ. (เฉลี่ยทั้ง ปี)	ปริมาณ น้ำฝน (ม.ม.)	จำนวน วันฝนตก	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์ (ร้อยละ)		
			สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
๒๕๕๔	๔๑๕๑.๕	๒๐๓	๓๓.๕๘	๒๑.๑๖	๒๙.๔๘	๙๗.๐๗	๔๘.๑๗	๗๙.๘๓
๒๕๕๓	๓,๓๑๕.๒	๒๐๑	๓๓.๒๖	๒๓.๒๑	๒๗.๖๐	๙๕.๖๗	๔๕.๘๓	๗๘.๘๑
๒๕๕๒	๔,๔๐๔	๒๐๓	๓๔	๒๑	๒๗.๑๘	๙๕.๐๐	๔๗.๘๓	๗๘.๔๓
๒๕๕๑	๓,๗๘๗.๖	๑๘๘	๒๘.๖	๒๖.๔	๒๗.๓๐	๘๔.๑๙	๖๘.๑๒	๗๗.๓๙

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง ข้อมูลปรับปรุงล่าสุดเมื่อ สิงหาคม ๒๕๕๕

ในส่วนของลมมรสุมนั้น จังหวัดระนองได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทยช่วงระหว่างกลางเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม โดยมีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูงในซีกโลกบริเวณมหาสมุทรอินเดีย ซึ่งพัดออกจากศูนย์กลางเป็นลมตะวันออกเฉียงใต้ และเปลี่ยนเป็นลมตะวันตกเฉียงใต้ เมื่อพัดข้ามเส้นศูนย์สูตร มรสุมนี้จะนำมวลอากาศชื้นจากมหาสมุทรอินเดีย มาสู่ประเทศไทย ทำให้มีเมฆมาก และฝนตกทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามบริเวณชายฝั่งทะเลจังหวัดระนอง และเทือกเขาด้านรับลมจะมีฝนมากกว่าบริเวณอื่น จังหวัดแบ่งฤดูกาลตามลักษณะลมฟ้าอากาศของประเทศไทยออกเป็น ๓ ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ระยะเวลาเป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้อากาศร้อนทั่วไป อากาศจะร้อนที่สุดในเดือนเมษายน แต่ไม่ร้อนมากนัก เนื่องจากภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรอยู่ใกล้ทะเล กระแสลมและไอน้ำจากทะเล ทำให้อากาศคลายความร้อนลงไปมาก

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม จะมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และร่องความกดอากาศต่ำจะพาดผ่านภาคใต้เป็นระยะ ๆ อีกด้วย จึงทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดู และเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม จะมีฝนตกชุกที่สุดในรอบปี

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในระยะนี้จะมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเย็นและแห้งจากประเทศจีนพัดปกคลุมประเทศไทย ทำให้อุณหภูมิลดลงทั่วไปและมีอากาศหนาวเย็น แต่เนื่องจากจังหวัดระนองอยู่ใกล้ทะเลอุณหภูมิจึงลดลงเล็กน้อยเป็นครั้งคราว อากาศไม่สู้จะหนาวเย็นมากนัก และตามชายฝั่งจะมีฝนตกทั่วไปแต่มีปริมาณไม่มาก

๒. การเมือง การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

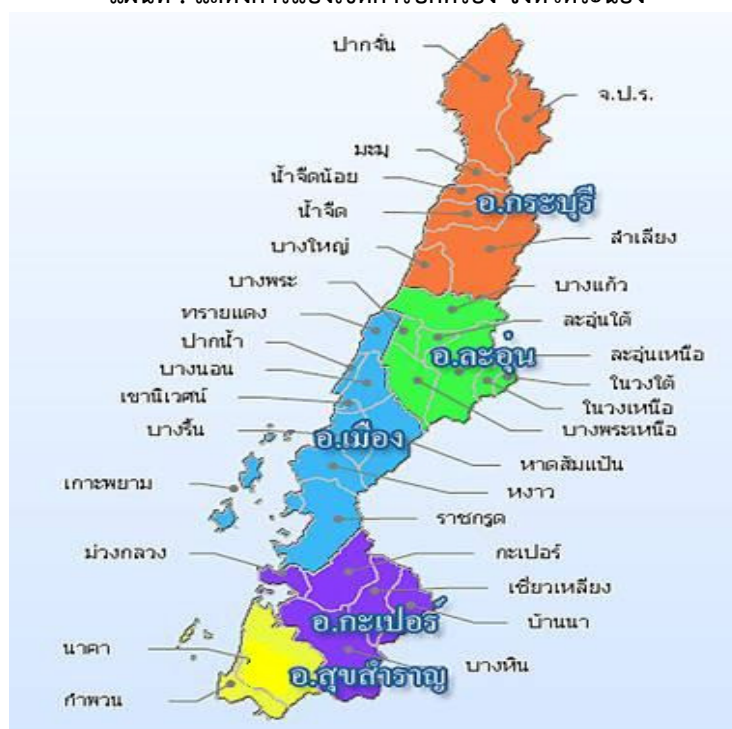
จังหวัดระนองแบ่งการปกครองออกเป็น ๕ อำเภอ ๓๐ ตำบล ๑๗๘ หมู่บ้าน ได้แก่ อำเภอเมืองระนอง กระบุรี อำเภอละอุ่น อำเภอกะเปอร์ และอำเภอสušสำราญ ทั้งนี้ สามารถสรุปข้อมูลทั่วไปของแต่ละอำเภอได้ ดังนี้

ตาราง : แสดงพื้นที่ จำแนกตามเขตการปกครองรายอำเภอ

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ห่างจาก จังหวัด (ก.ม.)	ตั้งเมื่อ (พ.ศ.)	จำนวน		ประชากร		รวม
				ตำบล	หมู่บ้าน	ชาย	หญิง	
เมืองระนอง	๗๑๓.๗๒๓	-	๒๔๘๑	๙	๓๘	๔๖,๖๓๓	๔๒,๘๖๖	๘๙,๖๙๗
ละอุ่น	๗๔๘.๕๔๖	๔๓	๒๕๑๖	๗	๓๐	๗,๐๒๒	๖,๖๐๓	๑๓,๖๒๕
กะเปอร์	๖๕๗.๖๘๘	๕๒	๒๕๐๘	๕	๓๔	๑๐,๓๙๖	๑๐,๐๔๒	๒๐,๔๓๘
กระบุรี	๗๘๓.๐๑	๖๐	๒๔๓๙	๗	๖๑	๒๓,๔๐๒	๒๒,๒๔๒	๔๕,๖๔๔
สุษสำราญ	๓๙๕.๐๗๘	๙๒	๒๕๕๐	๒	๑๕	๖,๐๖๖	๕,๙๖๕	๑๒,๐๓๑
รวม	๓,๒๙๘.๐๕	๒๔๗		๓๐	๑๗๘	๙๓,๕๑๙	๘๗,๗๑๘	๑๖๑,๒๓๗

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ข้อมูลประชากร ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

แผนที่ : แสดงการแบ่งเขตการปกครอง จังหวัดระนอง

- **อำเภอเมืองระนอง** : อำเภอเมืองระนอง ตั้งอยู่ริมถนนเรื่องราษฎร์ ตำบลเขาหินเวศน์ มีเนื้อที่ประมาณ ๗๑๓.๗๒๓ ตารางกิโลเมตร โดยทั่วไปเป็นภูเขา พื้นที่ราบสูงส่วนมาก ที่ราบต่ำมีน้อย ความสูงขึ้นอยู่กับด้านทิศตะวันออก ค่อยๆ ลาดต่ำลงมาทางทิศตะวันตกด้านชายฝั่งทะเลอันดามัน มีแม่น้ำกระบุรีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน และลำคลองเล็กๆ จำนวน ๙ สาย ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน เงาะ มะพร้าว จำปาตะ มะม่วงหิมพานต์ ลองกอง กาแฟ ทุเรียน มังคุด สะตอหมาก และการปศุสัตว์ ได้แก่ โค กระบือ แพะ สุกร เป็ด ไก่

- **อำเภอกระบุรี** : ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดระนอง ห่างจากตัวจังหวัดระนอง ๖๐ กิโลเมตร เป็นอำเภอที่มีพื้นที่มากที่สุดของจังหวัดระนอง (พื้นที่เท่ากับ ๗๘๓.๐๑๐ ตารางกิโลเมตร) มีอาชีพหลัก ได้แก่ ทำสวนยางพารา กาแฟ ปาล์ม และผลไม้ อาชีพเสริม ได้แก่ ค้าขาย ประมงพื้นบ้าน และรับจ้าง มีแม่น้ำกระบุรีเป็นแม่น้ำ สายหลักไหลผ่าน

- **อำเภอละอุ่น** : เป็นอำเภอที่ได้ชื่อว่า "อำเภอในหุบเขา" ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดระนอง ห่างจากตัวจังหวัดระนอง ถนนสายหาดส้มแป้น - บางพระใต้ ระยะทาง ๓๒ กิโลเมตร และถนนเพชรเกษม - ละอุ่น แยกกิโลเมตรที่ ๓๐ ระยะทาง ๔๓ กิโลเมตร มีอาณาเขตชายฝั่งริมทะเลด้านตะวันตกติดต่อกับประเทศพม่า มีเนื้อที่ประมาณ ๗๔๘.๕๔๖ ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงต่ำ มีลำน้ำสำคัญ ได้แก่ คลองละอุ่น คลองบางพระ คลองบางแก้ว ลักษณะพื้นที่คล้ายกับรูปหัวใจ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาบางส่วนเป็นที่ราบ มีเนื้อที่เพื่อการเกษตรประมาณ ๓๙,๑๙๔ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๕ ของพื้นที่ทั้งหมด ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรมีการทำสวนยางพารา สวนปาล์ม และทำไร่กาแฟ

- **อำเภอกะเปอร์** : ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดระนอง ห่างจากตัวจังหวัดระนอง ๕๒ กิโลเมตร ติดชายฝั่งทะเลอันดามัน ห่างจากกรุงเทพมหานคร ไปตามทางหลวงหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ ๖๒๐ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๖๕๗.๖๘๘ ตารางกิโลเมตร มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งด้านป่าไม้ สัตว์ป่า ของป่า และแร่ธาตุต่าง ๆ มีแม่น้ำลำคลองที่สำคัญ ๒ สาย คือ คลองกะเปอร์ มีต้นกำเนิดจากเขาแม่ยายหมอน และคลองบางหิน มีต้นกำเนิดจากเขา-แดนคลองยัน ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรกรรมและการประมง ซึ่งในพื้นที่มีพืชทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา กาแฟ เงาะ มังคุด ลองกอง และปาล์มน้ำมัน

- **อำเภอสุขสำราญ** : อยู่ทางทิศใต้ของจังหวัดระนอง ห่างจากจังหวัดระนอง ประมาณ ๙๒ กิโลเมตร มีเนื้อที่รวมประมาณ ๓๙๕.๐๗๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๔๖,๙๒๙.๓๗๕ ไร่ พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบไหล่ทวีปและที่ราบเชิงเขา มีภูเขาสูงและป่าไม้สลับอยู่ทั่วไป พื้นดินส่วนใหญ่เป็นดินทราย มีพื้นที่ราบประมาณร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่ทั้งหมด มีภูเขาใหญ่เป็นแนวยาวอยู่ทางทิศตะวันออกของอำเภอ และมีภูเขากระจัดกระจายอยู่ตามริมแนวฝั่งอันดามันด้านทิศตะวันตกมียอดภูเขาสูง คือ ยอดเขาแดน เป็นรอยต่อของ ๓ จังหวัด คือ ระนอง พังงา และสุราษฎร์ธานี รวมมีพื้นที่ที่เป็นป่าไม้และภูเขา ประมาณร้อยละ ๗๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

๒.๒ โครงสร้างการบริหารราชการ จังหวัดระนอง มีรูปแบบการบริหารราชการเป็น ๓ รูปแบบ คือ

๑) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือระดับจังหวัด ประกอบด้วย ส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน ๓๒ หน่วยงาน และระดับอำเภอ ประกอบด้วย ๕ อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอกระบุรี อำเภอกะเปอร์ อำเภอละอุ่น และอำเภอสุขสำราญ

๒) การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วย ส่วนราชการสังกัดส่วนกลาง ซึ่งมาตั้งหน่วยงานในจังหวัด ๗๗ หน่วยงาน หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๔ หน่วยงาน และหน่วยงานอิสระ ๗ หน่วยงาน

๓) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๘ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๑ แห่ง

๓. ประชากรและโครงสร้างประชากร

๓.๑ ประชากร

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ระบุจำนวนประชากรจากการทะเบียน จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ (เฉพาะผู้มีสัญชาติไทยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน) ของจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๔ รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตาราง : จำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ

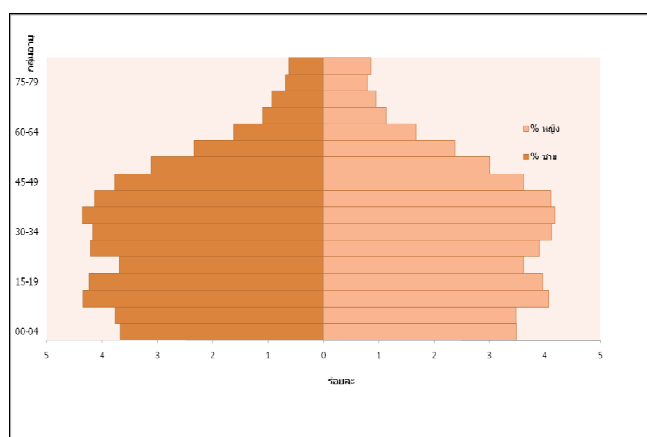
กลุ่มอายุ	ชาย	หญิง	รวม
๐๐-๐๔	๕,๖๗๓	๕,๔๘๗	๑๑,๑๖๐
๐๕-๐๙	๖,๒๔๖	๕,๘๘๘	๑๒,๑๓๔
๑๐-๑๔	๖,๖๘๖	๖,๑๑๒	๑๒,๗๙๘
๑๕-๑๙	๗,๓๐๙	๖,๗๙๕	๑๔,๑๐๔
๒๐-๒๔	๖,๒๖๐	๖,๑๓๓	๑๒,๓๙๓
๒๕-๒๙	๖,๖๑๔	๖,๓๓๒	๑๒,๙๔๖
๓๐-๓๔	๖,๘๙๒	๖,๕๓๔	๑๓,๔๒๖
๓๕-๓๙	๖,๙๕๙	๖,๘๔๑	๑๓,๘๐๐
๔๐-๔๔	๗,๑๒๑	๗,๑๐๑	๑๔,๒๒๒
๔๕-๔๙	๖,๕๕๔	๖,๒๕๘	๑๒,๘๑๒
๕๐-๕๔	๕,๔๖๔	๕,๒๘๖	๑๐,๗๕๐
๕๕-๕๙	๔,๓๗๙	๔,๔๒๐	๘,๗๙๙

กลุ่มอายุ	ชาย	หญิง	รวม
๖๐-๖๔	๓,๐๔๖	๓,๑๖๔	๖,๒๑๐
๖๕-๖๙	๒,๐๐๖	๒,๐๘๕	๔,๐๙๑
๗๐-๗๔	๑,๕๗๒	๑,๖๖๕	๓,๒๓๗
๗๕-๗๙	๑,๒๓๓	๑,๓๐๒	๒,๕๓๕
๘๐+	๑,๒๔๑	๑,๗๒๐	๒,๙๖๑
รวม	๘๕,๒๕๕	๘๓,๑๒๓	๑๖๘,๓๗๘

ที่มา : กรมการปกครอง รวบรวมโดยสำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๓.๒ โครงสร้างประชากร

แผนภาพ : จำนวนประชากรจำแนกตามกลุ่มอายุ จังหวัดระนอง พ.ศ. ๒๕๕๓

หากจำแนกรายละเอียดตามโครงสร้างหรือองค์ประกอบด้านกลุ่มอายุของประชากรนั้นจะพบว่า จังหวัดระนองมีสัดส่วนประชากรโดยส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ๑๕-๕๙ ปี รองลงมาคือช่วงแรกเกิด - ๑๔ ปี และ ๖๐ ปีขึ้นไป หรือ วัยเด็ก วัยรุ่น และวัยทำงานในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยจะสังเกตเห็นว่าจะมีการลดลงในช่วงอายุ ๒๐-๒๔ ปี ซึ่งน่าจะเป็นการโยกย้ายเพื่อไปศึกษาต่อนอกพื้นที่

๔. ด้านสังคม

๔.๑ ด้านคุณภาพชีวิต

สรุปผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับจังหวัด (จปฐ.๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ จังหวัดระนอง

ตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่ สำรวจ ทั้งหมด	ผ่านเกณฑ์		เป้าหมาย (ร้อยละ)	ผลการ เทียบ เป้าหมาย	จำนวนที่ ต้องแก้ไข ทั้งหมด
		จำนวน	ร้อยละ			
หมวดที่ ๑ สุขภาพดี (ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดี)						
๑. หญิงตั้งครรภ์ได้รับการดูแลก่อนคลอด	๗๙๓ คน	๗๙๓ คน	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	✓	- คน
๒. แม่ที่คลอดลูกได้รับทำคลอด/ดูแลหลังคลอด	๕๔๘ คน	๕๔๘ คน	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	✓	- คน
๓. เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักไม่ต่ำกว่า ๒,๕๐๐ กรัม	๗๗๑ คน	๗๗๐ คน	๙๙.๙	๑๐๐.๐	✗	๑ คน
๔. เด็กอายุต่ำกว่า ๑ ปี ได้รับวัคซีนครบ	๗๗๑ คน	๗๗๑ คน	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	✓	- คน
๕. เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างน้อย ๔ เดือนแรก	๖๐๗ คน	๕๙๙ คน	๙๘.๗	๙๕.๐	✓	๘ คน
๖. เด็ก – ๕ ปี เจริญเติบโตตามเกณฑ์มาตรฐาน	๕,๒๒๗ คน	๕,๒๒๗ คน	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	✓	- คน
๗. เด็ก ๖-๑๕ ปี เจริญเติบโตตามเกณฑ์มาตรฐาน	๑๓,๙๔๖ คน	๑๓,๙๔๖ คน	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	✓	- คน
๘. เด็ก ๖-๑๒ ปี รับฉีดวัคซีนป้องกันโรคครบ	๙,๒๐๔ คน	๙,๒๐๔ คน	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	✓	- คน
๙. ครรภ์เรื้อรังได้กินอาหารถูกสุขลักษณะปลอดภัย	๒๘,๐๙๗ ครร.	๒๖,๘๖๐ ครร.	๙๕.๖	๙๕.๐	✓	๑,๒๓๗ ครร.
๑๐. ครรภ์เรื้อรังมีความรู้การใช้ยาถูกต้องเหมาะสม	๒๘,๐๙๗ ครร	๒๗,๕๗๑ ครร.	๙๘.๑	๑๐๐.๐	✗	๕๒๖ ครร.
๑๑. คนอายุ ๓๕ ปี ขึ้นไปได้รับตรวจสุขภาพประจำปี	๔๓,๘๗๒ คน	๔๑,๓๐๔ คน	๙๔.๑	๕๐.๐	✓	๒,๕๖๘ คน
๑๒. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ออกกำลังกายสัปดาห์ละ ๓ วัน	๘๒,๔๕๗ คน	๘๑,๘๒๘ คน	๙๙.๒	๖๐.๐	✓	๖๒๙ คน
๑๓. ทุกคนในครัวเรือนที่มีประสิทธิประกันสุขภาพ มีหลักประกันสุขภาพ	๘๖,๐๘๙ คน	๘๖,๐๑๗ คน	๙๙.๙	๙๘.๐	✓	๗๒ คน
หมวดที่ ๒ มีบ้านอาศัย (ประชาชนมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม)						
๑๔. ครรภ์เรื้อรังมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย	๒๘,๐๙๗ ครร.	๒๗,๘๓๔ ครร.	๙๙.๑	๑๐๐.๐	✗	๒๖๓ ครร.
๑๕. ครรภ์เรื้อรังมีน้ำสะอาดดื่มและบริโภคเพียงตลอดปี	๒๘,๐๙๗ ครร.	๒๗,๖๒๓ ครร.	๙๘.๓	๙๕.๐	✓	๔๗๔ ครร.
๑๖. ครรภ์เรื้อรังมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี	๒๘,๐๙๗ ครร.	๒๗,๕๗๙ ครร.	๙๘.๒	๙๕.๐	✓	๕๑๘ ครร.
๑๗. ครรภ์เรื้อรังจัดบ้านเรือน/บริเวณถูกสุขลักษณะ	๒๘,๐๙๗ ครร.	๒๗,๗๘๙ ครร.	๙๘.๙	๙๕.๐	✓	๓๐๘ ครร.
๑๘. ครรภ์เรื้อรังไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	๒๘,๐๙๗ ครร.	๒๗,๗๑๔ ครร	๙๙.๖	๑๐๐.๐	✗	๓๘๓ ครร.
๑๙. ครรภ์เรื้อรังมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี	๒๘,๐๙๗ ครร.	๒๘,๐๔๖ ครร	๙๙.๘	๑๐๐.๐	✗	๕๑ ครร
๒๐. ครรภ์เรื้อรังมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๒๘,๐๙๗ ครร.	๒๗,๙๔๘ ครร.	๙๙.๕	๑๐๐.๐	✗	๑๔๙ ครร.
๒๑. ครรภ์เรื้อรังมีความอบอุ่น	๒๘,๐๙๗ ครร.	๒๗,๙๒๒ ครร.	๙๙.๔	๑๐๐.๐	✗	๑๗๕ ครร.

ตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่ สำรวจ ทั้งหมด	ผ่านเกณฑ์		เป้าหมาย (ร้อยละ)	ผลการ เทียบ เป้าหมาย	จำนวนที่ ต้องแก้ไข ทั้งหมด
		จำนวน	ร้อยละ			
หมวดที่ ๓ ผักใฝ่การศึกษา (ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงบริการด้านการศึกษา)						
๒๒. เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้	๑,๘๐๘ คน	๑,๘๐๖ คน	๙๙.๙	๘๐.๐	✓	๒ คน
๒๓. เด็กอายุ ๓-๕ ปี ได้รับการเตรียมความพร้อม ก่อนวัยเรียน	๓,๔๑๙ คน	๓,๔๑๙ คน	๑๐๐.๐	๘๐.๐	✓	- คน
๒๔. เด็กอายุ ๖-๑๕ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี	๑๓,๙๔๖ คน	๑๓,๙๔๖ คน	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	✓	- คน
๒๕. เด็กจบภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อมัธยมปลาย	๑,๗๐๗ คน	๑,๖๖๘ คน	๙๗.๗	๙๕.๐	✓	๓๙ คน
๒๖. เด็กจบภาคบังคับ ๙ ปี ได้รับฝึกอบรมด้านอาชีพ	๓๙ คน	๓๙ คน	๑๐๐.๐	๘๐.๐	✓	- คน
๒๗. คนอายุ ๑๕-๖๐ ปี อ่านเขียนไทยได้	๖๐,๗๘๖ คน	๖๐,๓๖๑ คน	๙๙.๘	๑๐๐.๐	✗	๔๒๕ คน
๒๘. คนในครัวเรือนได้รับรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์	๒๘,๐๙๗ คร.	๒๗,๙๒๑ คร.	๙๙.๔	๑๐๐.๐	✗	๑๗๖ คร.
หมวดที่ ๔ รายได้ก้าวหน้า (ประชาชนมีการประกอบอาชีพและมีรายได้พอเพียงต่อการดำรงชีวิต)						
๒๙. คนอายุ ๑๕-๖๐ ปี มีอาชีพและมีรายได้	๕๔,๖๗๔ คน	๕๓,๒๐๓ คน	๙๗.๓	๙๕.๐	✓	๑,๔๗๑ คน
๓๐. คนในครัวเรือน มีรายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๒๓,๐๐๐ บาทต่อคนต่อไป	๒๘,๐๙๗ คร.	๒๘,๐๙๗ คร.	๑๐๐.๐	๗๐.๐	✓	- คร.
๓๑. ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	๒๘,๐๙๗ คร.	๒๕,๘๑๓ คร.	๙๑.๙	๘๐.๐	✓	๒,๒๘๔ คร.
หมวดที่ ๕ ปลูกฝังค่านิยม (ประชาชนมีการปลูกฝังค่านิยมไทยให้กับตนเองเพื่อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น)						
๓๒. คนในครัวเรือนไม่ติดสุรา	๘๗,๖๘๑ คน	๘๖,๘๒๑ คน	๙๙.๐	๑๐๐.๐	✗	๘๖๐ คน
๓๓. คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	๘๗,๖๖๖ คน	๘๙,๓๒๔ คน	๙๐.๕	๙๐.๐	✓	๘,๓๔๒ คน
๓๔. คนในครัวเรือน ปฏิบัติตนตามขนบธรรมเนียม และมารยาทไทย	๒๘,๐๙๗ คร.	๒๗,๗๙๑ คร.	๙๘.๙	๙๕.๐	✓	๓๐๖ คร.
๓๕. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา	๒๘,๐๙๗ คร.	๒๗,๐๔๓ คร.	๙๖.๒	๑๐๐.๐	✗	๑,๐๕๔ คร.
๓๖. คนสูงอายุได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคนในครัวเรือน	๙,๓๖๓ คน	๙,๓๖๓ คน	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	✓	- คน
๓๗. คนพิการ ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคนในครัวเรือน	๑,๐๓๔ คน	๑,๐๓๔ คน	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	✓	- คน
หมวดที่ ๖ ร่วมใจพัฒนา (ประชาชนมีจิตสำนึกและร่วมกันรักษาสีทึ่ของตนเองเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น)						
๓๘. คนในครัวเรือนเป็นสมาชิกกลุ่มในหมู่บ้าน/ชุมชน ตำบล	๒๘,๐๙๗ คร.	๒๖,๙๗๖ คร.	๙๖.๐	๙๕.๐	✓	๑,๑๒๑ คร.
๓๙. คนในครัวเรือนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อ สาธารณะของชุมชน/ท้องถิ่น	๒๘,๐๙๗ คร.	๒๗,๐๑๗ คร.	๙๖.๒	๙๕.๐	✓	๑,๐๘๐ คร.
๔๐. คนในครัวเรือนร่วมทำกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติของหมู่บ้าน/ชุมชน	๒๘,๐๙๗ คร.	๒๗,๓๒๙ คร.	๙๗.๓	๙๐.๐	✓	๗๖๘ คร.
๔๑. คนในครัวเรือนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน/ ชุมชน	๒๘,๐๙๗ คร.	๒๗,๒๐๘ คร.	๙๖.๘	๑๐๐.๐	✗	๘๘๙ คร.
๔๒. คนที่มีสิทธิได้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง	๖๔,๒๖๘ คน	๖๓,๓๔๓ คน	๙๘.๖	๙๐.๐	✓	๙๒๕ คน
สรุปตัวชี้วัดของทั้งประเทศ						
✓ บรรลุเป้าหมาย ๓๐ ตัวชี้วัด คือตัวชี้วัดที่						
๑,๒,๔,๕,๖,๗,๘,๙,๑๑,๑๒,๑๓,๑๕,๑๖,๑๗,๑๘,๑๙,๒๐,๒๑,๒๒,๒๓,๒๔,๒๕,๒๖,๒๗,๒๘,๒๙,๓๐,๓๑,๓๓,๓๔,๓๖,๓๗,๓๘,๓๙,๔๐,๔๒						
✗ ไม่บรรลุเป้าหมาย ๑๒ ตัวชี้วัด คือตัวชี้วัดที่ ๓,๑๐,๑๔,๑๘,๑๙,๒๐,๒๑,๒๒,๒๓,๒๘,๓๒,๓๕,๔๑						
ไม่มีข้อมูล ๐ ตัวชี้วัด						

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :
 ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไป

๔.๒ การสาธารณสุข

สถานบริการสาธารณสุขและบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดระนอง มีจำนวนโรงพยาบาลรัฐจำนวน ๕ แห่ง ๔๐๔ เตียง สถานิอนามัย ๔๕ แห่ง จำนวนแพทย์ ในจังหวัด มีทั้งหมด ๓๒ คน ทันตแพทย์ ๑๕ คน เภสัชกร ๒๓ คน พยาบาล ๔๔๗ คน และ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ๖๓ คน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง : แสดงประเภทสถานบริการสาธารณสุขและบุคลากร ปี ๒๕๕๓

ประเภทสถานบริการสาธารณสุข/ บุคลากร	หน่วย	พ.ศ.			
		๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓
โรงพยาบาลรัฐ	แห่ง/เตียง	๕/๔๐๔	๕/๔๐๔	๕/๔๐๔	๕/๔๐๔
โรงพยาบาลเอกชน	แห่ง	-	-	-	-
สถานีอนามัย/ ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล	แห่ง	๔๕ ๑	๔๕ ๑	๔๕ ๑	๔๕ ๑
แพทย์	คน	๓๓	๓๑	๒๘	๓๒
ทันตแพทย์	คน	๑๓	๑๔	๑๕	๑๕
เภสัชกร	คน	๒๗	๒๗	๒๗	๒๓
พยาบาล	คน	๔๑๐	๔๔๕	๔๔๓	๔๔๗
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	คน	๖๙	๘๔	๕๐	๖๓

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง

ตาราง : แสดงทรัพยากรบุคคลด้านสาธารณสุขภาครัฐและเอกชน ปี ๒๕๕๓

บุคลากร	จำนวน (คน)	อัตราส่วน ๑: ประชากร
แพทย์	๓๓	๔,๘๙๐
ทันตแพทย์	๑๘	๑๐,๐๕๒
เภสัชกร	๒๗	๖,๗๐๑
พยาบาล	๔๕๒	๔๐๐
เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน	๘๓	๒,๑๘๒

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง

จำนวนผู้ป่วย ๕ โรคภัยแรงของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่มีสัดส่วนน้อยกว่าจังหวัดในกลุ่มภาคใต้อื่น ๆ

ตาราง : แสดงจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ ๕ โรคของภาคใต้ ปี ๒๕๕๐

จังหวัด	จำนวนผู้ป่วย ๕ โรคสำคัญ (หน่วย : คน)				
	ความดันโลหิตสูง	เบาหวาน	หัวใจ	หลอดเลือดสมอง	มะเร็ง
ประเทศ	๔๔๗,๗๓๗	๓๗๔,๕๑๘	๑๕๐,๑๑๘	๑๑๘,๐๘๕	๗๕,๒๔๓
ภาคใต้	๗๖,๔๑๕	๕๒,๗๗๓	๒๓,๓๙๐	๑๙,๙๑๗	๗,๒๒๕
กลุ่มจังหวัดอันดามัน (คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	๑๗,๗๒๙	๑๑,๔๖๒	๑๔,๕๓๙	๕,๐๖๓	๑,๕๙๑
	๒๓.๒๐	๒๑.๗๒	๖๒.๑๖	๒๕.๔๒	๒๒.๐๒
ระนอง	๑,๙๓๗	๘๘๕	๑,๑๗๐	๓๐๐	๑๐๐
พังงา	๒,๓๙๗	๑,๕๘๔	๒,๓๑๐	๕๒๒	๒๘๓
ภูเก็ต	๒,๘๕๔	๒,๔๖๖	๒,๕๓๔	๑,๑๑๖	๔๔๐
กระบี่	๒,๕๙๓	๑,๙๓๒	๒,๐๒๔	๖๒๔	๒๐๖
ตรัง	๗,๙๔๘	๔,๕๙๕	๖,๕๐๑	๒,๕๐๑	๕๖๒
กลุ่มจังหวัดอ่าวไทย (คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	๓๖,๖๕๕	๒๖,๑๒๘	๒๕,๑๕๖	๙,๒๗๔	๓,๕๐๗
	๔๗.๙๗	๔๙.๕๑	๑๐๗.๕๕	๔๖.๕๖	๔๘.๕๔
ชุมพร	๖,๗๖๕	๔,๐๗๕	๒,๙๐๗	๙๙๖	๓๙๔
สุราษฎร์ธานี	๑๒,๑๐๗	๙,๘๕๘	๖,๖๒๙	๓,๐๐๘	๑,๐๐๑
นครศรีธรรมราช	๑๒,๕๙๙	๘,๙๙๘	๑๑,๓๖๐	๓,๖๙๓	๑,๓๖๑
พัทลุง	๕,๑๘๔	๓,๑๙๗	๔,๒๖๐	๑,๕๗๗	๗๕๑
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ (คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	๒๒,๐๓๑	๑๕,๑๘๓	๒๐,๓๘๑	๕,๕๘๐	๒,๑๒๗
	๒๘.๘๓	๒๘.๗๗	๘๗.๑๔	๒๘.๐๒	๒๙.๔๔
สงขลา	๑๐,๐๑๔	๗,๗๑๖	๙,๔๘๙	๓,๓๒๗	๑,๐๕๔
สตูล	๒,๕๗๗	๑,๓๗๔	๑,๖๗๔	๓๗๓	๑๘๕
ปัตตานี	๒,๙๘๔	๒,๐๙๓	๓,๒๔๐	๔๔๕	๒๔๘
ยะลา	๓,๐๓๗	๒,๒๕๗	๓,๓๙๓	๙๘๑	๔๐๕
นราธิวาส	๓,๔๑๙	๑,๗๔๓	๒,๕๘๕	๔๕๔	๒๓๕

ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข

๔.๓ มิติด้านการศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓ จังหวัดระนอง มีสถานศึกษารวมทั้งสิ้น ๑๒๒ แห่ง มีข้าราชการครูรวม ๑,๖๖๖ คน นักเรียน/นักศึกษา รวม ๓๙,๘๐๕ คน สัดส่วนครูต่อนักเรียน เท่ากับ ๑ : ๒๔ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓) ปัจจุบันจังหวัดระนองมีการจัดการศึกษา ครอบคลุมทุกระดับตั้งแต่ระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยมีทั้งสถาบันการศึกษาภาครัฐ และเอกชน ดังนี้

หน่วยงานจัดการศึกษาในระบบ ประกอบด้วย

๑) การศึกษาปฐมวัย เป็นการเตรียมความพร้อมเด็ก อายุ ๓ - ๕ ปี ก่อนเข้าเรียนภาคบังคับ มีหน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับนี้ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง (ทั้งโรงเรียนของรัฐและเอกชน)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ศูนย์เด็กเล็กและศูนย์เด็กปฐมวัย) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านโนนง)

๒) การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่า (ปวช.) มีหน่วยงานจัดการศึกษา คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด สถาบันอาชีวศึกษาสาขาศึกษาอาชีพ ในส่วนเด็กด้อยโอกาส มีโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘ จังหวัดระนอง นอกจากนี้ยังมีศูนย์การศึกษาพิเศษ มีหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพเด็กพิการ โดยจัดกลุ่มเป้าหมาย ๓ กลุ่ม คือ เด็กพิการที่เข้ารับการส่งเสริมพัฒนาในศูนย์ เด็กพิการในโรงเรียนทั่วไปที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ และเด็กพิการที่อยู่บ้าน

๓) การศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา ดังนี้

- การจัดการศึกษาต่ำกว่าปริญญา จัดการศึกษาโดยวิทยาลัยชุมชนจังหวัดระนอง
- การจัดการระดับปริญญาตรีและปริญญาโทมีหน่วยงานที่จัดการศึกษาเป็นศูนย์นอกสถาบัน เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นต้น
- หน่วยงานที่จัดการศึกษานอกระบบของจังหวัดระนองจะจัดการศึกษาทั้งสายสามัญสายอาชีพ และหลักสูตรระยะสั้น โดยมีศูนย์ให้บริการจำนวน ๕ ศูนย์ อยู่ในทุกอำเภอ

๔.๔ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

รายงานคดีอาญาเปรียบเทียบ ของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดระนอง ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยแยกเป็นรายปี									
ประเภทคดี	ม.ค.- ธ.ค.๕๒			ม.ค.- ธ.ค.๕๓			ม.ค.- ๓๑ ต.ค.๕๔		
	เกิด	จับ	คน	เกิด	จับ	คน	เกิด	จับ	คน
๑. คดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ	๘	๖	๑๓	๗	๖	๘	๗	๗	๑๐
๑.๑ ฆ่าผู้อื่น	๘	๖	๑๓	๖	๕	๗	๔	๔	๖
๑.๒ ปล้นทรัพย์									
๑.๓ ชิงทรัพย์ (รวม)							๓	๓	๔
๑.๔ ลักพาเรียกค่าไถ่				๑	๑	๑			
๑.๕ วางเพลิง									
๒. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ	๔๒	๓๕	๕๒	๕๑	๔๔	๕๙	๓๖	๓๑	๔๖
๒.๑ ฆ่าคนตายโดยเจตนา	๘	๖	๑๓	๖	๕	๗	๔	๔	๖
๒.๒ ฆ่าคนตายโดยไม่เจตนา	๑	๑	๑	๔	๓	๓	๒	๑	๑
๒.๓ ฆ่าคนตายโดยประมาท	๑	๑	๒						
๒.๔ พยายามฆ่า	๑๒	๑๐	๑๕	๑๔	๑๒	๑๔	๙	๖	๗
๒.๕ ทำร้ายร่างกาย	๑๗	๑๕	๑๙	๒๑	๑๙	๓๐	๑๘	๑๘	๒๘
๒.๖ ข่มขืนกระทำชำเรา	๓	๒	๒	๖	๕	๕	๓	๒	๔

๓. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	๘๓	๕๒	๗๗	๑๐๔	๕๙	๗๙	๗๔	๔๗	๖๕
๓.๑ ลักทรัพย์	๖๒	๓๒	๕๐	๘๗	๔๓	๖๐	๕๐	๒๖	๔๑
๓.๒ วิ่งราวทรัพย์	๖	๖	๑๑	๘	๗	๑๐	๑	๑	๒
๓.๓ ริดเอาทรัพย์สิน									
๓.๔ กรรโชกทรัพย์	๑								
๓.๕ ชิงทรัพย์ (รวม)							๓	๓	๔
- บาดเจ็บ									
- ไม่บาดเจ็บ							๓	๓	๔
๓.๖ ปล้นทรัพย์									
๓.๗ รับของโจร	๑	๑	๑						
๓.๘ ทำให้เสียทรัพย์	๑๓	๑๓	๑๕	๙	๙	๙	๒๐	๑๗	๑๘
๔. คดีที่น่าสนใจ	๖๐	๒๗	๔๒	๗๔	๒๗	๓๘	๓๕	๑๓	๒๕
๔.๑ โจรกรรมรถจักรยานยนต์	๔๐	๑๗	๓๑	๔๖	๑๘	๒๖	๒๕	๑๑	๒๓
๔.๒ โจรกรรมรถยนต์				๒	๑	๒	๑		
๔.๓ โจรกรรมโค-กระบือ									
๔.๔ โจรกรรมเครื่องมือเกษตร									
๔.๕ ปล้น-ชิงรถยนต์โดยสาร									
๔.๖ ปล้น-ชิงรถยนต์แท็กซี่									
๔.๗ ข่มขืนและฆ่า									
๔.๘ ลักพาเรียกค่าไถ่									
๔.๙ นื้อโกงทรัพย์	๖	๒	๒	๑๒	๕	๗	๕	๑	๑
๔.๑๐ ยักยอกทรัพย์	๑๔	๘	๙	๑๔	๓	๓	๔	๑	๑
๕. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๙๖๗	๙๖๕	๑๑๔๑	๑๐๔๗	๑๐๔๒	๑๑๖๗	๘๔๒	๘๐๒	๙๑๗
๕.๑ อาวุธ เครื่องกระสุน,ปืน,วัตถุระเบิด	๔๐	๓๘	๔๘	๔๒	๔๑	๔๕	๔๖	๓๘	๔๔
- อาวุธปืนธรรมดาและเครื่องกระสุน	๓๘	๓๘	๔๘	๔๐	๔๐	๔๔	๓๙	๓๗	๔๓
- อาวุธปืนสงครามและเครื่องกระสุน							๔		
- วัตถุระเบิด	๓			๓	๑	๑	๓	๑	๑
๕.๒ การพนัน	๕๒	๕๒	๑๕๓	๖๗	๖๗	๑๒๙	๓๗	๓๗	๙๒
- การพนันทั่วไป	๓๐	๓๐	๑๓๑	๑๔	๑๔	๖๘	๒๐	๒๐	๗๕
- การพนันฟุตบอล	๑๓	๑๓	๑๓	๓๑	๓๑	๓๑	๑๔	๑๔	๑๔
- การพนันสลากกินรวบ	๙	๙	๙	๒๒	๒๒	๓๐	๓	๓	๓
๕.๓ ยาเสพติด	๓๑๗	๓๑๗	๓๘๒	๒๙๘	๒๙๕	๓๕๓	๒๗๘	๒๗๖	๓๓๐

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไป

๕.๔ ปรามการค้าประเวณี	๕๔๙	๕๔๙	๕๔๙	๖๓๘	๖๓๗	๖๓๘	๔๗๗	๔๔๗	๔๔๗
๕.๕ สถานบริการ	๙	๙	๙	๒	๒	๒	๒	๒	๒
๕.๖ โรงแรม									
๕.๗ มีและเผยแพร่วัตถุลามก							๒	๒	๒

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดระนอง

จากสถิติคดี ๕ กลุ่มใน ๓ ปีที่ผ่านมา สามารถสรุป ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ คดีอุกฉกรรจ์ จำนวนคดีที่เกิดค่อนข้างคงที่และลดลงเล็กน้อย เนื่องจากการป้องกันและสืบสวนติดตามจับกุมมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการจัดสายตรวจกระจายครอบคลุมพื้นที่เสี่ยง และคดีมักจะเกิดในกลุ่มที่ ๒

กลุ่มที่ ๒ เป็นคดีเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ เป็นจำนวนคดีที่เกิดค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับความหนาแน่นทางประชากรศาสตร์ ซึ่งยากต่อการป้องกัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่น โดยมากใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะ ไล่ทำร้ายร่างกายกันบนถนนสาธารณะ ผ่านตามแยกต่าง ๆ แต่ไม่สามารถติดตามจับกุมได้ทันทีทันใด เนื่องจากขาดพยานชี้ชัดผู้ก่อเหตุได้ และขาดความร่วมมือจากพยานบุคคลที่ไม่อยากพาตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องกับคดี ทำให้การติดตามจับกุมผู้ก่อเหตุค่อนข้างจะเป็นเรื่องยากและเป็นภาระหนักของเจ้าหน้าที่

กลุ่มที่ ๓ เป็นคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินซึ่งยังคงมีอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามกระแสสังคมและเศรษฐกิจที่ผันผวน คดีส่วนใหญ่เป็นการลักทรัพย์ตามเคหะสถานช่วงดึก สถานที่เปลี่ยว บริเวณที่ไม่มีผู้คน และเมื่อก่อเหตุแล้วใช้ถนนหนทางเป็นเส้นทางหลบหนี การติดตามจับกุมจึงเป็นงานยากของเจ้าหน้าที่เนื่องจากขาดเบาะแสและพยานสำคัญ

กลุ่มที่ ๔ เป็นคดีที่น่าสนใจ ซึ่งส่วนใหญ่เหตุที่เกิดเป็นคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่นการโจรกรรมรถจักรยานยนต์ และยังคงมีอย่างต่อเนื่อง การติดตามจับกุมได้น้อย เนื่องจากขาดเบาะแสและพยานสำคัญเช่นเดียวกับกลุ่มที่ ๓

กลุ่มที่ ๕ เป็นคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามกระแสด้านนิยมนและความรุนแรงของสังคมและสถานการณ์เศรษฐกิจปัจจุบัน และเบาะแสการติดตามจับกุมยังทำได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ นอกจากกำลังพลผู้ปฏิบัติมีน้อยแล้ว เครื่องมือและปัจจัยหนุนอื่น ๆ ก็ยังขาดแคลนอีกด้วย

จากสถานการณ์คดีเหล่านี้พอสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังคงมีความบกพร่องอยู่บ้างและตอบสนองความคาดหวังของประชาชนได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากมีข้อจำกัดและอุปสรรคในการทำงานในหลาย ๆ ด้าน อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ พยานหลักฐาน ระบบการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ

๔.๕ ด้านแรงงาน

ผลการสำรวจข้อมูลภาวะการทำงานของประชากรเดือนกันยายน ๒๕๕๔ จังหวัดระนอง พบว่ามีผู้อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๔๔,๙๔๖ คน จำแนกเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ได้แก่ ผู้มีงานทำ ผู้ว่างงาน และผู้รอฤดูกาล จำนวน ๙๘,๒๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๘๐ ของประชากรวัยแรงงาน ของจังหวัดทั้งหมด ขณะที่ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ได้แก่ ผู้ทำงานบ้าน เรียนหนังสือ เด็ก คนชรา ที่ไม่สามารถทำงานได้มี จำนวน ๔๖,๖๗๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๒๐ ของผู้อยู่ในวัยแรงงานทั้งหมด

การมีงานทำ ในกลุ่มผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๙๘,๒๖๗ คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ ๙๗,๒๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๙๔ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด

เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำจังหวัดระนอง จำแนกตามอาชีพ พบว่าอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก คือ

(๑) ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร จำนวน ๔๘,๔๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๘๗ ของผู้มีงานทำ

(๒) อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ จำนวน ๑๗,๗๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒๓ ของผู้มีงานทำ

(๓) อาชีพพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด จำนวน ๑๐,๓๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๖๘ ของผู้มีงานทำ

(๔) ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๗,๔๒๕ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๗.๖๔ ของผู้มีงานทำ

(๕) ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำนวน ๕,๒๑๓ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๕.๓๖ ของผู้มีงานทำ

- **อัตราการว่างงาน** ในกลุ่มกำลังแรงงานทั้งหมด จำนวน ๙๘,๒๖๗ คน มีผู้ว่างงาน ๑,๐๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๕

แรงงานต่างด้าว

๑) แรงงานต่างด้าวยื่นแบบขอรับการพิสูจน์สัญชาติพม่าเพื่อปรับเปลี่ยนสถานะให้เป็นแรงงานต่างด้าวที่ถูกต้องตามกฎหมาย (ตามมติ ครม.เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๑) ให้กรมการจัดหางาน เพื่อส่งต่อผ่านช่องทางการทูตให้ประเทศพม่า จำนวน ๕๒,๑๑๔ ฉบับ ผ่านการพิสูจน์สัญชาติแล้ว จำนวน ๗,๖๕๒ ราย ได้ผ่านการพิสูจน์สัญชาติแล้ว จำนวน ๕,๗๔๔ ราย

๒) แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติ พม่า ลาว และกัมพูชา ได้รับการอนุญาตให้ทำงานได้ตามมติคณะรัฐมนตรี (๑๙ มกราคม ๒๕๕๓, ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔) จำนวน ๕๒,๗๗๒ คน

**สถิติแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว กัมพูชา ตามมติกรม.
ที่ได้รับใบอนุญาตทำงานจำแนกเป็นรายปี ดังนี้**

ปี	จำนวนแรงงานต่างด้าว		
	ชาย	หญิง	รวม
๒๕๔๗	๑๙,๐๑๔	๑๒,๙๖๕	๓๑,๙๗๙
๒๕๔๘	๑๔,๓๔๘	๑๐,๒๒๓	๒๔,๕๗๑
๒๕๔๙	๑๒,๒๖๓	๙,๐๓๓	๒๑,๒๙๖
๒๕๕๐	๑๐,๐๗๗	๗,๗๓๒	๑๗,๘๐๙
๒๕๕๑	๙,๙๔๓	๘,๕๕๑	๑๘,๔๙๔
๒๕๕๒	๒๗,๕๒๘	๒๒,๑๔๗	๔๙,๖๗๕
๒๕๕๓	๒๐,๐๖๗	๑๗,๓๗๑	๓๗,๔๓๘
๒๕๕๔	๒๙,๓๓๑	๒๓,๔๔๑	๕๒,๗๗๒

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง

นอกจากนี้จากการสอบถามข้อมูลจากหน่วยงานภาคเอกชนและภาครัฐการจังหวัดระนอง เช่น หอการค้าจังหวัด สมาคมประมง มูลนิธิศุภนิมิต ตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานสาธารณสุข และที่ทำการปกครองจังหวัด เกี่ยวกับการลักลอบทำงานของแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าในประเภทกิจการต่าง ๆ เช่น ประมง ก่อสร้าง การเกษตร โรงงานอุตสาหกรรม และกิจการอื่น ๆ ภายหลังจากการจดทะเบียนแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลของตรวจคนเข้าเมืองเกี่ยวกับสถิติการเดินทางเข้า – ออก ราชอาณาจักรของคนที่ต่างด้าวสัญชาติพม่าที่ใช้เอกสารหนังสือผ่านแดน (BORDER PASS) ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๔ - ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ มีคนต่างด้าวสัญชาติพม่าเข้ามาในราชอาณาจักร จำนวน ๘๔,๒๒๗ คน กลับไปออก ราชอาณาจักร (กลับประเทศพม่า) จำนวน ๗๐,๕๐๙ คน ยังคงเหลืออยู่ในประเทศ จำนวน ๑๓,๗๑๘ คน และอาจมีคนต่างด้าวสัญชาติพม่าบางส่วนที่อาจจะไม่ได้มาขึ้นทะเบียนในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาและมีบางส่วน อาจลักลอบเข้ามาโดยไม่ผ่านตามช่องทางแดน จึงอาจจะคาดได้ว่ามีแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าลักลอบทำงาน อยู่ในสถานประกอบการต่างๆ ในจังหวัดระนองจำนวน ๑๕,๐๐๐ – ๒๐,๐๐๐ คน ตามสถานการณ์ในข้อที่ ๔

๔.๖. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๑) การนับถือศาสนา

ชาวระนองส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม ซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอเกาะเปอร์ และอำเภอสุขสำราญ มีวัด ๒๔ แห่ง สำนักสงฆ์ ๑๒ แห่ง ที่พักสงฆ์ ๕๕ แห่ง จำนวน มัสยิด ๓๑ แห่ง โบสถ์คริสต์ ๕ แห่ง และอื่น ส่วนที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์และศาสนาอื่น ๆ

๒) ประเพณี วัฒนธรรม

▶ **ประเพณีสวดกลางบ้าน** มีการประกอบพิธีทางศาสนา สวดภาณยักษ์ไล่ภูตผีปีศาจทั้งหลาย โดยชาวบ้านทุกครัวเรือนจะตักผม ตักเล็บ ห่อด้วยกระดาษขาวหรือกระดาษแดงใส่ลงแพที่ทำด้วยไม้ระกำและประดับประดารอบ ๆ แพด้วยธงแดงที่ทำจากกระดาษสี เมื่อน้ำทะเลหรือน้ำในแม่น้ำขึ้นเต็มที่ก็จะมีการปล่อยแพไปตามแม่น้ำ ถือเป็นการสะเดาะเคราะห์มีการจัดงาน ๓ วัน ๓ คืน และมีการจัดแสดงมหรสพด้วย กำหนดจัดงานประมาณเดือนธันวาคมของทุกปี

▶ **งานขึ้นถ้ำพระขยางค์** จัดในช่วงเทศกาลตรุษจีน บริเวณถ้ำพระขยางค์เพื่อให้ประชาชนเข้าไปสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ชุมความสวยงามของถ้ำ และมีพันธุ์ไม้หายาก ซึ่งเชื่อกันว่ามีผู้นามาปลูกไว้เป็นเวลานานแล้ว กำหนดจัดงานประมาณเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

▶ **งานเทศกาลสงกรานต์น้ำแร่** แชน้ำศักดิ์สิทธิ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมประเพณีสงกรานต์ สร้างเอกลักษณ์ความเป็นหนึ่งเดียวในประเทศไทย โดยมีเอกลักษณ์ “สงกรานต์น้ำแร่ แชน้ำศักดิ์สิทธิ์” และเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กำหนดจัดงานวันที่ ๑๒-๑๕ เมษายนของทุกปี

▶ **ประเพณีออกพรรษา** ในวันออกพรรษามีประเพณีที่นิยมปฏิบัติกัน คือ ประเพณีตักบาตรเทโว เกิดจากความเชื่อกันว่า ในวันออกพรรษานี้เป็นวันที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เสด็จลงมาจากชั้นดาวดึงส์ลงมาโปรดมนุษย์โลก เมื่อถึงวันนี้ชาวพุทธจะนำอาหารคาวหวานไปใส่บาตร ซึ่งเป็นประเพณีทางศาสนาที่ปฏิบัติสืบทอดกันมา ช้านาน กำหนดจัดงานในวันออกพรรษาของทุกปี

▶ **ประเพณีเทศน์มหาชาติและพิธีการกวนข้าวทิพย์** เป็นประเพณีอันดีงามที่มีมาแต่โบราณ เป็นการสืบทอดประเพณีของพุทธศาสนิกชน และสร้างความสามัคคีของประชาชน โดยมีการเทศน์มหาชาติและพิธีกวนข้าวทิพย์ กำหนดจัดงานในช่วงเทศกาลตรุษไทย (เดือนเมษายนของทุกปี)

▶ **เทศกาลวันวิสาขบูชาและสมโภชพระเจดีย์ด้าว** จัดในวันวิสาขบูชาของทุก ๆ ปี เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนชาวระนอง และประชาชนชาวพม่า ที่นับถือพุทธศาสนาได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ไว้ซึ่งประเพณีวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ณ พระเจดีย์ด้าว วัดสุวรรณคีรีวิหาร อำเภอเมือง

▶ **ประเพณีงานลอยกระทง** เป็นประเพณีที่มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นประเพณีของพราหมณ์ เพื่อบูชาพระเจ้าทั้งสาม คือ พระอิศวร พระนารายณ์ และพระพรหม ศาสนาพุทธ ก็จัดลอยกระทงเพื่อบูชาพระบรมสารีริกธาตุ จังหวัดระนองได้จัดประเพณีลอยกระทง ในวันเพ็ญเดือน ๑๒ ของทุกปี

▶ **งานเทศกาลเที่ยวระนอง ท่องอันดามัน** เป็นงานประจำปีของจังหวัดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดให้รู้จักแพร่หลาย รวมทั้งการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากน้ำแร่ ธรูกิจสปา และการแพทย์แผนไทย โดยกำหนดจัดงานในวันศุกร์สัปดาห์ที่สองของเดือนมีนาคมของทุกปี

▶ **งานเทศกาลถือศีล กินเจ** ความสำคัญ ชาวจีนเชื่อว่าในช่วงเวลาระหว่างวันที่ ๑ เดือน ๙-วันที่ ๙ เดือน ๙ พระโพธิสัตว์ซึ่งได้อวตารเป็นดาวพระเคราะห์ทั้ง ๙ เสด็จมาเยี่ยมเยียนและดูแลโลกมนุษย์ ชาวบ้านจึงบำเพ็ญกุศลถวาย พระโพธิสัตว์ด้วยการรับประทานอาหารที่ไม่มีเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ทุกชนิด บางตำนานกล่าวว่า เป็นการปฏิบัติเพื่อรำลึกถึงโอรส ๙ พระองค์ของพระโพธิสัตว์ ซึ่งได้สวรรคตในสนามรบบางตำนานกล่าวว่า เป็นการบูชาปฐมกษัตริย์ของชาวจีน ๙ พระองค์เมื่อถึงวันที่ชาวจีนเชื่อว่าพระโพธิสัตว์ได้เสด็จมาเยี่ยมเยียนและดูแลโลกมนุษย์นั้น ประชาชนก็จะแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าสีขาว รับประทานอาหารที่ปราศจากเนื้อสัตว์ทุกประเภท และผักต้องห้ามอีก ๕ ชนิดคือ กระเทียม หอม กุยช่าย ต้นกระเทียม ใบ

ยาสูบ ต้องปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรมอย่างเคร่งครัดมีพิธีบูชาองค์ประธานงานเทศกาลกินเจ และบูชาเทพเจ้าตามความเชื่อ มีการประทับทรงของเทพเจ้าเพื่อแสดงอภินิหารได้แก่ ลุยไฟ ปีนบันไดมิด พ่นไฟ ใช้มีดแทงส่วนต่างๆของร่างกาย เช่น แก้ม แขน ขา ลำตัว ลิ้น ฯลฯ

๕. โครงสร้างพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดระนองอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๕๖๘ กิโลเมตร โดยสามารถเดินทางสู่จังหวัดระนองด้วยวิธีต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑) **โดยรถยนต์ส่วนบุคคล:** จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางสายธนบุรี-ปากท่อ ระยะทาง ๙๐ กม. แยกซ้ายเข้าเส้นทางสายหลัก คือ ทางหลวงหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) ผ่าน จ.เพชรบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ ถึงสี่แยกปฐมพร (ชุมพร) หรือสายรอง คือ ทางหลวงหมายเลข ๔๐๐๖ จากสามแยกราชกรุด อำเภอเมืองไป จดทางหลวงหมายเลข ๔๑ อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

๒) **โดยรถประจำทาง:** ปัจจุบันมีรถโดยสารปรับอากาศของบริษัท ขนส่ง จำกัด และของเอกชนสายกรุงเทพฯ-ระนอง ออกจากสถานีขนส่งสายใต้ ถนนบรมราชชนนี จ.กรุงเทพฯ ทุกวัน วันละหลายเที่ยวใช้เวลาเดินทางประมาณ ๘ ชั่วโมง

๓) **โดยรถไฟ:** จังหวัดหวัดระนองไม่มีเส้นทางรถไฟ หากประสงค์จะเดินทางโดยรถไฟสามารถใช้รถไฟที่สถานีรถไฟชุมพร แล้วต่อรถโดยสารประจำทางชุมพร-ระนอง ระยะทาง ๑๒๒ กิโลเมตร

๔) **โดยอากาศยาน:** จังหวัดระนองมีท่าอากาศยานพาณิชย์ ๑ แห่ง ทางวิ่งขนาด ๔๕ X ๒,๐๐๐ เมตร งบประมาณก่อสร้าง ๔๗๐ ล้านบาท เปิดเส้นทางบินตรงกรุงเทพฯ-ระนอง ผู้ให้บริการรายล่าสุด คือ สายการบินระนองแอร์ (บริษัทแอปปี้แอร์) ซึ่งเริ่มให้บริการเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๓ และประกาศหยุดบินเมื่อวันที่ ๒๙ เม.ย.๒๕๕๔ เป็นต้นมา การเดินทางไปยังจังหวัดระนองจะต้องเดินทางจากท่าอากาศยานกรุงเทพฯ ไปลงที่ท่าอากาศยาน จ.สุราษฎร์ธานี โดยสายการบินไทย สายการบินวัน-ทู-โก และสายการบินแอร์เอเชียแล้วต่อรถโดยสารจาก จ.สุราษฎร์ธานีไป จ.ระนอง ระยะทางประมาณ ๒๑๙ กม.

๕.๒ การไฟฟ้า

จังหวัดระนองได้รับกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าการผลิตแห่งประเทศไทย โดยการไฟฟ้าเชื่อมโยงการรับกระแสไฟฟ้าจากจังหวัดกระบี่และสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ให้บริการจำนวน ๔ แห่ง มีพื้นที่รับผิดชอบ ๕๒,๙๘๓ ครัวเรือน ทั้งนี้ สามารถสรุปสถิติการใช้ไฟฟ้าของครัวเรือน และภาคธุรกิจในจังหวัดระนองได้ดังนี้

ตาราง : จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้
เป็นรายอำเภอ ปีงบประมาณ ๒๕๕๓

อำเภอ	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย) Number of consumers (Persons)	การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์-ชั่วโมง) Electricity sales (Gwh)				
		รวม Total	ที่อยู่อาศัย Residential	สถานธุรกิจและ อุตสาหกรรม Business and industry	สถานที่ราชการ และสาธารณะ Government office and public utility	อื่น ๆ Others
รวม	๕๒,๗๗๓	๓๓๓,๓๗๕,๖๓๕.๐๐	๖๙,๐๐๖,๕๐๕.๓๐	๒๔๕,๕๕๓,๖๘๙.๕๐	๓๗,๘๒๐,๔๕๑.๐๐	๑,๓๓๑,๐๘๙.๓๐
เมืองหนอง	๒๔,๕๓๓	๒๖๑,๙๒๔,๘๕๔.๘๐	๕๖,๓๓๕,๐๓๔.๘๐	๑๙๙,๙๓๐,๐๐๖.๐๐	๔๕,๕๕๙,๘๐๐.๐๐	๑,๒๒๙,๙๖๔.๐๐
ละอุ่น	๓,๒๐๘	๕,๐๘๔,๙๓๖.๕๐	๓,๐๓๖,๓๐๙.๐๐	๑,๒๙๖,๙๕๗.๕๐	๖๗๑,๕๕๐.๐๐	๑๔๐,๑๒๐.๐๐
กะเปอร์	๔,๑๔๙	๕,๙๖๖,๙๕๗.๒๐	๔,๓๖๖,๓๔๔.๐๐	๑,๐๐๒,๖๕๓.๒๐	๑,๕๙๗,๙๕๗.๐๐	๓๖๖,๐๐๐.๐๐
กะบุรี	๙,๐๙๓	๑๖,๙๒๗,๘๖๖.๖๐	๑๑,๒๔๔,๓๓๗.๕๐	๕,๓๔๓,๑๔๗.๒๐	๑,๒๖๐,๓๘๑.๐๐	๓๗๙,๙๙๑.๐๐
สุราษฎร์	-	-	-	-	-	-

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดระนอง

๕.๓ การประปา

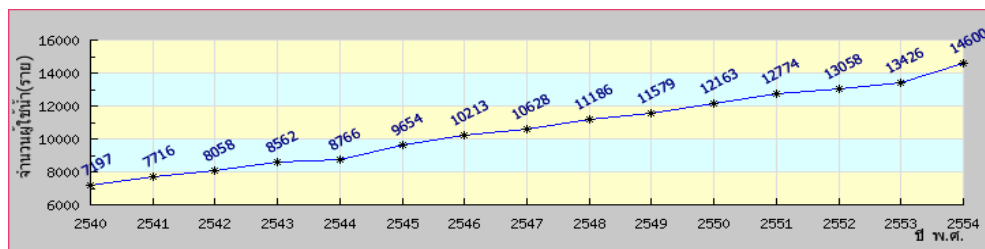
การใช้น้ำประปาในพื้นที่อำเภอเมือง ครอบคลุมเขตเทศบาลเมือง เทศบาลตำบลปากน้ำ เทศบาลตำบลบางริ้นบางส่วน องค์การบริหารส่วนตำบลบางนอนบางส่วน แหล่งน้ำดิบที่ใช้ในการผลิตประปามีอยู่ ๔ แห่ง คือ คลองหาดส้มแป้น คลองบางริ้น ชุมเหมืองฮกหลวง ห้วยวังพง ถ้าในฤดูแล้งประชาชนจะประสบปัญหาขาดแคลนน้ำ น้ำประปาไม่ไหล ขาดน้ำอุปโภค-บริโภค เนื่องจากขาดแหล่งน้ำสำรอง ถ้าการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองหาดส้มแป้นแล้วเสร็จ ก็จะใช้น้ำจากเขื่อนนี้เป็นแหล่งน้ำถาวร และใช้แหล่งน้ำดิบปัจจุบันเป็นแหล่งน้ำสำรองซึ่งจะแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำประปาได้อย่างถาวรภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๔

ตาราง : ข้อมูลพื้นฐาน การประปาส่วนภูมิภาคสาขาระนอง

ประเภท	จำนวน	หน่วย
จำนวนผู้ใช้น้ำทั้งหมด :	๑๔,๔๔๙	ราย
กำลังผลิตที่ใช้งาน :	๒๓,๐๔๐	ลบ.ม./วัน
ปริมาณน้ำผลิต :	๕๐๐,๐๐๐	ลบ.ม.
ปริมาณน้ำผลิตจ่าย :	๔๘๗,๐๐๐	ลบ.ม.
ปริมาณน้ำจำหน่าย :	๓๗๓,๐๘๖	ลบ.ม.

ที่มา : สำนักงานการประปาเขต ๔ สุราษฎร์ธานี, ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

แผนภาพ : จำนวนผู้ใช้น้ำรายปี

ที่มา : สำนักงานการประปาเขต ๔ สุราษฎร์ธานี, ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

๕.๔ การติดต่อสื่อสาร

สำหรับอัตราการใช้โทรศัพท์ของจังหวัดระนองในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้น มีเลขหมายโทรศัพท์ที่สามารถให้บริการได้รวม ๒๓,๙๐๑ เลขหมาย และได้มีผู้เช่าหรือขอใช้บริการไปแล้ว รวม ๑๒,๓๖๓ เลขหมาย โดย ผู้เช่าส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มของบ้านพัก รองลงมาเป็นกลุ่มของธุรกิจ และโทรศัพท์สาธารณะ ตามลำดับ

ตาราง : แสดงสถิติการบริการโทรศัพท์

รายการ	๒๕๕๔ -๒๕๕๖	๒๕๕๖ -๒๕๕๗	๒๕๕๗ -๒๕๕๘	๒๕๕๘ -๒๕๕๙	๒๕๕๙ -๒๕๖๐
บริษัท ทีโอที จำกัด(มหาชน)	๑๒,๓๖๖	๑๒,๙๕๕	๑๔,๒๓๕	๑๔,๕๙๙	๑๖,๑๔๐
บริษัท สบปร	๔,๒๓๕	๔,๒๓๕	๔,๒๓๕	๔,๒๓๕	๔,๒๓๕
บริษัท ทีโอที จำกัด(มหาชน)	๑๐,๙๗๕	๑๐,๙๗๕	๑๐,๙๗๕	๑๒,๐๒๖	๑๒,๓๖๓
ธุรกิจ	๑,๐๒๕	๑,๐๐๑	๑,๐๐๑	๑,๐๒๕	๑,๐๙๒
บ้านพัก	๗,๓๖๓	๔,๐๐๑	๔,๐๐๑	๔,๖๓๕	๙,๐๐๑
รายการ	๙๗๕	๙๗๕	๙๗๕	๑,๐๒๕	๑,๐๐๑
บริษัท ทีโอที จำกัด(มหาชน)	๑๒๓	๑๒๓	๑๒๓	๑๒๓	๑๒๓
โทรศัพท์สาธารณะ ^๒	๑,๐๒๖	๑,๐๖๑	๑,๐๐๑	๑,๐๙๗	๑,๐๖๖
บริษัท สบปร	๕,๐๐๑	๔,๙๗๕	๕,๐๐๑	๕,๙๗๕	๕,๙๗๕

ที่มา : บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

หมายเหตุ : ^๑/ ประกอบด้วยเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่และสาธารณะ^๒/ จำนวนเลขหมายของโทรศัพท์สาธารณะแสดงข้อมูลเฉพาะปัจจุบันการติดต่อสื่อสารยังครอบคลุมถึงการติดต่อผ่านอุปกรณ์สารสนเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต และการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น

๕.๕ สถานีถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์

สถานีโทรทัศน์ทุกช่อง ๓ ๕ ๗ ๙ NBT และ TBS มีสถานีวิทยุกระจายเสียงหลัก ๓ สถานี ได้แก่ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยเพื่อการศึกษา และสถานีวิทยุชุมชน ๑๒ สถานี

๕.๖ การไปรษณีย์โทรเลข

ให้บริการครอบคลุมใน ๕ อำเภอ มี ๙ ที่ทำการ และมีบริการไปรษณีย์อนุญาตเอกชน จำนวน ๑๘ ที่ทำการ

ตาราง : แสดงสถิติรับฝากบริการไปรษณีย์ภัณฑ์ จำแนกเป็นรายอำเภอ ปี ๒๕๕๓

อำเภอ	จำนวนที่ทำการไปรษณีย์ Number of post offices	บริการไปรษณีย์ (รับฝาก) Postal services (Accepted)		
		ไปรษณีย์ภัณฑ์ ธรรมดา	พัสดุ ไปรษณีย์	บริการพิเศษ
เมืองระนอง	๕	๒๖๕,๘๓๓	๑๕,๗๕๓	๑๙๗,๘๖๒
ละอุ่น	๒	๑,๐๓๗	๕๙๔	๓,๕๘๗
กะเปอร์	๑	๑๖,๘๒๘	๗๙๒	๑๐,๔๐๔
กระบุรี	๑	๓๖,๙๒๙	๙๗๒	๑๓,๖๒๗

ที่มา : บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด

๕.๗ ท่าเรือจังหวัดระนอง

จากกรอบความร่วมมือของกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียใต้ได้ร่วมกันก่อตั้งกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอ่าวเบงกอล (Bay of Bengal Initiative for Multi-Sectoral Technical and Economic Cooperation: BIMSTEC) เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเอเชียใต้กับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไว้ด้วยกัน โดยเฉพาะข้อตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างประเทศสมาชิก BIMSTEC มีความเติบโตอย่างต่อเนื่อง

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๖ ให้การทำเรือแห่งประเทศไทยบริหารจัดการท่าเรือระนองและการท่าเรือแห่งประเทศไทยได้เข้ามาบริหารท่าเรือระนอง เมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๗

กรมเจ้าท่าได้ก่อสร้างท่าเรือระยะแรกเป็นท่าเทียบเรืออเนกประสงค์ขนาดเล็ก จำนวน ๑ ท่า มีความยาว ๑๓๔ เมตร กว้าง ๒๖ เมตร สามารถรับเรือขนาด ๕๐๐ GT. ได้พร้อมกัน ๒ ลำ โรงพักสินค้า ขนาด ๑,๕๐๐ ตารางเมตร ๑ หลัง พื้นที่กองเก็บสินค้าหลังท่า ๒,๐๐๐ ตารางเมตร ก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อกลางปี ๒๕๔๓ แต่ไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างจริงจัง

ต่อมากรมเจ้าท่าได้ก่อสร้างท่าเทียบเรือที่ ๒ เพื่อรองรับเรือตู้สินค้า/เรือสินค้าทั่วไป มีความยาวหน้าท่า ๑๕๐ เมตร กว้าง ๓๐ เมตร สามารถรับเรือขนาด ๑๒,๐๐๐ เดดเวตตัน (DWT.) ได้ครั้งละ ๑ ลำ เปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ พร้อมกับพัฒนาพื้นที่หลังที่เป็นลานกองเก็บสินค้าทั่วไป ขนาด ๗,๒๐๐ ตารางเมตร ลานกองเก็บตู้สินค้าขนาด ๑๑,๐๐๐ ตารางเมตร และลานหินคลุกขนาด ๘,๐๑๐๐ ตารางเมตร และการท่าเรือแห่งประเทศไทยได้จัดหาเครื่องมือทุ่นแรงประเภทต่างๆ มาเตรียมความพร้อมการให้บริการ

จากทำเลที่ตั้งของท่าเรือระนองที่อยู่ใกล้แหล่งสำรวจจุดเจาะและผลิตก๊าซธรรมชาติในอ่าวมะตะมะ ในประเทศพม่า ศักยภาพของท่าเรือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ พื้นที่หลังท่า แหล่งเสบียงอาหาร น้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำจืด จึงเป็นท่าเรือที่มีความพร้อมและเหมาะสมที่จะเป็นฐานสนับสนุนหลัก (Main Supply Base) ให้แก่บริษัทข้ามชาติที่ได้รับสัมปทานสำรวจ จุดเจาะและผลิตก๊าซธรรมชาติในอ่าวมะตะมะในประเทศพม่า

ท่าเรือระนองมีเนื้อที่ ๓๑๕ ไร่ ตั้งอยู่ริมฝั่งปากแม่น้ำกระบบุรี เรือสินค้า/เรือตู้สินค้าต้องผ่านร่องน้ำจากปากร่องน้ำถึงท่าเรือระนอง ระยะทาง ๒๘ กิโลเมตร จากระดับน้ำทะเลต่ำสุด จากทำเลที่ตั้งของท่าเรือระนอง ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับแหล่งสำรวจจุดเจาะและผลิตก๊าซธรรมชาติในอ่าวมะตะมะของสหภาพพม่า มีแหล่งน้ำมันเชื้อเพลิง (ดีเซล) เวชภัณฑ์ เเสบียงอาหาร น้ำจืด ฯลฯ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของท่าเรือระนอง พื้นที่หลังท่ามีความพร้อมและมากพอที่จะรองรับวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการให้บริการเรือประเภท Off Shore Supply ซึ่งสามารถเทียบท่าบรรทุกขนถ่ายได้พร้อมกัน ๔ ลำ ร่องน้ำเริ่มตั้งแต่บริเวณทิศตะวันตกของเกาะช้างพิกัต (Pilot Bounding) Longitude ๙๐ องศา ๕๒ ลิปดา ๒๐ วิลิปดาเหนือ Latitude ๐๙ องศา ๒๖ ลิปดา ๕๔ วิลิปดาตะวันออก จนถึงท่าเรือระนอง รวมระยะทาง ๒๗ กิโลเมตร โดยมีความลึกของร่องน้ำ ๘ เมตร จากระดับน้ำทะเลต่ำสุดและความกว้างของร่องน้ำเดินเรือ ๑๒๐ เมตร ตลอดระยะแนวร่องน้ำติดตั้งทุ่นเครื่องหมายช่วยการเดินเรือเพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการเดินเรือจำนวน ๑๔ ท่อน

๖. การค้าจังหวัดระนอง

๖.๑ โครงสร้างของตลาดและศูนย์กลางการตลาดที่สำคัญ

โครงสร้างการตลาดของจังหวัดระนองมีลักษณะไม่สลับซับซ้อนมากนักลักษณะโครงสร้างการตลาดจะเป็นตลาด สินค้าอุปโภคและตลาดสินค้าเกษตร ซึ่งลักษณะการซื้อขายมี ๓ ลักษณะ ประกอบด้วย

๑) จากผู้ผลิต (เกษตรกร) ไปสู่ผู้บริโภคหรือผู้ค้าปลีกโดยตรง ซึ่งผู้ผลิตจะนำสินค้ามาจำหน่ายให้กับผู้บริโภคโดยตรง ส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าประเภทผักต่าง ๆ ไม้ผลและสัตว์น้ำ

๒) จากผู้ผลิต (เกษตรกร) ขายให้กับผู้รับซื้อท้องถิ่น โดยผู้รับซื้อจะเข้าไปเก็บรวบรวมสินค้าจากเกษตรกร แล้วนำไปขายต่อให้กับผู้ค้าระดับจังหวัดหรือผู้ค้าจังหวัดใกล้เคียง จากผู้ผลิต (เกษตรกร) จะนำสินค้ามาจำหน่ายให้กับผู้ค้าระดับจังหวัด ผู้ค้าระดับจังหวัดจะเก็บรวบรวมและคัดขนาด คุณภาพชนิดสินค้า และจัดส่งไปจำหน่ายต่างจังหวัดต่อไป เช่น สินค้าสัตว์น้ำทะเล

๖.๒ ลักษณะของตลาดซื้อขายสินค้าจังหวัดระนอง

“ตลาดสินค้าเกษตรและสัตว์น้ำ” จัดเป็นตลาดที่มีความสำคัญเป็นลำดับแรกของจังหวัดระนอง เนื่องจากจังหวัดระนองมีการผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย ได้แก่ ยางพารา กาแฟ ปาล์มน้ำมัน มะม่วงหิมพานต์ ไม้ผล (ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง มะพร้าว จำปาตะ ส้มโอ ส้มเขียวหวาน) หมากและข้าวเหลือง ส่วนด้านการตลาดจะมีพ่อค้าคนกลางมารับซื้อในพื้นที่จังหวัดระนอง และเกษตรกรบางส่วนก็นำผลผลิตไปขายเองที่จังหวัดใกล้เคียง เช่น อำเภอเมืองชุมพร และอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ส่วนสินค้าประมงสัตว์น้ำทะเลนั้น เรือประมงจะนำขึ้นฝั่งที่ท่าเทียบเรือขององค์การสะพานปลาและแพปลาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง โดยจะมีพ่อค้ามารับซื้อสัตว์สัตว์น้ำทะเลถึงท่าเรือ แล้วจัดส่งไปกรุงเทพมหานคร และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อส่งจำหน่ายต่อตลาดต่างประเทศหรือจำหน่ายต่อไปให้กับผู้บริโภค

“ตลาดสินค้าอุปโภค” ตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคส่วนใหญ่อยู่ในย่านตลาดเทศบาลเมือง ะนอง ตั้งอยู่บริเวณใจกลางเมืองระนอง เป็นศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคที่สำคัญ ทั้งประเภท ขายเป็นปลีกศูนย์กลางการค้าและการตลาดที่สำคัญ

๖.๓ สินค้านำเข้า-สินค้าส่งออกรายการสำคัญ

สินค้านำเข้า : สินค้านำเข้าในจังหวัดระนองส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพซึ่ง ไม่สามารถผลิตได้เอง หรือผลิตได้น้อยไม่เพียงพอความต้องการของผู้บริโภคภายในจังหวัด โดยมีสินค้านำเข้าที่สำคัญดังนี้

- ข้าวสาร จะนำเข้ามาจากภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- วัสดุก่อสร้างและเครื่องใช้ไฟฟ้า จะนำเข้ามาจากกรุงเทพมหานคร
- สินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพต่าง ๆ เช่น สบู่ ยาสีฟัน ผงซักฟอก น้ำมันพืช น้ำตาลทราย เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค เป็นต้น

สินค้าส่งออก : สินค้าที่ผลิตในจังหวัดระนองและส่งออกไปจำหน่ายยังจังหวัดใกล้เคียง ตลาด กรุงเทพฯ และตลาดต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกษตร สินค้าประมง และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เช่น สัตว์น้ำทะเลแช่แข็ง ทั้งปลา ปู กุ้ง และปลาป่น เป็นต้น

๖.๔ การเก็บรักษาสินค้า

การประกอบธุรกิจการค้าส่วนใหญ่ของจังหวัดระนอง เป็นธุรกิจขนาดเล็กประกอบกับสินค้าอุปโภคบริโภคที่นำเข้ามาจำหน่ายในจังหวัด ผู้ประกอบการค้าจะนำไปเก็บสินค้าสำเร็จรูป (Stock) ไว้จำหน่ายเพียงระยะสั้นๆ ในโกดังเก็บของผู้ประกอบการเท่านั้น หรือแม้แต่ผู้ประกอบการค้าขายแดนไม่ว่าจะเป็นสินค้าเพื่อการส่งออกหรือนำเข้าจากต่างประเทศ เมื่อผู้ประกอบการได้รับสินค้าจะรีบส่งต่อสินค้าเหล่านั้นออกไปจากครอบครองทันที จึงแทบจะไม่มีเวลาจำเป็นที่จะต้องใช้สถานที่เก็บรักษาสินค้าขนาดใหญ่อย่างเช่นคลังสินค้าแต่อย่างใด จังหวัดระนองจึงไม่มีคลังสินค้าที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายจะมีก็เพียงแต่โกดังสินค้าของผู้ประกอบการค้าบางประการเท่านั้น

๖.๕ สถาบันการค้าและการพาณิชย์

องค์กรภาคเอกชนที่มีบทบาทในการกำหนดแนวทางการพัฒนาการค้าของจังหวัดรวมถึงมีส่วนในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ หอการค้าจังหวัดระนอง สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สมาคมประมงระนอง ชมรมโรงน้ำแข็ง สมาคมจ้างธุรกิจการค้าสำเร็จรูป สมาคมผู้ค้าปลีกและค้าส่ง สมาคมส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ ชมรมผู้ส่งออกจังหวัดระนอง สมาคมพ่อค้าทำเหมืองแร่ทองคำ เป็นต้น

๗. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๑ ทรัพยากรดิน

จากการจำแนกกลุ่มดินของกรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดินของจังหวัดระนอง จัดอยู่ในกลุ่มที่ ๕๑ (Ranong series: Rg) เกิดจากการผุพังสลายตัวอยู่กับที่ และ/หรือ เคลื่อนย้ายมาเป็นระยะทางใกล้ ๆ โดยแรงโน้มถ่วงของโลกของหินทรายและหินในกลุ่มสภาพพื้นที่ ลูกคลื่นลอนลาดถึงเนินเขา มีความลาดชัน ๕-๓๕ % การระบายน้ำดี การไหลบ่าของน้ำบนผิวดินเร็วการซึมผ่านของน้ำเร็ว พบทั่วไปในบริเวณที่มีหินพื้นเป็นหินทรายและหินเขียวหนุมาน ซึ่งส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นเนินเขา เทือกเขาหรือเชิงเขาการจัดเรียงชั้น A-AC-C-R ลักษณะและสมบัติดิน เป็นดินต้น ดินบนเป็นดินร่วนปนทราย มีสี

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไป

น้ำตาลหรือสีน้ำตาลปนเหลืองดินล่างเป็นดินร่วนถึงเป็นดินร่วนเหนียวปนก้อนหินและมีชั้นหินพื้นภายใน ความลึก ๕๐ ซม.จากผิวดิน ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงกรดจัด (pH ๔.๕-๕.๕) ในดินบนแล้วลดลงตามความลึก

ความลึก (ซม.)	อินทรีย์วัตถุ	ความจุแลกเปลี่ยน แคตไอออน	ความอิ่มตัวเบส	ฟอสฟอรัส ที่เป็นประโยชน์	โพแทสเซียม ที่เป็นประโยชน์	ความอุดมสมบูรณ์ ของดิน
0-25	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	สูง	ปานกลาง
25-50	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำ
50-100	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำ

ชุดดินที่คล้ายคลึงกัน ชุดดินพะโต๊ะ และชุดดินท่ายางข้อจำกัดการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นดินต้นที่มีสภาพความลาดชันสูงข้อเสนอนี้ในการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นดินที่ไม่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก ถ้าหากมีความจำเป็นต้องนำมาใช้ในการปลูกยางพารา จะต้องมีการทำชั้นบันได ปลูกพืชคลุมดิน และมีการให้ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน

๗.๒ ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำผิวดิน ประกอบด้วย แม่น้ำกระบุรี และคลองสำคัญอีก ๘ สาย ดังนี้

- แม่น้ำกระบุรี เป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดระนอง เป็นแม่น้ำที่กั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศพม่า ต้นกำเนิดจากเขาน้ำตุน และเขาจอมแหทางทิศเหนือ ไหลผ่านอำเภอกะบุรีลงสู่ทะเลอันดามัน มีความยาวประมาณ ๘๕ กิโลเมตร

- คลองปากจั่น ต้นกำเนิดจากปลายคลองบางนา ทางทิศเหนือ ไหลไปบรรจบแม่น้ำ กระบุรี ที่บ้านนา้อย มีความยาวประมาณ ๓๐ กิโลเมตร คลองลำเลียง ต้นกำเนิดจากเขาบางใหญ่และเขาแดน ทางทิศเหนือ ไหลผ่านอำเภอกะบุรี แล้วไหลลงสู่ทะเลอันดามัน มีความยาวประมาณ ๒๐ กิโลเมตร

- คลองวัน ต้นกำเนิดจากเขาหินลุ ทางด้านทิศเหนือ ไหลไปบรรจบแม่น้ำกระบุรีที่บ้านทับหลี มีความยาวประมาณ ๒๐ กิโลเมตร คลองกระบุรี มีต้นกำเนิดจากเขาผกแว่นในเขตจังหวัดชุมพร และจังหวัดระนองไหลไปบรรจบแม่น้ำกระบุรี มีความยาวประมาณ ๒๐ กิโลเมตร

- คลองละอุ่น ต้นกำเนิดจากเทือกเขาห้วยเสียด และเขาหินด่าน ไหลไปบรรจบแม่น้ำกระบุรี มีความยาวประมาณ ๓๕ กิโลเมตร

- คลองกะเปอร์ ต้นกำเนิดจากเขายายหม่อน ไหลลงสู่ทะเลอันดามัน ที่บ้านบางลำพู อำเภอกะเปอร์ มีความยาวประมาณ ๓๒ กิโลเมตร

- คลองกำพวน ต้นกำเนิดจากเขาพรตานิ ไหลลงสู่ทะเลอันดามัน ที่ตำบลกำพวน อำเภอสุขสำราญ

แหล่งน้ำใต้ดิน จากแผนที่อุทกธรณีวิทยาของกรมทรัพยากรธรณี พบว่าแหล่งน้ำใต้ดินในจังหวัดระนอง มีดังนี้

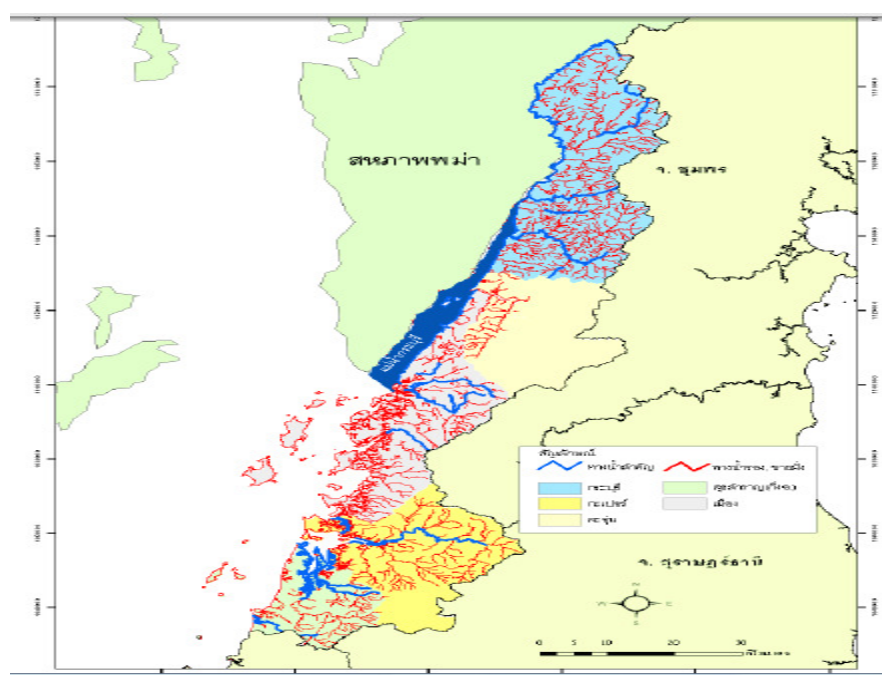
(๑) น้ำใต้ดินในรูปพรุนของหิน แหล่งน้ำเจ้าพระยา (Chao Phraya aquifers: QCp)

พบเฉพาะแห่ง มีปริมาณน้ำน้อย ประกอบด้วยดินเหนียวที่ไม่อัดแน่น ทรายและกรวดที่เกิดจากการทับถมโดยน้ำ อยู่บริเวณที่ราบน้ำท่วมแคว ๆ และหุบเขาเล็ก ๆ ความลึกของชั้นน้ำไม่เกิน ๒๐๐ ฟุต มีปริมาณน้ำ ๒๐-๑๐๐ แกลลอนต่ออาทิ น้ำมีคุณภาพดี

(๒) แหล่งน้ำใต้ดินบริเวณรอยต่อของหินเนื้อแน่นแหล่งน้ำจากหินปูน (Carbonate aquifers: Pc)

ประกอบด้วย หินปูนในยุคเพอร์เมียน ของหน่วยหินราชบุรี น้ำใต้ดินพบอยู่ในโพรง และรอยเลื่อนของหินปูน และหินดินดาน มีปริมาณน้ำ ๕๐-๑๐๐ แกลลอนต่ออาทิ แต่บางแห่งที่เป็นโพรงหินปูนขนาดใหญ่อาจมีปริมาณน้ำมากถึง ๕๐๐ แกลลอนต่ออาทิ คุณภาพน้ำเป็นน้ำกระด้าง และแหล่งน้ำที่เกิดจากชั้นหินแปรของหินตะกอน (meta sediment aquifers :PQms) ยุคเพอร์เมียนถึงคาร์บอนิเฟอรัส ซึ่งประกอบไปด้วยหินกลุ่มราชบุรี และแก่งกระจานเป็นส่วนใหญ่เป็นหินทรายที่มี ควอร์ต และเฟลสปาร์สูง หรือหินแปรของหินดินดาน และหินแกรนิต จะพบชั้นของน้ำใต้ดินบริเวณรอยแตก และรอยต่อของชั้นหิน ซึ่งมีความลึกไม่แน่นอน โดยทั่วไปพบว่ามีปริมาณน้ำ ๓๕-๕๐ แกลลอนต่ออาทิ และมีคุณภาพดี

แผนที่ : แสดงเส้นทางน้ำจังหวัดระนอง

ที่มา : กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ร่วมกับ คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

๗.๓ ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดระนอง มีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าและภูเขาสูงชันสลับซับซ้อนคิดเป็นร้อยละ ๘๖ ของพื้นที่ มีที่ราบร้อยละ ๑๔ ของพื้นที่ เป็นจังหวัดที่มีสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์ จากข้อมูลการแปลภาพถ่ายดาวเทียมของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๙ พบว่าจังหวัดระนองมีพื้นที่ป่า จำนวน ๑,๖๕๑.๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๐๓๒,๓๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๘ ของพื้นที่จังหวัด โดยแยกเป็น ดังนี้

ตาราง : แสดงจำนวนพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดระนอง

พื้นที่ป่าไม้	เนื้อที่ (ตร.กม.)	เนื้อที่ (ไร่)	ของพื้นที่จังหวัด %
ป่าบก	๑,๔๐๐.๘๒	๘๗๕,๕๑๒.๕๐	๔๒.๔๗
ป่าชายเลน	๒๕๐.๙๑	๑๕๖,๘๑๒.๕๐	๗.๖๑
รวม	๑,๖๕๑.๗๕	๑,๐๓๒,๓๒๕	๕๐.๐๘

ที่มา : กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช, ๒๕๔๙

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นเทือกเขาจำนวนมาก และมีฝนตกชุกเกือบตลอดปี จึงทำให้มีสภาพป่าหลายชนิดอยู่ในพื้นที่ป่า ส่วนใหญ่จะเป็นป่าดงดิบชื้น และป่าเบญจพรรณอยู่ทั่วไป นอกจากนั้นจะเป็นทุ่งหญ้าเป็นหย่อม ๆ พรรณไม้ที่พบจำนวนมาก ได้แก่ ยาง ยุง ตะเคียน หลุมพอ ตะแบก กระบาก จำปา ป่าเสียดช่อ ตาเสือ อินทนิล กอ ส่วนไม้พื้นล่างมีพวก ไม้ ปาล์ม เต่าร้าง หมากป่า ระกำ หวาย เฟิร์น และเถาวัลย์ต่าง ๆ พรรณไม้ที่เป็นอาหารของสัตว์ป่ามี เหยี่ยว สะตอ มะขามป้อม มะกอก ไทร คอแลน เป็นต้น พื้นที่ป่าจังหวัดระนอง ได้รับการประกาศโดยกฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และพระราชกฤษฎีกากำหนดเป็นเขตอุทยาน ดังนี้

๑) **พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ** จำนวน ๑๓ ป่า เนื้อที่รวมทั้งหมด ๑,๔๓๗,๓๗๐ ไร่ ได้แก่ ๑) ป่าน้ำขาว อำเภอกะบุรี เนื้อที่ ๑๖๔,๕๒๑ ไร่ ๒) ป่าน้ำจืดปามะมูและป่าปากจั่น เนื้อที่ ๗๖,๕๑๓ ไร่ ๓) ป่าลำเลียง เนื้อที่ ๑๔๓,๔๐๖ ไร่ ๔) ป่าคลองลำเลียง-ละอุ่น เนื้อที่ ๒๗,๗๑๒.๒๕ ไร่ ๕) ป่าละอุ่นและป่าราชกรูด เนื้อที่ ๔๒๙,๙๒๒ ไร่ ๖) ป่าคลองเสียดกวด ป่าเขาหินช้าง เนื้อที่ ๑๙,๔๑๒ ไร่ ๗) ป่าคลองหัวเขี้ยวและป่าเกาะสุย เนื้อที่ ๗๗,๐๓๑ ไร่ ๘) ป่าเกาะช้าง เนื้อที่ ๑๒,๔๓๔ ไร่ ๙) ป่าเกาะพยาม เนื้อที่ ๑๐,๘๗๕ ไร่ ๑๐) ป่าเขาน้ำตกหงาว เนื้อที่ ๑,๘๓๑.๒๕ ไร่ ๑๑) ป่าคลองหินกลองและป่าคลองม่วงกลาง เนื้อที่ ๗๒,๗๑๒.๒๕ ไร่ ๑๒) ป่าเลนคลองม่วงกลางและแหลมคลองหน้าทุ่ง เนื้อที่ ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ ๑๓) ป่ากะเปอร์ เนื้อที่ ๒๕๖,๐๐๐ ไร่

๒) **อุทยานแห่งชาติ** จำนวน ๔ แห่ง เนื้อที่ทั้งหมด ๘๘๔,๙๓๘ ไร่ ซึ่งอยู่ในลุ่มน้ำย่อย ๒ ลุ่มน้ำ ได้แก่ ลุ่มน้ำย่อยภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบนและลุ่มน้ำย่อยแม่น้ำกระบุรี ครอบคลุมพื้นที่อำเภอกะบุรี ละอุ่น เมืองระนอง กะเปอร์ และอำเภอสušสำราญ จากข้อมูลการคำนวณพื้นที่ป่าไม้ด้วยระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ พบว่าในพื้นที่ลุ่มน้ำย่อยดังกล่าวจะมีพื้นที่อนุรักษ์อยู่หลายแห่งด้วยกัน ดังนี้

- อุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบรี ตั้งอยู่ทางด้านฝั่งทะเลอันดามัน ในท้องที่อำเภอกระบรี อำเภอละอุ่น อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ประกาศจัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อปี ๒๕๔๒ ครอบคลุมพื้นที่ ๑๖๐ ตารางกิโลเมตร มีพรมแดนติดกับประเทศสหภาพพม่าทางด้านทิศตะวันตก โดยมีแม่น้ำกระบรีเป็นเส้นแบ่งกั้นสองประเทศ พื้นที่ประมาณ ๖๔ ตารางกิโลเมตร หรือร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ ในแม่น้ำมีเกาะ จำนวน ๖ เกาะ ได้แก่ เกาะเสียด เกาะขวาง เกาะโขน เกาะยาว เกาะปลิง และเกาะนกเปล้า มีลักษณะเป็นชายฝั่งจมน้ำ เป็นผลให้ชายหาดตลอดแนวฝั่งแคบ มีลำน้ำขนาดเล็กจำนวนมากจากที่สูงในแผ่นดินไหลออกสู่แม่น้ำกระบรี ซึ่งแม่น้ำลำคลองเหล่านี้ได้พัดพาตะกอนดินมาทับถมตามปากแม่น้ำและชายฝั่งทำให้ลักษณะชายฝั่งบริเวณปากแม่น้ำ ลำคลองถูกปกคลุมไปด้วยป่าชายเลน

- อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๔๑๗,๕๐๐ ไร่ หรือ ๖๖๘ ตารางกิโลเมตร อยู่ในอำเภอเมือง ละอุ่น จังหวัดระนอง และอำเภอพะโต๊ะ พังงา หลังสวน จังหวัดชุมพร ไหลตกลมมาจากหน้าผาสูง มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสลับซับซ้อน มีไม้มีค่าเป็นจำนวนมาก เป็นป่าต้นน้ำลำธารสัตว์ป่าชุมชุม เทือกเขาทอดตัวยาวระหว่างสองจังหวัด มีสันเขานมสาวเป็นเส้นแบ่งเขตจังหวัดระนองกับจังหวัดชุมพร พืชพรรณและสัตว์ป่าที่พบในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว เป็นป่าดิบชื้น มีต้นไม้ใหญ่ ไม้มีค่า และไม้พื้นล่างขึ้นอยู่หนาแน่นที่สำคัญ ได้แก่ พญาไม้ ตะเคียนทอง หลุมพอ จำปา เป็นต้น

- อุทยานแห่งชาติแหลมสน ตั้งอยู่ในคาบสมุทรอินโดจีนทางฝั่งทะเลอันดามันของประเทศไทยในท้องที่อำเภอเมือง อำเภอเกาะเปอร์ กิ่งอำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง และอำเภอกระบรี จังหวัดพังงา เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลที่ครอบคลุมพื้นที่บริเวณหาดแหลมสนและหมู่เกาะใกล้เคียง มีป่าสนที่เกิดตามธรรมชาติเป็นไม้เด่น อุทยานแห่งชาติแหลมสน มีเนื้อที่ประมาณ ๑๙๖,๘๗๕ ไร่ หรือ ๓๑๕ ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยพื้นที่ชายฝั่งทะเล และหมู่เกาะ ๒ หมู่เกาะ ได้แก่ หมู่เกาะกำใหญ่ และหมู่เกาะกำน้อย รวมทั้งเกาะต่างๆ อีก ๘ เกาะ ได้แก่ เกาะหมู เกาะเป๊กน้ำน้อย เกาะเป๊กน้ำใหญ่ เกาะเทา เกาะค้างคาว เกาะล้าน เกาะกำน้อย และเกาะไขใหญ่

- อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะระนอง เป็นกลุ่มเกาะที่ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยเรียงรายทอดยาวตลอดแนวชายฝั่งเหนือ-ใต้ของทะเลอันดามัน ติดต่อกับชายแดนสาธารณรัฐสังคมนิยมสหภาพพม่า ครอบคลุมพื้นที่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเกาะพยาม ป่าสงวนแห่งชาติป่าเกาะช้าง ป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองหินกลอง - ป่าคลองม่วงกลวง และป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองหัวเขี้ยว - ป่าคลองสุย ประกอบไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ และมีความหลากหลายทางระบบนิเวศ

๓) **เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและห้ามล่าสัตว์ป่า** จำนวน ๔ แห่ง เนื้อที่ ๗๓๔,๔๕๖ ไร่ ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองนาคา เนื้อที่ ๓๓๑,๔๕๖ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งระยะ-นาสัก เนื้อที่ ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุทยานเสด็จในกรม กรมหลวงชุมพร ด้านทิศใต้ เนื้อที่ ๑๑๐,๐๐๐ ไร่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าควนแม่ยายหมอน เนื้อที่ ๘๓,๐๐๐ ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าป่าเลนคลองม่วงกลวง เนื้อที่ ๑๐๐,๐๐๐ ไร่

๔) พื้นที่สวนป่า ที่ปลูกโดยกรมป่าไม้และองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จำนวน ๙ แห่ง เนื้อที่

๓๐,๘๗๑ ไร่

๖) ทรัพยากรป่าชายเลน

- ป่าชายเลน บริเวณชายฝั่งทะเลที่มีดินโคลน และน้ำทะเลท่วมถึง จังหวัดระนองซึ่งอยู่ติดกับทะเลอันดามัน ชายฝั่งมีน้ำทะเลท่วมถึง ทำให้เกิดสภาพป่าอีกชนิดหนึ่งเรียกว่า ป่าชายเลน เป็นป่าที่มีสภาพทางนิเวศวิทยาที่สำคัญมาก เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อน พบมากบริเวณปากน้ำคลองละอุ่น ริมฝั่งลำน้ำกระบุรีด้านเขาหินช้าง และบริเวณหมู่เกาะหน้าปากน้ำละอุ่น สามารถจำแนกออกได้เป็นป่าชายเลนบริเวณเลนเหลว ซึ่งบริเวณนี้ช่วงน้ำทะเลขึ้นจะท่วมถึงทุกวัน มีดินเลนเหลวและลึก ชนิดพันธุ์ไม้ที่ปรากฏจะขึ้นอยู่ที่สำคัญ ได้แก่ แสมดำ แสมขาว แสมทะเล และมีโกงกางใบเล็กขึ้นปะปนเล็กน้อย และป่าเลนค่อนข้างแน่น อยู่ระหว่างป่าชายเลนที่ดินเลนเหลวกับป่าชายหาด พันธุ์ไม้ที่ขึ้นค่อนข้างหนาแน่น ได้แก่ โปรงแดง โปรงขาว และโกงกางใบเล็ก พังกาหัวสุม ถั่วดำ ถั่วขาว ตะบูนขาว และตะบูนดำ สำหรับในบริเวณป่าชายเลนใกล้ทะเล ซึ่งได้รับอิทธิพลของลม และคลื่นโดยตรงจะพบไม้ลำแพน แสมขาว และ โปรงแดง เพิ่มขึ้นอีก ป่าชายเลนของจังหวัดระนองได้รับการรับรองจากองค์การยูเนสโก โดยการประกาศให้เป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลของโลก (Ranong Biosphere Reserve) เมื่อปี ๒๕๔๐ ซึ่งมีความสำคัญในแง่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงและยังถือเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของท้องถิ่นด้วยข้อมูลจากการแปลภาพถ่ายดาวเทียมกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๗ พบว่า พื้นที่ป่าชายเลนจังหวัดระนอง ๒๕๐.๙ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๗๖ ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด

ปัญหาทรัพยากรป่าไม้ที่พบมากในปัจจุบัน ได้แก่ การบุกรุกแผ้วถางป่าเพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน รวมทั้งพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อการประกอบอาชีพ

๗.๔ ทรัพยากรแร่

ในอดีตจังหวัดระนองเป็นแหล่งผลิตแร่ดีบุกที่สำคัญแหล่งหนึ่งของประเทศไทย ต่อมาเมื่อแร่ดีบุกมีราคาต่ำลง เหมืองแร่ดีบุกจึงปิดตัวลงเป็นจำนวนมาก แล้วหันมาผลิตแร่ดินขาวแทน โดยมีแร่ดีบุกเป็นแร่พลอยได้ จังหวัดระนองมีทรัพยากรแร่และหินจำนวน ๔ ชนิด คือ ดีบุก ดินขาว หินปูน และทรายแก้ว ปัจจุบันในจังหวัดระนองมีประทานบัตรทำเหมืองแร่รวมทั้งสิ้น ๗ แปลง เนื้อที่รวม ๘๐๗ ไร่ ๒ งาน ๘๐ ตารางวา ซึ่งทั้งหมดเป็นแร่ดินขาว

ทรัพยากรแร่ในจังหวัดสามารถกำหนดขอบเขตเป็นพื้นที่แหล่งแร่ได้ ๓ ชนิด คือ หินปูน ดีบุก ดินขาว มีเนื้อที่รวมกันประมาณ ๔๕๖ ตารางกิโลเมตร และจำแนกตามลักษณะการใช้ประโยชน์ได้เป็น ๓ กลุ่ม คือ

๑) กลุ่มแร่เพื่อการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน และโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ ได้แก่ หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง และหินปูนที่ยังจำแนกประเภทไม่ได้เนื่องจากไม่มีผลวิเคราะห์ทางเคมี

๒) กลุ่มแร่เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม แบ่งเป็น ๒ กลุ่มย่อย คือ กลุ่มแร่โลหะ ได้แก่ ดีบุก และกลุ่มแร่อุตสาหกรรม ได้แก่ ดินขาว และหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมอื่นๆ

๓) กลุ่มแร่เพื่อการเกษตร ได้แก่ โดโลไมต์

๘. การท่องเที่ยว

๘.๑ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด

เขตอำเภอเมืองระนอง

๑) **สวนสาธารณะรักษะวาริน** : การมาอาบน้ำแร่ร้อนที่จังหวัดระนอง เป็นจุดหมายหนึ่งของนักท่องเที่ยวที่มาเยือนจังหวัดนี้ สวนสาธารณะรักษะวารินบ่อน้ำร้อนในเขตเทศบาลระนอง จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมที่นักท่องเที่ยวแวะมาอาบน้ำแร่ และพักผ่อนในสวนรุกขชาติป่าในตัวเมืองระนอง ตั้งอยู่ริมถนนชลระอุ ถนนซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานชื่อไว้เมื่อครั้งเสด็จประพาสเมืองระนองบ่อน้ำร้อนซึ่งเกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินี้มีอยู่ ๓ บ่อ คือ บ่อพ่อ บ่อแม่ บ่อลูก ทั้ง ๓ บ่อ มีอุณหภูมิประมาณ ๖๕ องศาเซลเซียสสามารถใช้ดื่มและอาบได้ เมื่อครั้งพระราชพิธีฉลองพระชนพรรษาครบ ๕ รอบ ได้นำน้ำจากที่นี่ผ่านพิธีพุทธาภิเษกทำน้ำศักดิ์สิทธิ์เพื่อใช้เป็นน้ำพระพุทธมนต์ในพระราชพิธีนั้นด้วย นอกจากบ่อน้ำร้อนแล้วยังมีห้องอาบน้ำร้อน บริการแช่น้ำร้อน นวดสปาด้วยน้ำแร่ร้อนธรรมชาติ

บ่อน้ำร้อนสวนสาธารณะรักษะวาริน

๒) **น้ำตกหงาว** : ตั้งอยู่บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว เป็นแหล่งท่องเที่ยวในเขตเมืองมีเทือกเขาสลับซับซ้อน ทอดตัวยาวครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่จังหวัดชุมพร ลงมาถึงจังหวัดระนอง จากภูเขาหญ้า สามารถมองเห็นสายน้ำตกไหลตามภูเขา โดยเฉพาะฤดูฝนจะเห็นน้ำตกหลายสายไหลลงมาจากภูเขาเป็นทางหลายเส้น เป็นน้ำตกที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัดระนอง มีต้นกำเนิดจากเทือกเขานมสาว และเทือกเขาห้วยเสียด ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำสำคัญของจังหวัดระนอง ป่าอุดมสมบูรณ์ บรรยากาศโดยรอบร่มรื่นด้วยพันธุ์ไม้หลากหลายพันธุ์ ชุ่มฉ่ำด้วยละอองน้ำตก น้ำตกหงาว ยังเป็นถิ่นกำเนิดของปูเจ้าฟ้า ซึ่งเป็นปูน้ำจืดชนิดหนึ่ง พบเห็นแห่งเดียวในประเทศไทย น้ำตกจะไหลลงจากภูเขาเป็นธารน้ำสีเขียวสวยงาม สามารถกระโดดลงเล่นน้ำได้ น้ำใสสะอาด พบเห็นปลาตัวเล็กว่ายในน้ำสามารถมองเห็นได้ชัดเจน นักท่องเที่ยวสามารถเดินขึ้นไปชมความงามของน้ำตกได้สะดวก นักท่องเที่ยวสามารถใช้เส้นทางหลวงหมายเลข ๔ (ถนนเพชร-เกษม) สายระนอง-พังงา ห่างจากตัวเมืองประมาณ ๑๓ กิโลเมตร สถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียง คือ ภูเขาหญ้า และบ่อน้ำพุร้อนพรั้ง

๓) พระราชวังรัตนรังสรรค์ (จำลอง)

จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นการอนุรักษ์การเสด็จประทับแรมจังหวัดระนองของพระมหากษัตริย์ ๓ พระองค์ ได้แก่ รัชกาลที่ ๕ (พ.ศ.๒๔๓๓) รัชกาลที่ ๖ (พ.ศ.๒๔๖๐) รัชกาลที่ ๗ (พ.ศ.๒๔๗๑) จนกระทั่งเดือน พฤษภาคม ๒๕๐๗ ได้รื้อถอนพระที่นั่งเพื่อสร้างเป็นศาลากลางจังหวัดในปัจจุบัน

ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๔๕ จังหวัดระนองได้มีโครงการก่อสร้างพระที่นั่งรัตนรังสรรค์จำลองขึ้นใหม่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่เดิมและจัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์อีกแห่งหนึ่งของจังหวัด ปัจจุบันตั้งอยู่บนเนินเขาในเวศน์คีรี มีลักษณะเป็นเรือนไม้ ๒ ชั้น ที่จัดจำลองขึ้นใหม่ โดยทำด้วยไม้สักและไม้ตะเคียนทอง มีสิ่งที่จัดแสดงไว้ภายในพระราชวังฯ ได้แก่ ห้องบรรทมของรัชกาลที่ ๕ ห้องพระราชินีอาคารทรงแปดเหลี่ยม อาคารท้องพระโรงสะพานเชื่อมอาคารที่ประทับทรงงาน

กับอาคารแปดเหลี่ยม การจัดแสดงภาพเก่าในอดีต และข้าวของเครื่องใช้ที่สำคัญของรัชกาลที่ ๕

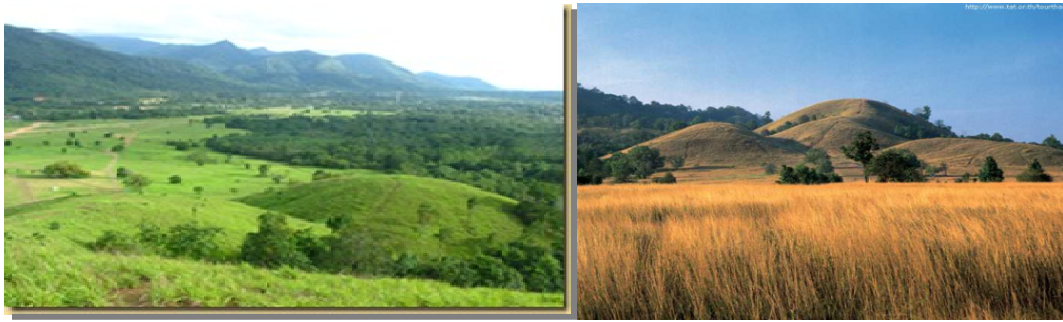
๔) หมู่เกาะระนอง (เกาะพยาม) :

เป็นเกาะที่มีความสวยงามเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว หาดทรายขาวสะอาดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ รองลงมาจากเกาะช้าง (ระนอง) อยู่ห่างจากเกาะช้างมาทางใต้ ๔ กิโลเมตร ตอนกลางของเกาะพื้นที่เป็นภูเขา มีป่าไม้และสัตว์ป่าประเภทนกและงูป่า พื้นที่บางส่วนถูกปรับเปลี่ยนเป็นสวนชาวบ้าน บนเกาะมีอาชีพทำสวนมะพร้าว สวนยางและสวนกาหยู ลักษณะทางภูมิศาสตร์รอบ ๆ ชายฝั่งเป็นอ่าวสลับกับโขดหิน บริเวณตอนกลางของอ่าวเป็นหาดทราย เกาะพยาม เป็นแหล่งผลิตเม็ดมะม่วงหิมพานต์ที่มีคุณภาพดีจนขึ้นชื่อว่าแหล่งกาหยูหวานของจังหวัดระนอง

๕) เกาะช้าง : อยู่ห่างจากเกาะพยามประมาณ ๔ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางจากปากน้ำระนอง ประมาณ ๑.๕ ชั่วโมง จุดเด่นมีชายหาดและทิวทัศน์รอบเกาะที่สวยงาม ยังรักษาความเป็นธรรมชาติไว้ได้อย่างสมบูรณ์ เป็นแหล่งอาศัยของนกเงือก ปัจจุบันจัดให้มีการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในช่วงเดือนพฤศจิกายน - เมษายน การเดินทางลงเรือที่ท่าเรือปากน้ำระนอง

๖) ภูเขาหญ้าหรือเขาหัวล้าน หรือเขาผี : ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลหงาว อ.เมืองฯ จากเขตเทศบาลเมืองไปตามทางหลวงหมายเลข ๔ (ระนอง-พังงา) ประมาณ ๑๓ กิโลเมตร เขาหัวล้านหรือเขาผี เป็นภูเขาที่ไม่มีไม้ใหญ่ขึ้น ในฤดูฝนมีหญ้าสีเขียวขึ้นปกคลุมแนวเขาที่ทอดตัวจากทิศเหนือสู่ทิศใต้บางครั้งจึงเรียกว่าเขาหญ้า ที่ราบเชิงเขามีทางเดินเท้า สำหรับนักท่องเที่ยวขึ้นสู่บนสันเขาเพื่อชมทิวทัศน์โดยรอบ

ภาพ : ภูเขาหญ้า

๖) **น้ำตกปยุณบาล** : เดิมชื่อน้ำตกเลือดตะกวด ตั้งอยู่ในตำบลบางนอนริมทางหลวงหมายเลข ๔ ทางไปจังหวัดชุมพร กิโลเมตรที่ ๕๙๗ จะเห็นน้ำตกอยู่ด้านขวามือ สูงประมาณ ๒๐ เมตร น้ำตกมีด้วยกัน ๓ ชั้น ต้นกำเนิดมาจากลำห้วยเล็กๆ บนป่าสงวนแห่งชาติ ป่าละอุ่น ป่าราชกรูด น้ำตกปยุณบาลเป็นน้ำตก

แผนภาพ : จุดชมวิวเมืองระนอง

ชั้นแรก มีลักษณะสายธารไหลลงจากหน้าผาสูง ประมาณ ๑๐ เมตร ส่วนน้ำตกตอนที่ ๒ มีชื่อน้ำตกโดนไฟ และ ชั้นที่ ๓ ชื่อโดนต้นเฟิร์น นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมได้ จะมีเส้นทางชมน้ำตกและศึกษานิเวศป่าดิบจากชั้น ๑ ถึง ชั้นที่ ๓ มีระยะทางรวม ๓๐๐ เมตร เป็นน้ำตกที่มีความงามน้ำไหลตลอดทั้งปี นักท่องเที่ยวสามารถเข้าเที่ยวชมได้สะดวก เหมาะสำหรับแวะพักผ่อน มีลานจอดรถ ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก นอกจากนี้ยังอยู่ใกล้จุดชมวิวของเมืองระนอง

๗) **วัดหาดส้มแป้น** : ห่างจากสวนสาธารณะรักษะวาริน ๖ กิโลเมตร สิ่งที่น่าสนใจ คือ ปลาพลวง ซึ่งอยู่ในคลองหาดส้มแป้นเป็นจำนวนมาก และวัดหาดส้มแป้น เป็นที่ตั้งของศาลาที่ประดิษฐานรูปเหมือนหลวงพ่อกัลยา ซึ่งเป็นพระภิกษุที่ประชาชนภาคใต้เคารพนับถือมาก

๘) **วัดสุวรรณคีรี (วัดหน้าเมือง)** : อยู่ในเขตเทศบาลเมืองระนอง ไปตามถนนหมายเลข ๔๐๐๔ (สายระนอง-ปากน้ำ) เป็นวัดเก่าแก่อยู่ร่อยกว่าปี เป็นอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ เป็นวัดแห่งแรกในจังหวัดระนอง ในวัดมีเจดีย์ศิลปะพม่าสูง ๑๐ เมตร มีอายุกว่า ๗๐ ปี สร้างโดยชาวพม่า ในพระอุโบสถมีพระพุทธรูปยืนทรงเครื่องลวดลายงดงามมากเป็นที่เคารพสักการะของชาวเมืองระนอง

๙) **หาดชาญดำริ** : อยู่ห่างจากเขตเทศบาลเมืองระนองไปตามทางหลวงหมายเลข ๔๐๐๔ (ระนอง-ปากน้ำ) ระยะทาง ๙ กิโลเมตร หรือห่างจากสุสานเจ้าเมืองระนอง ๘ กิโลเมตร ก่อนถึงหาดชาญดำริ ประมาณ ๒๐๐ เมตร จะเป็นเนินเขาสูง สามารถชมทิวทัศน์ของชุมชนปากน้ำระนอง และเกาะสองหรือวิคตอเรียพอยท์ของฝั่งพม่า ตลอดจนเกาะแก่งอื่นๆ ที่ตั้งอยู่บริเวณปากน้ำกระบุรี และยังเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวสามารถชมพระอาทิตย์ตกได้อย่างดี หาดชาญดำริมีท่าเทียบเรือสำหรับเรือท่องเที่ยวซึ่งบริการนำเที่ยว ไปยังเกาะแก่งต่างๆ ของระนองในทะเลอันดามันด้วย

๑๐) **สุสานเจ้าเมืองระนอง** ตั้งอยู่ทางด้านขวาของทางหลวงหมายเลข ๔๐๐๔ (ถนนสายระนอง - ปากน้ำ) ห่างจากเทศบาลเมืองระนองประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร เป็นสุสานแบบจีน (ฮวงซุ้ย) ฝังศพพระยารัตนเศรษฐี (คอซู้เจียง) เจ้าเมืองระนองคนแรก

๑๑) **วิคตอเรียพอยท์** เป็นเขตชายแดนอยู่ในฝั่งสหภาพเมียนมาร์ นักท่องเที่ยวต้องการไปชมหรือซื้อสินค้าที่ระลึก เช่น พลอย เครื่องประดับที่ทำจากเปลือกหอยและงาช้าง สามารถโดยสารเรือจากปากน้ำระนองได้ ทั้งนี้จะต้องทำบัตรผ่านแดนก่อนโดยติดต่อด่านตรวจคนเข้าเมืองระนอง

๑๒) **ศูนย์วิจัยป่าชายเลน** ตั้งอยู่ ต.หวาง อ.เมืองระนอง จากตัวเมืองไปตามถนนเพชรเกษม ประมาณ ๑๓.๕ กิโลเมตร แยกขวามือถนนลาดยาง ๖ กิโลเมตร เป็นศูนย์วิจัยธรรมชาติป่าชายเลนระดับนานาชาติของกรมป่าไม้ได้รับการรับรองจาก UNDP/UNESCO ให้เป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลของโลก จุดเด่นได้แก่ต้นโกงกางยักษ์อายุประมาณ ๒๐๐ ปี

๑๓) **น้ำตกโดนเพชร** ไปตามทางหลวงหมายเลข ๔ ไปทางจังหวัดพังงาห่างจากตัวเมืองระนอง ๒๙ กม. มีทางแยกเข้าน้ำตกที่ค่ายลูกเสือวิชารัฐ รถสามารถเข้าได้ ๒ กิโลเมตร จากนั้นเดินเท้า ๕ กิโลเมตร

๑๔) **บ้านค่ายเจ้าเมืองระนองหรือจวนเจ้าเมืองระนอง** ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองระนองสร้างขึ้นในสมัยพระยาดำรงสุจริตมหิศรภักดี (คอซู้เจียง) เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๒๐ หลังเหตุการณ์กบฏจีน ก่อการกบฏเป็นโบราณสถานที่ประกอบด้วยแนวกำแพงและซากอาคารต่างๆ ที่ควรรู้ควรศึกษา

๑๕) **เจ้าเรือนสปา** เป็นสถานที่ในการบำบัดรักษา โดยใช้แพทย์ทางเลือกและแพทย์แผนไทย

เขตอำเภอกะเปอร์

๑) **อุทยานแห่งชาติแหลมสน** : อยู่ห่างจากตัวเมือง ๕๓ กิโลเมตร จากถนนใหญ่ไปยังอุทยานฯ ๑๐ กิโลเมตร ประกอบด้วยพื้นที่ริมทะเลตั้งแต่ตำบลราษฏร์ อำเภอมือง ลงไปทางใต้ผ่านตำบลม่วงกลวง ตำบลกะเปอร์ ตำบลบางหิน ของอำเภอกะเปอร์ และตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ จังหวัดระนอง เลี้ยวไปถึงอำเภอกระบุรี จังหวัดพังงา และครอบคลุมไปถึงเกาะต่าง ๆ ในทะเลอันดามัน คือ เกาะคางคาว และหมู่เกาะกำ สำหรับแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานประกอบด้วย หาดบางเบน เป็นหาดขนาดใหญ่มีสวนร่มรื่น หาดแหลมสน อยู่ถัดจากหาดบางเบนประมาณ ๔ กิโลเมตร มีหาดทรายขาวสะอาดและเป็นที่อยู่ของนกนานาชนิด

๒) **เกาะคางคาว** : เป็นเกาะที่มีหาดทรายขาวละเอียด ด้านเหนือของเกาะเป็นหาดหินงาม มีหินทรงกลมมนเรียงรายอยู่เต็มหาดไปหมด จากหาดบางเบนนั่งเรือไปเกาะคางคาวใช้เวลาประมาณ ๔๐ นาที เกาะคางคาว ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของเกาะสีชัง มีอาณาเขตไม่กว้างใหญ่เท่าไรนัก บริเวณรอบๆ เกาะ ส่วนใหญ่จะเป็น หินผา ลาดชัน ส่วนด้านหน้าของเกาะ ที่ติดกับเกาะสีชัง จะเป็นหาดทราย หอดั่ว ยาว ประมาณ ๒๐๐ เมตร โดยมีแนวปะการัง หอดั่ว เรียงราย ขนาดคู่ตลอดแนวหาด กิจกรรม บน เกาะ คางคาว มีหลากหลายรูปแบบเช่นกิจกรรมดำน้ำดูปะการัง กิจกรรม ตกปลาหมึก และกิจกรรมตกปลาชายฝั่ง อีกทั้งยังใช้เป็นที่พักพิวยุทหุลบลมในช่วงหน้ามรสุม ของบรรดาเรือหาปลาอีกด้วย

๓) **เกาะกำตกหรือเกาะอ่าวเขาควาย** : มีอ่าวที่โค้งเกือบเป็นรูปกลม เป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์อุทยานฯ ซึ่งเป็นหน่วยย่อยที่ดูแลและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว จากเกาะคางคาวนั่งเรือไปเกาะกำตกใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาที หมู่เกาะกำเป็นหมู่เกาะที่อยู่ในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติแหลมสน อุทยานทางทะเลของเมืองระนอง มีเกาะกำใหญ่เป็นเกาะศูนย์กลางและรายล้อมด้วย เกาะกำนุ้ย เกาะกำกลาง เกาะกำตก เกาะคางคาว เกาะล้าน พื้นที่ของหมู่เกาะส่วนใหญ่อยู่ในแนวน้ำตื้น น้ำทะเลลึกไม่เกิน ๗ เมตร มีเพียงเกาะคางคาวที่อยู่ในแนวน้ำลึก ทะเลรอบเกาะมีความลึกประมาณ ๑๐ เมตร หมู่เกาะกำเพียบพร้อมสำหรับความเรียบง่ายยิ่งใหญ่สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการรับรู้แนบชิดและมองเห็นในความงดงาม ความสงบที่ธรรมชาติมอบให้

๔) **น้ำตกเขาพระนารายณ์** อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอกระเปอร์ประมาณ ๓ กม. เป็นน้ำตกที่มีความงดงามมากแห่งหนึ่งสูง ๑๑ ชั้น ลดหล่นลงมาตามไหล่เขา น้ำตกแห่งนี้มีน้ำไหลอยู่ตลอดปี บรรยากาศชุ่มชื้นบริเวณรอบ ๆ มีไม้หนานาพันธุ์ขึ้นอยู่หนาแน่นน่าจะเป็นสถานที่ที่น่าสนใจและน่าท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่ง

เขตอำเภอกระบุรี

๑) **น้ำตกชุมแสงหรือน้ำตกสายรุ้ง** : อยู่ที่บ้านปากจั่น ตำบลปากจั่น ไปตามทางหลวงหมายเลข ๔ ห่างจากเทศบาลเมืองระนอง ๘๐ กิโลเมตร และห่างจากอำเภอกระบุรี (ทางไปจังหวัดชุมพร) ๑๖ กิโลเมตร บริเวณหลักกิโลเมตรที่ ๕๒๙-๕๓๐ (ด้านตรงข้ามกับทางเข้าสู่นิคมสร้างตนเองบ้านปากจั่น) จะมีทางแยกซ้ายมือเข้าไปอีก ๓ กิโลเมตร จะถึงบริเวณน้ำตกชุมแสง จะมีน้ำไหลเฉพาะในฤดูฝน น้ำจะไหลกระแทกกับโขดหินแล้วกระจายออกเป็นสายดูคล้ายสายรุ้ง จึงทำให้ชาวบ้านมักจะเรียกน้ำตกแห่งนี้ว่า “น้ำตกสายรุ้ง”

๒) **คอคอดกระ** : คอคอดกระหรือกั๊วกระ อยู่ในเขตบ้านทับหลี ตำบลละมู กิโลเมตรที่ ๕๔๕ ของทางหลวงหมายเลข ๔ ห่างจากเขตเทศบาลเมือง ๖๖ กิโลเมตร บริเวณนี้เป็นส่วนที่แคบที่สุดของแหลมมลายู โดยมีระยะจากฝั่งทะเลทางตะวันตกจรดตะวันออก กว้างเพียง ๔๔ กิโลเมตร มีแผ่นป้ายคอนกรีตขนาดใหญ่จำลองแผนที่แสดงจุดที่ตั้งของคอคอดกระ ซึ่งเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวนิยมถ่ายรูปเป็นที่ระลึกมากแห่งหนึ่งของจังหวัดระนอง และยังสามารถชมทิวทัศน์ของแม่น้ำกระบุรี ซึ่งแบ่งพรมแดนไทย - พม่า ได้อย่างชัดเจน

๓) **น้ำตกบกกราย** : ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘ ตำบลน้ำจืด ห่างจากตัวจังหวัดไปตามทางหลวงหมายเลข ๔ (ระนอง-ชุมพร) ประมาณ ๕๔ กม. ที่หลักกม.ที่ ๕๕๖-๕๕๗ จะมีป้ายชี้ทางไปน้ำตกบกกราย ประมาณ ๙ กม. เป็นถนนลาดยาง และจากบริเวณสุดทางของถนนต้องเดินเท้าต่อ ผ่านพื้นที่ทำไร่และป่าขึ้นอีกเป็นระยะทางประมาณ ๒๐๐ เมตร ก็จะถึงบริเวณน้ำตกน้ำตกบกกรายเป็นน้ำตกขนาดใหญ่ มีน้ำไหลตลอดปี

๔) **ถ้ำพระขยางค์** : เดิมชื่อถ้ำเขาหยั่ง อยู่ในเทือกเขาเขตตำบลลำเลียง ห่างจากที่ว่าการอำเภอกระบุรี ๑๘ กิโลเมตร โดยมีทางแยกซ้ายจากถนนเพชรเกษม (ระนอง-ชุมพร) ที่กิโลเมตร ๕๖๓ - ๕๖๔ เข้าไป ๑ กิโลเมตร ถ้ำพระขยางค์เป็นถ้ำขนาดเล็กมีตำนานเก่าแก่ที่เกี่ยวกับการสร้างเมืองกระบุรี จากปากถ้ำเข้าไปประมาณ ๔๐ เมตร มีบันไดขึ้นสู่ด้านบนสามารถทะลุออกภายนอกได้ มีการนำเอาสมุนไพรมานำมาปลูกไว้การเที่ยวชมควรเตรียมเทียนไขหรือไฟฉายพกติดตัวไปด้วยบรรยากาศภายในถ้ำค่อนข้างอับนอกจากนั้นในช่วงเทศกาลตรุษจีนของทุกปีจะมีการจัดเทศกาลงานปิดทองพระบริเวณถ้ำพระขยางค์ เป็นเวลา ๓-๗ วัน

เขตอำเภอละอุ่น

๑) **แหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติ** อยู่ห่างจากถนนสายหาดส้มแป้น-บางพระใต้ ประมาณ ๗ กิโลเมตร เป็นแหล่งน้ำพุร้อนธรรมชาติที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

๒) **เขาฝาชี** : ตั้งอยู่ในเขตตำบลบางแก้ว เป็นภูเขาที่มีลักษณะคล้ายกับฝาชี สูงจากระดับน้ำทะเล ๒๕๙ เมตร บนยอดเขาเป็นสถานที่ชมทิวทัศน์ยามพระอาทิตย์อัสดง สามารถมองเห็นแม่น้ำกระบุรีไหลบรรจบกับแม่น้ำละอุ่น เกาะแก่งต่างๆ เป็นภาพที่สวยงามสดใสมิชีวิตชีวา ในบริเวณใกล้เคียงยังเป็นที่ตั้งฐานทัพญี่ปุ่นสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ โดยมีหลักฐานสำคัญคือ ซากเรือรบ อุโมงค์ใต้ดิน แนวทางรถไฟ ซึ่งปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีโครงการพัฒนาให้เป็นศูนย์การท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์สงครามโลกครั้งที่ ๒ บ้านเขาฝาชี

เขตอำเภอสุขสำราญ

๑) **หาดประพาส** หรือหาดหินทุ่ง จากเขตเทศบาลเมืองระนองไปตามทางหลวงหมายเลข ๔ (ระนอง-พังงา) ประมาณ ๙๐ กิโลเมตร และห่างจากถนนใหญ่เข้าไปทางขวามือ ประมาณ ๓ กิโลเมตร เป็นชายหาดทะเลใหญ่และมีทิวสนเช่นเดียวกับหาดบางเบน เหมาะสำหรับท่องเที่ยวและพักผ่อนในวันหยุดอย่างยิ่ง

๑) **อุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าคลองนาคา** เป็นพื้นที่น้ำที่หายากส่วนใหญ่พบอยู่ในคลองนาคามีดอกบานประมาณในเดือนตุลาคม – ธันวาคม

๘.๒ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกจังหวัดระนอง

๑) **เม็ดมะม่วงหิมพานต์หรือกาหยู** เป็นสินค้าพื้นเมืองของจังหวัดระนอง ซึ่งนิยมปลูกกันมากในบริเวณเกาะช้างและเกาะพยาม มีทั้งอบเนย อบเกลือ และแบบเผา สามารถหาซื้อได้ทั่วไป บริเวณตลาดสดร้านขายของฝากในสวนสาธารณะรักษะวาริน

๒) **ซาลาเปาทับทึบ** เป็นชื่อหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ในอำเภอกระบุรี ที่มีชื่อเสียงการทำซาลาเปาที่ขึ้นชื่อของจังหวัดระนอง มีจำหน่ายบริเวณสองฟากฝั่งของถนนเพชรเกษม มีรสชาตินุ่ม อร่อย

๓) **กาแฟสดคั่วบด** เป็นผลิตภัณฑ์ที่นิยมทำกันที่อำเภอกระบุรี โดยกลุ่มเกษตรกร บ้านทุ่งมะพร้าว ตำบล จปร. สามารถหาซื้อได้ที่ศูนย์สาธิตการตลาดของอำเภอเมืองระนองหรือกลุ่มเกษตรกรทำสวนบ้านทุ่งมะพร้าว โทร. ๐ ๑๗๐๑ ๑๘๕๖ ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูป สินค้าของฝากที่ขึ้นชื่อของจังหวัดระนอง ได้แก่ กะปิ กุ้งแห้ง ปลาเค็ม สามารถหาซื้อได้ง่ายตามตลาดสดของเทศบาล และร้านจำหน่ายของฝาก บริเวณสะพานปลาและศูนย์จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง ถนนเพชรเกษม

๔) **น้ำดื่มแร่ธรรมชาติระนอง** เป็นน้ำดื่มแร่ธรรมชาติที่สะอาด บริสุทธิ์ อีกหนึ่งสินค้า OTOP ที่ขึ้นชื่อ หาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไป และโรงแรมจันทร์สมฮอท สปา

๕) **มุกและสิ่งประดิษฐ์จากเปลือกหอย** เป็นสินค้าของที่ระลึกที่มีจำหน่ายในบริเวณสวนสาธารณะรักษะวาริน น้ำตกบุญญบาล และสนามบิน

๖) **ผลิตภัณฑ์หนังปลากระเบน** ผลิตภัณฑ์คุณภาพที่นำหนังปลากระเบนมาทำเป็นผลิตภัณฑ์หลากหลาย เช่น กระเป๋า เข็มขัด สามารถหาซื้อได้ที่สนามบินจังหวัดระนอง

๗) **ปูนีมอัดแข็ง** อีกหนึ่งสินค้า OTOP ที่ขึ้นชื่อของจังหวัดระนอง ปูนีมเป็นปฐพีโตเต็มที่ทำให้กระดองเก่าเล็กเกินไปจนต้องมีการลอกคราบ ใช้เวลาในการลอกคราบประมาณ ๔๕ วัน

=====

ส่วนที่ ๒ การวิเคราะห์สถานการณ์
และศักยภาพ ด้านเศรษฐกิจ
สังคมทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง

- ◆ ด้านเศรษฐกิจ
- ◆ ด้านสังคม
- ◆ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ◆ ด้านความมั่นคง

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์สภาวะการณ์ และศักยภาพ ด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง

๑. ด้านเศรษฐกิจ

RANONG GROSS PROVINCIAL PRODUCT AT CURRENT MARKET PRICES									
(Millions of Baht)									
		๒๐๐๓	๒๐๐๔	๒๐๐๕	๒๐๐๖	๒๐๐๗	๒๐๐๘	๒๐๐๙	๒๐๑๐
ภาคการเกษตร		๕,๑๖๐	๗,๐๕๐	๗,๐๑๘	๗,๕๒๖	๗,๖๓๒	๘,๔๖๙	๘,๘๒๑	๙,๘๕๗
๑	เกษตรกรรม, การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๑,๙๓๑	๒,๐๙๘	๒,๔๘๗	๒,๙๘๒	๓,๑๓๗	๓,๖๙๐	๓,๕๑๘	๔,๑๗๑
๒	ประมง	๓,๒๒๙	๔,๙๕๑	๔,๕๓๑	๔,๕๔๔	๔,๔๙๕	๔,๗๗๙	๕,๓๐๓	๕,๖๘๖
นอกภาคการเกษตร		๖,๓๑๙	๗,๑๐๓	๗,๖๒๖	๗,๙๙๑	๘,๓๖๖	๙,๐๒๒	๙,๓๐๓	๑๐,๐๓๐
๓	การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๓๖	๓๖	๓๑	๓๒	๓๔	๓๕	๔๓	๔๗
๔	อุตสาหกรรม	๗๗๖	๘๕๘	๙๕๘	๙๔๑	๙๙๙	๑,๑๑๗	๑,๑๘๙	๑,๓๖๓
๕	ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๒๕๒	๒๖๗	๓๒๑	๓๓๗	๓๔๔	๓๔๐	๔๐๗	๔๒๖
๖	การก่อสร้าง	๒๔๙	๓๙๘	๓๕๖	๔๗๙	๕๔๖	๕๕๖	๖๖๒	๗๖๓
๗	การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล	๑,๖๕๒	๑,๗๕๑	๑,๘๓๕	๑,๖๔๕	๑,๖๖๗	๑,๙๐๑	๑,๙๐๓	๒,๑๒๓
๘	โรงแรมและภัตตาคาร	๑๘๔	๒๑๙	๒๗๕	๑๘๕	๑๒๘	๑๔๘	๑๗๓	๑๗๗
๙	การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๕๔๓	๕๓๑	๖๑๒	๗๗๒	๘๑๑	๑,๐๑๙	๘๙๙	๘๘๕
๑๐	ตัวกลางทางการเงิน	๒๔๖	๔๗๐	๔๐๐	๔๓๐	๔๘๑	๕๑๘	๕๒๔	๕๘๒
๑๑	บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	๔๙๒	๕๑๑	๕๒๙	๕๕๑	๕๗๒	๕๗๓	๖๑๐	๕๙๕
๑๒	การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	๖๑๐	๖๙๒	๖๖๙	๗๒๔	๗๘๒	๗๕๔	๗๔๙	๗๘๖
๑๓	การศึกษา	๕๔๒	๕๗๖	๗๑๔	๗๗๓	๘๙๓	๙๔๘	๑,๐๑๓	๑,๐๓๘
๑๔	บริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๓๐๐	๓๑๙	๔๐๓	๔๖๒	๕๑๘	๕๔๗	๖๐๓	๖๐๕
๑๕	การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๔๓๐	๔๖๖	๕๑๒	๕๙๙	๕๗๙	๕๕๓	๕๘๗	๖๒๘
๑๖	ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๙	๑๐	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๔
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)		๑๑,๔๗๙	๑๔,๑๕๓	๑๔,๖๔๕	๑๕,๕๑๗	๑๕,๙๙๗	๑๗,๔๙๐	๑๘,๑๙๗	๑๙,๘๘๗
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (บาท)		๖๖,๔๑๐	๘๐,๗๙๗	๘๒,๕๐๖	๘๖,๐๙๗	๘๗,๔๖๙	๙๔,๓๔๑	๙๖,๙๐๒	๑๐๔,๖๒๕
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)		๑๗๓	๑๗๕	๑๗๗	๑๘๐	๑๘๓	๑๘๕	๑๘๘	๑๙๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาวะการณ์ และศักยภาพ

หน่วย : ล้านบาท

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อประชากร (GPP Per Capita : Baht) ประเทศ (ณ ราคาประจำปี)

ลำดับที่	จังหวัด	๒๕๔๖	๒๕๔๗	๒๕๔๘	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓
๑	ระยอง	๕๗๐,๐๑๕	๖๔๘,๘๐๔	๗๙๓,๕๒๖	๙๓๕,๒๘๙	๑,๐๔๗,๓๕๓	๑,๐๑๙,๑๖๙	๙๑๕,๑๙๕	๑,๐๕๒,๕๗๕
๒	สมุทรสาคร	๓๙๘,๑๐๕	๔๓๐,๙๘๕	๔๖๕,๕๕๒	๕๐๘,๑๐๑	๕๖๘,๖๑๐	๖๒๘,๓๒๗	๖๑๒,๔๖๔	๖๙๒,๕๒๕
๓	พระนครศรีอยุธยา	๓๑๗,๓๒๓	๓๓๙,๙๘๔	๓๕๒,๗๒๑	๓๙๗,๑๔๐	๔๕๒,๔๙๔	๕๕๕,๙๕๑	๕๐๘,๓๒๘	๖๒๐,๗๗๓
๔	สมุทรปราการ	๓๒๙,๗๖๘	๓๔๕,๔๐๙	๓๘๘,๓๐๘	๔๐๘,๖๑๒	๔๘๔,๖๕๐	๕๙๙,๘๒๐	๕๕๕,๓๑๘	๕๒๘,๘๙๙
๕	ชลบุรี	๒๕๓,๗๙๗	๒๖๓,๗๐๔	๓๑๖,๔๕๕	๓๖๒,๓๑๒	๓๙๓,๐๙๘	๓๙๙,๐๕๕	๓๙๘,๐๕๒	๔๔๑,๐๖๒
๖	กรุงเทพมหานคร	๒๖๒,๒๑๑	๒๘๓,๘๘๔	๒๙๙,๐๓๗	๓๐๘,๗๐๗	๓๒๐,๙๖๒	๓๓๕,๘๒๔	๓๔๐,๔๑๒	๓๖๕,๖๑๙
๗	ฉะเชิงเทรา	๒๐๖,๕๙๖	๒๔๐,๓๔๐	๒๒๗,๑๓๐	๒๖๗,๐๒๗	๓๑๒,๔๔๙	๓๔๒,๑๑๑	๒๘๕,๒๙๐	๓๖๑,๕๖๙
๘	ปทุมธานี	๑๗๗,๘๘๘	๑๙๒,๙๕๐	๑๙๙,๒๑๑	๒๓๘,๘๕๒	๒๖๖,๐๓๐	๒๗๗,๗๕๕	๓๑๓,๔๘๓	๓๔๙,๑๕๗
๙	สระบุรี	๑๔๗,๗๖๐	๑๖๙,๓๐๙	๑๘๒,๕๓๑	๒๐๙,๘๑๘	๒๒๐,๘๗๗	๒๔๔,๓๕๘	๒๕๖,๘๔๕	๒๗๒,๔๖๗
๑๐	ภูเก็ต	๑๗๑,๖๘๗	๒๐๑,๓๓๙	๒๘๐,๑๖๔	๒๓๑,๖๑๓	๒๕๕,๑๖๔	๒๕๕,๒๗๔	๒๓๖,๔๖๑	๒๖๒,๕๒๙
๑๑	ปราจีนบุรี	๑๒๙,๒๖๔	๑๔๓,๗๓๔	๑๕๖,๘๙๓	๑๗๒,๐๓๐	๑๗๖,๒๖๓	๑๗๖,๖๒๕	๑๕๖,๖๑๑	๑๖๕,๘๙๒
๑๒	ลำพูน	๑๐๒,๑๖๙	๑๐๙,๑๑๕	๑๑๕,๗๒๔	๑๓๘,๕๒๒	๑๕๑,๖๐๕	๑๕๖,๗๗๒	๑๔๖,๖๕๘	๑๖๐,๕๐๐
๑๓	นครปฐม	๑๑๕,๑๙๗	๑๒๒,๗๘๗	๑๓๐,๖๘๙	๑๔๘,๒๙๖	๑๔๐,๕๓๗	๑๔๔,๗๑๘	๑๔๑,๘๕๐	๑๕๒,๒๒๕
๑๔	ราชบุรี	๑๐๓,๘๖๕	๑๐๗,๓๖๖	๑๑๓,๖๘๑	๑๒๑,๗๑๔	๑๒๕,๕๐๗	๑๓๔,๔๖๓	๑๔๑,๕๐๖	๑๕๑,๖๓๑
๑๕	พังงา	๗๕,๐๙๙	๘๘,๘๗๗	๙๖,๗๒๖	๑๑๒,๖๑๘	๑๒๒,๙๖๙	๑๓๔,๓๑๕	๑๒๕,๙๔๔	๑๓๙,๘๗๘
๑๖	สุราษฎร์ธานี	๗๙,๙๔๓	๙๔,๔๒๘	๑๐๕,๖๖๐	๑๒๔,๑๒๕	๑๒๔,๓๘๐	๑๓๕,๒๑๕	๑๒๓,๖๓๓	๑๓๘,๐๓๔
๑๗	กระบี่	๗๙,๙๓๗	๙๑,๒๒๓	๙๐,๘๑๖	๑๑๒,๐๙๑	๑๒๘,๔๐๒	๑๔๕,๑๒๙	๑๒๕,๕๕๕	๑๓๗,๔๙๗
๑๘	ประจวบคีรีขันธ์	๗๔,๘๑๐	๘๕,๒๐๙	๙๕,๑๗๒	๑๐๔,๑๕๗	๑๑๑,๙๕๒	๑๒๑,๗๘๙	๑๒๑,๗๘๑	๑๓๑,๕๙๔
๑๙	เพชรบุรี	๗๓,๗๗๓	๘๗,๕๐๔	๙๕,๓๖๖	๑๐๔,๓๖๘	๑๑๑,๐๔๗	๑๒๐,๔๐๙	๑๒๐,๔๔๕	๑๒๙,๕๕๖
๒๐	นนทบุรี	๘๖,๙๗๗	๙๔,๔๒๓	๑๐๔,๓๖๖	๑๑๐,๓๐๐	๑๑๖,๙๓๖	๑๒๒,๗๕๔	๑๒๗,๔๖๖	๑๒๗,๐๔๘
๒๑	กำแพงเพชร	๗๒,๔๕๔	๗๔,๒๓๓	๘๐,๕๖๕	๙๒,๓๘๙	๑๐๐,๙๘๕	๑๑๑,๕๐๙	๑๐๖,๕๓๗	๑๒๐,๑๖๔
๒๒	สงขลา	๘๖,๘๓๑	๙๔,๕๑๖	๑๐๓,๗๖๕	๑๑๐,๕๕๕	๑๑๐,๕๒๗	๑๑๑,๘๘๓	๑๐๕,๗๘๒	๑๑๙,๐๔๑
๒๓	สิงห์บุรี	๖๕,๒๔๔	๗๑,๕๙๐	๗๘,๓๑๒	๘๕,๗๙๐	๙๒,๙๒๔	๑๐๒,๖๙๐	๑๐๑,๖๘๖	๑๑๑,๕๓๐
๒๔	ชุมพร	๖๑,๖๙๗	๖๘,๙๘๑	๗๖,๓๖๓	๘๓,๘๒๖	๙๑,๐๓๑	๑๐๖,๐๒๙	๙๙,๐๕๒	๑๐๘,๕๘๙
๒๕	ระนอง	๖๖,๔๑๐	๘๐,๗๙๗	๘๒,๕๐๖	๘๖,๐๙๗	๘๗,๔๖๙	๙๔,๓๔๑	๙๖,๙๐๒	๑๐๔,๖๒๕
๒๖	กาญจนบุรี	๖๔,๐๒๕	๖๖,๖๖๑	๗๑,๓๑๘	๘๐,๐๒๔	๘๘,๓๐๑	๘๘,๗๗๑	๙๒,๙๒๓	๑๐๔,๐๒๒
๒๗	ตรัง	๖๑,๔๑๒	๖๙,๘๓๗	๗๙,๐๘๒	๙๑,๖๔๙	๙๑,๔๑๘	๙๗,๕๕๖	๘๗,๕๗๕	๑๐๐,๗๔๐
๒๘	สตูล	๖๗,๑๒๔	๗๕,๖๖๑	๘๐,๗๖๙	๘๘,๒๗๗	๘๗,๘๒๐	๙๒,๑๑๓	๙๐,๑๐๓	๙๙,๖๒๔
๒๙	ตราด	๖๒,๘๒๙	๖๗,๔๖๘	๗๒,๔๒๐	๘๔,๐๓๐	๘๔,๐๙๘	๙๒,๖๕๘	๘๙,๘๖๕	๙๘,๖๓๒
๓๐	ลพบุรี	๗๒,๕๓๙	๗๙,๑๙๕	๘๔,๓๕๖	๘๗,๙๓๐	๙๐,๙๕๕	๙๑,๗๒๐	๘๗,๑๓๗	๙๕,๔๑๒
๓๑	ยะลา	๕๒,๗๙๐	๕๙,๓๑๔	๖๗,๖๒๖	๗๗,๘๒๑	๘๒,๕๗๑	๘๘,๗๔๑	๘๑,๗๓๖	๙๔,๖๑๑
๓๒	ชัยนาท	๕๒,๗๒๖	๕๕,๗๓๒	๖๐,๔๕๗	๖๖,๖๔๑	๗๒,๙๔๒	๘๗,๗๙๑	๘๒,๒๘๓	๙๐,๔๒๔
๓๓	อ่างทอง	๕๕,๕๙๒	๖๑,๓๑๕	๖๕,๖๖๐	๗๐,๘๒๒	๗๗,๕๘๐	๘๖,๘๖๐	๘๐,๘๓๕	๘๗,๔๑๐
๓๔	เชียงใหม่	๕๗,๕๙๑	๕๙,๖๖๙	๖๔,๒๒๐	๗๐,๓๐๕	๗๓,๙๐๔	๗๘,๕๓๒	๗๙,๒๓๖	๘๖,๒๑๒
๓๕	ตาก	๔๑,๖๓๔	๔๘,๒๙๓	๕๐,๙๖๙	๖๒,๘๐๖	๖๖,๖๘๙	๖๙,๘๘๙	๗๕,๑๓๘	๘๒,๙๙๗
๓๖	เพชรบูรณ์	๓๔,๗๓๑	๓๘,๗๐๔	๔๓,๕๗๘	๕๓,๓๐๙	๕๖,๗๖๕	๖๗,๗๘๗	๖๙,๙๐๕	๘๒,๙๐๒
๓๗	พิษณุโลก	๔๘,๓๒๐	๔๙,๒๔๓	๕๓,๓๐๑	๕๘,๗๐๖	๖๔,๗๗๘	๗๒,๓๔๗	๗๒,๙๐๗	๘๒,๘๑๗
๓๘	ขอนแก่น	๔๕,๘๖๐	๕๐,๐๑๙	๕๒,๖๔๘	๖๒,๙๗๖	๖๗,๕๒๘	๗๑,๖๕๘	๗๖,๓๘๕	๘๒,๒๑๑
๓๙	สุพรรณบุรี	๔๗,๒๗๖	๕๐,๗๓๗	๕๕,๙๔๐	๖๑,๔๒๐	๖๕,๐๓๕	๗๕,๕๖๗	๗๕,๖๒๒	๘๑,๖๗๐

หน่วย : ล้านบาท

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สถานการณ์ และศักยภาพ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อประชากร (GPP Per Capita : Baht) ประเทศ (ณ ราคาประจำปี)

๔๐	สมุทรสงคราม	๔๘,๗๖๙	๕๓,๔๘๒	๖๒,๙๘๐	๗๐,๐๓๑	๗๒,๔๖๙	๗๗,๐๘๔	๗๖,๒๑๒	๘๑,๕๘๑
๔๑	นครศรีธรรมราช	๕๖,๔๓๒	๖๑,๒๖๑	๖๕,๐๗๙	๖๙,๘๓๑	๗๐,๓๒๓	๗๔,๐๓๓	๗๒,๒๔๒	๘๐,๘๑๖
๔๒	จันทบุรี	๔๗,๗๒๙	๕๒,๕๗๑	๕๘,๙๒๓	๖๖,๖๓๙	๗๔,๙๘๕	๗๗,๘๙๕	๗๔,๔๒๕	๘๐,๗๓๔
๔๓	นครสวรรค์	๔๖,๕๗๑	๔๙,๐๓๔	๕๓,๕๑๔	๕๙,๘๑๗	๖๒,๖๑๕	๖๙,๑๐๘	๗๐,๗๗๒	๘๐,๔๙๘
๔๔	นครนายก	๕๒,๖๕๔	๕๕,๐๐๘	๕๘,๙๓๕	๕๙,๙๓๘	๖๕,๓๓๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๕๗๔	๘๐,๐๔๑
๔๕	อุทัยธานี	๓๙,๖๕๓	๔๑,๖๗๙	๔๔,๓๑๑	๕๐,๕๕๓	๕๘,๗๘๙	๖๓,๘๓๒	๖๖,๙๘๔	๗๗,๓๗๔
๔๖	ลำปาง	๔๕,๘๑๒	๔๗,๐๔๕	๔๙,๓๓๓	๕๒,๕๖๔	๕๕,๕๑๙	๕๖,๘๒๒	๖๗,๘๘๘	๗๒,๕๒๑
๔๗	พิจิตร	๓๖,๒๑๗	๓๙,๑๕๗	๔๓,๕๘๑	๔๘,๓๖๑	๕๑,๒๐๒	๖๑,๗๗๓	๖๔,๐๑๘	๗๒,๑๔๙
๔๘	อุดรธานี	๓๘,๒๕๖	๔๐,๒๔๓	๔๕,๓๗๓	๕๒,๗๙๙	๕๕,๘๓๖	๖๒,๒๐๒	๖๓,๙๙๙	๗๒,๐๐๙
๔๙	นราธิวาส	๓๙,๔๐๘	๔๔,๑๔๔	๔๙,๐๔๖	๕๘,๐๕๖	๖๒,๒๘๔	๖๖,๒๘๘	๖๓,๑๘๐	๗๑,๗๖๖
๕๐	เลย	๓๒,๑๑๐	๓๔,๓๔๖	๔๒,๓๕๙	๔๑,๑๙๗	๕๑,๔๖๐	๕๓,๗๔๘	๕๖,๓๐๔	๗๐,๑๒๗
๕๑	สระแก้ว	๓๘,๑๘๘	๔๐,๔๘๔	๔๔,๔๐๒	๔๙,๙๖๗	๕๖,๐๙๒	๖๐,๒๕๓	๖๑,๓๔๐	๖๙,๐๙๑
๕๒	พัทลุง	๓๗,๒๖๙	๔๓,๖๑๓	๔๙,๗๖๓	๕๗,๔๘๐	๕๙,๙๘๘	๖๑,๘๕๖	๕๘,๘๑๒	๖๕,๗๕๐
๕๓	เขียงราย	๓๑,๙๑๖	๓๕,๔๗๔	๓๙,๗๙๓	๔๐,๕๕๐	๔๗,๑๓๕	๕๕,๒๕๗	๕๕,๗๔๕	๖๕,๒๒๑
๕๔	ปัตตานี	๔๘,๗๔๓	๔๙,๔๖๓	๕๐,๗๗๕	๕๕,๘๓๓	๕๕,๗๕๖	๕๖,๖๒๒	๕๘,๐๙๒	๖๔,๑๕๗
๕๕	สุโขทัย	๓๔,๖๕๒	๓๗,๑๕๒	๓๘,๓๖๙	๔๒,๔๔๕	๔๗,๗๑๔	๕๓,๙๙๙	๕๓,๒๒๖	๖๑,๙๑๒
๕๖	นครราชสีมา	๔๑,๓๒๑	๔๓,๖๒๙	๔๔,๒๕๕	๔๘,๖๘๘	๕๓,๐๑๒	๕๕,๕๐๓	๕๖,๘๗๗	๖๑,๑๓๖
๕๗	พะเยา	๒๙,๑๖๓	๓๒,๖๘๔	๓๗,๕๗๙	๔๐,๑๑๔	๔๔,๐๐๙	๔๗,๖๔๗	๔๘,๕๒๓	๕๗,๓๗๒
๕๘	น่าน	๓๐,๗๖๒	๓๒,๕๑๘	๓๔,๘๖๙	๓๗,๘๘๓	๔๓,๘๒๗	๔๖,๕๘๙	๔๗,๓๗๑	๕๕,๗๐๑
๕๙	แม่ฮ่องสอน	๓๑,๑๒๐	๓๒,๘๑๗	๓๕,๕๐๘	๓๙,๑๙๓	๔๑,๓๒๓	๔๕,๕๑๐	๔๖,๒๑๕	๕๓,๐๗๙
๖๐	อุดรธานี	๓๑,๐๘๖	๓๒,๕๖๙	๓๓,๐๖๕	๓๗,๓๘๗	๔๓,๙๓๙	๔๔,๖๕๐	๔๘,๗๔๗	๕๒,๐๑๒
๖๑	มุกดาหาร	๒๗,๖๕๘	๒๙,๕๐๓	๓๐,๓๗๔	๓๔,๔๐๕	๓๘,๔๐๖	๔๐,๑๓๗	๔๔,๓๔๐	๔๙,๔๑๖
๖๒	แพร่	๓๐,๘๓๕	๓๔,๔๖๗	๓๕,๖๔๑	๓๘,๖๘๖	๔๒,๕๕๖	๔๔,๗๖๙	๔๕,๕๗๘	๔๘,๙๓๗
๖๓	กาฬสินธุ์	๒๖,๕๔๔	๒๘,๔๗๒	๒๙,๖๔๐	๓๔,๒๕๘	๓๘,๕๕๖	๓๙,๐๗๓	๔๔,๓๔๓	๔๗,๓๕๘
๖๔	ชัยภูมิ	๒๖,๐๕๔	๒๖,๖๖๙	๒๗,๕๕๑	๓๒,๒๘๓	๓๖,๒๑๙	๓๘,๖๑๕	๔๓,๕๓๕	๔๖,๙๒๒
๖๕	หนองคาย	๒๕,๖๒๘	๒๗,๖๐๕	๒๘,๒๖๑	๓๑,๙๑๔	๓๔,๐๙๘	๓๖,๘๕๑	๔๐,๙๐๐	๔๕,๐๔๙
๖๖	อุบลราชธานี	๒๘,๔๒๕	๒๙,๖๖๐	๓๐,๘๖๐	๓๓,๔๕๑	๓๗,๒๓๘	๓๘,๔๗๑	๔๒,๕๖๗	๔๔,๙๕๐
๖๗	ร้อยเอ็ด	๒๕,๔๕๓	๒๗,๔๕๖	๒๘,๔๘๖	๓๒,๕๐๙	๓๖,๑๖๓	๓๗,๔๘๓	๔๑,๐๙๑	๔๓,๙๒๐
๖๘	มหาสารคาม	๒๔,๒๔๒	๒๕,๗๓๕	๒๖,๖๐๓	๓๐,๓๐๑	๓๔,๕๓๐	๓๕,๗๙๓	๓๙,๑๗๘	๔๑,๕๕๓
๖๙	สกลนคร	๒๔,๗๑๑	๒๖,๑๖๕	๒๗,๙๘๓	๓๑,๕๖๙	๓๔,๖๒๙	๓๕,๘๒๘	๓๙,๕๕๙	๔๑,๕๕๑
๗๐	บุรีรัมย์	๒๒,๙๒๕	๒๔,๘๘๘	๒๕,๘๒๘	๒๘,๘๑๒	๓๑,๘๘๘	๓๔,๕๗๔	๓๘,๐๓๔	๔๐,๑๑๔
๗๑	ยโสธร	๒๒,๙๔๒	๒๕,๔๑๑	๒๕,๘๐๘	๒๘,๖๕๐	๓๒,๓๒๕	๓๓,๑๐๒	๓๕,๗๘๗	๓๘,๗๒๒
๗๒	นครพนม	๒๓,๐๓๒	๒๕,๓๕๘	๒๔,๙๑๓	๒๘,๐๐๔	๓๐,๒๔๔	๓๑,๔๓๐	๓๖,๐๗๗	๓๘,๖๘๘
๗๓	สุรินทร์	๒๒,๔๒๒	๒๔,๓๘๗	๒๕,๒๙๖	๒๗,๙๘๕	๓๑,๙๒๗	๓๒,๖๖๑	๓๘,๒๖๐	๓๘,๖๘๑
๗๔	หนองบัวลำพู	๑๙,๔๒๘	๒๑,๗๖๗	๒๒,๔๖๐	๒๖,๓๗๔	๓๐,๖๕๘	๓๑,๒๙๐	๓๓,๙๑๒	๓๖,๗๓๔
๗๕	ศรีสะเกษ	๒๑,๑๗๒	๒๒,๔๙๑	๒๔,๐๕๗	๒๗,๐๕๑	๒๙,๖๐๙	๓๑,๑๒๖	๓๔,๓๒๖	๓๖,๑๔๒
๗๖	อำนาจเจริญ	๒๑,๑๔๑	๒๒,๖๗๐	๒๓,๙๔๖	๒๗,๓๗๒	๓๑,๘๒๗	๓๐,๗๙๗	๓๔,๐๐๖	๓๕,๙๘๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สถานการณ์ และศักยภาพ

๑.๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง

จังหวัดระนองมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GROSS PROVINCIAL PRODUCT : GPP) ณ ราคาประจำปี ๒๕๕๓ เท่ากับ ๑๙,๘๘๗ ล้านบาท เป็นลำดับที่ ๗๑ ของประเทศ คิดเป็น ร้อยละ ๐.๒๐ ลำดับ ๑๔ ของภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ ๒.๐ และลำดับที่ ๕ ในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามันจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุดคือจังหวัดภูเก็ต

๑.๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อประชากร (GPP Per Capital : Baht) ณ ราคาประจำปี ๒๕๕๓ รายได้เฉลี่ยของประชากรจังหวัดระนอง เท่ากับ ๑๐๔,๖๒๕ บาท เป็นลำดับที่ ๗ ของภาคใต้ ลำดับที่ ๔ ในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน และเป็นลำดับที่ ๒๕ ของประเทศ และต่ำสุดคือจังหวัดตรัง

หมายเหตุ : ปัจจุบันผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จังหวัดระนอง ณ ราคาประจำปี ๒๕๕๓ เท่ากับ ๒๔,๒๗๙ ล้านบาท และรายได้ต่อหัวของประชากรเท่ากับ ๑๒๗,๗๓๐ บาท เป็นลำดับที่ ๒๓ ของประเทศ (ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

หน่วย : ล้านบาท

Gross Provincial Product (GPP) ๑๔ จังหวัดภาคใต้ (ณ ราคาประจำปี)

ลำดับที่	จังหวัด	๒๕๕๔r	๒๕๕๐r	๒๕๕๑r	๒๕๕๒p	๒๕๕๓p๑	สัดส่วน
๑	สงขลา	๑๕๓,๕๙๑	๑๕๕,๗๙๔	๑๕๙,๗๖๘	๑๕๓,๐๒๒	๑๗๔,๓๐๑	๑๗.๗
๒	นครศรีธรรมราช	๑๑๕,๒๗๙	๑๑๗,๕๓๔	๑๒๕,๒๓๘	๑๒๓,๖๕๑	๑๓๙,๙๐๖	๑๔.๒
๓	สุราษฎร์ธานี	๑๑๙,๒๒๗	๑๒๑,๑๖๐	๑๓๓,๔๑๕	๑๒๓,๔๕๑	๑๓๙,๔๑๐	๑๔.๒
๔	ภูเก็ต	๖๕,๙๐๖	๗๔,๙๓๔	๗๔,๒๔๑	๗๐,๑๙๖	๗๘,๙๖๔	๘.๐
๕	ตรัง	๕๙,๙๕๓	๖๐,๖๒๘	๖๕,๕๕๑	๕๙,๕๘๔	๖๙,๓๖๕	๗.๑
๖	นราธิวาส	๔๒,๔๗๓	๔๖,๒๑๕	๔๙,๙๐๗	๔๘,๓๕๗	๕๕,๘๔๑	๕.๗
๗	ชุมพร	๔๐,๙๔๐	๔๕,๐๐๕	๕๓,๐๑๓	๕๐,๐๔๘	๕๕,๔๒๑	๕.๖
๘	กระบี่	๔๒,๐๐๒	๔๘,๘๖๘	๕๖,๐๗๒	๔๙,๒๓๖	๕๔,๖๖๓	๕.๖
๙	ยะลา	๓๕,๗๓๗	๓๘,๕๕๖	๔๑,๙๔๕	๓๙,๒๒๔	๔๖,๐๙๘	๔.๗
๑๐	ปัตตานี	๓๖,๕๕๒	๓๖,๓๑๐	๓๘,๐๘๔	๓๙,๖๕๘	๔๔,๔๖๕	๔.๕
๑๑	พังงา	๒๘,๘๕๘	๓๑,๖๓๙	๓๕,๒๕๕	๓๓,๔๓๗	๓๗,๕๔๖	๓.๘
๑๒	พัทลุง	๓๑,๑๒๗	๓๒,๘๘๑	๓๔,๒๙๖	๓๒,๙๖๒	๓๗,๒๓๐	๓.๘
๑๓	สตูล	๒๔,๓๖๓	๒๔,๖๐๐	๒๖,๑๘๔	๒๕,๙๘๔	๒๙,๑๓๖	๓.๐
๑๔	ระนอง	๑๕,๕๑๗	๑๕,๙๙๗	๑๗,๔๙๐	๑๘,๑๙๗	๑๙,๘๘๗	๒.๐

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดระนอง

หน่วย : ล้านบาท

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อประชากร (GPP Per Capita : Baht)

๑๔ จังหวัดภาคใต้ (ณ ราคาประจำปี)

ลำดับที่	จังหวัด	๒๕๔๙r	๒๕๕๐r	๒๕๕๑r	๒๕๕๒p	๒๕๕๓p๑	สัดส่วน
๑	ภูเก็ต	๒๓๑,๖๑๓	๒๕๙,๑๖๔	๒๕๙,๒๗๔	๒๓๖,๔๖๑	๒๖๒,๕๒๙	๑๖.๖
๒	พังงา	๑๑๒,๖๑๘	๑๒๑,๙๖๙	๑๓๔,๓๑๕	๑๒๕,๙๔๔	๑๓๙,๘๗๘	๘.๘
๓	สุราษฎร์ธานี	๑๒๔,๑๒๕	๑๒๔,๓๘๐	๑๓๕,๒๑๕	๑๒๓,๖๓๓	๑๓๘,๐๓๔	๘.๗
๔	กระบี่	๑๑๒,๐๙๑	๑๒๘,๔๐๒	๑๔๕,๑๒๙	๑๒๕,๕๙๕	๑๓๗,๔๙๗	๘.๘
๕	สงขลา	๑๑๐,๕๕๕	๑๑๐,๕๒๗	๑๑๑,๘๔๓	๑๐๕,๗๘๒	๑๑๙,๐๔๑	๗.๔
๖	ชุมพร	๘๓,๘๒๖	๙๑,๐๓๑	๑๐๖,๐๒๙	๙๙,๐๕๒	๑๐๘,๕๘๙	๗.๐
๗	ระนอง	๘๖,๐๙๗	๘๗,๔๖๙	๙๔,๓๔๑	๙๖,๙๐๒	๑๐๔,๖๒๕	๖.๘
๘	ตรัง	๙๑,๖๔๙	๙๑,๔๑๘	๙๗,๕๕๖	๘๗,๕๗๕	๑๐๐,๗๔๐	๖.๑
๙	สตูล	๘๘,๒๗๗	๘๗,๘๒๐	๙๒,๑๑๓	๙๐,๑๐๓	๙๙,๖๒๔	๖.๓
๑๐	ยะลา	๗๗,๘๒๑	๘๒,๕๗๑	๘๘,๗๔๑	๘๑,๗๓๖	๙๔,๖๑๑	๕.๗
๑๑	นครศรีธรรมราช	๖๙,๘๓๑	๗๐,๓๒๓	๗๔,๐๓๓	๗๒,๒๔๒	๘๐,๘๑๖	๕.๑
๑๒	นราธิวาส	๕๘,๐๕๖	๖๒,๒๘๔	๖๖,๒๔๘	๖๓,๑๘๐	๗๑,๗๘๖	๔.๔
๑๓	พัทลุง	๕๗,๔๘๐	๕๙,๙๘๘	๖๑,๘๕๖	๕๘,๘๑๒	๖๕,๗๕๐	๔.๑
๑๔	ปัตตานี	๕๕,๘๔๓	๕๔,๗๕๖	๕๖,๖๒๒	๕๘,๐๙๒	๖๔,๑๕๗	๔.๑

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดระนอง

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ณ ราคาปี ๒๕๓๑							Growth rate (%)						Structure (%)					
	๒๐๐๕	๒๐๐๖	๒๐๐๗	๒๐๐๘	๒๐๐๙	๒๐๑๐	๒๐๐๕	๒๐๐๖	๒๐๐๗	๒๐๐๘	๒๐๐๙	๒๐๑๐	๒๐๐๕	๒๐๐๖	๒๐๐๗	๒๐๐๘	๒๐๐๙	๒๐๑๐
ภาคการเกษตร	๓,๙๒๗	๔,๐๖๙	๔,๒๖๐	๔,๖๔๖	๔,๙๐๓	๔,๙๕๐	๐.๕	๓.๖	๔.๗	๙.๐	๕.๕	๑.๐	๔๙.๘	๕๐.๔	๕๐.๔	๕๑.๘	๕๒.๕	๕๑.๗
เกษตรกรรม, การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๑,๔๐๑	๑,๓๘๓	๑,๓๐๙	๑,๓๗๖	๑,๔๘๔	๑,๓๘๗	๕.๐	-๑.๓	-๕.๓	๕.๑	๗.๙	-๖.๖	๑๗.๘	๑๗.๑	๑๕.๕	๑๕.๓	๑๕.๙	๑๔.๕
ประมง	๒,๕๒๖	๒,๖๘๗	๒,๙๕๑	๓,๒๗๐	๓,๔๑๙	๓,๕๖๓	-๑.๙	๖.๓	๙.๙	๑๐.๘	๔.๕	๔.๒	๓๒.๑	๓๓.๓	๓๔.๙	๓๖.๔	๓๖.๖	๓๗.๒
นอกภาคการเกษตร	๓,๙๕๕	๔,๐๑๐	๔,๑๘๖	๔,๓๒๘	๔,๔๑๗	๔,๖๒๕	๔.๕	๑.๔	๔.๔	๓.๔	๒.๕	๔.๒	๕๐.๒	๔๙.๖	๔๙.๖	๔๘.๒	๔๗.๕	๔๘.๓
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๓๖	๓๘	๓๗	๓๑	๓๕	๓๕	-๖.๔	๔.๑	-๑.๓	-๑๖.๙	๑๓.๙	-๐.๘	๐.๕	๐.๕	๐.๔	๐.๓	๐.๔	๐.๔
อุตสาหกรรม	๔๘๘	๔๙๐	๕๖๓	๕๘๖	๖๐๖	๖๔๖	๘.๖	๐.๕	๑๔.๘	๔.๑	๓.๔	๖.๕	๖.๒	๖.๑	๖.๗	๖.๕	๖.๕	๖.๗
ไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	๒๖๑	๒๖๖	๒๘๗	๓๐๗	๓๒๑	๓๓๗	๒๓.๓	๑.๘	๗.๙	๗.๑	๔.๕	๔.๙	๓.๓	๓.๓	๓.๔	๓.๔	๓.๔	๓.๕
การก่อสร้าง	๑๕๖	๑๙๙	๒๑๙	๒๐๓	๒๕๔	๒๘๑	-๑๓.๑	๒๗.๕	๑๐.๑	-๗.๑	๒๕.๑	๑๐.๗	๒.๐	๒.๕	๒.๖	๒.๓	๒.๗	๒.๙
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์																		
จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล	๙๔๙	๘๔๑	๘๐๖	๘๖๗	๘๗๘	๙๗๙	๑.๙	-๑๑.๔	-๔.๒	๗.๖	๑.๓	๑๑.๕	๑๒.๐	๑๐.๔	๙.๕	๙.๗	๙.๔	๑๐.๒
โรงแรมและภัตตาคาร	๙๙	๗๓	๕๖	๖๒	๗๓	๗๘	๒๒.๒	-๒๖.๙	-๒๒.๓	๑๐.๓	๑๗.๑	๖.๗	๑.๓	๐.๙	๐.๗	๐.๗	๐.๘	๐.๘
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๕๑๔	๕๘๖	๖๒๖	๗๑๒	๖๕๘	๖๒๙	๑๑.๓	๑๔.๐	๖.๘	๑๓.๘	-๗.๖	-๔.๔	๖.๕	๗.๓	๗.๔	๗.๙	๗.๐	๖.๖
ตัวกลางทางการเงิน	๒๐๖	๒๑๑	๒๓๒	๒๓๕	๒๓๘	๒๕๖	-๑๘.๖	๒.๖	๙.๗	๑.๕	๑.๑	๗.๘	๒.๖	๒.๖	๒.๗	๒.๖	๒.๕	๒.๗
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการทางธุรกิจ	๓๕๑	๓๗๐	๓๘๓	๓๙๓	๔๑๗	๔๑๕	๕.๒	๕.๕	๓.๖	๒.๔	๖.๒	-๐.๖	๔.๕	๔.๖	๔.๕	๔.๔	๔.๕	๔.๓
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	๒๓๘	๒๓๙	๒๕๒	๒๓๐	๒๒๐	๒๒๖	-๘.๘	๐.๑	๕.๖	-๘.๖	-๔.๕	๓.๐	๓.๐	๓.๐	๓.๐	๒.๖	๒.๔	๒.๔
การศึกษา	๒๔๖	๒๔๖	๒๗๔	๒๗๓	๒๘๔	๒๘๓	๑๖.๓	๐.๐	๑๑.๒	-๐.๓	๔.๐	-๐.๑	๓.๑	๓.๐	๓.๒	๓.๐	๓.๐	๓.๐
บริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๑๔๖	๑๕๕	๑๗๐	๑๗๑	๑๘๑	๑๗๗	๑๙.๓	๖.๐	๙.๘	๐.๔	๖.๐	-๒.๒	๑.๙	๑.๙	๒.๐	๑.๙	๑.๙	๑.๘
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	๒๕๙	๒๙๑	๒๗๗	๒๕๓	๒๖๘	๒๗๗	๖.๐	๑๒.๖	-๔.๙	-๘.๗	๕.๙	๓.๗	๓.๓	๓.๖	๓.๓	๒.๘	๒.๙	๒.๙
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๕	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๑	๐.๑	๐.๑	๐.๑	๐.๑	๐.๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๗,๘๘๒	๘,๐๗๙	๘,๔๔๗	๘,๙๗๓	๙,๓๔๐	๙,๕๗๕	๒.๔	๒.๕	๔.๖	๖.๒	๔.๑	๒.๕	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดระนอง

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

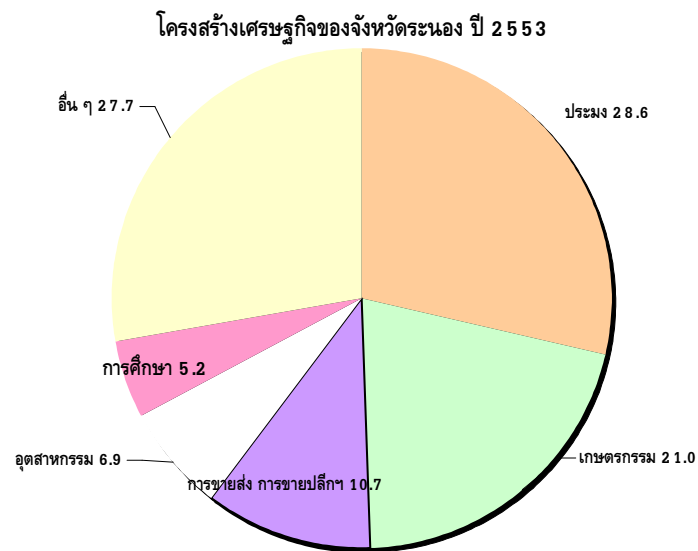
ส่วนที่ ๒ สภาวะการณ์ และศักยภาพ

๑.๓) โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญ

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดที่สำคัญ ขึ้นอยู่กับสาขาการผลิตภาคการเกษตรเป็นหลัก จำนวน ๙,๘๕๗ ล้านบาท ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๔๙.๕๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ประกอบด้วย

- สาขาการเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ จำนวน ๔,๑๗๑ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๐.๙๗ และสาขาการประมง จำนวน ๕,๖๘๖ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๘.๕๔

- สาขานอกภาคการเกษตร ๑๓ สาขา จำนวน ๑๐,๐๓๐ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วน ๕๐.๔๓ ได้แก่ สาขาการขนส่ง ขยายปลีกฯ ๒,๑๒๓ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐.๖๘ สาขาอุตสาหกรรม จำนวน ๑,๓๖๓ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖.๘๕ สาขาการศึกษา จำนวน ๑,๐๓๘ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕.๒๒ สาขาการขนส่ง จำนวน ๘๘๕ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔.๔๕ และสาขาการบริหารราชการ จำนวน ๗๘๖ ล้านบาท, ๓.๙๕ ฯลฯ ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจของจังหวัดยังคงพึ่งพิงภาคการเกษตรเป็นหลัก

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดระนอง

๑.๔) วิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจจังหวัดระนองจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๕๓

เศรษฐกิจภาพรวมจังหวัดระนองปี ๒๕๕๓ ขยายตัวร้อยละ ๒.๕ เมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ ๔.๑ ปีที่ผ่านมา เป็นผลมาจากการชะลอตัวของภาคเกษตรซึ่งชะลอตัวร้อยละ ๑.๐ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาขยายตัวร้อยละ ๕.๕ เนื่องจากสาขาประมงชะลอตัวและการหดตัวของสาขาเกษตร กรรมฯ ร้อยละ ๖.๖ ซึ่งมาจากการหดตัวในส่วนของไม้ผล หมวดปศุสัตว์ และหมวดบริการทางการเกษตร

การผลิตภาคเกษตร ชะลอตัวร้อยละ ๑.๐ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาที่ขยายตัวร้อยละ ๕.๕ ทั้งนี้เป็นผลมาจากการหดตัวของสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการหดตัวในส่วนของไม้ผล ทั้งมังคุด ทุเรียน และเงาะ เนื่องจากเป็นวงจรการผลิตของไม้ผลซึ่งในปี ๒๕๕๒ มีปริมาณผลผลิตออกมา

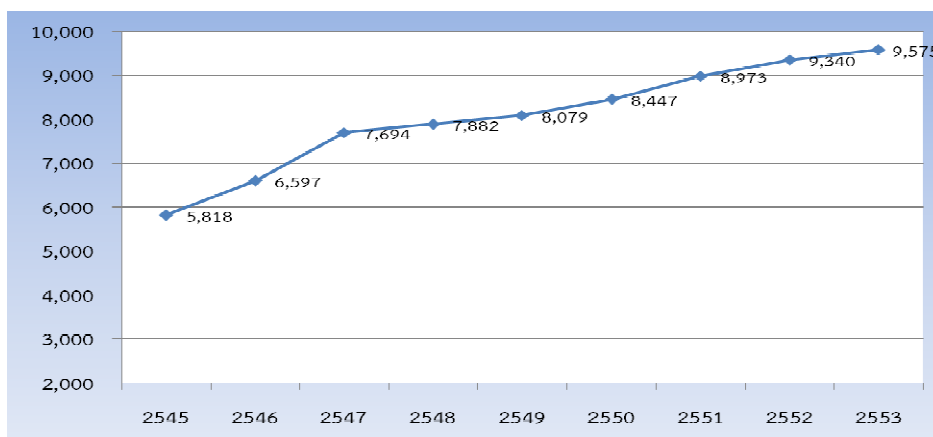
มาก ทำให้ในปี ๒๕๕๓ ปริมาณผลผลิตออกมาน้อย นอกจากนี้เกษตรกรส่วนใหญ่ได้ปรับเปลี่ยนการปลูกพืชผลไปปลูกปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้นตามนโยบายรัฐบาลประกอบกับหมวดปศุสัตว์มีการหดตัวเช่นกัน เนื่องจากปริมาณผลผลิตสุกรและไก่เนื้อออกสู่ตลาดน้อยมากซึ่งเป็นผลมาจากราคาอาหารที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ทำให้เกษตรกรลดปริมาณการเลี้ยงลง ในส่วนของการบริการทางการเกษตรก็มีการปรับตัวลดลงทั้งในส่วนการรับจ้างเลี้ยงสัตว์และรับจ้างกำจัดศัตรูพืช เนื่องจากเกษตรกรเจ้าของสวนบางส่วนดำเนินการเองทั้งในส่วนของการตัดหญ้าและฉีดยาหญ้าโดยไม่จ้างแรงงาน เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต นอกจากนี้สาขaprermงก็มีการชะลอตัวเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เป็นผลมาจากการปริมาณการผลิตกุ้งขาวลดลงจากการที่เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวบางรายได้หยุดดำเนินกิจการในปี ๒๕๕๓ เนื่องจากสภาพอากาศที่แปรปรวนจากภาวะโลกร้อน ซึ่งส่งผลกระทบต่อวงจรเจริญเติบโตของกุ้งขาว ประกอบกับปัญหาหาโรคเชื้อขาว ทำให้กุ้งขาวโตช้าต้องใช้เวลาานกว่าเดิมจึงจะได้ไซส์ หากบางรายรุนแรงก็ทำให้กุ้งขาวทยอยตายไปบ้าง ส่งผลให้ผลผลิตกุ้งขาวลดลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับผลผลิตปีที่ผ่านมา

การผลิตนอกภาคการเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๔.๒ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาที่ขยายตัวเพียงร้อยละ ๒.๕ จากการขยายตัวของสาขาอุตสาหกรรม ที่ขยายตัวร้อยละ ๖.๕ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดระนอง คือ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากประมง ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูปอาหารทะเลแช่แข็ง ปลาป่น ที่เพิ่มกำลังการผลิตตามความต้องการของตลาดที่กำลังขยายตัวทั้งภายใน ประเทศและต่างประเทศ ทำให้ปริมาณการส่งออกไปยังต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้น ปริมาณการใช้ไฟฟ้าในภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มสูงขึ้น จาก ๑๘๐,๘๘๘,๖๗๕ ล้านบาทในปี ๒๕๕๒ เป็น ๑๙๓,๒๒๗,๖๗๘ ล้านบาทในปี ๒๕๕๓ คิดเป็นร้อยละ ๖.๘ รวมถึงรายได้ของผู้ประกอบการที่แจ้งเสียภาษีหมวดอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นจาก ๗,๖๑๘ ล้านบาทในปี ๒๕๕๒ เป็น ๘,๕๐๗ ล้านบาทในปี ๒๕๕๓ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗ สำหรับจำนวนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจาก ๗,๐๐๓ คน ในปี ๒๕๕๒ เป็น ๗,๐๑๗ คน ในปี ๒๕๕๓ คิดเป็นร้อยละ ๐.๒ จึงส่งผลให้สาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ และสาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา ขยายตัวเพิ่มขึ้นตามไปด้วย อยู่ที่ร้อยละ ๑๑.๕, ๑๑.๑ และ ๔.๙ ตามลำดับ ซึ่งพิจารณาได้จากธนาคารมีรายได้ค่าธรรมเนียมและดอกเบี้ยรับเพิ่มขึ้น มีการซื้อสินค้าเพื่ออุปโภคบริโภคมากขึ้น การใช้ไฟฟ้าและประปาเพิ่มขึ้น นอกจากนี้สาขาบริหารราชการสาขาบริหารราชการและการป้องกันประเทศฯ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเช่นกัน

๑.๕) แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดระนอง

แนวโน้มการเจริญเติบโตของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทย (Gross Domestic Product: GDP) และผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดระนอง Gross Provincial Product (GPP)

Ranong Gross Provincial Product (GPP)
AT CONSTANT Y ๒๕๓๑ PRICES

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นตัวเลขประมาณการเบื้องต้น)

อัตรายายตัวของ GPP และโครงสร้างการกระจายรายได้จากการผลิตภาคใต้

จังหวัด	อัตรายายตัว		โครงสร้าง	
	ณ ราคาคงที่		ณ ราคาประจำปี	
	2551	2552	2551	2552
1. กูเกิต	-3.3	-2.2	8.1	8.1
2. สุราษฎร์ธานี	4.9	-1.3	14.8	14.2
3. ระนอง	6.2	4.1	1.9	2.1
4. พังงา	5.4	1.0	3.9	3.9
5. กระบี่	10.4	-6.1	6.2	5.7
6. ชุมพร	11.1	-2.2	5.8	5.8
7. นครศรีธรรมราช	0.6	0.6	13.6	14.2
8. สงขลา	-3.6	1.3	17.5	17.6
9. สตูล	4.3	2.0	2.9	3.0
10. ยะลา	2.0	2.0	4.6	4.6
11. ตรัง	2.3	0.1	7.2	6.9
12. นราธิวาส	-1.8	2.7	5.5	5.6
13. พัทลุง	-1.5	-0.6	3.8	3.8
14. ปัตตานี	3.1	3.6	4.2	4.6
รวมทั้งภาค	1.8	-0.1	100.0	100.0

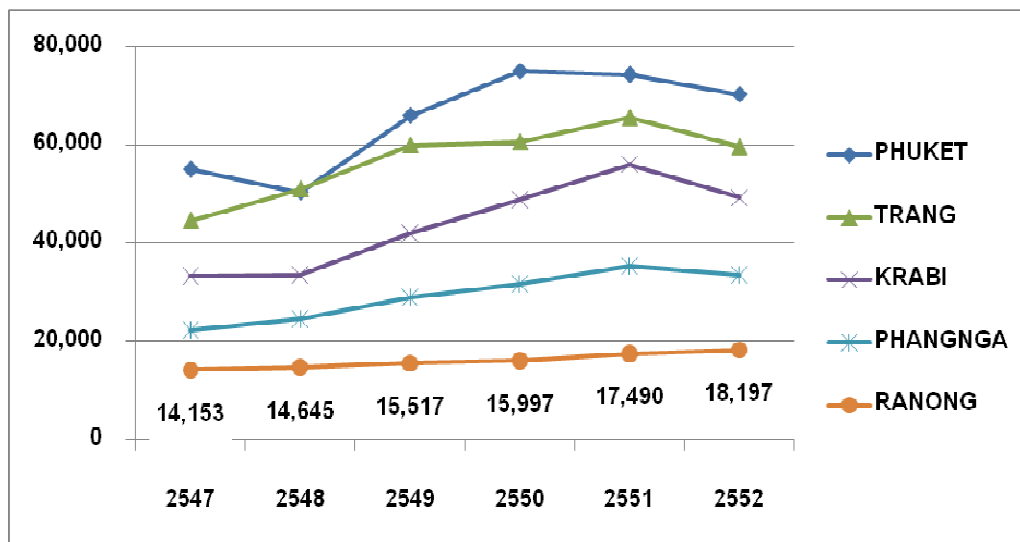
จากตัวเลขมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด (Gross Provincial Product) ของจังหวัดระนอง ณ ราคาคงที่ (ปีฐาน พ.ศ. ๒๕๓๑) นั้น เป็นเครื่องมือพื้นฐานที่สะท้อนถึงอัตราความก้าวหน้าของเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ในขณะที่มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่อยู่ในช่วงหดตัว ซึ่งถดถอยลงจากปี ๒๕๕๑ ที่ผ่านมามีประมาณร้อยละ ๐.๔๓ เหลือ ๙,๐๔๑,๕๕๑ ล้านบาทนั้น เศรษฐกิจของจังหวัดยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขึ้นประมาณ

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

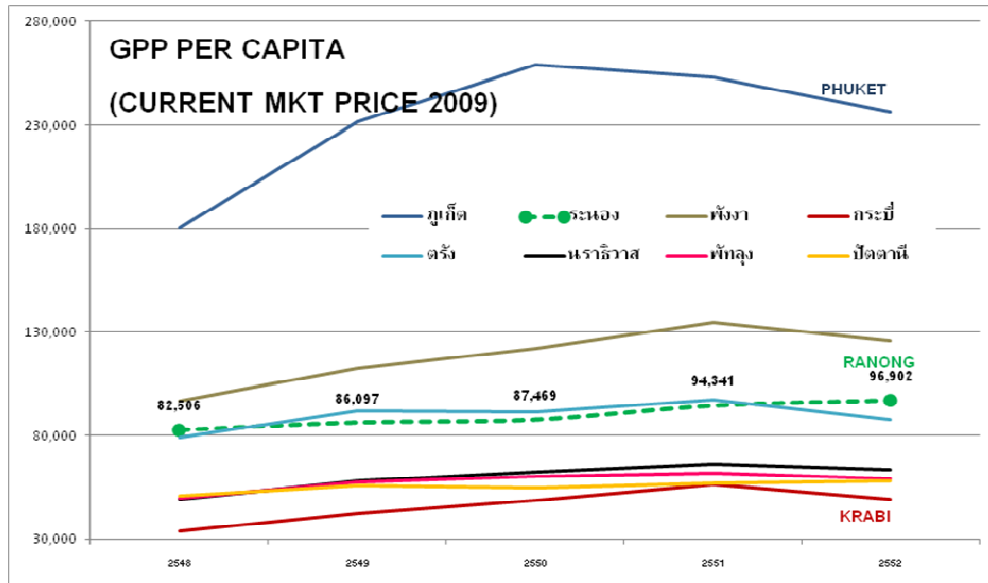
ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์ และศักยภาพ

ร้อยละ ๔.๑๐ สะท้อนถึงภูมิคุ้มกันด้านเศรษฐกิจของจังหวัดต่อความผันผวนของเศรษฐกิจภายนอกได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากหากเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้จังหวัดระนองจัดได้ว่ามีอัตราความเจริญเติบโตของขนาดทางเศรษฐกิจมากที่สุด

แม้ว่ามูลค่าจากการผลิตของจังหวัดระนอง จะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีเสถียรภาพในระดับที่น่าพึงพอใจ แต่หากนำมาเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ที่อยู่ในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต จังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา มูลค่าทางเศรษฐกิจของจังหวัดยังคงเป็นรองจังหวัดอื่นๆ อย่างชัดเจน โดยในขณะที่จังหวัดระนองมีมูลค่า GPP ณ ราคาประจำปี ๒๕๕๒ เท่ากับ ๑๘,๑๙๗ ล้านบาทนั้น จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่า GPP สูงถึง ๗๐,๑๙๖.๔ ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ ๒.๑ จากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคใต้ แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากจังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีประชากรน้อย จึงส่งผลให้มูลค่าผลิตภัณฑ์ที่ ณ ราคาปัจจุบัน นำมาเฉลี่ยต่อหัว (Gross Provincial Product per Capita) นั้นอยู่ในเกณฑ์พอใช้ โดยในปี ๒๕๕๒ ประชากรในจังหวัดระนองมีมูลค่า GPP Per Capita เท่ากับ ๙๖,๙๐๒ บาท เป็นรองเพียงจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดพังงา เท่านั้น

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑.๖) ประเมินการเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ในปี ๒๕๕๕

เศรษฐกิจจังหวัดระนอง ปี ๒๕๕๕ คาดว่าจะขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวลงจากปี ๒๕๕๔ ร้อยละ ๒.๓ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๒.๐ – ๒.๕) ซึ่งเป็นการปรับลดลงจากที่ประมาณการไว้เดิมเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ โดยเป็นผลมาจากการชะลอตัวของภาคเกษตร การบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชน ประกอบกับการค้าขายแดนหดตัวจากปีที่แล้ว เป็นสำคัญ

ด้านอุปทาน มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๔ โดยคาดว่าจะขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวลงร้อยละ ๒.๒ (โดยมีช่วงคาดการณ์ร้อยละ ๒.๐ – ๒.๕) จากการชะลอตัวของผลผลิตภาคเกษตรกรรม ซึ่งเป็นผลมาจากปริมาณผลผลิตยางพาราที่ท้องตลาดลดลง เนื่องมาจากมีฝนตกหนักถึงหนักมากระจายทุกพื้นที่เกษตรกรไม่สามารถกรีดยางได้ ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตที่ออกสู่ตลาดลดลง ประกอบกับราคาปรับตัวลดลงไม่พอใจให้เกษตรกรกรีดยางเพิ่ม ผู้ประกอบการในต่างประเทศชะลอการซื้อ โดยเฉพาะจีนซึ่งเป็นผู้ใช้ยางรายใหญ่ของโลก จึงส่งผลให้ปริมาณผลผลิตยางพาราลดลงในปีที่แล้ว ส่วนภาคอุตสาหกรรมและบริการมีการขยายตัว เนื่องจากอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดระนอง คือ อุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูปอาหารทะเลแช่แข็ง เพิ่มกำลังการผลิตตามความต้องการของตลาด ประกอบกับการท่องเที่ยวที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยดูได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น จากการที่ผู้ประกอบการร่วมมือกันในการประชาสัมพันธ์และการรวมกลุ่มสร้างความเข้มแข็งในธุรกิจของตัวเอง ประกอบกับการจัดงานส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยความร่วมมือกันของภาครัฐ และภาคเอกชนในการจัดงานต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวของจังหวัด ส่งผลให้รายได้ผู้ประกอบการที่แจ้งเสียภาษีในหมวดโรงแรม ฯ เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ด้านอุปสงค์ ภายในจังหวัดคาดว่าจะขยายตัวในอัตราที่ชะลอตัวลงจากปี ๒๕๕๔ ร้อยละ ๒.๔ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๒.๐ – ๒.๘) ตามการชะลอตัวของการบริโภคภาคเอกชน และการลงทุนภาคเอกชน เนื่องจากรัฐบาลจะมีการเร่งรัดเยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจภายหลังสถานการณ์น้ำท่วมคลี่คลายลงมาดำเนินการอย่างรวดเร็ว และเป็นรูปธรรม จะส่งผลให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภค ผู้ประกอบการและธุรกิจปรับตัวดีขึ้น ทำให้การอุปโภคภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้นเช่นกัน อย่างไรก็ตามยังคงมีปัจจัยที่อาจจะส่งผลกระทบ เช่น ราคาสินค้าที่

เพิ่มขึ้นอาจจะทำให้ผู้บริโภคชะลอการใช้จ่ายและคำนึงถึงความจำเป็นในการซื้อมากขึ้น เป็นต้น ประกอบกับนโยบายพักชำระหนี้เกษตรกรของรัฐชุดใหม่ ซึ่งส่งผลให้การขยายสินเชื่อของ ธกส. ลดลง รวมทั้งธนาคารพาณิชย์มีนโยบายที่เข้มงวดในการอนุมัติสินเชื่อ รวมถึงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ปรับตัวสูงขึ้นด้วย ส่งผลให้การปล่อยสินเชื่อเพื่อการลงทุนเกิดการชะลอตัว ในส่วนของการค้าขายแดนหัดตัว ซึ่งเป็นผลมาจากทางการพม่าได้เปิดจุดผ่านแดน อ.แม่สอด จ.ตาก และ อ.แม่สาย จ.เชียงราย ส่งผลปริมาณการค้าขายแดนของจังหวัดระนองลดลง

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๕๕ คาดว่ายังคงแข็งแกร่ง โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๕๕ จะอยู่ที่ร้อยละ ๓.๕ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๓.๓ – ๓.๗) ลดลงจากปีก่อนหน้า ตามราคาน้ำมันในตลาดโลกที่คาดว่าจะขยายตัวในอัตราชะลอตัว อันเนื่องมาจากแรงกดดันด้านอุปสงค์น้ำมันในตลาดโลกที่ชะลอตัวตามแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ยังคงเปราะบาง ในขณะที่การจ้างงานในปี ๒๕๕๕ คาดว่าจะมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นประมาณ ๑,๓๕๒ คน โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานภาคเกษตรกรรม และอุตสาหกรรม ณ สิ้นปี ๒๕๕๕ คาดว่าจะมีการจ้างงานในจังหวัดระนองทั้งสิ้น ๑๐๗,๘๕๓ คน

๑.๗ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจของจังหวัด ได้แก่

- ▶ ภาวะของเศรษฐกิจโลก
- ▶ ต้นทุนการผลิต / ปริมาณผลผลิตทางการเกษตร/ ปัจจัยด้านราคา
- ▶ ภาวะการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม เกิดภัยธรรมชาติ
- ▶ ปัจจัยด้านการเมือง
- ▶ ความผันผวนของค่าเงินบาท
- ▶ ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง
- ▶ จำนวนนักท่องเที่ยว

๑.๘ ศักยภาพด้านการเกษตร-เพาะปลูก

จังหวัดระนองมีครัวเรือนทำการเกษตรทั้งหมด ๒๙,๒๖๗ ครัวเรือน พื้นที่ถือครองทำการเกษตร จำนวน ๖๑๘,๘๐๓ ไร่ พื้นที่การเพาะปลูกประมาณ ๕๘๔,๒๓๓ ไร่ ในส่วนนี้เป็นพื้นที่รกร้างว่างเปล่า จำนวน ๓๔,๔๕๔ ไร่ และเป็นพื้นที่อื่น ๆ จำนวน ๑๓๔,๘๘๖ ไร่ พื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น ๓๙๗,๖๕๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๔,๒๗ พื้นที่ปลูกไม้ผล ๔๔,๑๖๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๔ พื้นที่ปลูกพืชผัก ๓,๘๘๐ ไร่ พื้นที่ปลูกพืชไร่ ๑,๙๕๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๒ พื้นที่นา ๑,๖๑๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๖ ที่เหลือเป็นพื้นที่ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ ๕๘ ไร่

ตาราง : ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเกษตร

อำเภอ	พ.ท.ถือครอง การ เกษตร (ไร่)	พ.ท. ทำการ เกษตร (ไร่)	ครัวเรือน ทั้งหมด	ครัว เรือน เกษตรกร	แรงงาน เพื่อการ เกษตร	น้ำเพื่อการ เกษตร (๑=พอ ๑=ไม่พอ)	รายได้เฉลี่ย/ ครัวเรือน (บาท)
เมืองฯ	๘๐,๒๓๕	๗๒,๑๕๙	๓๒,๓๖๐	๘,๓๙๙	๑๔,๗๙๘	๒	๓๙,๐๖๘
กระบุรี	๒๕๘,๐๗๙	๒๕๒,๗๙๓	๑๔,๘๔๒	๑๐,๕๘๗	๒๑,๘๕๗	๒	๔๘,๘๖๒
กะเปอร์	๘๖,๘๑๙	๗๕,๘๕๖	๗,๙๘๙	๕,๑๔๐	๙,๕๙๖	๒	๔๐,๑๒๐
ละอุ่น	๑๖๒,๒๙๒	๑๕๖,๔๐๖	๕,๓๔๖	๒,๙๘๒	๘,๒๑๙	๒	๗๐,๗๑๕
สุขสำราญ	๓๑,๒๘๒	๒๖,๙๗๙	๒,๒๙๔	๒,๑๕๙	๑,๙๖๘	๒	๔๓,๑๕๓
รวม	๖๑๘,๘๐๓	๕๘๔,๒๓๓	๖๒,๘๓๑	๒๙,๒๖๗	๕๖,๔๓๘	๒	๔๑,๖๔๑

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์ และศักยภาพ

ตาราง : แสดงพื้นที่ทำการเกษตรจังหวัดระนอง

อำเภอ	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)							
	ไม้ผล	ไม้ยืนต้น	พืชไร่	พืชผัก	ที่นา	ไม้ดอก	ที่กร้าง	อื่น ๆ
เมืองฯ	๖,๖๘๒	๔๘,๔๘๘	๓๒๔	๑๔๙	-	๕๓	๘,๐๕๖	๑๖,๔๔๙
กระบุรี	๑๘,๖๒๑	๒๐๖,๐๔๘	๘๓๗	๗๒๒	๑,๔๖๘	-	๕,๒๘๖	๒๕,๐๙๗
กะเปอร์	๕,๒๓๘	๓๓,๐๗๒	๗๓๕	๒,๖๖๐	๑	๕	๑๐,๙๒๓	๓๔,๑๖๖
ละอุ่น	๙,๔๐๖	๙๑,๙๕๘	๔๖	๒๗๓	๗๖	-	๕,๘๘๖	๕๔,๖๔๗
สุขสำราญ	๔,๒๑๕	๑๘,๐๘๘	๘	๗๖	๖๕	-	๔,๓๐๓	๔,๕๒๗
รวม	๔๔,๑๖๒	๓๙๗,๖๕๔	๑,๙๕๐	๓,๘๘๐	๑,๖๑๐	๕๘	๓๔,๔๕๔	๑๓๔,๘๘๖

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, ๒๕๕๔

ตาราง : แสดงพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระนอง

ชนิดพืช	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)		เนื้อที่ให้ผล (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		มูลค่า (ล้านบาท)	
	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔
๑. ยางพารา	๒๑๖,๔๑๔	๒๕๐,๙๙๒	๑๒๕,๙๒๙	๑๓๗,๒๖๗	๒๙,๐๖๐.๗๑	๒๙,๘๘๓.๒๗	๒,๖๓๓.๑๖	๔,๐๖๒.๓๕
๒. ปาล์มน้ำมัน	๖๙,๓๙๘	๗๘,๔๗๓	๓๕,๒๑๗	๔๘,๘๕๓	๑๑๐,๓๘๔.๔๕	๑๕๑,๙๖๘.๑๓	๘๑๑.๘๑	๘๓๘.๓๖
๓. กาแฟ	๘๙,๗๖๕	๗๕,๔๒๐	๘๗,๐๑๐	๗๒,๔๖๐	๑๔,๖๕๙.๐๔	๑๕,๘๒๓.๕๘	๖๓	๑,๐๕๐.๐๕
๔. มะม่วงหิมพานต์	๙,๔๗๑	๙,๐๘๔	๙,๔๗๑	๙,๐๘๔	๒,๐๗๒.๐๖	๑,๑๑๔.๘๔	๔๑๓.๘๘	๓๖.๑๗
๕. มังคุด	๑๗,๐๗๒	๑๖,๖๓๒	๑๔,๓๘๒	๑๓,๘๒๗	๘,๖๙๑.๕๒	๒,๓๑๒.๕๔	๑๕๒.๘๕	๖๐.๐๔
๖. พุเรียน	๙,๒๗๘	๙,๒๐๘	๘,๗๕๖	๙,๐๒๘	๕,๙๘๙.๘๓	๔,๕๖๒.๘๙	๑๗๐.๗๗	๑๑๖.๙๓
๗. ถองทอง	๙,๔๕๖	๙,๔๕๖	๗,๙๖๒	๖,๖๑๕	๓,๖๘๘.๑๑	๕๐๖.๔๑	๗๑.๐๓	๑๓.๒๘
๘. เงาะ	๓,๙๗๕	๑,๘๐๓	๓,๘๙๓	๑,๖๘๙	๒,๙๖๘.๐๓	๔๖๓.๙๑	๕๔.๐๘	๘.๓๙
๙. มะพร้าว	๔,๓๖๐	๔,๓๓๘	๓,๙๓๓	๓,๙๓๓	๕,๓๖๔.๗๕	๔,๘๒๘.๓๓	๒๗.๓๑	๖๓.๓๒
๑๐. จำปาตะ	๑,๒๙๖	๙๙๕	๑,๒๕๕	๙๗๖	๒,๐๕๕.๓๖	๑,๐๐๐.๗๑	๒๖.๙๖	๑๑.๙๙
๑๑. หนาม	๖,๓๒๔	๖,๕๔๗	๕,๘๘๒	๕,๘๘๕	๑๗,๗๐๐.๐๑	๑๖,๖๑๒	๕๒.๐๕	๖๕.๗๐
๑๒. สะตอ	๑๓,๙๔๕	๑๓,๐๐๖	๑๒,๓๗๘	๑๐,๕๑๒	๑๐,๕๓๗.๕๒	๔,๐๕๓.๑๔	๒๗๔.๐๒	๑๙๒.๗๙

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง ๒๕๕๔

► **ยางพารา** สำหรับศักยภาพในการผลิตยางพาราของจังหวัดระนองอยู่ในลำดับที่ ๔ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ได้เรียงตามลำดับสูงสุด ได้แก่ ตรัง พังงา กระบี่ ระนอง และภูเก็ต โดยในช่วงปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๔ เนื้อที่ปลูกยางพาราของจังหวัดระนองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ย ๑.๘๐ ต่อปี จาก ๒๑๖,๔๑๔ ไร่ ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๒๕๐,๙๙๒ ไร่ สำหรับในปี ๒๕๕๔ มีพื้นที่ปลูกเพิ่มขึ้นจำนวน ๓๔,๕๗๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๙ ของพื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ให้ผลผลิต ปี ๒๕๕๔ จำนวน ๑๓๗,๒๖๗ ไร่ ผลผลิตรวม ๒๙,๘๘๓.๒๗ ตัน มูลค่า ๔,๐๖๒.๓๕ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาทั้งพื้นที่เพาะปลูก ปริมาณผลผลิต และมูลค่า และมีแนวโน้มที่เกษตรกรจะขยายพื้นที่ปลูกยางพาราเพิ่มขึ้น เนื่องจากยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจมีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและการดูแลรักษาต่ำกว่าพืชชนิดอื่น ๆ ทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนการปลูกข้าว กาแฟ มาเป็นการปลูกยางพาราแทนมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่ เพิ่มขึ้นในอัตรา ๑.๓๓ ต่อปี เนื่องจากปัจจัยด้านราคาอย่างเป็นสิ่งจูงใจให้มีการลงทุนในการดูแลรักษาสวนยางพารามากขึ้น

► **ปาล์มน้ำมัน** จังหวัดระนองมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน เป็นลำดับ ๔ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยเรียงลำดับจากสูงสุด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ตรัง พังงา ระนอง และภูเก็ต มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ในปี ๒๕๕๔ จำนวน ๗๘,๔๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๖๙ ของพื้นที่ทำการเกษตร มีพื้นที่ให้ผลผลิตแล้ว ๔๘,๘๕๓ ไร่ ผลผลิต ๑๕๑,๙๖๘.๑๓ ตัน มูลค่า ๘๓๘.๓๖ ล้านบาท ผลผลิตเฉลี่ย ๓,๐๖๔.๓๕ กิโลกรัม/ไร่ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาทั้งพื้นที่เพาะปลูก ปริมาณผลผลิตและมูลค่า เนื่องจากที่ผ่านมาราคापาล์มอยู่ในเกณฑ์ดี และเป็นพืชที่ได้รับการส่งเสริมให้เป็นพลังงานทางทดแทน จึงเป็นสิ่งจูงใจให้เกษตรกรหันมาจัดการ บำรุงดูแล รักษาสวนปาล์มให้ดีขึ้น เพื่อให้ผลผลิตมากขึ้น สถานการณ์แนวโน้มจะมีการขยายพื้นที่ปลูกมากขึ้น อำเภอที่ปลูกปาล์มน้ำมันมากอันดับหนึ่ง คือ อำเภอกะบุรี อำเภอกะเปอร์ เมือง ละอุ่น และสุขสำราญตามลำดับ

► **กาแฟ** จังหวัดระนองผลิตกาแฟเป็นอันดับ ๒ ของประเทศ รองจากจังหวัดชุมพร อันดับ ๓ สุราษฎร์ธานี อันดับ ๔ กระบี่ และอันดับ ๕ เชียงราย จากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามันมีการผลิตระบุไว้มีเพียง ๓ จังหวัด ได้แก่ ระนอง เป็นอันดับ ๑ กระบี่ และพังงา ซึ่งมีศักยภาพการผลิตทั้งเนื้อที่และปริมาณผลผลิตคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๘ ของประเทศ โดยประมาณร้อยละ ๙๓ ของพื้นที่ทั้งหมดปลูกพันธุ์โรบัสต้า ส่วนอีกร้อยละ ๗ ปลูกพันธุ์อาราบิก้า ซึ่งอยู่ทางภาคเหนือ ด้านการผลิตภาพรวมมีแนวโน้มลดลงเนื่องจากการผลิตในภาคใต้ซึ่งเป็นพื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในภาคเหนือ เนื่องจาก พันธุ์อาราบิก้าขายได้ราคาดีกว่า ต้นทุนการผลิตส่วนใหญ่เป็นค่าแรงงาน การดูแลรักษาและเก็บเกี่ยวผลผลิตคิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗๓ ของต้นทุนรวมต่อไร่

สำหรับปี พ.ศ.๒๕๕๔ จังหวัดระนองมีพื้นที่ปลูกกาแฟ ๗๕,๔๒๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑๙ ของพื้นที่ทำการเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๓ ของภาคใต้ พื้นที่ให้ผลผลิตแล้ว ๗๒,๔๖๐ ไร่ ผลผลิตรวม ๑๕,๘๒๓.๕๘ ตัน มูลค่า ๑,๐๕๐.๐๕ ล้านบาท สถานการณ์มีแนวโน้มการผลิตลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ เนื่องจากราคากาแฟตกต่ำ มีต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการเก็บเกี่ยวสูงขึ้นตอนยุ่งยาก ต้นกาแฟมีอายุมากให้ผลผลิตน้อย เกษตรกรจึงโค่นต้นกาแฟและหันไปปลูกยางพาราและปาล์มแทน แต่อย่างไรก็ตามก็จะส่งเสริมให้ปลูกเพิ่มในพื้นที่ว่างที่มีความเหมาะสม เพราะกระแสความต้องการบริโภคกาแฟจะเพิ่มมากขึ้น ตามจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น อำเภอที่ผลิตกาแฟมากที่สุด คือ กระบุรี ละอุ่น และอำเภอกะเปอร์ และเป็นแหล่งผลิตหลักของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

► **ไม้ผล** (มังคุด ลองกอง ทุเรียน เงาะ) จังหวัดระนองมีพื้นที่ปลูกมังคุด ๑๖,๖๓๒ ไร่ ลองกอง ๙,๔๕๖ ไร่ ทุเรียน ๙,๒๐๘ ไร่ และเงาะ ๑,๘๐๓ ไร่ และอื่น ๆ ซึ่งเป็นพืชที่สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรมากพอสมควรทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านราคา ฤดูกาล และผลผลิตในแต่ละปี ในปีนี้ (๒๕๕๔) จังหวัดระนองได้รับผลกระทบกับสภาพอากาศแปรปรวน ฝนตกไม่เป็นไปตามฤดูกาล ส่งผลให้ผลไม้ติดดอกออกเพียงผลเพียงร้อยละ ๒๐-๓๐ ของปีที่ผ่านมา และเมื่อผลผลิตออกสู่ตลาด ก็มีพ่อค้ามารับซื้อน้อยเนื่องจากปริมาณและคุณภาพสินค้า น้อย และไม่ตรงตามความต้องการของตลาด ราคาตกต่ำ นับเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งของเกษตรกรของจังหวัดระนอง ซึ่งแนวโน้มในอนาคตหากสภาพอากาศยังคงแปรปรวนอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลกระทบต่อ การติดดอกออกผลของผลไม้ทำให้ตลาดผลไม้ไม่ดีเท่าที่ควร ประกอบกับกระแสราคายางพาราและปาล์มน้ำมันอยู่ในเกณฑ์ดี จะเป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรลดพื้นที่การปลูกผลไม้และหันมาปลูกพืชเศรษฐกิจดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นและจะทำให้ประชาชนในจังหวัดขาดแคลนผลไม้บริโภคในอนาคต

สำหรับจังหวัดระนอง มีพื้นที่ปลูกไม่มากนักหากเทียบกับการปลูกพืชชนิดอื่นในจังหวัดและปลูกกระจายไปทุกอำเภอ อำเภอที่ปลูกมากที่สุด คือ กระบุรี ละอุ่น

การเพาะปลูกพืชท้องถิ่นอื่นๆ

ศักยภาพด้านการทำเกษตรเพาะปลูกของจังหวัดระนอง ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะพืชเศรษฐกิจเท่านั้น พืชท้องถิ่นอื่นๆ เช่น ผักเหลียง หรือมะม่วงหิมพานต์ (กาหยู) เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของจังหวัด เนื่องจากพืชท้องถิ่นเหล่านี้เป็นเอกลักษณ์ที่สามารถนำไปเป็นจุดขาย เชื่อมต่อกับผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดได้อย่างมีคุณภาพ

“ผักเหลียง” เป็นไม้พุ่มชนิดหนึ่ง เป็นพืชที่ไม่ชอบแสงแดดและความร้อนสูงจากอากาศ มีอายุนานหลายปี เมื่อนำไปปลูกไม่ต้องเสียเวลา เสียค่าใช้จ่ายในการลงทุนปลูกใหม่ทุกปี เจริญเติบโตดีในสภาพร่มเงา การดูแลรักษาง่าย ไม่มีโรคและแมลงรบกวน จึงทำให้แน่ใจว่าปลอดจากสารเคมี พบทั่วไปตามเนินเขา และที่ราบตั้งแต่ความสูงจากระดับน้ำทะเล ๕ เมตร ถึง ๒๐๐ เมตร ที่มีฝนตกชุก ปริมาณน้ำฝนไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ มิลลิเมตร ต่อปี ช่วงระยะเวลาฝนตกไม่ต่ำกว่า ๑๕๐ วัน ต่อปี ฝนแล้งติดกันไม่เกิน ๔๕ วัน ซึ่งสถานที่ดังกล่าวนี้จะอยู่ในจังหวัดระนอง พังงา ชุมพร สุราษฎร์ธานี กระบี่ และตรัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดระนองและพังงา ซึ่งมีพื้นที่ป่าธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีปริมาณน้ำฝนสูง ความชื้นสูง จึงเหมาะสมที่ต้นผักเหลียงจะงอกงามเจริญเติบโตได้ดี และขยายพันธุ์ได้เองตามธรรมชาติ ผักเหลียง พบในประเทศไทย มาเลเซีย และสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ พบมากที่จังหวัดระนอง พังงา สุราษฎร์ธานี กระบี่ และตรัง ตามปกติผักเหลียงจะขึ้นอยู่ตามธรรมชาติ ตามป่า เขา หรือที่มีความชุ่มชื้น เมื่อป่าไม้ต่างๆ หมดไป ผักเหลียงเริ่มลดลง จึงต้องนำมาปลูกเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นทุกวัน

แนวคิดใหม่ของพื้นที่จังหวัดระนอง คือ ผักเหลียงปลูกแซมในสวนยางพารา เป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรได้เป็นอย่างดี และมีผักปลอดภัยจากสารพิษไว้บริโภค เป็นการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร อีกทั้งยังทำให้ผู้บริโภคมีทางเลือกในการบริโภคผักปลอดภัยจากสารพิษ โดยเฉลี่ยจะเก็บยอดอ่อนผักเหลียง สัปดาห์ละ ๓ วัน เก็บได้วันละ ๑๐๐ กำ ขายเป็นกำละ ๔ บาท เท่ากับมีรายได้สัปดาห์ละ ๑,๒๐๐ บาท นอกเหนือจากการขายยางพารา จึงฝากถึงเพื่อนเกษตรกรชาวสวนยางปลูกผักเหลียงไว้เพื่อกิน เหลือกินนำไปขาย เพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวได้เป็นอย่างดี เมื่อปลูกผักเหลียงแล้วจะสามารถเก็บหรือเด็ดยอดไปอ่อนเพื่อบริโภคหรือจำหน่ายได้นานกรณีปลูกรวมยาง เมื่อถึงเวลาโค่นยางพาราเพื่อปลูกรอบใหม่ ก็สามารถทำได้ง่าย โดยการตัดต้นผักเหลียงให้ชิดติดกับดินแล้วจึงโค่นต้นยางพารา เมื่อได้น้ำได้ฝน ผักเหลียงจะแตกต้นอ่อนขึ้นมาใหม่จากตอและส่วนของลำต้นใต้ดินได้อีก นอกเหนือจากผักเหลียงแล้วนั้น พื้นที่จังหวัดระนอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกาะพยาม และเกาะช้าง จัดว่าเป็นแหล่งปลูก **มะม่วงหิมพานต์ (กาหยู)** ที่มีคุณภาพ กาหยู หรือ เม็ดมะม่วงหิมพานต์ เป็นพืชตระกูลเดียวกับมะม่วง ผลคล้ายรูปไต เปลือกแข็ง มีเมล็ดอยู่ภายใน คั่วแล้วกินได้ ยางเป็นพิษ ก้านผลอบน้ำ ลักษณะคล้ายผลชมพู คนมักเข้าใจว่าก้านผลนี้คือ ผล ส่วนผลรูปคล้ายรูปไตคือ เล็ด มีถิ่นกำเนิดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๔ พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี เป็นผู้นำเมล็ดมะม่วงหิมพานต์จากประเทศมาเลเซียมาปลูกที่จังหวัดระนองเป็นครั้งแรกเป็นพืชที่ทนทานต่อความแห้งแล้ง ต้องการสภาพภูมิอากาศที่แห้งแล้ง ในช่วงออกดอก เพราะจะทำให้ติดผลน้อย ไม่ชอบอากาศเย็น ปลูกง่ายเจริญเติบโตเร็ว ดูแลง่าย ขึ้นได้ในดินแทบทุกชนิด นำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้ง ราก ก้าน ใบ ดอก ยอด สายพันธุ์ที่เป็นพันธุ์พื้นเมืองซึ่งนิยมปลูกกันมากคือ พันธุ์เกาะพยาม พื้นที่อำเภอเมืองระนองถือเป็นแหล่งเพาะปลูกมะม่วงหิมพานต์แหล่งใหญ่ที่สุดโดยมีพื้นที่ปลูกถึง ๕๑,๑๓๗ ไร่ จากพื้นที่ปลูกทั้งจังหวัดรวม ๖๘,๘๐๑ ไร่ เมล็ดของมะม่วงหิมพานต์สามารถนำมาคั่วและกะเทาะ

เปลือกออกเหลือเพียงเมล็ดภายใน ซึ่งกำลังสุกพอดีสามารถนำมาประกอบอาหารได้หลายชนิด ถือเป็นสินค้าที่นักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนนิยมซื้อเป็นของฝากที่ขึ้นชื่อของจังหวัดระนอง

๑.๘ ด้านการประมง

จากข้อมูล GPP ของจังหวัดระนองในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ การประมงนับเป็นสาขาการผลิตหลักของจังหวัดที่สร้างมูลค่าให้จังหวัดระนองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๐,๙๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เนื่องจากมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสหภาพเมียนมาร์ซึ่งเป็นแหล่งสัตว์น้ำที่ยังอุดมสมบูรณ์มาก จึงมีเรือประมงไทยจำนวนมากเข้าไปทำการประมงในน่านน้ำสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ ส่วนใหญ่ใช้ทำเทียบเรือประมงในจังหวัดระนองขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำ โดยกิจกรรมด้านการประมงในจังหวัดระนองอยู่ในรูปแบบการประมงเชิงพาณิชย์หรือการทำประมงน้ำลึก คิดเป็นร้อยละ ๕๗ ของมูลค่าผลผลิตทั้งหมดด้านการประมงรองลงมาคือการทำฟาร์มกุ้งทะเล การประมงทะเลชายฝั่ง ฟาร์มเลี้ยงปูม้า และการประมงพื้นบ้าน ตามลำดับ โดยในปี ๒๕๕๓ มูลค่าผลผลิตประมง มีมูลค่ารวม ๔,๑๗๑ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๕๒ ที่ผ่านมามีมูลค่าร้อยละ ๑๔ โดยแบ่งออกเป็นผลผลิตเพาะเลี้ยงชายฝั่ง มูลค่า ๑,๘๖๓.๕ ล้านบาท มูลค่าผลผลิตการเพาะเลี้ยงน้ำจืด มีมูลค่า ๑.๖ ล้านบาท และมูลค่าปลาขึ้นท่า (ปลาทะเลปลาหมึก กุ้ง ปู) มีมูลค่า ๓,๔๔๕ ล้านบาท แต่ในปี ๒๕๕๓ สาขาประมงมีการชะลอตัวเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เป็นผลมาจากปริมาณการผลิตกุ้งขาวลดลงจากการที่เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งขาวบางรายได้หยุดดำเนินการในปี ๒๕๕๓ เนื่องจากสภาพอากาศที่แปรปรวนจากภาวะโลกร้อน ซึ่งส่งผลกระทบต่ออาการเจริญเติบโตของกุ้งขาว ประกอบกับปัญหาโรคกุ้งขาว ทำให้กุ้งขาวโตช้าต้องใช้เวลานานกว่าเดิม จึงจะได้ไซส์

สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จังหวัดมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหลายชนิด ได้แก่ กุ้งทะเล ปลากะพงขาว-แดง ปลาเก๋า หอยแมลงภู่ หอยแครง หอยนางรม ปูม้า ปูทะเล เป็นต้น โดยมีมูลค่าผลผลิตรวม ประมาณ ๒,๑๐๗.๙๔ ล้านบาท โดยกุ้งทะเลมีพื้นที่เลี้ยงมากที่สุด จำนวน ๓,๙๘๔.๓๐ ไร่ มูลค่า ๑,๘๖๐.๓๐ ล้านบาท รองลงมาคือเลี้ยงปูม้า มีพื้นที่ ๒๘๓ ไร่ มูลค่าผลผลิต ๑๖๒.๗๙ ล้านบาท สำหรับในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ พื้นที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีแนวโน้มลดลงเนื่องจากราษฎรขาดแคลนพันธุ์สัตว์น้ำ เกษตรกรประสบปัญหาโรคพันธุ์สัตว์น้ำ พื้นที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์

ตาราง : แสดงการเปรียบเทียบการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

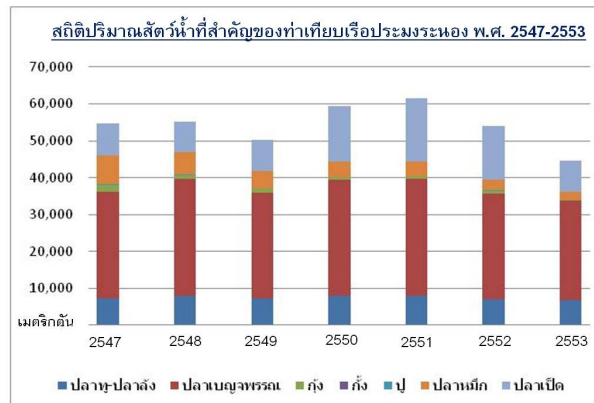
ประเภท	ผู้เพาะเลี้ยง(ราย)		เนื้อที่ (ไร่)		ปริมาณผลผลิต (ตัน)		มูลค่า (ล้านบาท)	
	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๒	๒๕๕๓
๑. กุ้งทะเล	๑๕๕	๑๒๔	๔,๑๘๒.๕	๓,๖๗๖.๓	๑๒,๕๘๙	๑๕,๐๗๔	๑,๘๗๓.๙	๑,๖๒๗.๔
๒. ปลากะพง	๔๐๙	๑๙๔	๑๐.๑	๗.๖๘๐	๑๔๙	๑๐๖	๑๗.๒	๑๒.๑
๓. หอยแมลงภู่	๓๗๗	๖๐	๙๕๕.๒	๓๐๐.๐	๑,๓๖๕	๕๒๕	๙.๖	๔.๘
๔. ปูม้า	๖๙	๖๐	๓๖๒.๔	๒๘๑.๒๕	๗๘๙	๗๗๙	๑๔๔.๘	๑๘๘.๔
๕. ปลาเก๋า	๕๙๓	๑๔๕	๑๒.๒	๐	๑๖๙	๑๓๙	๒๙.๐	๒๖.๐
๖. หอยแครง	๑๕๑	๙๐	๔๒๗.๘	๖.๙๕๐	๑๗๘	๖๑	๓.๙	๑.๗
๗. หอยนางรม	๔๗	๔๐	๘๒.๙	๖๘.๗๕๐	๑๒	๗๒	๐.๕	๒.๔
๘. ปูทะเล	๑๑	๑	๑๘.๖	๑๖.๒๕๐	๔	๒.๗	๐.๕	๐.๔
				๔.๐๐				
รวม	๑,๘๑๒	๗๑๔	๖,๐๕๑.๗	๔,๓๖๑.๑	๑๕,๒๕๕	๑๖,๗๖๐	๒,๐๗๙.๔	๑,๘๖๓.๔

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดระนอง

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์ และศักยภาพ

ในขณะที่การจับสัตว์น้ำจากกิจกรรมประมงน้ำลึกลง มีปริมาณลดน้อยลงทุกปีด้วยความอุดมสมบูรณ์ของแหล่งน้ำที่ลดลง ทำให้ชาวประมงจังหวัดระนองต้องออกไปในน่านน้ำสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ใกล้ขึ้น ซึ่งปัญหาของการทำประมงในพื้นที่จังหวัดระนองปัจจุบัน คือ (๑) ปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบ ประมาณร้อยละ ๖๐ ของสินค้าประมงมาจากเรือประมงที่เข้าไปจับปลาในน่านน้ำประเทศสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ รวมถึงเรือประมงของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ ที่มาขายในฝั่งไทย เพราะสามารถนำมาขายได้ราคาดีกว่า (๒) การขยายเขตสัมปทานในสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ (๓) การพึ่งพิงแรงงานชาวสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ และสุดท้าย คือ (๔) ปัญหาราคาน้ำมันแพง

ที่มา: องค์การสะพานปลา จังหวัดระนอง

๑.๙ ด้านการปศุสัตว์

การเลี้ยงสัตว์ เป็นอาชีพที่ทำรายได้ให้เกษตรกรของจังหวัดระนองดีพอสมควร ซึ่งสัตว์ที่นิยมเลี้ยง ได้แก่ สัตว์ปีก สุกร โค กระบือ แพะ กระบือ เพื่อเลี้ยงประชากรภายในจังหวัด และสามารถส่งขายต่างจังหวัด ข้อมูลเกษตรกรเลี้ยงสัตว์เป็นการค้าสำหรับเกษตรกรรายย่อย มีการเลี้ยงสัตว์รวมทั้งจังหวัด จำนวน ๙๙๕,๘๙๖ ตัว เป็นสัตว์ปีกมากที่สุด จำนวน ๙๖๓,๔๓๘ ตัว รองลงมา ได้แก่ สุกร จำนวน ๒๑,๑๗๕ ตัว โค ๔,๙๖๔ ตัว แพะ ๒,๘๙๒ กระบือ ๑,๒๒๖ ตัว (ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๕๔)

ตาราง : แสดงจำนวนปศุสัตว์ จำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๕๓

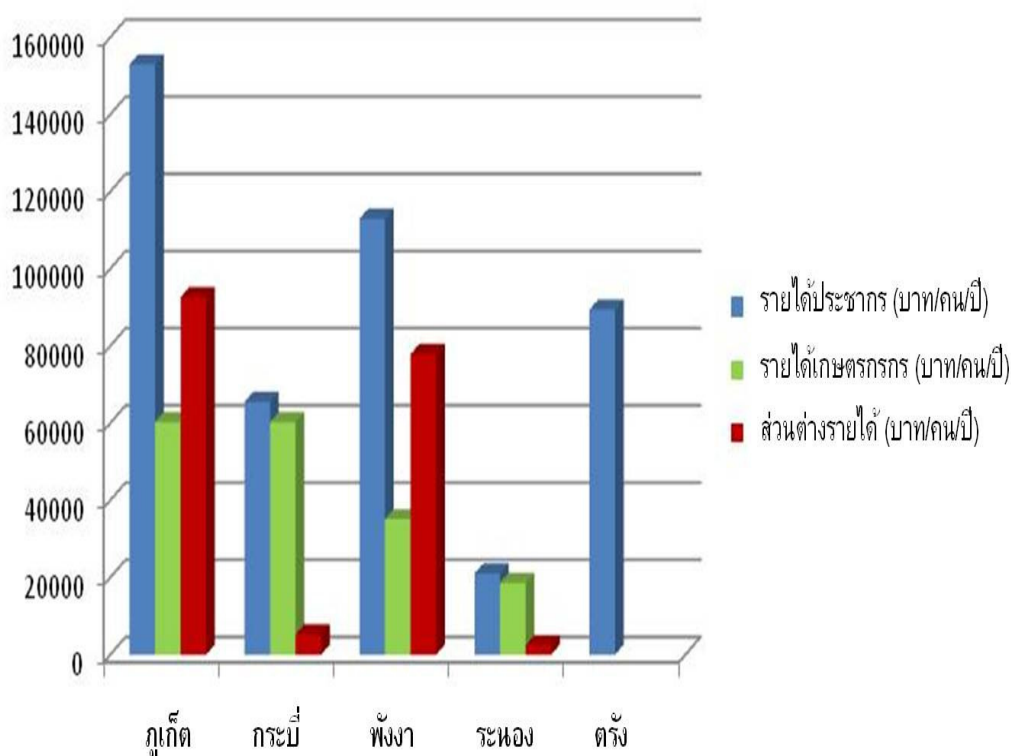
อำเภอ	โค (ตัว)	กระบือ (ตัว)	สุกร (ตัว)	แพะ (ตัว)	ไก่ (ตัว)	เป็ด (ตัว)
เมืองฯ	๑,๑๗๖	๔๓๔	๑๔,๐๑๙	๙๐๓	๔๒๑,๖๔๐	๑,๓๗๘
กะเปอร์	๙๕๑	๔๒๗	๑,๗๗๕	๒๔๔	๒๓,๑๐๗	๓๐๖
กระบุรี	๑,๕๑๗	๒๕๘	๓,๓๕๙	๑๙๕	๓๒๓,๗๑๒	๓๒๕
ละอุ่น	๗๑๐	๑๗	๒,๐๐๖	-	๑๖๕,๙๕๔	๑๘๙
สุขสำราญ	๖๑๐	๙๓	๑๖	๑,๕๕๐	-	-
รวม	๔,๙๖๔	๑,๒๒๙	๒๑,๑๗๕	๒,๘๙๒	๙๖๓,๔๓๘	๒,๑๙๘

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดระนอง

จากข้อมูลข้างต้น แม้ว่าจะสามารถสะท้อนถึงศักยภาพพื้นฐานด้านเศรษฐกิจของจังหวัด โดยสะท้อนรายละเอียดเพิ่มเติมถึงศักยภาพด้านการเกษตร ซึ่งเป็นสาขาธุรกิจหลักที่สร้างมูลค่าให้แก่จังหวัดมาโดยตลอดนั้น แต่ประเด็นที่หน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดระนองควรให้ความสำคัญ คือ การยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรระนองที่ปัจจุบันจัดว่ามีรายได้เฉลี่ยต่ำสุดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้อันดามัน

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาวะการณ์ และศักยภาพ

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

๑.๑๐ ด้านอุตสาหกรรม

ข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ มีจำนวน ๒๙๙ โรงงาน จำนวนเงินลงทุน ๒,๔๕๕,๓๓๘,๙๒๐ บาท จำนวนคนงานทั้งสิ้น ๗,๗๑๗ คน กำลังเครื่องจักรรวม ๑๕๐,๓๙๙.๕๒ แรงม้า โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง เนื่องจากมีความเจริญด้านสาธารณูปการต่าง ๆ โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอกระบุรี อำเภอกะเปอร์ อำเภอละอุ่น และอำเภอสušสำราญ ตามลำดับ

ตาราง : แสดงข้อมูลพื้นฐานของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง (ปี ๒๕๕๓) จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม

หมวด อุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)	เงินทุน (บาท)	แรงงาน (คน)	เครื่องจักร (แรงม้า)
เกษตร	๑๑	๙๖,๕๙๕,๐๐๐	๒๗๒	๓๖๓.๗๙
อาหาร	๖๕	๑,๓๖๖,๕๗๗,๖๐๒	๔,๙๙๐	๑๑๖,๗๒๗.๐๓
เครื่องดื่ม	๖	๕๘,๒๐๐,๐๐๐	๗๕	๑๑๙.๒๒
สิ่งทอ	๑	๒๗,๐๐๐,๐๐๐	๒๙	๙๘๙.๔๐

ผลิตภัณฑ์ไม้	๔๑	๑๕๗,๒๖๗,๐๐๐	๖๙๗	๕,๔๑๕.๕๙
เฟอร์นิเจอร์ฯ	๔	๒,๕๘๕,๘๐๐	๒๖	๑๓๒.๖๘
ปิโตรเคมีฯ	๓	๔๔,๓๒๐,๐๐๐	๓๔	๕,๙๕๑.๗๖
ยาง	๓	๕,๔๑๐,๐๐๐	๙	๙๖.๒๘
พลาสติก	๔	๙,๑๒๕,๐๐๐	๔๑	๘๓๗.๑๓
โลหะ	๒๐	๑๒๐,๗๔๐,๐๐๐	๑๗๐	๑,๒๐๑.๒๔
โลหะ	๓	๔,๖๗๐,๐๐๐	๕๕	๓๔๖.๕๐
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๕	๑๙,๒๕๐,๐๑๐	๗๗	๑,๘๗๖.๐๐
เครื่องจักรกล	๑๖	๓๙,๑๙๕,๐๐๐	๑๓๔	๑,๑๔๐.๗๓
ไฟฟ้า	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๔.๐๐
ขนส่ง	๔๗	๑๙๖,๑๖๓,๐๐๐	๒๖๐	๒,๔๑๒.๙๘
ทั่วไป	๕๘	๓๐๗,๖๔๐,๕๐๘	๘๔๗	๑๑,๓๗๒.๘๖
รวม	๒๙๙	๒,๔๕๕,๓๓๘,๙๒๐	๗,๗๑๗	๑๕๐,๓๙๙.๕๒

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดระนอง ๓ อันดับแรก พิจารณาตามหมวดอุตสาหกรรม พบว่าหมวดอาหารมีสัดส่วนเงินลงทุนสูงสุด คิดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ ๒๑.๗๔ รองลงมา คือ หมวดอุตสาหกรรมขนส่ง และหมวดผลิตภัณฑ์ไม้ ตามลำดับ โดยมีสัดส่วนเงินลงทุนคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๒ และ ๑๓.๗๒ ตามลำดับ หากพิจารณาจากจำนวนการจ้างงานพบว่าหมวดอาหารมีการใช้แรงงานสูงสุด รองลงมา คือ หมวดผลิตภัณฑ์จากไม้ และหมวดขนส่ง ตามลำดับ

ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง รอบ ๖ เดือนแรก ปี ๒๕๕๕ อยู่ในภาวะขยายตัว เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี ๒๕๕๔ โดยพิจารณาจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าในภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นจาก ๙๗,๒๕๓,๑๖๕ Kwh เป็น ๙๘,๖๒๙,๔๘๔ Kwh คิดเป็นร้อยละ ๑.๔ รวมถึงรายได้ของผู้ประกอบการที่แจ้งเสียภาษีหมวดอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นจาก ๒,๓๔๔ ล้านบาท เป็น ๒,๔๕๕ ล้านบาทคิดเป็นร้อยละ ๔.๕๓ สำหรับจำนวนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจาก ๗,๖๗๘ คน เป็น ๗,๗๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๑ เนื่องจากอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดระนอง คือ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากประมง ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารทะเลแปรรูป อาหารทะเลแช่แข็ง ปลาป่น ที่เพิ่มกำลังการผลิตตามความต้องการของตลาดที่กำลังขยาย

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์ และศักยภาพ

ตัว ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกไปยังต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้นจากปัจจัยการค้าโลกที่ฟื้นตัว ส่งผลให้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศและภาคใต้โดยรวมขยายตัวเช่นกัน อย่างไรก็ตามการเชื่อมโยงภาคเกษตรไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมในปัจจุบันยังพบว่ามีไม่มากนักและมีการกระจุกตัวอยู่ในเขตเมือง

ตาราง : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเกษตร

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	ประเภทโรงงานอุตสาหกรรม (จำแนกตามวัตถุประสงค์)	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม (โรง)			กำลังการผลิตรวม (ตันต่อปี)		
		2550	2551	2552	2550	2551	2552
กระบี่	กาแฟพื้นที่เมือง	2	2	2	8,015	8,015	8,015
กระบี่	ข้าวเปลือก	0	2	2	0	1,955	1,955
กระบี่	สัมปทานพื้นที่เมือง	0	1	1	0	48,750	48,750
เมืองระนอง	ข้าวเปลือก	2	2	2	72,000	72,000	72,000
เมืองระนอง	ปลาคะ	12	12	12	71,709	71,709	71,709
เมืองระนอง	ปาล์มน้ำมัน	0	1	0	0	0	0
เมืองระนอง	ปาล์มน้ำมัน	1	0	0	9,000	9,000	9,000
เมืองระนอง	มะม่วงหิมพานต์	5	5	5	168,040	168,040	168,040
สุราษฎร์	มะม่วงหิมพานต์	1	1	1	270	270	270

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

สำหรับจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดระนองลดลงจาก ๒๙๔ โรงงาน เหลือ ๒๙๓ โรงงาน เนื่องจากในปี ๒๕๕๓ มีโรงงานที่แจ้งเลิกกิจการจำนวน ๔ ราย แต่แจ้งประกอบกิจการในปี ๒๕๕๓ จำนวน ๓ ราย ทำให้จำนวนโรงงานลดลงจากปีที่ผ่านมา แต่โรงงานที่เลิกกิจการเป็นโรงงานขนาดเล็กซึ่งมีส่วนไม่มากนัก ทำให้ปริมาณการผลิตของอุตสาหกรรมในภาพรวมไม่ลดลงแต่อย่างใด

ตาราง : แสดงเครื่องชี้ด้านอุตสาหกรรมและอัตราการเปลี่ยนแปลง

รายการ	หน่วย	มกราคม – มิถุนายน ๒๕๕๔	มกราคม – มิถุนายน ๒๕๕๕
ปริมาณไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรม	Kwh	๙๗,๒๕๓,๑๖๕	๙๘,๖๒๙,๔๘๔
อัตราการเปลี่ยนแปลง (%YoY)	ร้อยละ	+๐.๖	+๑.๔
จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม	โรง	๒๙๔	๒๙๓
อัตราการเปลี่ยนแปลง (%YoY)	ร้อยละ	-๐.๓	+๑.๗
ทุนจดทะเบียนโรงงานทั้งหมด	ล้านบาท	๒,๓๔๔	๒,๔๕๕
อัตราการเปลี่ยนแปลง (%YoY)	ร้อยละ	+๕.๓	+๔.๗
จำนวนแรงงานภาคอุตสาหกรรม	คน	๗,๖๗๘	๗,๗๑๗
อัตราการเปลี่ยนแปลง (%YoY)	ร้อยละ	+๖.๓	+๐.๕

ที่มา : รายงานรายงานสภาวะอุตสาหกรรมปี ๒๕๕๔

การผลิตอาหารทะเลแช่แข็งของไทย ปี ๒๕๕๓ ขยายตัวเพิ่มขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ฟื้นตัวดีขึ้น ขณะเดียวกันตลาดส่งออกก็เริ่มขยายตัวเช่นกัน รวมทั้งได้รับปัจจัยบวกจากการเปิดการค้าเสรีตามความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๓ ทำให้ไทยสามารถขยายตลาดสินค้าอาหารทะเลแช่แข็งแช่เย็น ได้มากขึ้น เช่นเดียวกับการผลิตอาหารทะเลแช่แข็งในภาคใต้ที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่องตามความต้องการของตลาดจีนสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น และเนื่องจากอุปทานการผลิตกุ้งแปรรูปตั้งตัวในประเทศผู้ผลิต อาทิ อินโดนีเซีย เวียดนาม และจีน ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อการส่งออกกุ้งไทย การผลิตอาหารทะเลแช่แข็งในจังหวัดระนองขยายตัวเช่นเดียวกัน พิจารณาจากรายได้ของผู้ประกอบการที่แจ้งเสียภาษีในหมวดอุตสาหกรรมกิจการผลิตอาหารจากสัตว์ทะเลที่เพิ่มขึ้นจาก ๖,๕๘๖ ล้านบาทในปี ๒๕๕๒ เป็น ๘,๐๖๕ ล้านบาทในปี ๒๕๕๓ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕ เนื่องจากความต้องการของตลาดต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น จากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก สำหรับศักยภาพการผลิตอาหารทะเลของจังหวัดระนองถือได้ว่าเป็นแหล่งวัตถุดิบหลักด้านการประมงฝั่งอันดามัน ซึ่งมีศักยภาพในการผลิตอาหารทะเลค่อนข้างสูง นอกจากนั้นจังหวัดระนอง ยังได้เปรียบเรื่องแรงงานมีจำนวนมากและค่าจ้างแรงงานต่ำ แต่ยังมีข้อจำกัดเรื่องการขนส่งและระบบ Logistic รวมทั้งปัญหาด้านพื้นที่เพื่อการอุตสาหกรรม

สำหรับการลงทุนใหม่จากสรุปภาวะเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรม ประจำปี ๒๕๕๓ พบว่ามีการแจ้งประกอบกิจการโรงงานจำนวน ๓ ราย มีเงินลงทุน ๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท มีการจ้างงานทั้งสิ้น ๑๖ คน ในขณะเดียวกันก็มีการเลิกกิจการรวม ๔ ราย รวมเงินลงทุน ๓๕,๒๘๐,๐๐๐ บาท เลิกจ้างงาน จำนวน ๑๔ คน สาเหตุของการเลิกกิจการทำคอนกรีตผสมเสร็จเนื่องจากต้องการย้ายสถานประกอบการไปต่างจังหวัด กิจการทำน้ำแข็งก้อนเล็กเนื่องจากเลิกประกอบกิจการทำน้ำแข็ง และกิจการขุดตักดินในที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ เนื่องจากผู้รับใบอนุญาตเสียชีวิต

นอกจากนั้น ในปี ๒๕๕๓ มีโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จำนวน ๒ โครงการ มูลค่าเงินลงทุนเป็นเงิน ๑๑.๐ ล้านบาท โดยกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเป็นอุตสาหกรรมสัตว์น้ำแช่แข็ง และอุตสาหกรรมการผลิต ต่อเติม ดัดแปลงเรือประมง ซึ่งเป็นการขยายกำลังการผลิต

๑.๑๑ ด้านการท่องเที่ยวและบริการ

๑) สถานการณ์การท่องเที่ยวและแนวโน้มการท่องเที่ยวไทย ปี พ.ศ. ๒๕๕๕

ในช่วงปี ๒๕๕๔ ที่ผ่านมาเป็นช่วงที่การท่องเที่ยวเติบโตขึ้นจากปีก่อนค่อนข้างมาก โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเดินทางท่องเที่ยวไปยังจังหวัดต่างๆ อย่างคึกคักตั้งแต่ไตรมาสที่ ๑ ถึง ๓ ของปี ๒๕๕๔ แต่ในไตรมาสสุดท้ายของปีซึ่งเป็นฤดูกาลท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดกลับเกิดอุทกภัยครั้งรุนแรงที่สุดในรอบหลายปี ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศได้รับผลกระทบอย่างหนักรวมทั้งกรุงเทพมหานคร จนส่งผลให้หลายประเทศประกาศเตือนให้ประชาชนของตนระมัดระวังการเดินทางมาประเทศไทย จึงทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวในไตรมาสสุดท้าย รวมทั้งการวางแผนท่องเที่ยวในไตรมาสที่ ๑ ของปี ๒๕๕๕ ของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติลดลงอย่างเห็นได้ชัด

อย่างไรก็ตาม จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าไทยตลอดทั้งปี ๒๕๕๔ ยังคงมีการเติบโตอย่างมาก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศรัสเซียและจีน โดยในปี ๒๕๕๔ คาดว่ามีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาในประเทศไทยถึง ๑๘.๗๑ ล้านคน ซึ่งหากการเติบโตนี้ยังคงต่อเนื่องไปจนถึงปีหน้า คาดว่าในปี ๒๕๕๕ จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสูงถึงประมาณ ๑๙.๗๙ ล้านคน เป็นนักท่องเที่ยวจากอาเซียนประมาณ ๕.๖๒

ล้านคน (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ จากปี ๒๕๕๔) นักท่องเที่ยวจากยุโรป ๕.๑๖ ล้านคน (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๔๕ จากปี ๒๕๕๔) และนักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ ๔.๙๕ ล้านคน (โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๘๕ จากปี ๒๕๕๔)

ในปี ๒๕๕๕ นักท่องเที่ยวชาวไทยมีแนวโน้มเดินทางทั้งในและต่างประเทศน้อยกว่าในปี ๒๕๕๔ โดยร้อยละ ๖๔ มีแผนการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศในปี ๒๕๕๕ น้อยลงกว่าในปี ๒๕๕๔ โดยนักท่องเที่ยวร้อยละ ๒๒ จะมีการเดินทางเท่ากับปีนี้ และอีกเพียงแค่อีกร้อยละ ๑๕ ที่มีแผนการท่องเที่ยวในประเทศที่มากกว่าปีนี้ ส่วนการท่องเที่ยวต่างประเทศนักท่องเที่ยวร้อยละ ๕๓ มีแผนการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศในปี ๒๕๕๕ น้อยลงกว่าในปี ๒๕๕๔ โดยนักท่องเที่ยวร้อยละ ๑๕ จะมีการเดินทางเท่ากับปีนี้ แต่มีนักท่องเที่ยวสูงถึงร้อยละ ๓๒ ที่มีแผนการท่องเที่ยวต่างประเทศมากกว่าปีนี้

ทั้งนี้ แนวทางในการกระตุ้นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย ควรอยู่ในรูปแบบของการสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว การสร้างและควบคุมคุณภาพการบริการของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน การดูแลและพัฒนาคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาระบบการเดินทางขนส่งให้สะดวกแก่นักท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยควรสร้างฐานตลาดในกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียด้วยกันเอง เช่น จีน อินเดีย และกลุ่มอาเซียน เนื่องจากเป็นตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพสูง รวมทั้ง การจัดงานต่างๆ ตามเทศกาลทั้งของไทยและของต่างชาติ จะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้เป็นอย่างดี

๒) ศักยภาพและโอกาสการท่องเที่ยวของจังหวัดระนอง

ระนองเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นเมืองเก่าแก่ มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน มีเอกลักษณ์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ พื้นที่ป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์สูงมาก ได้รับการประกาศจากยูเนสโก (UNESCO) ให้เป็นเขตสงวนชีวมณฑลระนอง สำหรับพื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติแหลมสน-ปากแม่น้ำกระบุรี-ปากคลองกะเปอร์ ขึ้นทะเบียนเป็นแรมซาร์ไซต์ที่สำคัญระหว่างประเทศ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทั้งหมู่เกาะและชายหาดที่สวยงาม และยังเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของ "พลับพลึงธาร" พืชน้ำเฉพาะถิ่นพบได้แห่งเดียวในโลก เป็นแหล่งรวมชนบทร่มเย็นประเพณี และแหล่งท่องเที่ยวสำคัญทางประวัติศาสตร์ และศักยภาพที่โดดเด่นได้แก่ น้ำแร่ร้อนธรรมชาติที่มีคุณภาพระดับโลก

นอกจากนี้ จากการสำรวจพบว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวมีอยู่ ๗ อย่าง หรือ ๗ S ประกอบด้วย

S๑ = Sea

S๒ = Sand

S๓ = Sun

S๔ = Spring and Spa

S๕ = Sanctuary of Wildlife and Biodiversity

S๖ = Spiritual Enlightening

S๗ = Scenery of two Oceans

โดยมีข้อมูลของทรัพยากรการท่องเที่ยวแต่ละอย่าง ดังนี้

๑) Sea พื้นที่ของจังหวัดระนองอยู่ติดกับทะเลอันดามัน ทำให้มีความอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และน้ำทะเลที่สวยงาม มีอุณหภูมิที่เหมาะสมแก่การท่องเที่ยว และเล่นน้ำทะเล และเป็นแหล่งดำน้ำซึ่งเป็นที่รู้จักในหมู่นักท่องเที่ยว ได้แก่ เกาะคางคาว เกาะเซนต์ลูกซ์ของสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์

๒) Sand ระนองเป็นจังหวัดชายฝั่งอันดามัน ทำให้มีหาดทรายเป็นจำนวนมากและหาดส่วนใหญ่มีความสวยงาม ทรายขาวละเอียดสะอาดกระจายอยู่ในจังหวัด เช่น หมู่เกาะระนอง หาดบางเบน

๓) Sun สืบเนื่องจากข้อ ๑ และ ๒ ทำให้พื้นที่ของจังหวัดระนองเหมาะแก่การอาบแดด จึงทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดค่อนข้างมาก

๔) Spring and Spa จังหวัดระนองมีความโดดเด่นด้านแหล่งน้ำพุร้อน ทำให้ได้ชื่อว่า “เมืองแห่งการท่องเที่ยวสปาเพื่อสุขภาพ” โดยมีน้ำพุร้อนทั้งหมด ๗ แห่ง จากที่พบในภาคใต้ทั้งหมด ๓๖ แห่ง ได้แก่ น้ำพุร้อนรักษะวาริน น้ำพุร้อนทุ่งยอหรือพหลุมพลี น้ำพุร้อนบ้านพรัง น้ำพุร้อนบ้านหาดยาย น้ำพุร้อนราชกรูด น้ำพุร้อนห้วยน้ำร้อน และน้ำพุร้อนคลองบางรีน ทั้งนี้ น้ำพุร้อนจังหวัดระนองมีสรรพคุณในการเสริมสร้างสุขภาพมากมายไม่แพ้แหล่งน้ำพุร้อนที่อื่นเพราะคุณสมบัติอันโดดเด่นด้านชีววิทยาและเคมี ความร้อนและแร่ธาตุที่มีอยู่ในน้ำพุร้อนเหมาะสำหรับรักษาโรคบางอย่าง ช่วยผ่อนคลายความเครียด บรรเทาอาการของโรคผิวหนัง คลายปวดหัวและปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ทำให้สุขภาพแข็งแรง นอกจากนี้การอาบหรือแช่น้ำแร่ร้อนจะช่วยกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิตได้ด้วยพร้อมกับทำให้ผิวพรรณสดใสเปล่งปลั่ง สิ่งที่ยืนยันได้เป็นอย่างดีว่าน้ำพุร้อนในจังหวัดระนองมีสรรพคุณในการรักษาโรคได้จริง คือ แพทย์แผนปัจจุบันส่วนใหญ่ในจังหวัดจะแนะนำให้คนไข้ไปอาบน้ำแร่ร้อน ๆ ตามแหล่งน้ำพุร้อนเหล่านี้เพื่อเป็นการรักษาโรคพร้อมกับผ่อนคลายความเครียดไปด้วย

๕) Sanctuary of Wildlife and Biodiversity ในเขตพื้นที่จังหวัดระนองเป็นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหลายแห่ง โดยเฉพาะมีป่าชายเลนในพื้นที่สงวนชีวมณฑล ซึ่งนับว่าเป็นป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทยและของโลก เป็นป่าชายเลนที่ได้รับความสนใจจากนักวิจัยทั่วโลก ได้รับการประกาศให้เป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลป่าชายเลนแห่งแรกของโลกอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๐ โดยมีชื่อว่า พื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง (Ranong Biosphere Reserve) มีความอุดมสมบูรณ์ และมีความหลากหลายทางชีวภาพสูงทั้งประเภทพืชพันธุ์ที่หายาก คือ พลับพลึงธาร

๖) Spiritual Enlightening จังหวัดระนองมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงศาสนา แหล่งปฏิบัติพัฒนาคุณธรรม และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ซึ่งอาจไม่ส่งผลด้านเศรษฐกิจในระดับสูง แต่จะส่งผลเชิงภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของจังหวัดในการเป็น “Wellness Destination”

๗) Scenery of two Oceans ในบริเวณจังหวัดระนองมีส่วนแคบที่สุดของคาบสมุทรมาลายูพาดผ่านและมีตำแหน่งที่สามารถมองเห็นทะเลได้ ๒ ฝั่ง คือ มองเห็นมหาสมุทรอินเดีย และมหาสมุทรแปซิฟิก ได้ ณ จุดเดียว บริเวณดังกล่าวอยู่บนยอดเขาแดนในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว เป็นสันเขาแบ่งเขตจังหวัดชุมพรและระนอง ลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ที่ประกอบกับความสมบูรณ์ของผืนป่าในเขตอุทยาน จึงทำให้บริเวณดังกล่าวมีศักยภาพพิเศษด้านการท่องเที่ยว

จากข้อมูลรายงานฉบับสมบูรณ์โครงการบูรณาการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอันดามันสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับโลกบนฐานความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ปี ๒๕๕๓ ของสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน สรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดระนองได้ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ในการเดินทาง ผลประโยชน์ที่นักท่องเที่ยวคาดว่าจะได้รับจากการท่องเที่ยว (Benefit Analysis) และรูปแบบกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบ (Activity analysis)

- วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่มาในจังหวัดระนอง คือ การมาพักผ่อน เปลี่ยนบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน (On holiday away from home ๔๑.๒%) รองลงมาคือ การมาเพื่อทำกิจกรรมกีฬาทางน้ำและกิจกรรมนันทนาการอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๔ (Water Sport & Recreation) การเยี่ยมญาติและเพื่อนทั้งในเหตุผลของการมาพักผ่อนและเหตุผลอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕ (Visiting Friends & Relatives)

- นักท่องเที่ยวที่นิยมเลือกที่พักที่เป็นรีสอร์ทขนาดเล็ก (๔๑.๒%) รองลงมาคือ โรงแรมที่มีมาตรฐานคุณภาพในระดับกลาง (๒๓.๕%) และเกสต์เฮาส์ (๑๗.๖%) ส่วนที่พักในลักษณะโรงแรมราคาถูก เกสต์เฮาส์ อพาร์ทเมนต์หรือแฟลตให้เช่า อยู่ในสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ ๕ นักท่องเที่ยวที่มาพักหรือรู้จักโฮมสเตย์ยังมีจำนวนน้อยมาก

- กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยมในจังหวัดระนองมากที่สุด คือ การใช้จ่ายใช้สอย ซื้อของฝาก (๒๑.๙ %) รองลงมาคือ การเดินเที่ยวชมในเมือง (๑๘.๕%) การท่องเที่ยวสถานที่ทางวัฒนธรรม (๑๕.๖%) ส่วนการเที่ยวผับ บาร์ นั่งร้านอาหาร การใช้บริการสปา พบปะสังสรรค์กับเพื่อน อยู่ในสัดส่วนเฉลี่ยร้อยละ ๕ ส่วนกิจกรรมเที่ยวเกาะเที่ยวชายหาดมีสัดส่วนที่น้อยมาก

๒. ลักษณะของตลาดท่องเที่ยว พฤติกรรมและรูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว

- จังหวัดระนองมีผู้เยี่ยมเยือนเดินทางเข้ามาในพื้นที่ประมาณ ๔ แสนคนต่อปี ส่วนใหญ่เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว (ร้อยละ ๖๑) รองลงมาคือ การเดินทางมาโดยรถโดยสารประจำทาง (ร้อยละ ๓๙)

- เป็นชาวไทยร้อยละ ๙๒ ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ พนักงานบริษัท นิยมมาเป็นหมู่คณะ โดยส่วนใหญ่เดินทางมาจากกรุงเทพ ภาคกลาง และจังหวัดใกล้เคียงในภาคใต้ เช่น สงขลา นครศรีธรรมราช นิยมมาอาบน้ำแร่ แช่น้ำร้อน นวด โดยมีบ่อน้ำร้อนรักษะวาริน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมมากที่สุด

- อย่างไรก็ตาม แนวโน้มตลาดใหม่ที่น่าสนใจของจังหวัดระนอง คือ กลุ่มครอบครัวและคนรุ่นใหม่ ที่มีการศึกษาดี มีรายได้สูง ปัจจุบันเริ่มมีแนวโน้มการขยายตัวขึ้นเรื่อยๆ พฤติกรรมการเดินทาง คือ นิยมขับรถยนต์ส่วนตัวมาจากกรุงเทพ แวะท่องเที่ยวตามทาง มาพักรีสอร์ทระดับดี วัตถุประสงค์ที่มา คือ ระนองมีสภาพแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์และสงบ

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยว Backpacker โดยมีพฤติกรรมการเดินทาง คือ นั่งเครื่องบินมาลงที่กรุงเทพ แล้วต่อรถโดยสารประจำทางมาที่จังหวัดระนอง และเดินทางต่อไปยังจุดหมายปลายทางอื่นๆ ในกลุ่มจังหวัดอันดามัน เช่น จังหวัดภูเก็ต หรือจากกรุงเทพเดินทางต่อไปยังจังหวัดต่างๆ ในภูมิภาคอื่นของประเทศไทยเป็นลักษณะ Regional Tour Pattern และเดินทางต่อมายังจังหวัดระนอง โดยรถยนต์โดยสารและเรือโดยสาร

- มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอีกกลุ่มหนึ่ง คือ ชาวต่างชาติที่มาต่อวีซ่าในประเทศไทย ซึ่งส่วนใหญ่จะนิยามมาพักค้าง ๑ คืน แต่ปัจจุบันนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะลดลง เนื่องจากด่านศุลกากรในจังหวัดระนองอนุญาตให้ชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในเมืองไทยสามารถต่อวีซ่าเพียง ๑ เดือน จาก ๓ เดือน

- นักท่องเที่ยวต่างชาติโดยเฉพาะชาวยุโรปยังไม่ค่อยนิยมเข้ามาท่องเที่ยวในตัวเมืองระนองมากนัก และไม่นิยมมาอาบน้ำแร่ เนื่องจากอากาศในเมืองไทยมีอุณหภูมิสูง ส่วนใหญ่นิยมมาเที่ยวตามเกาะที่ยังไม่มีความเจริญมาก แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม คือ เกาะพยามซึ่งนิยมมาอยู่เป็นระยะเวลานาน

๓. สิ่งนี้นักท่องเที่ยวอยากให้ปรับปรุงมากที่สุด

อันดับที่	ประเด็นที่ต้องการปรับปรุง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
๑.	สิ่งแวดล้อม	๓.๗๓
๒.	ความปลอดภัย	๒.๔๗
๓.	คุณภาพการให้บริการ	๒.๑๕
๔.	ความมีมิตรไมตรีของคนท้องถิ่น	๒.๑๔
๕.	การจัดงานและกิจกรรมด้านวัฒนธรรม	๒

ยิ่งกว่านั้น ความนิยมในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เลือกที่จะเดินทางสู่จังหวัดระนอง เพื่ออาบน้ำแร่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปีโดยบรรยากาศการท่องเที่ยวของจังหวัดระนองในช่วง โดยจากสถิติในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้น พบว่ามีอัตราการขยายตัวด้านปริมาณนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในสถานที่ต่างๆ (โรงแรม เกสต์เฮาส์ และรีสอร์ท) อย่างชัดเจน กล่าวคือ ในปี ๒๕๕๓ มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๔๑.๕๓ เป็น ๒๕๔,๖๘๙ คน นักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ ๓๐.๒๑ เป็น ๒๓,๙๗๔ คน ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันนี้ยังเป็นชาติที่เดินทางเข้ามาพักอาศัยในโรงแรม หรือรีสอร์ทในจังหวัดระนองมากที่สุด รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น และชาวสหราชอาณาจักร ตามลำดับ

ตาราง : แสดงสถิติการพักอาศัยของนักท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน

พื้นที่วิเคราะห์	สถิติดักท่องเที่ยวเข้าพักในสถานที่ต่าง ๆ (โรงแรม / เกสต์เฮาส์ / รีสอร์ท)								
	นักท่องเที่ยว			นักท่องเที่ยวต่างชาติ			รวม		
	๒๕๕๓	๒๕๕๒	%	๒๕๕๓	๒๕๕๒	%	๒๕๕๓	๒๕๕๒	%
รวมภาคใต้	๖,๓๖๗,๔๗๗	๖,๖๕๕,๔๖๓	-๔.๓๓	๖,๔๗๙,๒๐๓	๖,๔๑๕,๖๔๕	+๐.๙๙	๑๒,๘๕๖,๖๘๐	๑๓,๐๗๑,๑๐๘	-๑.๗๒
กระบี่	๕๑๔,๑๙๔	๘๒๗,๘๒๑	-๓๗.๘๙	๘๔๐,๗๒๗	๘๓๔,๕๐๐	+๐.๗๕	๑,๓๕๔,๙๒๑	๑,๖๖๒,๓๒๑	-๑๘.๔๙
ตรัง	๔๔๑,๖๐๐	๔๑๘,๐๗๔	+๕.๖๓	๒๗,๒๗๕	๕๘,๙๖๙	-๕๓.๗๕	๔๖๘,๘๗๔	๔๗๗,๐๔๓	-๑.๗๑
พังงา	๗๒,๖๓๙	๑๔๐,๓๔๒	-๔๘.๒๔	๑๙๕,๓๐๖	๑๒๐,๗๖๖	+๖๑.๗๒	๒๖๗,๙๔๕	๒๖๑,๑๐๘	+๒.๖๒
ภูเก็ต	๔๗๒,๖๕๘	๕๕๐,๐๓๑	-๑๔.๐๗	๒,๓๘๐,๗๐๙	๒,๑๗๑,๒๓๘	+๙.๖๕	๒,๘๕๓,๓๖๗	๒,๗๒๑,๒๖๙	+๔.๘๕
ระนอง	๒๕๔,๖๘๙	๑๗๙,๙๕๗	+๔๑.๕๓	๒๓,๙๗๔	๑๘,๔๑๑	+๓๐.๒๑	๒๗๘,๖๖๓	๑๙๘,๓๖๘	+๔๐.๔๘

ตาราง : แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดระนอง

สัญชาตินักท่องเที่ยว	เดือน ม.ค.-ธ.ค.		
	๒๕๕๓	๒๕๕๒	เปลี่ยนแปลง %
รวม	๒๗๘,๖๖๓	๑๙๘,๓๖๘	+๔๐.๔๘
นักท่องเที่ยวไทย	๒๕๔,๖๘๙	๑๗๙,๙๕๗	+๔๑.๕๓
นักท่องเที่ยวต่างชาติ	๒๓,๙๗๔	๑๘,๔๑๑	+๓๐.๒๑

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์ และศักยภาพ

เยอรมันนี	๔,๗๗๒	๒,๘๘๙	+๖๕.๒๐
ญี่ปุ่น	๓,๐๑๖	๑,๔๐๗	+๑๑๔.๔๑
สหราชอาณาจักร	๒,๓๔๕	๑,๑๐๓	+๑๑๒.๕๒
มาเลเซีย	๑,๘๖๗	๑,๐๓๕	+๘๐.๔๑
เมียนมาร์	๑,๓๕๑	๑,๑๐๘	+๒๑.๙๔

ตาราง : แสดงสถิติการพักอาศัยของนักท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน

พื้นที่ วิเคราะห์	จำนวนที่พักอาศัย			จำนวนห้องพัก			จำนวนวัน		สัดส่วนการจองที่พัก (%)		
	๒๕๕๓	๒๕๕๒	(%)	๒๕๕๓	๒๕๕๒	(%)	๒๕๕๓	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๒	(%)
รวมภาคใต้	๓,๐๗๔	๓,๒๘๑	-๖.๓๑	๑๓๓,๐๗๘	๑๓๔,๓๐๑	-๐.๙๑	๒.๐๔	๒.๑๒	๒๙.๑๐๗	๓๐.๙๑	-๑.๘๔
กระบี่	๑๗๘	๓๕๑	-๔๙.๒๙	๙,๙๘๕	๑๒,๔๔๖	-๑๙.๗๗	๒.๔๓	๒.๘๘	๔๑.๑๙	๕๒.๘๔	-๑๑.๖๕
ตรัง	๕๕	๕๕	-๐.๐๐	๑,๙๖๕	๒,๑๓๔	-๗.๙๒	๑.๒๔	๑.๑๗	๓๗.๒๒	๔๑.๖๓	-๔.๔๑
พังงา	๑๔๘	๑๔๙	-๐.๖๗	๕,๗๔๙	๕,๘๐๓	-๐.๙๓	๓.๘๓	๔.๐๑	๒๕.๔๑	๒๓.๕๔	+๑.๘๗
ภูเก็ต	๖๗๘	๖๓๖	+๖.๖๐	๔๐,๘๒๑	๓๗,๘๘๔	+๗.๗๕	๓.๑๗	๔.๕๖	๓๕.๗๒	๓๕.๒๘	+๐.๔๔
ระนอง	๒๒	๒๗	-๑๘.๕๒	๘๓๙	๑,๑๓๖	-๒๖.๑๔	๑.๐๙	๑.๑๑	๔๑.๙	๓๕.๘๔	+๖.๐๗

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ ก.พ. ๒๕๕๔)

แม้ว่าสถิติด้านจำนวนนักท่องเที่ยวที่เจริญเติบโตอย่างชัดเจนในปี ๒๕๕๓ นั้นจะสะท้อนถึงความก้าวหน้าด้านศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในจังหวัด อย่างไรก็ตาม สถิติการพักอาศัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนวันที่นักท่องเที่ยวพักในสถานที่ต่างๆ ของจังหวัด เป็นอีกหนึ่งตัวชี้วัดที่สำคัญ เพราะสามารถสะท้อนถึงความน่าสนใจของกิจกรรมในพื้นที่จังหวัด รวมถึงรายได้ที่จะกระจายสู่พื้นที่จังหวัดได้มากขึ้น ทั้งนี้ ในปี ๒๕๕๓ สถิติจำนวนวันที่นักท่องเที่ยวพักอาศัยอยู่ในจังหวัดระนองลดลงเล็กน้อย และเป็นระยะเวลาที่สั้นที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ส่งผลให้จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ในกลุ่มสอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้กล่าวมาแล้วเบื้องต้น

ตาราง : การเปลี่ยนแปลงรายได้การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๓

จังหวัด	ปี พ.ศ				อัตราการเปลี่ยนแปลง		
	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๕๐/ ๕๑	๕๑/ ๕๒	๕๒/ ๕๓
ประเทศไทย	๘๔๘,๒๔๔.๓๐	๘๙๘,๘๑๘.๗๐	๗๑๖,๑๐๕.๑๔	๙๐๔,๓๗๖.๐๖	๕.๙๖	-๒๐.๓๓	๒๖.๒๙
กลุ่มอันดามัน	๑๒๗,๐๓๔.๖๔	๑๓๗,๒๓๓.๔๑	๑๒๐,๘๐๑.๖๕	๑๔๘,๗๘๖.๓๖	๘.๐๓	-๑๒.๐๓	๒๓.๑๗
ภูเก็ต	๙๔,๒๓๙.๕๒	๑๐๑,๖๘๔.๔๔	๙๔,๐๐๖.๘๘	๑๐๘,๔๔๖.๑๘	๗.๙๐	-๗.๕๕	๑๕.๓๖
กระบี่	๒๔,๗๒๘.๙๓	๒๖,๘๐๖.๑๖	๒๐,๑๔๒.๓๓	๓๐,๓๘๘.๕๔	๘.๔๐	-๒๕.๑๗	๕๐.๘๗
พังงา	๓,๙๐๑.๔๔	๔,๒๒๕.๒๕	๓,๐๑๖.๙๖	๔,๐๒๖.๒๒	๘.๓๐	-๒๘.๖๐	๓๓.๔๕
ตรัง	๓,๐๕๙.๐๗	๓,๓๐๖.๘๕	๒,๗๙๒.๑๖	๔,๔๙๗.๑๖	๘.๑๐	-๑๕.๕๖	๖๑.๐๖
ระนอง	๑,๑๐๕.๖๘	๑,๒๑๐.๗๑	๘๔๓.๓๒	๑,๔๒๘.๒๖	๙.๕๐	-๓๐.๓๔	๖๙.๓๖

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว (<http://www.tourism.go.th>) ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔

ตาราง : แสดงสถิตินักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวของจังหวัดระนอง

หน่วย : คน

จังหวัด	ปี พ.ศ				อัตราการเปลี่ยนแปลง		
	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๕๐ / ๕๑	๕๑ / ๕๒	๕๒/ ๕๓
ประเทศไทย	๑๓๘,๐๕๑,๐๑๓	๑๖๓,๖๗๗,๘๑๘	๑๒๔,๘๖๙,๒๐๗	๑๕๖,๔๓๗,๑๐๓	๑๘.๕๖	-๒๓.๗๑	๒๕.๒๘
กลุ่มอันดามัน	๙,๕๗๑,๔๘๑	๑๐,๙๖๕,๒๗๘	๗,๕๑๐,๔๕๙	๑๐,๐๕๘,๘๒๖	๑๔.๕๖	-๓๑.๕๑	๓๓.๙๓
ภูเก็ต	๕,๐๐๕,๖๕๓	๕,๓๑๑,๓๐๘	๓,๓๗๕,๕๓๑	๕,๔๗๑,๒๑๘	๖.๑๕	-๓๖.๕๖	๖๒.๐๗
กระบี่	๒,๑๒๖,๑๐๗	๒,๙๔๕,๙๔๖	๒,๒๑๒,๒๔๑	๒,๓๘๖,๒๖๖	๓๘.๕๖	-๒๔.๙๑	๗.๘๗
พังงา	๑,๑๖๐,๕๓๕	๑,๓๔๒,๙๗๑	๗๕๐,๘๒๑	๖๕๖,๗๑๐	๑๕.๗๒	-๔๔.๐๙	-๑๒.๕๓
ตรัง	๘๕๘,๖๓๘	๙๙๓,๖๑๕	๘๔๓,๖๐๖	๑,๑๑๐,๐๒๑	๑๕.๗๒	-๑๕.๑๐	๓๑.๕๘
ระนอง	๔๒๐,๕๔๘	๓๖๙,๔๓๘	๓๒๗,๘๖๐	๔๓๔,๖๑๑	-๑๒.๑๕	-๑๑.๒๕	๓๒.๕๖

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว (<http://www.tourism.go.th>) ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๔

อย่างไรก็ดี ด้วยพฤติกรรมนักท่องเที่ยว และทิศทางของส่วนราชการกลางที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป มุ่งเน้นการส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบ Low Carbon โดยมุ่งเน้นความสมดุลทั้งในมิติ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการส่งเสริมนโยบาย Creative Tourism ที่มุ่งเน้นความได้เปรียบด้วยการสร้างมูลค่า (Value Creation) ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานแห่งความเป็นไทย (Thainess) วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ เป็นต้น ประกอบกับการขยายตัวของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness and Health Tourism) และสัดส่วนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น เป็นโอกาสของการท่องเที่ยวระนองภายใต้รูปแบบการท่องเที่ยวที่ชัดเจน

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สถานการณ์ และศักยภาพ

แผนภาพ : แสดงทิศทางการเปลี่ยนแปลงของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกในปัจจุบัน

Global trend	Description / motivation factor
1 Funemployment	วิกฤตเศรษฐกิจโลกทำให้มีอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นจาก 2.5% ในปี 2008 เป็น 6.6% ในปี 2009 ทำให้คนมีเวลารว่างมากขึ้นแต่ต้องจำกัดรายจ่าย (cash poor and time rich)
2 Price sensitive	เทคโนโลยีสื่อสารและอินเทอร์เน็ตทำให้ผู้บริโภคสะดวกสบายมากขึ้นในการหาข้อมูลการท่องเที่ยวและราคาที่ต่ำที่สุด ส่งผลให้การแข่งขันจะยิ่งรุนแรงมากขึ้น
3 Golf trend	การเพิ่มขึ้นของนักกอล์ฟเห็นได้ชัดจากการเพิ่มขึ้นของกลุ่มชนชั้นกลางในภูมิภาคเอเชีย ทำให้การเล่นกอล์ฟได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
4 Wellness and health tourism	กระแสการใส่ใจและดูแลสุขภาพ และการแข่งขันกันของแต่ละประเทศในการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ (medical hub) ทำให้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพยังได้รับความนิยม
5 Rise in short haul tourism	การเติบโตอย่างรวดเร็วของประเทศไทยในเอเชียทำให้คนบางกลุ่มมีรายได้มากขึ้นและมีเวลาลดลง (cash rich and time poor) ส่งผลให้มีแนวโน้มที่จะท่องเที่ยวพักผ่อนในประเทศใกล้เคียง
6 Aging population	สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีเงินออมและเวลารว่าง
7 Green tourism	ภาวะโลกร้อนและกระแสการรณรงค์ที่มากขึ้นเรื่อยๆ กระตุ้นจิตสำนึกให้นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญและเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น
8 Charity tourism	การท่องเที่ยวเพื่อสังคมสงเคราะห์ปัจจุบันมีขนาดประมาณปีละ 250,000 คนทั่วโลก ซึ่งส่วนมาก (ประมาณ 65,000 คนต่อปี) เป็นนักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกา

ที่มา : Euromonitor International INP International

นอกจากนี้ ระนองยังสามารถขยายการท่องเที่ยวเชื่อมต่อการท่องเที่ยวเกี่ยวกับสาธารณสุขสุขภาพเมียนมาร์บริเวณหมู่เกาะและชายฝั่งทะเลอันดามันอีกด้วย เนื่องจากจังหวัดระนองมีศักยภาพในการพัฒนาเป็นประตู (Gate way) ในการท่องเที่ยวบริเวณหมู่เกาะทางตอนใต้ของสาธารณสุขสุขภาพเมียนมาร์ โดยเฉพาะบริเวณหมู่เกาะมะริดที่ประกอบไปด้วยเกาะใหญ่น้อยถึงกว่า ๘๐๐ เกาะและมีความสวยงามเช่นเดียวกับหมู่เกาะฝั่งอันดามันของไทย ซึ่งทางการสาธารณสุขสุขภาพเมียนมาร์มีแผนที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณพื้นที่นี้อยู่แล้ว ในด้านนี้ภาคเอกชนไทยที่มีต้นทุนพร้อม ความเชี่ยวชาญและศักยภาพจึงมีโอกาและความเป็นไปได้ในการเข้าไปดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวและสร้างการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวในฝั่งไทยได้เช่นเดียวกัน

แผนภาพ : การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของระนองกับหมู่เกาะในทะเลอันดามันของไทยและพม่า

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาวะการณ์ และศักยภาพ

ปัจจุบันนักท่องเที่ยวมักมาแวะพักที่จังหวัดภูเก็ตและซื้อทัวร์เข้าไปในสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ต่อ เนื่องจากมีบริการเพื่อจัดทัวร์ส่งต่อไปให้บริษัททัวร์ในสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ โดยการเดินทางจากภูเก็ตเข้าสู่สาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์นั้นมักมาแวะพักเรือที่จังหวัดระนอง เนื่องจากมีภูมิประเทศเหมาะแก่การพักเรือ อีกทั้งยังเป็นจุดที่อยู่ใกล้กับหมู่เกาะมะริดด้วย นอกจากนี้นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดบริเวณนี้ (ภูเก็ต ชุมพร พังงา เป็นต้น) แล้วเข้ามาอยู่เป็นเวลานานก็ต้องเดินทางมาต่อวีซ่าที่จังหวัดระนองด้วยในแง่ดังกล่าวระนองจึงมีศักยภาพอย่างมากในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการเป็นฐานเชื่อมต่อในการเข้าไปเที่ยวหมู่เกาะมะริด โดยการเป็นตัวกลางจัดหานักท่องเที่ยวให้กับบริษัททัวร์ในสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ซึ่งมีอยู่แล้ว อีกทั้งยังสามารถจัดแพคเกจทัวร์เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาต่อวีซ่าให้แวะพักและท่องเที่ยวในจังหวัดระนองด้วย ในขณะเดียวกันก็ควรเปิดให้นักท่องเที่ยวชาวสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์เข้ามาท่องเที่ยวได้มากขึ้นด้วย จังหวัดระนองนั้นอุดมสมบูรณ์ไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยว ทั้งทางธรรมชาติและ **ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม**

แผนภาพ : แสดงศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดระนองในภาพรวม

จังหวัดระนองนั้นอุดมสมบูรณ์ไปด้วยสถานที่ท่องเที่ยว ทั้งทางธรรมชาติและ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาวะการณ์ และศักยภาพ

๓) ปัญหา อุปสรรค ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดระนอง

- **เส้นทางคมนาคม** ทางรถยนต์เข้าสู่จังหวัดระนองนั้นค่อนข้างลำบาก เนื่องจากเส้นทางคดเคี้ยวไปตามไหล่เขา นับตั้งแต่สี่แยกปฐมพร จังหวัดชุมพรไปถึงตัวเมืองจังหวัดระนอง ด้วยระยะทาง ๑๑๒ กิโลเมตร จึงทำให้การเดินทางสำหรับนักท่องเที่ยวยังไม่สะดวกเท่าที่ควร โดยเฉพาะหากมีการขยายตัวทางด้านการท่องเที่ยวและมีการจราจรหนาแน่นมากขึ้น โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งภายในจังหวัด ถือเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีบทบาทต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งสำหรับจังหวัดระนองนั้น ในภาพรวมแล้วเส้นทางคมนาคมขนส่งซึ่งเชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในจังหวัดระนอง ยังคงต้องการการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น เช่น การปรับปรุงสภาพของถนนที่เชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว การปรับปรุงทัศนียภาพระหว่างเส้นทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว และภูมิทัศน์ในบริเวณของแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการจัดทำป้ายบอกทิศทาง และตำแหน่งของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ซึ่งปัจจุบันยังมีอยู่ในปริมาณน้อยและไม่โดดเด่นชัดเจนนอกจากเส้นทางคมนาคมแล้ว ในส่วนของยานพาหนะสาธารณะ เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ก็มีความสำคัญเช่นกัน การเดินทางภายในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดระนองสามารถใช้รถสองแถวและรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง ซึ่งมีบริการเพียงพอแต่ยังขาดการกำหนดราคาที่เป็นมาตรฐานและการอบรมการบริการที่ดีสำหรับนักท่องเที่ยว ส่วนการเดินทางไปยังพื้นที่นอกเขตเทศบาลนั้น ยังไม่สะดวกเท่าที่ควร ซึ่งนักท่องเที่ยวที่มีความประสงค์จะเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ อาจทำได้โดยการว่าจ้างรถโดยสารแบบเหมาคัน ซึ่งยังมีปริมาณที่ไม่เพียงพอ และสมควรที่จะต้องมีการปรับปรุงเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อไป

- กิจกรรมของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัดระนอง ที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก คือ การนวด ซึ่งมีทั้งการนวดเพื่อการรักษา และการนวดเพื่อการผ่อนคลาย ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ผู้ให้บริการที่มีความรู้ความชำนาญอย่างแท้จริง ทั้งนี้ จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ให้บริการด้านการนวดเพื่อการรักษาและการผ่อนคลาย พบว่า **ในปัจจุบันบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการนวดอย่างแท้จริง ถือว่ายังขาดแคลนอยู่มาก และการอบรมพัฒนาบุคลากรทางด้านการนวดที่มีอยู่ในปัจจุบันจากองค์กรต่างๆ ก็ยังไม่สามารถที่จะผลิตบุคลากรได้เพียงพอสำหรับให้บริการแก่นักท่องเที่ยว** นอกจากนี้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนบุคลากรแล้ว ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอีกประการหนึ่ง ที่ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพส่วนใหญ่มีความวิตกกังวล และต้องการให้มีการปรับปรุง คือ **เรื่องความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษของบุคลากรผู้ให้บริการ** ทั้งนี้เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาใช้บริการเป็นจำนวนมาก จึงต้องการให้บุคลากรได้รับการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถสื่อสารกับผู้ใช้บริการชาวต่างประเทศได้ และเพื่อแก้ปัญหาเรื่องภาพลักษณ์ของบุคลากรด้านการนวดด้วย

- ในกิจกรรมการนวดเพื่อการรักษาและการนวดเพื่อการผ่อนคลายนั้น มีความจำเป็นต้องใช้สมุนไพรและน้ำมันหอมระเหยชนิดต่างๆ เป็นวัตถุดิบสำคัญในการให้บริการด้วย ซึ่งในปัจจุบัน **ปริมาณของสมุนไพรและน้ำมันหอมระเหยต่างๆ ที่ผลิตได้ในจังหวัดระนอง ยังถือว่าขาดแคลน** ทำให้ต้องมีการสั่งซื้อมาจากจังหวัดอื่น โดยในด้านการนวดเพื่อการรักษานั้น มีปัญหาขาดแคลนหัวไพล ซึ่งเป็นสมุนไพรสำคัญที่ใช้ในการนวดประคบ ต้องมีการสั่งซื้อมาจากจังหวัดอื่น เนื่องจากปริมาณผลผลิตภายในจังหวัดระนองยังมีไม่เพียงพอ ส่วนน้ำมันที่ใช้ในการนวดนั้น ก็ต้องสั่งซื้อมาจากจังหวัดอื่นเช่นกัน สำหรับการนวดเพื่อการผ่อนคลายนั้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะนิยมใช้น้ำมันหอมระเหยที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เนื่องจากมีการทดสอบการแพ้และมีการตรวจสอบคุณภาพอย่างชัดเจน ทั้งนี้ก็เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ใช้บริการโดยเฉพาะชาวต่างประเทศเกิดปัญหาการแพ้สมุนไพรหรือสารเคมี

- **จังหวัดระนองยังขาดแคลนบริษัทนำเที่ยว** ที่ทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ไม่มีบริษัทนำเที่ยวที่สามารถทำการเขียนโปรแกรมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดระนอง และนำเสนอแพ็คเกจการท่องเที่ยวต่างๆ ให้แก่นักท่องเที่ยวได้เลือกใช้บริการเหมือนอย่างจังหวัดอื่นๆ รวมทั้งขาดแคลนมัคคุเทศก์ที่จะนำเที่ยวภายในจังหวัดด้วยการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดระนอง ยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร โดยยังไม่มีรูปแบบการประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจนและสามารถให้ความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ แก่นักท่องเที่ยวได้ จึงมักพบว่าบ่อยครั้งที่เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาจังหวัดระนองแล้ว ยังไม่ทราบว่า มีสถานที่ใดบ้างที่ให้บริการด้านการอาบน้ำแร่ หรือสปา

๑.๑๒ สถานการณ์การค้าชายแดนจังหวัดระนอง

๑) ศักยภาพและความพร้อมด้านการค้าชายแดนจังหวัดระนอง

ไทยมีแนวชายแดนติดต่อกันเป็นระยะทางยาวประมาณ ๑,๘๐๐ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ ๑๐ จังหวัด ได้แก่ แม่ฮ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ ตาก กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง การค้าหรือการทำธุรกรรมทางการค้าบริเวณชายแดนของทั้งสองประเทศมีรูปแบบการค้าตั้งแต่การค้าที่มีมูลค่าไม่สูงมาก เช่น การซื้อขายสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภคของประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดนจนไปถึงการค้าที่มีมูลค่าสูงระหว่างหน่วยงานรัฐของทั้งสองประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ บีโอไอ ได้ระบุจังหวัดในประเทศไทยที่มีศักยภาพทางด้านการค้าชายแดนระหว่างไทยกับสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ มี ๗ จังหวัด ได้แก่ แม่ฮ่องสอน (ด้านศุลกากรบ้านห้วยผึ้ง) เชียงราย (ด้านศุลกากรแม่สาย) เชียงใหม่ (ด้านศุลกากรเชียงดาว) ตาก (ด้านศุลกากรแม่สอด) กาญจนบุรี (ด้านศุลกากรสังขละบุรี) ประจวบคีรีขันธ์ (ด้านศุลกากรบ้านสิงขร) และระนอง (ด้านศุลกากรระนอง) ส่วนจังหวัดที่ไม่มีการค้าชายแดน ได้แก่ ราชบุรี เพชรบุรี และชุมพร เนื่องจากพรมแดนที่ติดต่อกันกับสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์เป็นพื้นที่ป่า และไม่มีชุมชนอาศัยอยู่ โดยมีช่องทางการค้าชายแดน

ทั้งนี้ การค้าชายแดนไทย-สาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ในปัจจุบันมูลค่าการค้าสูงสุดจะอยู่ที่ด่านแม่สอด จังหวัดตาก โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีมูลค่าการส่งออกสูงถึง ๒๕,๐๗๓.๓ ล้านบาท ลำดับรองลงมาได้แก่ **จังหวัดระนอง** โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีมูลค่าการส่งออกสูงถึง ๑๐,๕๙๐.๑ ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีปริมาณการค้าที่จังหวัดกาญจนบุรี แม่ฮ่องสอน และประจวบคีรีขันธ์ ตามลำดับ ส่วนจังหวัดราชบุรี เพชรบุรี และชุมพร ไม่ปรากฏปริมาณการค้าชายแดนแต่อย่างใดเนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีเปิดด่านค้าขายกัน

อย่างไรก็ตาม หากกล่าวถึงจุดผ่านแดนถาวรระหว่างไทย - พม่า มีเพียง ๓ จังหวัด เท่านั้น

- ๑) บริเวณข้ามแม่น้ำสาย อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ตรงข้ามเมืองท่าซีเหล็ก รัฐฉาน
- ๒) บริเวณบ้านริมเมย หมู่ ๒ ตำบลท่าสายลวด จังหวัดตาก ตรงข้ามเมืองเมียวดี
- ๓) บริเวณด่านตรวจคนเข้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ตรงข้ามเมืองเกาะสอง
 - ๓.๑) บริเวณท่าเทียบเรือสะพานปลา ตำบลบางรีน อำเภอเมืองระนอง
 - ๓.๒) บริเวณปากน้ำระนอง ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง
 - ๓.๓) บริเวณท่าเทียบเรือของบริษัทอันดามันคลับ จำกัด ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง

ตาราง : มูลค่าการค้าชายแดนเฉพาะด้านศุลกากรจังหวัดระนอง – เกาะสอง

หน่วย : ล้านบาท

ปี	เดือน	รวมมูลค่า	ส่งออก	นำเข้า	ดุลการค้า
๒๕๕๓	มกราคม	๑,๑๓๗.๕๖	๙๙๕.๙๖	๑๔๑.๖	๘๕๔.๓๖
๒๕๕๓	กุมภาพันธ์	๑,๒๖๘.๑๕	๑,๑๑๖.๖๙	๑๕๑.๔๖	๙๖๕.๒๔
๒๕๕๓	มีนาคม	๑,๓๒๓.๘๖	๑,๑๖๑.๘๓	๑๖๒.๐๓	๙๙๙.๘
๒๕๕๓	เมษายน	๑,๐๙๖.๔๘	๙๓๘.๖๘	๑๕๗.๘๑	๗๘๐.๘๗
๒๕๕๓	พฤษภาคม	๑,๓๐๐.๐๖	๑,๑๕๐.๕๑	๑๔๙.๕๕	๑,๐๐๐.๙๖
๒๕๕๓	มิถุนายน	๑,๓๐๖.๖๙	๑,๑๑๖.๑๖	๑๙๐.๕๒	๙๒๕.๖๔
๒๕๕๓	กรกฎาคม	๑,๐๕๐.๓๔	๘๑๓.๒๒	๒๓๗.๑๒	๕๗๖.๑๑
๒๕๕๓	สิงหาคม	๑,๒๙๓.๔๘	๑,๐๔๘.๒๕	๒๔๕.๒๒	๘๐๓.๐๓
๒๕๕๓	กันยายน	๑,๕๒๘.๐๓	๑,๒๙๖.๐๕	๒๓๑.๙๙	๑,๐๖๔.๐๖
๒๕๕๓	ตุลาคม	๑,๗๘๖.๖๒	๑,๕๙๐.๓๖	๑๙๖.๒๗	๑,๓๙๕.๐๙
๒๕๕๓	พฤศจิกายน	๑,๖๔๒.๔๙	๑,๔๕๖.๔๖	๑๘๖.๐๓	๑,๒๗๐.๔๒
๒๕๕๓	ธันวาคม	๒,๐๒๗.๔๑	๑,๘๔๗.๔๐	๑๘๐.๐๑	๑,๖๖๗.๓๙
ผลรวมทั้งปี ๒๕๕๓		๑๖,๗๖๑.๑๖	๑๔,๕๓๑.๕๖	๒,๒๒๙.๖๐	๑๒,๓๐๑.๙๖
๒๕๕๔	มกราคม	๒,๓๙๑.๑๔	๒,๑๖๐.๐๔	๒๓๑.๑	๑,๙๒๘.๙๔
๒๕๕๔	กุมภาพันธ์	๒,๔๙๖.๒๒	๒,๓๑๗.๘๓	๑๗๘.๓๙	๒,๑๓๙.๔๓
๒๕๕๔	มีนาคม	๒,๖๗๙.๓๙	๒,๔๖๔.๔๐	๒๑๔.๙๙	๒,๒๑๔.๔๑
๒๕๕๔	เมษายน	๒,๓๑๘.๓๗	๒,๑๓๗.๖๖	๑๘๐.๗๒	๑,๙๕๖.๙๔
ผลรวม ม.ค. – ธ.ค. ๕๔		๙,๘๘๕.๑๓	๙,๐๗๙.๙๒	๘๐๕.๒	๘,๘๐๕.๒๑

ที่มา : กองเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมการค้าต่างประเทศ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

จุดการค้าชายแดนถาวร จังหวัดระนอง เป็นจุดการค้าพรมแดนทางทะเล ติดกับเกาะสอง ประเทศสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ อยู่ในความรับผิดชอบของด่านศุลกากรเกาะสอง ซึ่งมีจุดผ่านแดน ๒ จุด คือ บริเวณท่าเทียบเรือสะพานปลา ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง และบริเวณท่าเทียบเรืออันทามันคลับ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง และให้บริการแก่ประชาชนและขนส่งสินค้านำเข้า ส่งออกได้ทุกวัน ไม่เว้นวันหยุดราชการ ตั้งแต่เวลา ๐๖.๓๐-๑๘.๐๐ น. ปัจจุบันด่านระนองเป็นด่านที่มีมูลค่าการค้าชายแดนสูงเป็นอันดับสองรองจากด่านแม่สอด จังหวัดตาก โดยขอบเขตของการค้าไม่ได้ครอบคลุมการค้าเฉพาะบริเวณชายแดนเท่านั้น แต่มีเส้นทางการค้าเริ่มจากระนองไปที่เกาะสอง-มะริด-ทวาย จนถึงเมืองย่างกุ้งของประเทศสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ โดยทำการขนส่งทั้งทางบกและทางเรือ โดยจังหวัดระนองมีศักยภาพในการพัฒนาการค้าสู่ระดับสากลทางทะเลเนื่องจากปัจจุบันมีท่าเรือน้ำลึก ทั้งของการท่าเรือแห่งประเทศไทยและของภาคเอกชนที่สามารถเชื่อมโยงกับสายการบินเรือสู่เอเชียได้และซีกโลกตะวันตก

โดยในปัจจุบันด่านศุลกากรระนองเป็นจุดผ่านแดนถาวร ตั้งอยู่บริเวณสะพานปลา หมู่ ๑ ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง การติดต่อค้าขายทางด่านนี้ใช้การคมนาคมทางน้ำระหว่างพ่อค้าสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ ในเกาะสอง พ่อค้าที่มาจากเมืองมะริดและย่างกุ้ง กับพ่อค้าไทยในจังหวัดระนองและต่างจังหวัด โดยเรือทุกลำที่

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์ และศักยภาพ

แล่นเข้าออกจังหวัดเกาะสองต้องแจ้งเรือเข้า - ออก ณ จุดตรวจทางทะเลเกาะสูง ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ศุลกากร เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง และทหารปฏิบัติงานร่วมกันโดยสภาพท่าเรือขนถ่ายสินค้าภายในประเทศสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์นั้นเป็นท่าเรือขนาดใหญ่ ส่วนมากขนถ่ายสินค้านี้ระหว่างเกาะสอง-มะริด-ทวาย-ย่างกุ้ง ซึ่งเส้นทางการค้าส่วนใหญ่มี ๒ เส้นทาง คือ

๑) ระนอง-เกาะสอง การค้าขายในเส้นทางนี้จะเป็นการค้าขายเพื่อการบริโภคภายในท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ พ่อค้าแม่ค้าส่วนใหญ่จะนำสินค้าไปพร้อมกับตนเอง ขนส่งโดยใช้เรือไม้ ขนาดเล็กเครื่องยนต์หางยาว และใช้ช่องทางจุดผ่านแดนถาวรเป็นช่องทางขนส่งสินค้า สินค้าส่วนใหญ่เป็นประเภทอุปโภคบริโภค และอุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน

๒) ระนอง-เกาะสอง-มะริด-ทวาย-ย่างกุ้ง การค้าขายในเส้นทางนี้จะเป็นการค้าในปริมาณมาก การขนส่งส่วนใหญ่จะใช้เรือไม้ขนาดใหญ่ (ระวางบรรทุก ๕๐-๖๐ ตัน) มีเครื่องยนต์วางท้องเรือ จะทำการขนส่งได้คราวละมากๆ สินค้าที่ส่งออกจากไทยไปสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันพืช วัสดุก่อสร้าง เครื่องมือจับสัตว์น้ำ เครื่องดื่มต่างๆ เป็นต้น ส่วนสินค้านำเข้า ได้แก่ อาหารทะเลสด พริกแห้ง หอมแดง ถั่ว เป็นต้น ช่วงเส้นทางที่สำคัญได้แก่ การขนส่งสินค้าจากเกาะสองไปยังมะริดทำได้สองทาง คือ (๑) ทางถนน ระยะทาง ๓๐๐ กิโลเมตร สภาพถนนแคบไม่เรียบ มีบางช่วงเป็นดินลูกรังต้องใช้เวลาเดินทางประมาณ ๒๔ ชั่วโมง ดังนั้นจึงไม่นิยมขนส่งสินค้าทางถนน (๒) ทางเรือ ระยะทางประมาณ ๓๐๐ กิโลเมตร ใช้เวลาน้อยกว่า การขนส่งทางถนน ปัจจุบันมีเรือโดยสารที่ทันสมัย วิ่งระหว่างเกาะสอง-มะริด ใช้เวลาประมาณ ๖ ชั่วโมง ดังนั้นจึงนิยมขนส่งโดยเรือดังกล่าว

โดยสินค้าส่งออกที่สำคัญได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องดื่มต่างๆ น้ำมันพืช เหล็ก อุปกรณ์การประมง เป็นต้น ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญได้แก่ สัตว์น้ำ สุนัข แก้วไม้ ปลาป่น กระเพาะปลา ไม้แปรรูป หวาย ไม้ไผ่ หินที่ย่อยแล้ว เป็นต้น โดยไทย (ด่านระนอง) จะเป็นฝ่ายได้ดุลการค้าประเทศสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์มาโดยตลอด

ตาราง : รายการสินค้าส่งออก-นำเข้าชายแดนไทย-สาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ด้านจังหวัดระนอง

ที่มีมูลค่าสูงสุด ๕ อันดับแรก ระหว่างเดือน ม.ค. - เม.ย. ๒๕๕๔

การนำเข้าสินค้าจากประเทศพม่า - จังหวัดระนอง (ม.ค. - เม.ย. ๒๕๕๔)			
รายการสินค้านำเข้า		มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วน
๑	สัตว์น้ำ	๖๕๐.๘๖	๘๐.๘๓
๒	ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ	๘๑.๔	๑๐.๑๑
๓	ปลาหมึกสด แช่เย็น แช่แข็ง	๔๓.๘๒	๕.๔๔
๔	ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากสัตว์	๑๖.๕๙	๒.๐๖
๕	ไม้แปรรูป	๖.๓	๐.๗๘
๖	อื่น ๆ	๖.๒๕	๐.๗๘
รวม		๘๐๕.๒	๑๐๐

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์ และศักยภาพ

การส่งออกสินค้าจากจังหวัดระนอง – ประเทศพม่า (ม.ค. – เม.ย. ๒๕๕๔)			
รายการสินค้านำเข้า		มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วน
๑	น้ำมันดีเซล	๒,๕๓๓.๐๔	๒๗.๙
๒	ผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้า	๖๕๑.๖๑	๗.๑๘
๓	เหล็กและเหล็กกล้า	๓๕๒.๑๘	๓.๘๘
๔	เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	๓๒๘.๑๘	๓.๖๑
๕	ผ้าฝ้ายและด้าย	๓๒๐.๗๕	๓.๕๓
๖	อื่น ๆ	๔,๘๙๔.๑๖	๕๓.๙
รวม		๙,๐๗๙.๙๒	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง

๒) โอกาสทำการค้า ปัญหา และอุปสรรคของการค้าการลงทุนในสหภาพพม่า

► **ด้านสภาพตลาด** พม่ามีตลาดในประเทศที่มีขนาดใหญ่ทำให้มีความต้องการบริโภคสินค้ามากตามไปด้วย อีกทั้งมาตรฐานระบบตลาดภายในพม่ายังไม่สูงมาก ส่งผลให้ต้นทุนด้านการตลาดของผู้ประกอบการต่ำด้วยเช่นกัน สินค้าไทยทั้งจากการส่งออกและที่ผลิตในพม่ายังได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการของพม่าอยู่มาก เนื่องจากภาวะขาดแคลนสินค้าซึ่งทางพม่าไม่สามารถผลิตได้เพียงพอต่อความต้องการของประชากรในประเทศ

► **ด้านภูมิศาสตร์** สภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศของพม่าอยู่ในทำเลที่ดี นอกจากนี้ยังมีแม่น้ำสำคัญ ๓ สายหลักไหลผ่าน ซึ่งทำให้เกิดพื้นที่ลุ่มเหมาะแก่การเกษตรกรรมที่ให้ผลผลิตต่อพื้นที่ในปริมาณสูงมีทรัพยากรเป็นจำนวนมากและมีราคาถูกโดยเฉพาะที่ดินและประเทศพม่ามีชายแดนติดกับประเทศไทย ทำให้ต้นทุนการขนส่งต่ำกว่าประเทศอื่นๆ เช่น มาเลเซียและสิงคโปร์ เป็นต้น นอกจากนี้ประเทศพม่ายังอยู่ท่ามกลางกลุ่มประเทศอาเซียนและเอเชียสามารถเป็นศูนย์กลางและเป็นทางผ่านไปยังประเทศจีน อินเดีย บังคลาเทศ และลาว ในการที่จะส่งผ่านสินค้าไทยไปสู่ประเทศที่สามต่อไป

► **ด้านนโยบายของภาครัฐ** นโยบายของรัฐบาลพม่าในปัจจุบัน จะส่งผลดีต่อการลงทุนของธุรกิจจากประเทศไทย เพราะพม่าส่งเสริมให้มีการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคเพื่อการขายในประเทศ หรือสนับสนุนให้มีการลงทุนโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติในพม่าเป็นหลักหรือเพื่อการผลิตเพื่อใช้ในประเทศและเหลือเพื่อการส่งออก อีกทั้งรัฐบาลพม่ายังส่งเสริมบทบาทของรัฐบาลพม่าในการแปรรูปวิสาหกิจของรัฐให้กับเอกชนมากขึ้น ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานภายในประเทศไปพร้อมกันด้วย ในขณะเดียวกันการที่ประเทศสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปทำการคว่ำบาตรเศรษฐกิจกับประเทศพม่า ทำให้บริษัทข้ามชาติในระดับโลกที่มีศักยภาพจากประเทศสหรัฐอเมริกา และยุโรปไม่สามารถไปทำการค้าการลงทุนกับสหภาพพม่า ถือว่าเป็น

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์ และศักยภาพ

โอกาสของนักธุรกิจไทยที่จะสร้างฐานการผลิตและการตลาดในระยะเวลานี้ เพราะจะมีสภาวะการแข่งขันจากต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศตะวันตกในระดับต่ำ

ปัญหาการค้าชายแดนระหว่างไทย – พม่า ที่พบในปัจจุบันคือ การที่รัฐบาลพม่ามักใช้มาตรการปิดด่านที่ติดกับไทยเป็นข้อต่อรองหรือตอบโต้ความขัดแย้งทางการเมืองหรือความไม่สงบบริเวณชายแดนซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการค้าทำให้สินค้าไทยสูญเสียส่วนแบ่งตลาด รวมทั้งส่งผลให้มีการค้านอกระบบมากขึ้น นอกจากนี้ มาตรการควบคุมและเข้มงวดการนำสินค้าด้านชายแดน เข้าเพื่อแก้ปัญหาการขาดดุลการค้า

๓) ข้อจำกัดและอุปสรรคในการพัฒนาศักยภาพการค้าจังหวัดระนอง

แม้ว่าท่าเรือระนองเป็นท่าเรือน้ำลึกฝั่งอันดามันแห่งแรกของประเทศไทย โดยวางตำแหน่งเป็นประตูเศรษฐกิจไปยังกลุ่มประเทศ BIMSTEC ซึ่งเป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ประเทศไทยเข้าร่วมกับอีก ๖ ประเทศคือ บังคลาเทศ ภูฏาน อินเดีย สาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ เนปาล และศรีลังกา ซึ่งมีจุดเด่นคือเป็นจุดใกล้ที่สุดในการขนส่งสินค้าจากภาคกลางไปยังกลุ่มประเทศ BIMSTEC โดยไม่ต้องอ้อมแหลมมาลายูผ่านช่องแคบมะละกา ช่วยร่นระยะเวลา-ระยะทางในการเดินเรือสินค้าไปยังประเทศในแถบฝั่งอันดามันหรือมหาสมุทรอินเดียลงประมาณ ๓ เท่าตัวหรือประมาณเพียง ๕-๑๐ วัน เมื่อเทียบกับเส้นทางที่ผู้ประกอบการใช้ในปัจจุบันโดยผ่านท่าเรือกรุงเทพ หรือท่าเรือแหลมฉบัง ที่ต้องอ้อมผ่านสิงคโปร์ใช้เวลาประมาณ ๒๐-๓๐ วัน แต่ยังมีอุปสรรคหลายอย่างที่ทำให้ท่าเรือระนองไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และมีผู้ใช้บริการน้อย เช่น ปัญหาด้านโครงสร้างการขนส่งต่อเนื่อง ทำให้ต้องใช้การขนส่งทางถนนเป็นหลัก ส่งผลให้ต้นทุนการขนส่งสินค้าสูง และไม่มีปัจจัยดึงดูดเพียงพอที่จะกระตุ้นให้ผู้ประกอบการนำเข้า – ส่งออกหันมาใช้บริการ ในขณะที่ภาคเอกชนเห็นว่าภาครัฐเองไม่มีความชัดเจน อาทิ ไม่มีกรอบเวลาที่ชัดเจนในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งที่เชื่อมโยงสู่ท่าเรือระนอง ไม่มีอุตสาหกรรมรองรับ รวมถึงเมื่อเร็วๆ นี้ มีแนวคิดสนับสนุนท่าเรือทวาย ประเทศสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ ในการเชื่อมโยงสินค้ากับท่าเรือแหลมฉบัง เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของเส้นทาง East-West Economic Corridor ในกรอบความร่วมมือ GMS ซึ่งล้วนแต่เป็นเหตุผลทำให้ ผู้ประกอบการสายเรือ รวมถึงผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ยังไม่ตัดสินใจมาใช้บริการท่าเรือระนอง ในการนี้สามารถสรุปสาระสำคัญสำหรับประเด็นปัญหาและอุปสรรคของท่าเรือระนอง ดังนี้

๑) ทางหลวงหมายเลข ๔ (เพชรเกษม) จากสี่แยกปฐมพรถึงจังหวัดระนอง ยังไม่ได้รับการพัฒนาลดความโค้งและความลาดชัน ทำให้อัตราค่าขนส่งสูง และอันตรายไม่เหมาะกับการขนส่งสินค้า

๒) ระบบขนส่งทางถนนเข้าสู่ท่าเรือระนองจากภาคใต้ตอนล่าง ยังไม่สามารถรองรับการขนส่งตู้สินค้าได้

๓) เส้นทางเดินเรือจากท่าเรือระนองไปกลุ่มประเทศเอเชียใต้เป็นเส้นทางใหม่ ดังนั้นหากสายการเดินเรือเปิดเส้นทางนี้ต้องลงทุนเพิ่มใหม่ทั้งหมด

๔) ท่าเรือระนองห่างไกลจากแหล่งตู้สินค้าเปล่า ต้องนำตู้สินค้าเปล่าเข้ามาจากต่างประเทศหรือจากท่าเรือกรุงเทพหรือท่าเรือแหลมฉบังเพื่อมาบรรจุสินค้าขาออก ทำให้ต้นทุนสูงขึ้น

๕) ท่าเรือระนองอยู่ไกลจากแหล่งผลิตและปริมาณสินค้ามีไม่มากเพียงพอ ต้นทุนค่าขนส่งสินค้าภายในประเทศผ่านท่าเรือระนองจึงสูงกว่าเส้นทางท่าเรือกรุงเทพ-ท่าเรือแหลมฉบัง ทำให้ไม่สามารถแข่งขันได้

๖) ท่าเรือระนองไม่ได้อยู่ในเส้นทางเดินเรือหลัก

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาวะการณ์ และศักยภาพ

๑.๑๓ ด้านผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดระนอง

เม็ดมะม่วงหิมพานต์ หรือกาหยู

เป็นสินค้าพื้นเมืองของจังหวัดระนอง ซึ่งนิยมปลูกกันมากในบริเวณ
เกาะช้าง และเกาะพยาม มีทั้งอบเนย อบเกลือ และแบบเผา
สามารถหาซื้อได้ทั่วไป

ซาลาเปาทับหลี

ทับหลี เป็นชื่อหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ในอำเภอกระบุรี ที่มีชื่อเสียงการทำ
ซาลาเปา ที่ขึ้นชื่อของจังหวัดระนอง มีจำหน่ายบริเวณสองฟากฝั่ง
ของถนนเพชรเกษม มีรสชาตินุ่ม อร่อย

กาแฟสดคั่วบด

เป็นผลิตภัณฑ์ที่นิยมทำกันที่อำเภอกระบุรี โดยกลุ่มเกษตรกร
บ้านทุ่งมะพร้าว ตำบล จปร. สามารถหาซื้อได้ที่ศูนย์สาธิตการตลาด
ของอำเภอเมืองระนอง หรือกลุ่มเกษตรกรทำสวนบ้านทุ่งมะพร้าว

ผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูป

สินค้าของฝากที่ขึ้นชื่อของจังหวัดระนอง ได้แก่ กะปิ กุ้งแห้ง ปลาเค็ม
สามารถหาซื้อได้ง่าย ตามตลาดสดของเทศบาล
และร้านจำหน่ายของฝาก บริเวณสะพานปลา และศูนย์จำหน่าย
สินค้าพื้นเมือง ถนนเพชรเกษม

น้ำดื่มแร่ธรรมชาติระนอง

เป็นน้ำดื่มแร่ธรรมชาติสะอาด บริสุทธิ์
อีกหนึ่งสินค้า OTOP ที่ขึ้นชื่อ หาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไป

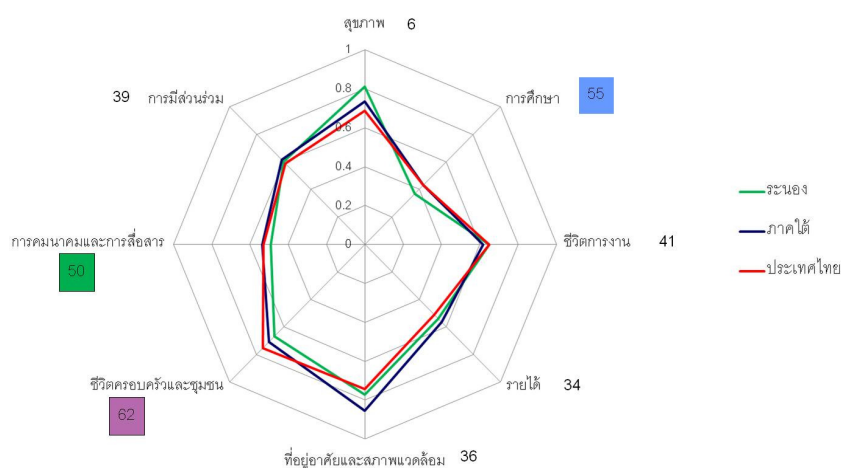
๒. ด้านสังคม

๒.๑ ที่มาและกรอบแนวคิด

เพื่อให้การทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดระนองในครั้งนี้ สะท้อนระดับการพัฒนาสังคมของจังหวัดในภาพรวมได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีความชัดเจน จังหวัดระนองจึงได้นำแนวทางการวัดระดับการพัฒนาคนของประเทศไทย นำเสนอโดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย หรือ UNITED NATIONS FOR DEVELOPMENT PROGRAMME (UNDP) ซึ่งได้บูรณาการการวิเคราะห์แบบองค์รวมพิจารณา ๘ ด้าน ๔๐ ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้นคือเรื่องการศึกษาซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดีและท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม

โดยเมื่อประเมินระดับของการพัฒนาคนสำหรับจังหวัดระนองแล้วนั้น พบว่า ระนองอยู่ในลำดับที่ ๓๐ ซึ่งอยู่ในกลุ่มที่มีการพัฒนาคนปานกลาง มีทั้งหมด ๑๖ จังหวัด ส่วนภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีการพัฒนาคนในจังหวัดสูงสุด แม่ฮ่องสอนอยู่ในลำดับสุดท้าย โดยระนองมีดัชนีดังกล่าวในประเด็นสุขภาพ ชีวิตการทำงาน รายได้ ที่อยู่อาศัยฯ การมีส่วนร่วม ที่อยู่ในเกณฑ์สูงกว่าหรือใกล้เคียงค่าเฉลี่ยของประเทศ ในขณะที่ประเด็นด้านการศึกษา ชีวิตครอบครัว และการคมนาคมฯ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

แผนภาพ : แสดงระดับตัวชี้วัดการพัฒนาคนของประเทศไทย ปี ๒๕๕๒

ที่มา : การประเมินสถานการณ์การพัฒนาคนของประเทศไทยโดยดัชนีความก้าวหน้าของคน จัดทำโดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ปี ๒๕๕๒

๒.๒ มิติด้านสุขภาพอนามัย

ก่อนที่จะนำเสนอสรุปการวิเคราะห์ในมิติด้านสุขภาพของชาวระนองนั้น การทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างโดยพื้นฐานของประชากรในจังหวัดระนอง ถือว่าเป็นกระบวนการปรับมุมมองทางความคิดให้บุคคลภายนอกเข้าใจถึงสภาพสังคมของจังหวัดได้อย่างมีคุณภาพ หากเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้จะพบว่า จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีจำนวนประชากรน้อยที่สุด และมีความหนาแน่นของประชากร (ต่อตารางกิโลเมตร) ต่ำสุดด้วยเช่นกัน โดยประชาชนส่วนใหญ่ยังอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเป็นหลัก ทั้งนี้ อัตราการเปลี่ยนแปลงด้านประชากรของระนองสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงในจังหวัดภาคใต้ทั่วไป กล่าวคือ จังหวัดในภาคใต้โดยส่วนมากมีอัตราการขยายตัวของประชากรเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ประกอบกับโครงสร้างประชากรของภาคใต้เข้าสู่ “สังคมผู้สูงอายุ” ส่งผลให้แนวโน้มภาระการพึ่งพิงสูงขึ้นเช่นเดียวกัน

ตาราง : จำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรจังหวัดระนอง

อำเภอ	จำนวนประชากร					อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)				ความหนาแน่นของประชากร (ต่อ ตร.กม.)
	๒๕๔๘	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	
ยอดรวม	๑๗๘,๑๒๓	๑๗๙,๘๕๐	๑๘๐,๗๘๗	๑๘๒,๗๒๙	๑๘๑,๗๔๕	๐.๙๗	๐.๕๒	๑.๐๗	-๐.๕๓	๕๖.๑๑
เมือง	๙๐,๕๖๙	๙๑,๓๙๐	๙๑,๘๔๕	๙๒,๘๔๐	๙๑,๑๓๘	๐.๙๑	๐.๕๖	๑.๐๓	-๐.๘๓	๑๒๗.๖๙
ละอุ่น	๑๒,๕๐๖	๑๒,๖๙๕	๑๒,๘๑๘	๑๒,๙๔๑	๑๓,๑๕๖	๑.๕๑	๐.๙๗	๐.๙๖	๑.๖๕	๑๗.๕๗
กะเปอร์	๑๙,๑๙๘	๑๙,๔๒๒	๑๙,๕๗๖	๑๙,๙๑๘	๒๐,๑๙๕	๑.๑๙	๐.๗๙	๑.๗๕	๑.๓๙	๓๐.๗๑
กระบุรี	๔๔,๘๐๘	๔๔,๙๕๑	๔๔,๙๘๕	๔๕,๒๗๐	๔๕,๓๕๙	๐.๓๒	๐.๐๘	๐.๖๓	๐.๒๐	๕๗.๙๘
สุขสำราญ	๑๑,๐๔๖	๑๑,๓๙๒	๑๑,๕๑๓	๑๑,๗๖๐	๑๑,๙๐๗	๓.๑๓	๑.๐๖	๒.๑๕	๑.๒๕	๓๐.๑๓

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตาราง : รายละเอียดตัวชี้วัดด้านสุขภาพ (ค่าต่ำสุด – สูงสุด) ของ UNDP (ปี ๒๕๕๒)

ดัชนีย่อย HAI	มิติ	ตัวชี้วัด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	แหล่งข้อมูล/ปี
1. สุขภาพ	1. คุณภาพชีวิต	1. ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (%)	6	30	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข, 2550
		2. ประชากรที่เจ็บป่วย (%)	3	45	การสำรวจอนามัยและสวัสดิการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		3. ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ (%)	0	9	การสำรวจความพิการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		4. จำนวนผู้ป่วยโรคจิตประสาท (ต่อประชากรพันคน)	2	155	กรมสุขภาพจิต, 2550
	2. การส่งเสริมสุขภาพ	5. ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ (สูบบุหรี่และ/หรือดื่มสุรา) (%)	14	67	การสำรวจพฤติกรรมและสุขภาพของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		6. ประชากรที่ออกกำลังกาย (%)	9	68	การสำรวจการออกกำลังกายของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	3. บริการสุขภาพ	7. จำนวนประชากรต่อแพทย์ (คน)	572	11,922	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข, 2550

ที่มา : รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทย ปี ๒๕๕๒ โดย โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)

สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติได้ประเมินข้อมูลตามเกณฑ์ตัวชี้วัดข้างต้น พบว่า คุณภาพชีวิตของชาวระนองด้านสุขภาพอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี (ลำดับที่ ๖ จาก ๗๖ จังหวัดทั่วประเทศไทย) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการย่อยละของประชากรที่เจ็บป่วย (เปรียบเทียบกับจำนวนประชากรทั้งจังหวัด) พบว่า อยู่ในระดับต่ำที่สุดในภาคใต้ (ร้อยละ ๑๐.๔) มีสัดส่วนของประชากรที่อยู่ในภาวะทุพพลภาพค่อนข้างต่ำเช่นกัน (ร้อยละ ๐.๕)

นอกเหนือจากประเด็นที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จำนวนผู้ป่วย ๕ โรคร้ายแรงของจังหวัดระนอง รวมถึงจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามันที่มีสัดส่วนน้อยกว่าจังหวัดในภาคใต้กลุ่มอื่นๆ

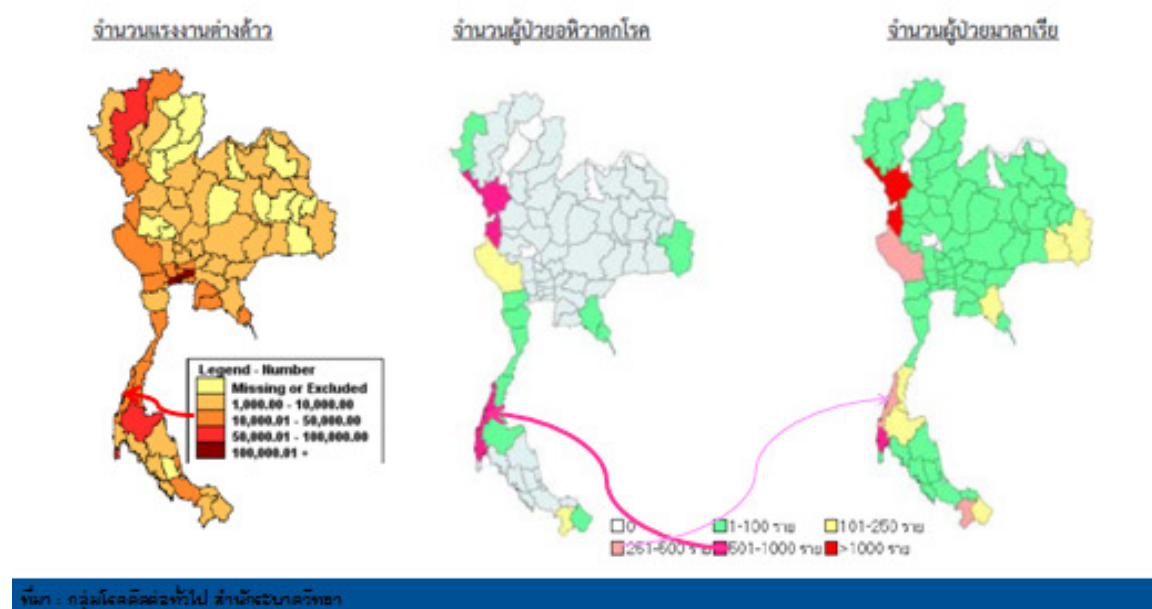
ตาราง : แสดงจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ ๕ โรคของภาคใต้ ปี ๒๕๕๐

จังหวัด	จำนวนผู้ป่วย ๕ โรคสำคัญ (หน่วย : คน)				
	ความดันโลหิตสูง	เบาหวาน	หัวใจ	หลอดเลือดสมอง	มะเร็ง
ประเทศ	๔๔๗,๗๓๗	๓๗๔,๕๑๘	๑๕๐,๑๑๘	๑๑๘,๐๘๕	๗๕,๒๔๓
ภาคใต้	๗๖,๔๑๕	๕๒,๗๗๓	๒๓,๓๙๐	๑๙,๙๑๗	๗,๒๒๕
กลุ่มจังหวัดอันดามัน (คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	๑๗,๗๒๙	๑๑,๔๖๒	๑๔,๕๓๙	๕,๐๖๓	๑,๕๙๑
	๒๓.๒๐	๒๑.๗๒	๖๒.๑๖	๒๕.๔๒	๒๒.๐๒
ระนอง	๑,๙๓๗	๘๘๕	๑,๑๗๐	๓๐๐	๑๐๐
พังงา	๒,๓๙๗	๑,๕๘๔	๒,๓๑๐	๕๒๒	๒๘๓
ภูเก็ต	๒,๘๕๔	๒,๔๖๖	๒,๕๓๔	๑,๑๑๖	๔๔๐
กระบี่	๒,๕๙๓	๑,๙๓๒	๒,๐๒๔	๖๒๔	๒๐๖
ตรัง	๗,๙๔๘	๔,๕๙๕	๖,๕๐๑	๒,๕๐๑	๕๖๒
กลุ่มจังหวัดอ่าวไทย (คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	๓๖,๖๕๕	๒๖,๑๒๘	๒๕,๑๕๖	๙,๒๗๔	๓,๕๐๗
	๔๗.๙๗	๔๙.๕๑	๑๐๗.๕๕	๔๖.๕๖	๔๘.๕๔
ชุมพร	๖,๗๖๕	๔,๐๗๕	๒,๙๐๗	๙๙๖	๓๙๔
สุราษฎร์ธานี	๑๒,๑๐๗	๙,๘๕๘	๖,๖๒๙	๓,๐๐๘	๑,๐๐๑
นครศรีธรรมราช	๑๒,๕๙๙	๘,๙๙๘	๑๑,๓๖๐	๓,๖๙๓	๑,๓๖๑
พัทลุง	๕,๑๘๔	๓,๑๙๗	๔,๒๖๐	๑,๕๗๗	๗๕๑
กลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ (คิดเป็นร้อยละของภาคใต้)	๒๒,๐๓๑	๑๕,๑๘๓	๒๐,๓๘๑	๕,๕๘๐	๒,๑๒๗
	๒๘.๘๓	๒๘.๗๗	๘๗.๑๔	๒๘.๐๒	๒๙.๔๔
สงขลา	๑๐,๐๑๔	๗,๗๑๖	๙,๔๘๙	๓,๓๒๗	๑,๐๕๔
สตูล	๒,๕๗๗	๑,๓๗๔	๑,๖๗๔	๓๗๓	๑๘๕
ปัตตานี	๒,๙๘๔	๒,๐๙๓	๓,๒๔๐	๔๔๕	๒๔๘
ยะลา	๓,๐๓๗	๒,๒๕๗	๓,๓๙๓	๙๘๑	๔๐๕
นราธิวาส	๓,๔๑๙	๑,๗๔๓	๒,๕๘๕	๔๕๔	๒๓๕

ที่มา : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข

อย่างไรก็ตาม สถานการณ์แนวโน้มด้านสุขภาพของจังหวัดที่ยังคงเป็นปัญหา คือ โรคระบาด และโรคติดต่อจากปัญหาการหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าว ที่มาอาศัยอยู่ในจังหวัดระนองเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นเมืองชายแดนมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ ส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชน เพราะแรงงานเหล่านี้เป็นพาหะนำโรคติดต่อที่สำคัญ อาทิ มาลาเรีย อหิวาตกโรค ไข้เลือดออก ซึ่งเป็นโรคประจำถิ่น รวมถึงความเสี่ยงในการแพร่ระบาดของโรคเท้าช้าง โรคเอดส์ วัณโรค เป็นต้น เนื่องจากแรงงานต่างด้าวบางส่วนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันดีเพียงพอ ทำให้มีการแพร่ระบาดและติดต่ออย่างรวดเร็ว ประกอบกับการขาดแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค เครื่องมือไม่ทันสมัย พื้นที่อยู่ห่างไกลจากการบริการทางการแพทย์

การที่ระนองมีพื้นที่ติดกับพม่าทำให้เอื้อต่อการเดินทางเข้ามาของแรงงานข้ามชาติอย่างถูกกฎหมายและไม่ถูกกฎหมาย ส่งผลให้เกิดประเด็นทางด้านสังคมตามมา อาทิ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาเด็กที่เกิดจากแรงงานข้ามชาติ และปัญหาด้านสาธารณสุข เป็นต้น ตัวอย่าง เปรียบเทียบจำนวนแรงงานต่างด้าว และผู้ป่วยอหิวาตกโรค มาลาเรีย รายจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๓

๒.๓ มิติด้านการศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓ จังหวัดระนอง มีสถานศึกษารวมทั้งสิ้น ๑๒๒ แห่ง มีข้าราชการครูรวม ๑,๖๖๖ คน นักเรียน/นักศึกษารวม ๓๙,๘๐๕ คน สัดส่วนครูต่อนักเรียน เท่ากับ ๑ : ๒๔ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓) ปัจจุบันจังหวัดระนองมีการจัดการศึกษาครอบคลุมทุกระดับตั้งแต่ระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยมีทั้งสถาบันการศึกษาภาครัฐ และเอกชน ดังนี้

หน่วยงานจัดการศึกษาในระบบ ประกอบด้วย

๑) การศึกษาปฐมวัย เป็นการเตรียมความพร้อมเด็ก อายุ ๓ - ๕ ปี ก่อนเข้าเรียนภาคบังคับ มีหน่วยงานที่จัดการศึกษาระดับนี้ คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง (ทั้งโรงเรียนของรัฐและเอกชน) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (ศูนย์เด็กเล็กและศูนย์เด็กปฐมวัย) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านในวง)

๒) การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือเทียบเท่า (ปวช.) มีหน่วยงานจัดการศึกษา คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด สถาบันอาชีวศึกษาสาขาอาชีพ ในส่วนเด็กด้อยโอกาส มีโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๓๘ จังหวัดระนอง นอกจากนี้ยังมีศูนย์การศึกษาพิเศษ มีหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพเด็กพิการ โดยจัดกลุ่มเป้าหมาย ๓ กลุ่ม คือ เด็กพิการที่เข้ารับการส่งเสริมพัฒนาในศูนย์เด็กพิการในโรงเรียนทั่วไปที่เรียนร่วมกับเด็กปกติ และเด็กพิการที่อยู่บ้าน

๓) การศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาต่ำกว่าปริญญา และระดับปริญญา ดังนี้

- การจัดการศึกษาต่ำกว่าปริญญา จัดการศึกษาโดยวิทยาลัยชุมชนจังหวัดระนอง
- การจัดการระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มีหน่วยงานที่จัดการศึกษาเป็นศูนย์นอกสถาบัน เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นต้น
- หน่วยงานที่จัดการศึกษานอกระบบของจังหวัดระนองจะจัดการศึกษาทั้งสายสามัญสายอาชีพ และหลักสูตรระยะสั้น โดยมีศูนย์ให้บริการจำนวน ๕ ศูนย์ อยู่ในทุกอำเภอ

ตาราง : ตัวชี้วัดคุณภาพของคนภายใต้มิติด้านการศึกษาของ UNDP ปี ๒๕๕๒

ดัชนีย่อย HAI	มิติ	ตัวชี้วัด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	แหล่งข้อมูล/ปี
2. การศึกษา	4. ผลผลลิตด้านการศึกษา	8. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป (ปี)	3	13	สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	5. การเข้าเรียน	9. อัตรานักเรียนต่อประชากรวัยเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา (%)	31	134	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ, 2550
	6. คุณภาพการศึกษา	10. คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (%)	26	59	สำนักทดสอบทางการศึกษา (องค์การมหาชน), 2550
	7. บริการการศึกษา	11. จำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (คน)	23	54	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ, 2550

ที่มา : รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี ๒๕๕๒ จัดทำโดย UNDP

แม้ว่าในพื้นที่จังหวัดระนองจะมีสถาบันการศึกษาทุกระดับ และมีทั้งประเภทในระบบและนอกระบบให้แก่ผู้ที่สนใจได้ศึกษาเข้าเรียนก็ตาม เมื่อพิจารณาไปในรายละเอียดของตัวชี้วัดด้านการศึกษาตามแนวทางการวิเคราะห์ของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย (ตารางข้างต้น) พบว่าระนองมีค่าเฉลี่ยของประชากรที่ไม่ได้รับการศึกษาสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ในขณะที่ระดับการศึกษาของปชก.อายุ ๑๕ ปีขึ้นไปนั้น พบว่าระนองมีค่าเฉลี่ยของประชากรที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศและมีสัดส่วนของประชากรที่ไม่ได้รับการศึกษาอยู่ในเกณฑ์สูงกว่าค่าเฉลี่ยของ

ภูมิภาค และของประเทศ ประกอบกับค่าเฉลี่ยของอัตราการเข้าเรียนรวมทั้งชายและหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายจะต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในพื้นที่อื่น

ข้อมูลปี 2550	ประชากรที่ไม่ได้รับการศึกษา (ร้อยละ)	ระดับการศึกษาของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปปี 2550 (ร้อยละ)					
		ต่ำกว่าประถมศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	อาชีวศึกษา	อุดมศึกษา
ทั่วประเทศ	4.9	31.8	20.4	17.7	12.8	3.5	8.5
ภาคใต้	6.6	30.6	21.9	17.6	12.0	3.1	6.0
ระนอง	8.7	27.6	21.8	18.8	13.1	4.2	7.4

	อัตราการเข้าเรียนรวมปี 2550 (ร้อยละ)			จำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนปี 2550 (จำนวน)			คะแนนเฉลี่ยปี 2550 (%)
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	มัธยมศึกษาตอนปลาย
ทั่วประเทศ	104.5	96.1	66.76	23	36	38	41.18
ภาคใต้	105.3	92.7	62.15	26	36	35	39.69
ระนอง	111.2	93.8	57.50	26	37	38	39.52

๒.๔ มิติด้านชีวิตการทำงาน

แรงงานไทย ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จังหวัดระนองมีประชากรอยู่ในวัยกำลังแรงงาน ๑๔๓,๒๕๐ คน เป็นคนมีงานทำ จำนวน ๑๔๒,๗๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๖๓ ของประชากรวัยแรงงาน เป็นคนว่างงาน ๕๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๗ ของกำลังแรงงานทั้งหมด (ข้อมูล ณ เดือนมกราคม - พฤษภาคม ๒๕๕๓) สำหรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำล่าสุด ประกาศใช้ ณ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ นั้นเท่ากับ ๑๘๕ บาท (อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี โดยจังหวัดที่มีค่าจ้างขั้นต่ำสูงสุดที่สุดคือ จังหวัดภูเก็ต เท่ากับ ๒๑๑ บาท)

ดัชนีย่อย HAI	มิติ	ตัวชี้วัด	ต่ำสุด	สูงสุด	แหล่งข้อมูล/ปี
3. ชีวิตการทำงาน	8. การมีงานทำ	12. อัตราการว่างงาน (%)	0	5	การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		13. อัตราการทำงานต่ำกว่าระดับ (%)	0	24	การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	9. การคุ้มครองแรงงาน	14. แรงงานที่มีประกันสังคม (%)	1	100	สำนักงานประกันสังคม, 2550
		15. การบาดเจ็บจากการทำงาน (ต่อลูกจ้างที่เป็นสมาชิกกองทุนเงินทดแทนพันคน)	2	65	สำนักงานประกันสังคม, 2550

ทั้งนี้ จากหลักเกณฑ์ของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติในปี ๒๕๕๒ พบว่าความก้าวหน้าของชีวิตการทำงานสำหรับจังหวัดระนอง อยู่ในลำดับที่ ๔๑ จาก ๗๖ จังหวัด ซึ่งหนึ่งในสาเหตุหลักจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับปริมาณแรงงานต่างด้าวหรือแรงงานนอกระบบในพื้นที่ รวมถึงสัดส่วนของแรงงานที่มีประกันสังคมซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (เพียง ๘.๑% ในปี ๒๕๕๐) ทั้งๆ ที่มีอัตราการบาดเจ็บจากการทำงานอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง (๒๖ คน ต่อลูกจ้างที่เป็นสมาชิกกองทุนเงินทดแทนพันคน) สำหรับปี ๒๕๕๓ สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนองได้เปิดเผยว่า มีจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ยื่นขอใบอนุญาตทำงานทั้งสิ้น ๓๘,๔๐๗๕ ราย เป็นแรงงานกิจการประมงทะเลที่ได้รับอนุญาตในการทำงาน จำนวน ๑,๑๗๘ คน จากปัญหาแรงงานต่างด้าว

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์และศักยภาพ

หลบหนีเข้าเมืองส่งผลกระทบต่อความสงบสุขของประชาชนในพื้นที่ และความมั่นคงโดยรวม เช่น ก่อปัญหาอาชญากรรม ลักขโมย ยาเสพติด เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมา เช่น การศึกษา ด้านสาธารณสุข และการแย่งอาชีพคนไทยในการประกอบอาชีพ

๒.๕ มิติด้านรายได้

จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าประชากรในจังหวัดระนองมีรายได้ค่อนข้างต่ำหากเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ โดยเมื่อนำมาเฉลี่ยเปรียบเทียบสัดส่วนแหล่งที่มาของรายได้ ประชากรในจังหวัดระนองมีรายได้สูงกว่าจังหวัดในภาคใต้เพียง ๒ จังหวัดคือ ปัตตานี และนราธิวาส รายได้ของครัวเรือนในจังหวัดระนองมีที่มาจากค่าแรงและเงินเดินถือเป็นส่วนที่มากที่สุด ไกล่เคียงและรองลงมาคือ กำไรสุทธิจากภาคการเกษตร และกำไรสุทธิจากการทำธุรกิจเป็นหลัก

ตาราง : รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้
เป็นรายจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒

จังหวัด	รายได้ทั้งสิ้นต่อเดือน (บาท)	แหล่งที่มาของรายได้						
		รายได้ประจำ						รายได้ไม่ประจำ (เป็นตัวเงิน)
		ค่าแรงและเงินเดือน	กำไรสุทธิจากการทำธุรกิจ	กำไรสุทธิจากการทำเกษตร	เงินที่ได้รับช่วยเหลือ	รายได้จากทรัพย์สิน	รายได้ที่ไม่เป็นเงิน	
ภาคใต้	๒๒,๙๒๗	๗,๒๔๒	๔,๙๗๗	๕,๑๓๑	๒,๐๖๕	๓๔๒	๒,๗๓๓	๔๓๗
นครศรีธรรมราช	๒๓,๒๙๖	๖,๙๔๖	๔,๔๖๒	๕,๓๗๓	๒,๒๐๗	๓๔๓	๓,๒๒๐	๗๔๕
กระบี่	๒๓,๖๔๘	๗,๖๘๓	๓,๙๘๑	๗,๐๐๐	๑,๒๐๑	๑๔๖	๓,๒๔๖	๓๙๑
พังงา	๒๒,๓๕๕	๖,๐๙๙	๔,๙๑๙	๖,๗๐๑	๑๖๑๐	๙๗	๒,๗๖๖	๑๖๓
ภูเก็ต	๒๘,๕๑๕	๑๒,๕๗๘	๙,๒๙๙	๙๓	๒,๒๘๑	๔๕๕	๓,๗๑๘	๙๑
สุราษฎร์ธานี	๓๐,๖๐๔	๗,๗๗๒	๙,๔๔๘	๗,๖๗๕	๑,๘๓๘	๕๓๒	๒,๕๓๗	๘๐๒
สงขลา	๒๗,๓๕๗	๘,๘๓๓	๕,๔๕๔	๔,๖๗๕	๔,๖๕๑	๓๙๒	๓,๑๓๕	๒๑๗
ระนอง	๑๙,๒๗๓	๕,๙๕๙	๓,๙๙๒	๕,๒๖๕	๑,๑๔๔	๑๑๗	๒,๕๘๐	๒๑๖
ชุมพร	๒๕,๑๗๙	๖,๗๖๕	๖,๒๑๙	๗,๖๗๗	๑,๔๗๓	๒๘๘	๒,๔๑๕	๓๔๒
สตูล	๒๐,๖๙๔	๖,๘๕๗	๓,๗๖๒	๖,๐๗๓	๙๒๔	๑๗๘	๒,๔๘๙	๔๑๑
ตรัง	๒๑,๙๙๒	๖,๕๗๘	๔,๖๐๒	๖,๒๑๕	๙๙๕	๓๘๖	๒,๕๒๗	๖๘๙

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์และศักยภาพ

พัทลุง	๑๙,๓๗๙	๖,๕๕๙	๒,๙๖๔	๔,๔๖๖	๑,๕๕๕	๕๕๑	๒,๕๙๒	๖๙๒
ปัตตานี	๑๓,๕๑๑	๕,๕๙๔	๒,๙๓๘	๙๒๑	๑,๔๙๒	๓๓๘	๒,๐๖๖	๑๖๒
ยะลา	๑๙,๖๒๐	๖,๒๙๗	๒,๒๒๘	๗,๖๔๗	๙๐๔	๓๐๙	๒,๒๑๗	๑๘
นราธิวาส	๑๑,๒๔๔	๕,๔๙๒	๒,๑๐๘	๙๑๔	๙๖๐	๔๗	๑,๗๑๑	๑๒

ที่มา : การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานสถิติแห่งชาติ

แต่เมื่อนำผลการประเมินความก้าวหน้าของ UNDP มาพิจารณาตามเกณฑ์ต่างๆ ดังตารางด้านล่างนี้ จะพบว่าจังหวัดระนองมีความก้าวหน้าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (ลำดับที่ ๓๔ ของประเทศ) ประกอบกับข้อมูลจากการรายงานสุขภาพคนไทยปี ๒๕๕๔ โดยสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้นำเสนอแผนที่ความยากจนของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๙-๒๕๕๑ พบว่าระนองมีสัดส่วนของคนจนน้อยกว่าร้อยละ ๕ ของประชากรทั้งหมด ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ดัชนีย่อย HAI	มิติ	ตัวชี้วัด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	แหล่งข้อมูล/ปี
4. รายได้	10. ระดับรายได้	16. รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน (บาท)	5,434	48,775	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	11. ความยากจน	17. สัดส่วนประชากรยากจน (%)	0	81	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550
	12. หนี้สิน	18. ครัวเรือนที่มีหนี้สิน (%)	11	100	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	13. ความไม่เท่าเทียมทางรายได้	19. ค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)	27	74	แผนที่ความยากจน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550

๒.๖ มิติด้านที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม

ดัชนีย่อย HAI	มิติ	ตัวชี้วัด	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	แหล่งข้อมูล/ปี
5. ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	14. ความมั่นคงในที่อยู่อาศัย	19. ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง (%)	16	100	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	15. สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน	20. ครัวเรือนที่มีตู้เย็น (%)	31	100	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		21. ครัวเรือนที่หุงต้มด้วยเตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส (%)	13	100	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
	16. สภาพแวดล้อม	22. ประชากรที่ประสบอุทกภัย (%)	0	51	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550
		24. ประชากรที่ประสบภัยแล้ง (%)	0	87	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2550

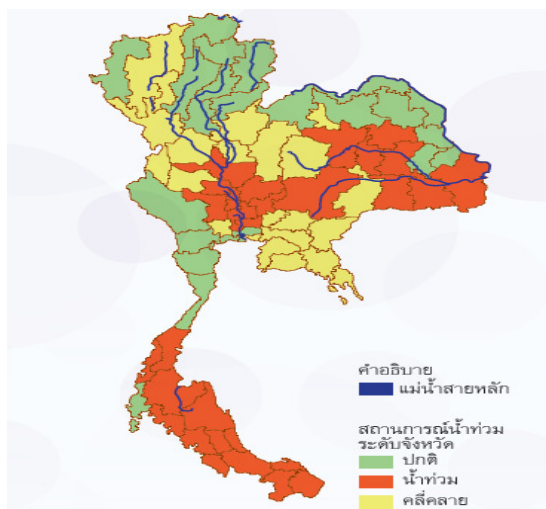
สภาพการณ์โดยทั่วไปของความก้าวหน้าสำหรับมิติด้านที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อมของชาวระนองนั้นอยู่ในเกณฑ์พอใช้ (ลำดับที่ ๓๖ จาก ๗๖ จังหวัดในประเทศไทย) โดยตัวชี้วัดที่สะท้อนปัญหาด้านสังคมของจังหวัดระนอง คือ สัดส่วนครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองเพียงร้อยละ ๖๕ ซึ่งสูงกว่าจังหวัดภูเก็ตเพียงจังหวัดเดียวในภาคใต้ นอกจากนั้น ปัญหาเรื่องภัยแล้ง เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าของพื้นที่ในด้านนี้ ไม่เพียงจะต้องเผชิญปัญหาภัยแล้งเป็นบางช่วง จากแผนที่แสดงพื้นที่ประสบ

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์และศักยภาพ

อุทกภัยจากรายงานรายงานสุขภาพคนไทยปี ๒๕๕๔ โดยสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล แสดงให้เห็นถึงพื้นที่ที่ประสบภัยน้ำท่วมในปี ๒๕๕๓ ซึ่งจ.ระนองเป็นหนึ่งในหลายจังหวัดที่ประสบปัญหา

แผนที่: แสดงพื้นที่ประสบอุทกภัยจากรายงานสุขภาพคนไทยปี ๒๕๕๔

๒.๗ มิติด้านชีวิตครอบครัวและชุมชน

จากรายงานของ UNDP (ประเทศไทย) ในปี ๒๕๕๒ พบว่าเมื่อพิจารณาไปในรายละเอียดของตัวชี้วัดด้านชีวิตครอบครัวและชุมชนระนองมีค่าเฉลี่ยของดัชนีด้านครอบครัว หรือครัวเรือน ดีกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ แต่มีประเด็นปัญหาด้านเด็กและชุมชน โดยมีค่าดัชนีของเด็กที่ประสบภาวะยากลำบากและเยาวชนต้องทำงานสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ในขณะที่ด้านชุมชนมีการจับกุมยาเสพติดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

(ร้อยละ)	ครัวเรือนที่มี ผู้หญิงเป็น หัวหน้า	ครัวเรือนที่มี ผู้สูงอายุเป็น หัวหน้า	ครัวเรือนที่มี หัวหน้าเป็น หม้าย หย่า ร้าง	ผู้สูงอายุที่อยู่ คนเดียว	เด็กที่ประสบ ยากลำบาก (ต่อประชากร แสนคน)	ร้อยละของ เด็กอายุ 15- 17 ที่ทำงาน	คดีอุกฉกรรจ์ (ต่อประชากร แสนคน)	การจับกุมยา เสพติด (ต่อประชากร แสนคน)
ทั่วประเทศ	31	23	18.1	7.8	51.5	16.2	17	239
ภาคใต้	28.5	23.5	17.9	7.5	47.7	20.2	32	204
ระนอง	24.6	17.9	14.7	9.5	77.4	26.3	12	331

ปัญหาสังคมเชิงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องได้รับการพัฒนา

- ๑) ปัญหาเด็กและเยาวชน (อายุ ๐ – ๒๕ ปี): ปัญหาเด็กเยาวชนที่พบปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาเด็กและเยาวชนต่างด้าว รองลงมาปัญหาเด็กกำพร้า และเด็กถูกทอดทิ้ง
- ๒) ปัญหาครอบครัว ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ครอบครัวหย่าร้าง รองลงมาคือ การประพฤติดัวไม่เหมาะสมของหัวหน้าครอบครัว
- ๓) ปัญหาสตรี (อายุ ๒๕ ปี ขึ้นไป – ๖๐ ปี) ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ สตรีหม้ายที่ต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงลำพัง

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาวะการณ์และศักยภาพ

- ๔) ปัญหาผู้สูงอายุ (๖๐ ปี ขึ้นไป) ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ ผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และสมควรได้รับความช่วยเหลือ รองลงมาคือผู้สูงอายุที่ยากจนและมีภาระต้องเลี้ยงดูบุตรหลาน
- ๕) ปัญหาคนพิการ ที่พบมากที่สุด คือ คนพิการทางกายหรือการเคลื่อนไหว รองลงมาคนพิการทางสติปัญญาหรือการเรียนรู้ อีกประเด็นปัญหาหนึ่ง คือ คนพิการที่ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือ (ทั้งที่จัดและยังไม่ได้จดทะเบียน)
- ๖) ปัญหาแรงงาน พบว่า ปัญหาแรงงานต่างด้าวที่จดทะเบียนแล้วในท้องถิ่นมีเป็นจำนวนมาก รองลงมาเป็นแรงงานต่างด้าวที่ยังไม่ได้รับการจดทะเบียน ตลอดจนปัญหาครอบครัวแรงงานต่างด้าวที่ตามเข้ามากับแรงงาน

จากข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมจังหวัดระนอง กลุ่มบุคคลเป้าหมายต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พบว่า**ปัญหาเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรม เป็นปัญหาสังคมที่มีความรุนแรงเป็นลำดับแรก** โดยจะเห็นได้จากข้อมูลสภาวะการณ์เด็กและเยาวชนจังหวัดระนอง (Child Watch) ปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ โดยสถาบันรามจิตติพบว่าสภาวะด้านสังคมเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่สะท้อนให้ผู้ปกครองและหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบต้องตระหนักและหาทางแก้ไข เช่น เด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายรวมทั้งเด็กและเยาวชนในระดับอาชีวศึกษา ชอบหมกมุ่นกับสื่อลามกต่างๆ และที่น่าเป็นห่วงมากที่สุด คือ เด็กและเยาวชนที่เคยพบเห็นยาเสพติดในสถานศึกษา และจากข้อมูลระบบเฝ้าคุ้มครองและห่วงใยเด็กจังหวัดระนอง ปี ๒๕๕๒ เป็นที่น่าเป็นห่วงเด็กที่ตกอยู่ในสภาวะความเสี่ยงโดยรวมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะสมาชิกในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดกฎหมาย/ยาเสพติด/สุรา/การพนัน และเด็กเคยมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด/บุหรี่ยาเสพติด มีจำนวนที่สูง และจากข้อมูลแนวโน้มร้อยละของเด็กหญิงอายุ ๙ - ๑๖ ปี ที่คลอดบุตรต่อประชากรหญิงในกลุ่มอายุเดียวกันก็มีสถิติที่สูงขึ้นและสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ ปี ๒๕๕๒ ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง เด็กกำพร้า เด็กและเยาวชนต่างด้าวในพื้นที่มีจำนวนค่อนข้างสูง และมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมด้านต่างๆ เช่น ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ และติดสารเสพติดร้ายแรง มั่วสุม ติดเกมส์ และพฤติกรรมทางเพศ ฉะนั้นจึงจัดให้สถานการณ์เด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดและการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมเป็นปัญหาที่มีความรุนแรงเป็นลำดับที่ ๑ ซึ่งได้นำเสนอรายละเอียดสถานการณ์ด้านยาเสพติดไว้ในส่วนที่ ๔

ส่วนปัญหาที่มีความรุนแรงลำดับที่ ๒ ได้แก่ ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวการใช้เวลาร่วมกันของครอบครัว จากข้อมูลสถานการณ์ทางสังคมของท้องถิ่นจังหวัดระนอง ปี ๒๕๕๒ (อปท.) จะพบว่าปัญหาครอบครัวหย่าร้าง (เลิกกัน/ไม่อยู่ด้วยกันฉันท์สามีภรรยา) จะมีอัตราที่สูงมาก ที่สำคัญตัวหัวหน้าครอบครัวที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ไม่เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่สมาชิกที่มีอัตราที่สูงเช่นกัน ซึ่งจะสอดคล้องกับข้อมูลสถิติการจดทะเบียนสมรสและการหย่าของจังหวัดระนองตลอดจนข้อมูลที่พบว่าสตรีหม้ายที่ต้องเลี้ยงดูบุตรเพียงลำพังที่มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นมาก ขณะที่ในปี ๒๕๕๒ จังหวัดระนองเองก็ได้ให้ความสำคัญในการดำเนินโครงการด้านครอบครัวในหลายกิจกรรม เช่น โครงการศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน โดยส่งเสริมให้เกิดสถาบันทางครอบครัวระดับตำบลดูแลให้ครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน โครงการครอบครัวคุณธรรมนำสังคมไทยเข้มแข็ง (พาลูกจุฬาลานเข้าวัด) ปฏิบัติรวมโครงการยุติความรุนแรงในครอบครัวและโครงการสายใยรักแห่งครอบครัวแล้วก็ตาม แต่ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวยังเป็นปัญหาที่ละเอียดอ่อน

และทุกฝ่ายต้องร่วมกันแก้ไขจึงจะสามารถลดปัญหานี้ลงได้ ดังนั้นจึงยังคงให้ความสำคัญกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัวการใช้เวลาร่วมกันของครอบครัวเป็นลำดับที่ ๒

ปัญหาที่ ๓ ได้แก่ ปัญหาผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง จากข้อมูลสถานการณ์ผู้สูงอายุไทยที่อัตราการตายและอัตราการเกิดมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง และส่งผลกระทบต่อประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ แม้ว่าจังหวัดระนองจะมีข้อมูลประชากรผู้สูงอายุที่ไม่สูงนักแต่ในสภาพความเป็นจริงที่มีพื้นที่ติดชายแดนแรงงานต่างด้าวชาวพม่าที่หลั่งไหลเข้ามาจะนำครอบครัว ประกอบด้วย พ่อแม่ บุตรหลาน เข้ามาด้วย กรณีเกิดปัญหากับผู้ด้อยโอกาสกลุ่มนี้ หน่วยงานก็ต้องเข้าไปมีบทบาทดูแลประกอบกับในจังหวัดยังขาดแคลนสถานบริการทางสังคมด้านผู้สูงอายุ ดังนั้นการไม่สามารถเข้าถึงบริการและกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ท้าทายที่จะทำให้ผู้สูงอายุได้ใช้ชีวิตในบ้านปลายอย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุข โดยจากสถิติข้อมูลด้านครอบครัวปี ๒๕๕๐ พบว่า จังหวัดระนองมีสัดส่วนของผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้งคิดเป็นประมาณร้อยละ ๙.๕ ของจำนวนผู้สูงอายุในพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งอยู่ในเกณฑ์สูง

๒.๘ มิติด้านการคมนาคมสื่อสาร

ตาราง : เกณฑ์ตัวชี้วัดสำหรับมิติการคมนาคมสื่อสารของ UNDP ประเทศไทย

7. การคมนาคมและการสื่อสาร	18. การคมนาคม	30. หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี (%)	25	100	ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชข. 2ค.) กรมการพัฒนาชุมชน, 2550
		31. จำนวนยานยนต์จดทะเบียน (ต่อประชากรพันคน)	57	1,217	กรมการขนส่งทางบก, 2550
		33. อุบัติเหตุบนท้องถนน (ต่อประชากรแสนคน)	5	1,020	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2550
	19. การสื่อสาร	34. ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ (%)	44	100	การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		35. ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ (%)	9	90	การสำรวจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ครัวเรือน) สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550
		36. ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (%)	5	37	การสำรวจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ครัวเรือน) สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550

พื้นที่	การคมนาคมปี 2550				การสื่อสารปี 2550					
	หมู่บ้าน	หมู่บ้านที่มีถนนสายหลักที่ใช้งานได้ตลอดปี	ยานยนต์จดทะเบียน		จำนวนอุบัติเหตุทางถนน	ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์	ครัวเรือนที่มีวิทยุ	ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ	ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต	
		(จำนวน)	(ร้อยละ)	(จำนวน)	(ต่อประชากรพันคน)	(ต่อประชากรแสนคน)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
		1	2	3	4	5	6	7	8	9

นครศรีธรรมราช	1,514	47.4	477,020	317	138	96.0	52.6	44	8.8
กระบี่	385	58.2	194,847	475	65	96.3	29.3	43	10.9
พังงา	316	73.4	98,725	400	95	95.2	59.6	48	13.2
ภูเก็ต	90	91.1	307,211	974	386	97.9	36.4	67	22.1
สุราษฎร์ธานี	943	48.1	471,418	486	266	93.4	59.0	49	12.3
ระนอง	167	61.1	54,720	303	210	94.9	62.3	40	12.1
ชุมพร	697	39.7	226,840	471	123	96.3	66.9	47	10.2
สงขลา	956	73.7	591,058	446	50	96.6	56.2	52	20.0
สตูล	270	57.4	107,495	378	276	92.0	35.8	40	13.2
ตรัง	750	74.5	305,292	500	100	95.4	38.7	42	15.4
พัทลุง	669	50.2	192,424	383	114	95.9	45.8	45	12.4
ปัตตานี	613	71.9	182,438	286	21	84.0	47.7	32	8.7
ยะลา	371	56.3	231,714	492	54	95.0	77.0	36	14.3
นราธิวาส	570	64.4	212,185	298	7	86.6	75.1	30	6.9
ภาคใต้	8,311	58.5	3,653,387	422	121	94.2	54.2	44	12.7

ตารางข้างต้นนี้แสดงเกณฑ์การประเมินคุณภาพการคมนาคมสื่อสารในพื้นที่ในปี ๒๕๕๒ ซึ่งจังหวัดระนองได้รับการประเมินอยู่ในลำดับที่ ๕๐ จาก ๗๖ จังหวัด ทั้งนี้ พบว่า ระนองมีค่าดัชนีการคมนาคมด้านการมียานยนต์จดทะเบียนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ แต่ในทางกลับกันมีจำนวนอุบัติเหตุทางถนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ สำหรับด้านการสื่อสารนั้น จะเห็นว่าระนองมีอัตราประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือใช้และสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ซึ่งการแก้ไขปัญหาในส่วนนี้มีความสำคัญโดยพื้นฐาน เนื่องจากความเจริญด้านการคมนาคมสื่อสารนั้น จะนำพาความเจริญทางเศรษฐกิจเข้ามาสู่พื้นที่

๒.๙ มิติด้านการมีส่วนร่วม

ตาราง : แสดงหลักเกณฑ์ตัวชี้วัดในการประเมินความก้าวหน้าด้านการมีส่วนร่วม

8. การมีส่วนร่วม	20. การมีส่วนร่วมทางการเมือง	37. การใช้สิทธิเลือกตั้ง (%)	50	100	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2550
	21. การมีส่วนร่วมทางสังคม	38. จำนวนองค์กรชุมชน (ต่อประชากรแสนคน)	3	381	สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน, 2550
		39. ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น (%)	62	100	ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน กรมการพัฒนาชุมชน, 2550
		40. ครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน (%)	64	100	ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน กรมการพัฒนาชุมชน, 2550

ที่มา : ตารางข้อมูลดัชนีของรายงานการพัฒนาคนปี ๒๕๕๒ จัดทำโดย UNDP ประเทศไทย

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าจังหวัดต่างๆ ในภาคใต้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับต่างๆ อยู่ในเกณฑ์ปกติ สำหรับจังหวัดระนองนั้น มีผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งในปี ๒๕๕๐ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๙๒ จากจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด (ค่าเฉลี่ยของประเทศเท่ากับร้อยละ ๗๔.๙๒) โดยมีครัวเรือนที่เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มหรือองค์กรในท้องถิ่น รวมถึงครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้านเกินกว่าร้อยละ ๙๐ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด

๒.๑๐ ผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามเครื่องชี้วัด จปฐ.

จากผลการพัฒนาคุณภาพชีวิต ตามตัวชี้วัด จปฐ. จำนวน ๖ หมวด ๔๒ ตัวชี้วัด ประกอบด้วย หมวดที่ ๑ สุขภาพดี หมวดที่ ๒ มีบ้านอาศัย หมวดที่ ๓ ผักไร้ศึกษา หมวดที่ ๔ รายได้ก้าวหน้า หมวดที่ ๕ ปลุกฝังค่านิยมไทย และหมวดที่ ๖ ร่วมใจพัฒนา ในปี ๒๕๕๔ จังหวัดจัดเก็บข้อมูล จำนวน ๒๘,๐๙๗ครัวเรือน จำนวน ๑๖๗ หมู่บ้าน พบว่าคนจังหวัดระนองมีคุณภาพชีวิตผ่านเกณฑ์ จปฐ. จำนวน ๓๐ ตัว ไม่ผ่านเกณฑ์ ๑๒ ตัวชี้วัด โดยมีผลการพัฒนาเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๓๐ ซึ่งมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ผ่านเกณฑ์ ๑๙ ตัวชี้วัด ปี ๒๕๕๒ ผ่านเกณฑ์ ๒๒ ตัวชี้วัด ปี ๒๕๕๓ ผ่านเกณฑ์ ๒๓ ตัวชี้วัด

ตาราง : แสดงผลการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามเครื่องชี้วัด จปฐ.

ปี พ.ศ.	ไม่ผ่านเกณฑ์ จปฐ.	ผ่านเกณฑ์ จปฐ.	อัตราการเปลี่ยนแปลง +/-
๒๕๕๒	๒๐	๒๒	๑๕ %
๒๕๕๓	๑๙	๒๓	๑๕ %
๒๕๕๔	๑๒	๓๐	๓๐.๔๓ %

๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พื้นที่ป่าไม้	มีเนื้อที่ป่าไม้ประมาณร้อยละ 54.33 คิดเป็นลำดับที่ 11 ของประเทศ และเป็นลำดับที่หนึ่งของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน แต่ปัจจุบันประสบปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนทั้งป่าบกและป่าชายเลน เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและแหล่งทำกิน
ทรัพยากรดิน	- มีปัญหาการพังทลายของดิน - มีพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่ม
ทรัพยากรน้ำ	บางฤดูกาลเกิดการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค และการเกษตร
ชายฝั่ง/ทะเล	- ชุมชนปล่อยน้ำเสียและขยะลงสู่ชายฝั่ง - ปัญหาทะเลกัดเซาะชายฝั่ง
มลพิษ	ปัญหามลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ประเมินสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติสำหรับพื้นที่จังหวัดในภาคใต้โดยรวม เมื่อคราวนำเสนอ (ร่าง) กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญ และเป็นสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดระนองได้ ดังนี้

พื้นที่ป่าไม้รวมของภาคใต้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจาก ๑๑.๐๔ ล้านไร่ ในปี ๒๕๔๘ เป็น ๑๑.๙๖ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๑.๑๑ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ หรือ สัดส่วนร้อยละ ๒๗.๐๖ ของพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวยังอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานความสมดุลของระบบนิเวศที่กำหนดให้มีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ทั้งหมด โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดคิดเป็น ร้อยละ ๓๔.๖๕ ซึ่งเป็นสัดส่วนที่มากที่สุดหากเปรียบเทียบกับกลุ่มจังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้ นอกจากนั้น เมื่อนำค่ามาตรฐานดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้จังหวัดระนองแล้วนั้น พบว่า ในปี ๒๕๕๒ จังหวัดระนองมีพื้นที่ป่าทั้งสิ้นร้อยละ ๕๙.๓๖ ของพื้นที่ทั้งหมด มากที่สุดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยเป็นป่าสมบูรณ์ประมาณร้อยละ ๕๕.๑ ซึ่งสูงกว่าค่ามาตรฐาน ปัญหาที่พบประชาชนส่วนใหญ่บุกรุกทำลายพื้นที่ป่าเพื่อครอบครองทำประโยชน์ อยู่อาศัย เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และทำการเกษตรกรรม เช่น ปลูกยางพารา ปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีราคาสูงต่อเนื่อง ซึ่งรายละเอียดจะได้เสนอในบทที่ ๔

๑) ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งถูกใช้ประโยชน์จนเกิดความเสื่อมโทรม ส่งผลกระทบต่อ

ฐานการสร้างรายได้ของภาค การทำประมงเกินกว่าศักยภาพการผลิต (Overfishing) และการทำประมงผิดกฎหมาย รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นบริเวณชายฝั่งทะเลในช่วงที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน เช่น การทำนาเกลือ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง การก่อสร้างสาธารณูปโภค และกิจกรรมทางการผลิตที่ปล่อยของเสียลงทะเล ฯลฯ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศทางทะเล และชายฝั่งทะเล ที่มีแนวโน้มการเกิดความเสื่อมโทรมที่รุนแรงขึ้น ทั้งที่เป็นการลดความอุดมสมบูรณ์ลงของป่าชายเลน แหล่งปะการัง และหญ้าทะเล การลดลงของชนิดและขนาดของสัตว์น้ำที่จับได้ เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อมูลค่าการผลิตในสาขาการประมง รวมทั้งผลกระทบต่ออาชีพและรายได้ของชาวประมงโดยเฉพาะชาวประมงพื้นบ้านที่รุนแรงขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้ จากสถิติการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๕๓ ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งพบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ พื้นที่ป่าชายเลนทั่วประเทศถูกบุกรุกและได้มีการจับกุมดำเนินคดีจำนวนทั้งหมด ๙๖ คดี คิดเป็นพื้นที่ ๕๙๐ ไร่ ๓ งาน ๘๑.๙ ตารางวา โดยคดีส่วนใหญ่เกิดด้านฝั่งทะเลอันดามัน สำหรับระนองมีจำนวนคดีบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนจำนวน ๖ คดี บุกรุกพื้นที่กว่า ๒๔ ไร่ นับเป็นจังหวัดที่มีคดีเกี่ยวกับการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนน้อยที่สุดในกลุ่มอันดามัน ในขณะที่ปี ๒๕๕๓ ยังไม่มีคดีบุกรุกพื้นที่ป่า (รายละเอียดปรากฏดังตาราง)

ตาราง : สถิติคดีการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๓

	ปีงบประมาณ 2552				ปีงบประมาณ 2553			
	จำนวนคดีบุกรุก	พื้นที่บุกรุก (ไร่-งาน-ตารางวา)	คดีป่าไม้	ปริมาณไม้ (ลูกบาศก์เมตร)	จำนวนคดีบุกรุก	พื้นที่บุกรุก (ไร่-งาน-ตารางวา)	คดีป่าไม้	ปริมาณไม้ (ลูกบาศก์เมตร)
1. ตรัง	3	2-1-79.6	2	1.06	5	6-6-12.4	3	2.53
2. จันทบุรี	1	4-0-15	1		4	16-1-13		
3. เพชรบุรี	1	26-3-83						
4. ประจวบคีรีขันธ์	1	0-0-12.5						
5. ชุมพร	5	46-1-75						
6. นครศรีธรรมราช	4	14-2-02	1	1.98	3	8-0-67		
7. พัทลุง	1	0-2-40						
8. ระนอง	✓ 6	24-1-50.5	2	4.04				
9. พังงา	12	186-3-87.55	2	6.15	11	82-1-79.57		
10.ภูเก็ต	18	27-1-37.55			17	60-3-16.5		
11. กระบี่	14	92-3-0	2	10.89	20	96-1-91.5	3	3.44
12. ตรัง	19	102-0-67	3	5.89	14	103-3-20.25	4	4.00
13. สตูล	11	62-1-32.5	1	1.11	5	5-2-21	18	64.07
14. ระยอง					2	1-2-0	1	1.22
15. ชุมพร					12	104-2-97		
รวม	96	590-3-81.9	14	31.12	93	486-2-18.22	29	75.26

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ปี พ.ศ. ๒๕๕๓

จากลักษณะชายฝั่งทะเลของ ๕ จังหวัดกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีสภาพเป็นดินเลน ซึ่งเหมาะต่อการเจริญเติบโตของป่าชายเลนจึงทำให้มีพื้นที่ป่าชายเลนประมาณ ๑ ล้านไร่เศษ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อน รวมถึงเป็นแนวกันคลื่นลมและภัยธรรมชาติเป็นอย่างดี ประกอบกับมีทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ มีแนวปะการังและเกาะแก่งมากมาย เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำจำนวนมาก โดยเฉพาะในบริเวณอ่าวพังงา มีการจับสัตว์น้ำปีละประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ตัน/ปี และมีป่าชายเลนในพื้นที่สงวนชีวมณฑล จังหวัดระนอง ซึ่งนับว่าเป็นป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์ และศักยภาพ

และของโลก เป็นป่าชายเลนที่ได้รับความสนใจจากนักวิจัยทั่วโลก ได้รับการประกาศให้เป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลป่าชายเลนแห่งแรกของโลกอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๐ โดยมีชื่อว่า พื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง (Ranong Biosphere Reserve)

๒) การพัฒนาแหล่งน้ำทำให้มีพื้นที่รับประโยชน์เพิ่มขึ้น แต่ยังเป็นสัดส่วนที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการใช้น้ำ ในปี ๒๕๕๓ ภาคใต้มีพื้นที่ชลประทานประมาณ ๒.๖๙ ล้านไร่ โดยเพิ่มขึ้นจำนวน ๐.๐๑ ล้านไร่ หรือคิดเป็นประมาณร้อยละ ๐.๓๘ จาก ๒.๖๘ ล้านไร่ ในปี ๒๕๔๙ และคิดเป็นสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตร เท่ากับ ๑๓.๙๘ ของพื้นที่ทางการเกษตรทั้งหมด โดยพื้นที่ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่การเกษตรสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔๗ รองลงมาคือ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และสุดท้ายคือ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่มีพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔.๒๘ ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต (ร้อยละ ๐.๓๗) ระนอง (ร้อยละ ๑.๓๓) กระบี่ (ร้อยละ ๒.๒๙) พังงา (ร้อยละ ๓.๓๘) และตรัง (ร้อยละ ๗.๗๕) ตามลำดับ

๓) ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น ทั้งชายฝั่งทะเลอ่าวไทยและอันดามัน โดยปัจจุบันภาคใต้มีชายฝั่งถูกกัดเซาะแล้วรวมประมาณ ๑๕๗ กิโลเมตร ในจำนวนนี้เป็นชายฝั่งที่มีปัญหาถูกกัดเซาะอย่างรุนแรงเป็นจุดวิกฤตรวม ๑๐ จังหวัด ประกอบด้วย สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา ปัตตานี นราธิวาส ระนอง ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สตูล มีความยาวรวมประมาณ ๑๒๖.๕ กิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ ๘.๐ ของความยาวชายฝั่งของภาคใต้ ทั้งนี้การเกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการขยายตัวของกิจกรรมการใช้ประโยชน์พื้นที่ชายฝั่งทะเล ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ เช่น การปลูกสร้างสิ่งสาธารณูปโภค และการขยายตัวของชุมชนรุกราล้ำชายฝั่ง การบุกรุกทำลายป่าชายเลน ที่เป็นแนวกำบังคลื่นลมตามธรรมชาติ เป็นต้น รวมทั้งภาวะความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทิศทางของกระแสน้ำในทะเล และการเกิดคลื่นลมที่รุนแรงมากขึ้น สำหรับกรณีของจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน (รวมจังหวัดระนอง) นั้น ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งในพื้นที่ภาคใต้มีแนวโน้มรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสาเหตุการกัดเซาะเกิดจากการปลูกสร้างสิ่งรุกราล้ำชายฝั่งเพิ่มขึ้นทำให้ไปขัดขวางการเคลื่อนที่ของมวลทราย ที่เข้ามาสะสมบริเวณชายฝั่งตามฤดูกาล รวมทั้งเกิดจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศคลื่นลมแรงเนื่องจากภาวะโลกร้อน นอกจากนี้มีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อวิถีชีวิตของชาวบ้าน ทั้งทำลายที่อยู่อาศัยที่จอดเรือ เรือกสวน นาทุ่ง ยังมีส่วนรบกวนและทำลายแหล่งที่อยู่ของสัตว์น้ำชายฝั่งโดยตรง เช่น เกิดตะกอนทับถมในแหล่งที่อยู่ของสัตว์น้ำ เป็นต้น ปัจจุบันมีชายฝั่งภาคใต้ถูกกัดเซาะยาวประมาณ ๑๕๗ กิโลเมตร เป็นชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะรุนแรง ยาวประมาณ ๙๖ กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๙ ของความยาวชายฝั่งภาคใต้ จังหวัดพังงา ระนอง ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สตูล (แนวชายฝั่งยาว ๙๓๗ กิโลเมตร)

แผนที่ : แสดงพื้นที่ที่ถูกกัดเซาะชายฝั่งทะเลอันดามัน

๕) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติของภาคใต้ส่วนใหญ่ มีแนวโน้มประสบปัญหาความเสื่อมโทรมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๔๙ แหล่งน้ำสำคัญของภาคใต้รวม ๗ แห่ง ได้รับการประเมินคุณภาพน้ำตามเกณฑ์ BOD (Bio-Chemical Oxygen Demand) และพบว่าอยู่ในเกณฑ์ดี รวม ๕ แห่ง ได้แก่ แม่น้ำชุมพร แม่น้ำปากพนัง แม่น้ำตาปี-พุมดวง แม่น้ำสายบุรี และแม่น้ำปัตตานี ส่วนอีก ๒ แห่ง มีคุณภาพน้ำในระดับพอใช้ ได้แก่ แม่น้ำตรัง และทะเลสาบสงขลา อย่างไรก็ตาม แหล่งน้ำบางแห่งมีแนวโน้มการประสบปัญหาความเสื่อมโทรมของคุณภาพน้ำที่ค่อนข้างรวดเร็ว ส่งผลให้ปี ๒๕๕๑ มีแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำในเกณฑ์ดีเพียง ๒ แห่ง ได้แก่ แม่น้ำชุมพร และแม่น้ำตาปี-พุมดวง สำหรับจังหวัดระนองเป็นพื้นที่หนึ่งที่ประสบปัญหาด้านคุณภาพแหล่งน้ำเช่นกัน ดังจะเห็นได้จากตารางต่อไปนี้

สรุปผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำ

ครั้งที่ ๑ คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้ มีจำนวน ๑๗ สถานี คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๘๔ และคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม มีจำนวน ๑๔ สถานี คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๑๖ ของสถานีทั้งหมด ดังตารางที่ ๓.๒ ตารางที่ ๓.๒ แสดงจำนวนสถานีและร้อยละของประเภทคุณภาพน้ำ ครั้งที่ ๑

ประเภท	๒ (ดี)		๓ (พอใช้)		๔ (เสื่อมโทรม)		๕ (เสื่อมโทรมมาก)	
	จำนวน สถานี	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวน สถานี	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวน สถานี	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวน สถานี	คิดเป็น ร้อยละ
แม่น้ำ								
กระบี่	๐	๐	๒	๑๐๐	๐	๐	๐	๐
คลองหาดส้มแป้น	๐	๐	๑	๕๐	๑	๕๐	๐	๐
ท่าตะเภา	๐	๐	๑	๓๓.๓๓	๒	๖๖.๖๖	๐	๐

รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมภาคใต้ตอนบน ปี ๒๕๕๓

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๔

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์ และศักยภาพ

๖) ปัญหาน้ำเสียและขยะส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเมืองใหญ่ และเมืองท่องเที่ยวหลักของภาคจาก ข้อมูลปริมาณน้ำเสียในปี ๒๕๕๒ พบว่าจังหวัดภูเก็ต และเทศบาลนครหาดใหญ่มีปริมาณน้ำเสียต่อวัน จำนวน ๔๒,๕๕๗ ลบ.ม. และ ๔๐,๐๐๐ – ๑๒๐,๐๐๐ ลบ.ม. ตามลำดับ ซึ่งไม่เกินขีดความสามารถในการ จัดการบำบัดน้ำเสียชุมชนที่สามารถรองรับได้

สำหรับจังหวัดระนอง แม้ว่าจะไม่ได้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคได้ แต่ปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเกิด จากน้ำทิ้งจากบ้านเรือน ชุมชนและสถานประกอบการที่ไม่มีการบำบัดก่อนปล่อยน้ำทิ้ง จังหวัดได้ผลักดันให้มี ศูนย์กำจัดขยะและบำบัดน้ำเสียรวม บริเวณตำบลปากน้ำอำเภอเมือง ได้ทำการศึกษาความเป็นไปได้ของ โครงการเรียบร้อยแล้ว

นอกจากในส่วนของกลุ่มน้ำภายในพื้นที่แล้วนั้น แหล่งน้ำผิวดินที่มีความสำคัญต่อกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามันเป็นอย่างยิ่งคือ “**น้ำชายทะเลฝั่งอันดามัน**” โดยจากจากดัชนีคุณภาพน้ำทะเล ซึ่งกำหนด โดยกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในปี ๒๕๕๑ พบว่าระดับคุณภาพน้ำ ทะเลในแถบกลุ่มจังหวัดอันดามันอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้นจากปี ๒๕๕๐ เป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นชายหาดในเขตจังหวัด ภูเก็ตที่มีดัชนีคุณภาพน้ำทะเลลดลง

ผลการประเมินคุณภาพชายหาดของจังหวัดระนองในปี ๒๕๕๑ พบชายหาดที่มีคุณภาพ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอยู่ในระดับ **๕ ดาว** จำนวน ๑ แห่ง **หาดบางเบน** ซึ่งหาดดังกล่าวมีน้ำทะเลที่ใสสะอาด อากาศปลอดโปร่ง ไม่มีขยะตกค้าง มีความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และมีการจัดการด้านการท่องเที่ยวที่ดีมาก

► ปัญหาขยะมูลฝอย

สำหรับปริมาณขยะมูลฝอยต่อวันของจังหวัดระนอง การแบ่งพื้นที่กำจัดขยะมูลฝอยของ จังหวัดมี ๓ โซน มีปริมาณขยะ ประมาณ ๒๓๙ ตัน/วัน และถ้ารวมกับจำนวนประชากรแฝงของจังหวัด ระนอง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวชาวสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ที่ขึ้นทะเบียน เมื่อคำนวณอัตราการ เกิดมูลฝอยเฉลี่ยที่ ๑.๓ กิโลกรัม/คน/วัน คิดเป็นมูลฝอยที่เกิดจากประชากรแฝงประมาณ ๒๓ ตัน/วัน รวม ปริมาณขยะมูลฝอยของทั้งจังหวัด ประมาณ ๒๖๒ ตันต่อวัน โดยในปัจจุบันจังหวัดระนองยังไม่มีสถานที่กำจัด ขยะที่ถูกหลักสุขาภิบาล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ใช้วิธีการดำเนินการเช่น เทกองบนพื้นดิน การ ฝังกลบ เผาในที่โล่ง เป็นต้น ประกอบกับประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะที่เหมาะสม ตั้งแต่ ระดับครัวเรือน ขาดการบริหารจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจนเป็นปัญหา เช่น สถานที่ทิ้งขยะ ปัญหา มลพิษที่กระทบสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน

► **คุณภาพอากาศ** จังหวัดระนองไม่มีข้อมูลการตรวจวัดคุณภาพอากาศ แต่มีข้อมูลเรื่องร้องเรียน ด้านสิ่งแวดล้อมของจังหวัดระนอง พบว่า มีการแจ้งเรื่องร้องเรียนด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมจาก แหล่งกำเนิด คือ

- **กลิ่นเหม็นจากโรงงานปลาป่น** เนื่องจากจังหวัดระนองมีโรงงานที่ประกอบกิจการอาหารทะเล และการแปรรูปอาหารทะเลเป็นจำนวนมาก และการประกอบกิจการดังกล่าวจะมีเศษซากสัตว์ทะเลเหลือทิ้ง ซึ่งโรงงานปลาป่นสามารถกำจัดปัญหาเศษซากเหล่านี้ได้มาก แต่อย่างไรก็ตามการประกอบกิจการดังกล่าวจะมีกลิ่นเหม็นจากโรงงานสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง โดยเฉพาะพื้นที่ของเทศบาลตำบลปากน้ำ และเทศบาลตำบลปากน้ำท่าเรือ ขณะนี้อยู่ระหว่างการหามาตรการ แนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ลดลงหรือหมดไป

นอกเหนือจากประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและปัญหาด้านความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่แล้วนั้น ปัจจัยที่จังหวัดต่างๆ ในพื้นที่ภาคใต้ รวมถึงจังหวัดระนองจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งคือ สถานการณ์ภัยทางธรรมชาติ ประกอบด้วย

▶ **ปัญหาดินถล่ม:** เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๔ กองธรณีวิทยาสังแวดลอม กรมทรัพยากรธรณี ได้ดำเนินการรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล จำแนกพื้นที่ที่มีโอกาสเกิดดินถล่ม และหมู่บ้านเสี่ยงภัยทั่วประเทศ ได้พื้นที่เสี่ยงภัยรวมทั้งสิ้น ๕๑ จังหวัด โดยมีการจำแนกระดับความเสี่ยงออกเป็น ๓ ลำดับ ซึ่งเมื่อดูจากแผนที่ด้านล่าง จะพบว่าจังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีความเสี่ยงต่อดินถล่มอยู่ในเกณฑ์สูง โดยอยู่ในระดับที่ ๑ ที่เป็นสีแดง ดินมีโอกาสดินถล่มเมื่อมีปริมาณน้ำฝน ๑๐๐ มิลลิเมตรต่อวัน หน้าดินขาดรากไม้ยึดเหนี่ยวและความลาดเอียงของพื้นที่มากกว่า ๓๐ องศา ถ้าครบทั้ง ๓ ปัจจัยก็มีโอกาสเกิดดินถล่มสูงมากแต่ถึงหน้าดินจะมีรากไม้ยึดเหนี่ยวก็เชื่อว่าดินจะไม่ถล่ม ถ้าปริมาณน้ำฝนเยอะมากจนดินไม่สามารถอุ้มน้ำได้อีกต่อไป

จากข้อมูลดังกล่าว จากกรณีที่เกิดเหตุการณ์ดินถล่มเมื่อปลายเดือนมีนาคม กรมทรัพยากรธรณีจึงเร่งดำเนินการคัดเลือกพื้นที่เสี่ยงภัยในระดับสูงสุดใน ๑๗ จังหวัด เพื่อดำเนินการเพิ่มประสิทธิภาพในการเฝ้าระวังแจ้งเตือนภัยดินถล่มให้ครอบคลุมทั้งระบบตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ในพื้นที่ภาคใต้ ๗ จังหวัด ได้แก่ **จังหวัดระนอง** ชุมพร กระบี่ สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง และตรัง เพื่อให้หน่วยงานในพื้นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนในพื้นที่เสี่ยงได้มีการวางแผนและเตรียมความพร้อมรับมือกับภัยพิบัติดินถล่ม

ตาราง : แสดงพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มของภาคใต้

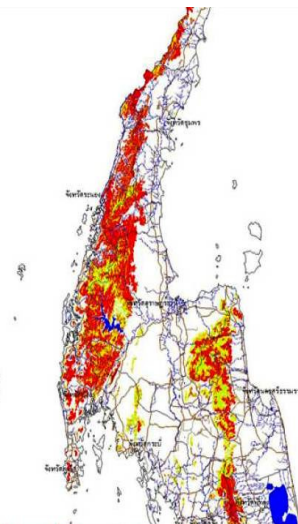
กลุ่มจังหวัด/จังหวัด	พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มสูง		พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มปานกลาง	
	จำนวนหมู่บ้าน	ร้อยละ	จำนวนหมู่บ้าน	ร้อยละ
ภาคใต้	๖๓	๑๐๐.๐	๕๓๒	๑๐๐.๐
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	๘	๑๒.๗	๑๔๐	๒๖.๓
ระนอง	๓	๔.๘	๔๔	๘.๓
พังงา	๓	๔.๘	๕๕	๑๐.๓
ภูเก็ต	๑	๑.๖	๑๓	๒.๔
กระบี่	-	๐.๐	๕	๐.๙
ตรัง	๑	๑.๖	๒๓	๔.๓

ที่มา : กองธรณีวิทยาสังแวดลอม กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำอธิบาย LEGEND

ระดับความเสี่ยงต่อการเกิดดินถล่ม

- พื้นที่ที่มีโอกาสเกิดดินถล่ม อันดับ 1
ดินมีโอกาสดมเมื่อมีปริมาณน้ำฝน 100 มิลลิเมตร ต่อวัน
หน้าดินหนาขาดรากไม้ยึดเหนี่ยว และความลาดเอียงของพื้นที่มากกว่า 30 องศา
- พื้นที่ที่มีโอกาสเกิดดินถล่ม อันดับ 2
ดินมีโอกาสดมเมื่อมีปริมาณน้ำฝน 200 มิลลิเมตร ต่อวัน
หน้าดินหนาขาดรากไม้ยึดเหนี่ยว และความลาดเอียงของพื้นที่มากกว่า 30 องศา
- พื้นที่ที่มีโอกาสเกิดดินถล่ม อันดับ 3
ดินมีโอกาสดมเมื่อมีปริมาณน้ำฝนมากกว่า 300 มิลลิเมตร ต่อวัน
หน้าดินหนาขาดรากไม้ยึดเหนี่ยว และความลาดเอียงของพื้นที่มากกว่า 30 องศา

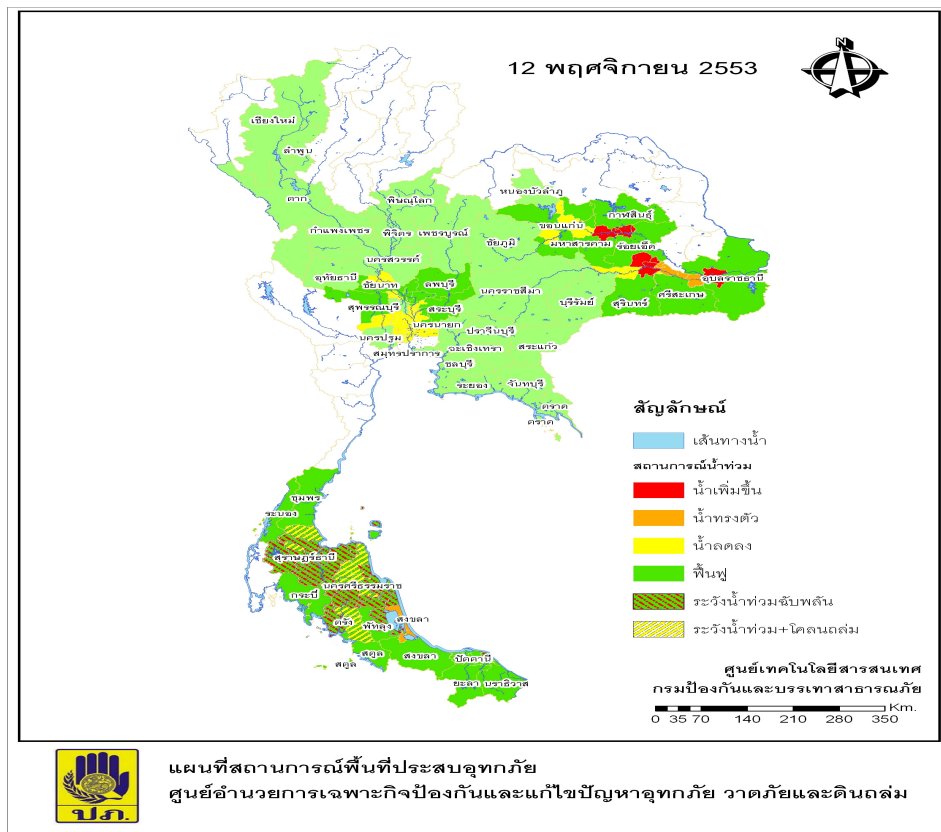
ที่มา : กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

► **ปัญหาภัยแล้ง:** ที่มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค รวมทั้งน้ำเพื่อการเกษตร สร้างความเดือดร้อนต่อการดำรงชีพและการประกอบอาชีพของประชาชน โดยทั่วไป การแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นจังหวัดร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเร่งดำเนินการแจกจ่ายน้ำตามชุมชนต่างๆ ที่ประสบปัญหาเพื่อบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนแก่ประชาชน ส่วนการแก้ไขปัญหาในระยะยาวทางจังหวัดระนองได้ประสานกรมชลประทานให้เร่งดำเนินการศึกษาและสำรวจเพื่อการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขึ้นในพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งพบว่าพื้นที่จังหวัดระนองไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำสำรองไว้ในช่วงหน้าแล้ง เป็นสาเหตุสำคัญให้จังหวัดระนองซึ่งเป็นจังหวัดที่มีฝนตกมากที่สุดของประเทศไทยประสบปัญหาขาดแคลนน้ำสำหรับใช้อุปโภค-บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรทุกปี

► **ปัญหาอุทกภัย :** จากสภาพพื้นที่ของจังหวัดระนอง ที่เป็นภูเขาสูงและที่ราบลุ่มเชิงเขา ประกอบกับได้รับลมมรสุมทั้งสองด้าน ทำให้มีปริมาณฝนตกบ่อย และเมื่อเกิดฝนตกหนักน้ำจะไหลแรงและเร็วจะเกิดน้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมขังในพื้นที่ที่ราบลุ่มในพื้นที่ต่าง ๆ หรือที่ราบลุ่มริมฝั่งแม่น้ำ และดินโคลนถล่ม เช่น ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง เขตเทศบาลเมือง เนื่องจากกระแสน้ำไม่สามารถระบายน้ำได้อย่างทันท่วงที และแม่น้ำลำคลอง ในแต่ละพื้นที่มีสภาพตื้นเขินจากการทับถมของตะกอนดิน ททราย และมีวัชพืชปกคลุมกีดขวางทางน้ำไหล การระบายน้ำลงสู่ทะเลทำได้ช้าเป็นปัญหาซ้ำซากที่เกิดขึ้นทุกปีแต่ไม่รุนแรงมากนักหากเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ ปัจจุบันจังหวัดได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการขุดลอก คู คลอง ท่อระบายน้ำ และจัดทำแผนแก้ไขปัญหาหน้าท่วม รวมทั้งการฟื้นฟูการปลูกป่าในพื้นที่เสื่อมโทรม การปลูกป่าชายเลน

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๓ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์ และศักยภาพ

ที่มา : ศูนย์อำนวยการเฉพาะกิจป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาตภัย และดินถล่ม

๔. ด้านความมั่นคง

จังหวัดระนองได้วิเคราะห์ปัญหาและภัยคุกคามด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดระนอง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ กำหนดปัญหาสำคัญเร่งด่วน แบ่งได้เป็น ๖ ด้าน ดังนี้

๑. ปัญหาด้านแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง (อยู่ในระดับรุนแรงมาก : สีแดง)

๑.๑ สถานการณ์/ผลกระทบ

ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระนองเพียงจังหวัดเดียวที่สภาพทางภูมิศาสตร์มีชายแดนติดต่อกับประเทศพม่าทั้งทางบกและทางน้ำเป็นระยะทางยาว ทำให้ประสบปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่อย่างเด่นชัด ที่ส่งผลให้เกิดปัญหาที่กระทบต่อความสงบสุขของประชาชนในพื้นที่ ทั้งปัญหาความมั่นคงชายแดน ด้านสาธารณสุข ปัญหายาเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และปัญหาการค้ามนุษย์

๑.๒ ระดับภัยคุกคาม : สีแดงระดับรุนแรงมาก

๑) ช่องทางการหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า

การหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ด้านจังหวัดระนอง อาศัยช่องทางการหลบหนีเข้าเมือง ดังนี้

๑.๑) การเข้ามาตามช่องทางจุดผ่านแดนถาวร

๑.๒) การหลบหนีเข้ามาตามช่องทาง ท่าข้าม ท่าเรือตามแนวชายแดน

๒) จุดประสงค์ในการหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า

๒.๑) เพื่อทำงานในพื้นที่จังหวัดระนอง

๒.๒) เพื่อเดินทางต่อไปทำงานในพื้นที่จังหวัดอื่น

๒.๓) เพื่อเดินทางต่อไปยังประเทศอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศมาเลเซีย

๓) สภาพปัญหาที่เกิดจากแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า

จากการที่มีแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่าจำนวนมากในพื้นที่ ทำให้เกิดปัญหาสังคมและปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคง ดังนี้

๓.๑) ปัญหายาเสพติด

๓.๒) ปัญหาอาชญากรรม

๓.๓) ปัญหาโรคติดต่อร้ายแรง

๓.๔) ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๕) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม แหล่งเสื่อมโทรมในย่านชุมชนแรงงานต่างด้าว

๓.๖) ปัญหาด้านความมั่นคง

๑.๓ แนวโน้มสถานการณ์

สาเหตุ/ปัจจัยที่ผลักดันให้แรงงานต่างด้าวอพยพหรือหลบหนีเข้ามาในประเทศไทยจำนวนมาก และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น มีดังนี้

๑) ประเทศเพื่อนบ้านมีการชะลอตัวของการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม ระหว่างประเทศไทยกับเพื่อนบ้าน ปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ปัญหาระหว่างเชื้อชาติ ส่งผลให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้ามาในประเทศไทยเพื่อต้องการคุณภาพชีวิตที่ดีกว่า

๒) ประชาชนส่วนใหญ่ขาดจิตสำนึก ขาดความตระหนัก และความตื่นตัวต่อปัญหาแรงงานต่างด้าว โดยส่วนหนึ่งมีมุมมองเพียงผลประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้แรงงานต่างด้าวราคาถูกเท่านั้น โดยขาดมุมมองในด้านความมั่นคงของประเทศชาติ

๑.๔ มาตรการรองรับ/แนวทางแก้ไข

๑) ให้มีมาตรการในการควบคุมแรงงานต่างด้าวให้อยู่ในกรอบของกฎหมาย มิให้ก่อปัญหาอาชญากรรม ปล้นทรัพย์ ลักทรัพย์ ทะเลาะวิวาท

๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องเข้มงวด กวดขันในการจับกุมผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ใช้กฎหมายจัดการ ขบวนการนำพาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์

๓) ให้มีมาตรการในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวในเรื่องของที่อยู่อาศัย การประกอบอาชีพ ปัญหาสาธารณสุข ที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหากับคนไทย

๔) ให้ทุกภาคส่วนเข้ามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ป้องกันแก้ไขปัญหาในพื้นที่

๒. ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (อยู่ในระดับรุนแรง : สีส้ม)

๒.๑ สถานการณ์ทั่วไป

จังหวัดระนอง มีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่าและภูเขาสูงชันสลับซับซ้อนคิดเป็นร้อยละ ๘๖ ของพื้นที่ มีที่ราบร้อยละ ๑๔ ของพื้นที่ เป็นจังหวัดที่มีสภาพป่าที่อุดมสมบูรณ์ จากข้อมูลการแปรภาพถ่ายดาวเทียมของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๙ พบว่า จังหวัดระนองมีพื้นที่ป่า จำนวน ๑,๖๕๑.๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๐๓๒,๓๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๘ ของพื้นที่จังหวัด โดยแยกเป็นป่าบก ประมาณ ๑,๔๐๐.๘๒ ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็น ๘๗๕,๕๑๒.๕๐ ไร่ ป่าชายเลน ประมาณ ๒๕๐.๙๑ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๕๖,๘๑๒.๕๐ ไร่

ในส่วนของป่าชายเลนของจังหวัดระนองบางส่วน ได้รับการรับรองจากองค์การยูเนสโกประกาศให้เป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลของโลก ซึ่งมีความสำคัญในแง่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง และบางส่วนสำนักงานเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ (CONVENTION ON WETLAND) ได้บรรจุให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำระดับโลก ได้แก่ บริเวณปากคลองกะเปอร์ – อุทยานแห่งชาติแหลมสน – ปากแม่น้ำกระบุรี รวมพื้นที่ประมาณ ๗๖๒,๗๘๗.๕๐ ไร่ อยู่ในทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศในลำดับที่ ๑๑๘๓ ของโลก

๒.๒ ระดับภัยคุกคาม ระดับรุนแรง : สีส้ม

จังหวัดระนองมีปัญหาด้านทรัพยากรป่าไม้ ดังนี้

เนื่องจากจังหวัดระนองมีพื้นที่ราบน้อย ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตร ที่ดินที่ถูกต้องตามกฎหมายอยู่ในมือของคนรวยและมีราคาแพง จึงเกิดปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าเพื่อครอบครอง ทำประโยชน์ อยู่อาศัย เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และทำการเกษตรกรรม

สรุปพื้นที่ป่าถูกบุกรุกในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ และปีงบประมาณ ๒๕๕๓

สรุปพื้นที่ป่าถูกบุกรุกในปีงบประมาณ ๒๕๕๒	สรุปพื้นที่ป่าถูกบุกรุกในปีงบประมาณ ๒๕๕๓
- ป่าอนุรักษ์ จำนวน ๑๘๒ คดี พื้นที่ ๑,๔๑๒-๒-๒ ไร่ - ป่าสงวนแห่งชาติและป่าตาม พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ จำนวน ๑๗๑ คดี พื้นที่ ๑,๑๖๕-๐-๘๘๑ ไร่	- ป่าอนุรักษ์ จำนวน ๑๔๗ คดี พื้นที่ ๑,๒๑๔-๒-๒๒ ไร่ - ป่าสงวนแห่งชาติ และป่าไม้ตาม พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ จำนวน ๑๓๔ คดี พื้นที่ ๘๙๔-๑-๑๔.๕ ไร่
รวมทั้งสิ้น ๓๕๓ คดี พื้นที่ ๒,๖๗๘-๐-๑๔.๕ ไร่	รวมทั้งสิ้น ๒๘๑ คดี พื้นที่ ๒,๑๐๘-๓-๓๖.๕ ไร่

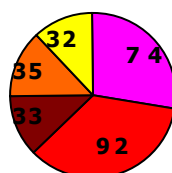
ที่มา : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดระนอง

ตาราง : สรุปสถิติผลการจับกุมผู้กระทำความผิดการบุกรุกทำลายป่าจังหวัดระนอง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓

ลำดับที่	ท้องที่ อำเภอ	จำนวน (คดี)	จำนวน (ผู้ต้องหา)	จำนวน	
				แปลง	ไร่-งาน-ตารางวา
๑	เมืองระนอง	๗๔	๒๑	๔๗	๕๑๒-๐-๑๓
๒	กระบุรี	๙๒	๑๕	๑๔๑	๑,๐๕๐-๑-๖๓
๓	ละอุ่น	๓๓	๑๓	๓๙	๒๐๓-๒-๖๖
๔	กะเปอร์	๓๕	๕	๓๒	๒๖๕-๐-๙๒
๕	สุขสำราญ	๓๒	-	๑๒	๓๖๒-๑-๔๗
รวม		๒๖๖	๕๔	๒๗๑	๒,๓๙๓,๒-๘๑

สถิติการจับกุมผู้กระทำความผิด คดีการบุกรุกทำลายป่าไม้ จังหวัดระนอง ปี ๒๕๕๔

ที่มา : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดระนอง

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๒ สภาพการณ์ และศักยภาพ

๒.๓ แนวโน้มสถานการณ์

แนวโน้มสถานการณ์ด้านปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของระนอง จำแนกได้ดังนี้

๑) ผลกระทบ

จากการตัดไม้ทำลายป่า ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมของคนในจังหวัด เช่น ทำให้ธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ลดน้อยลง เกิดการพังทลายของหน้าดิน การเลื่อน-สไลด์ ทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลันน้ำป่าไหลหลาก การบุกรุกป่าชายเลนทำให้เกิดการพังทลายของตลิ่ง และเกิดการกัดเซาะตามแนวชายฝั่ง ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศตามแนวชายฝั่งซึ่งเป็นแหล่งอนุบาลและแหล่งอาหารของสัตว์ทะเลทำให้จำนวนสัตว์ทะเลลดน้อยลง ส่งผลต่ออาชีพการทำประมงชายฝั่งของประชาชนในพื้นที่

๒) อุปสรรค

การจับกุมผู้กระทำผิดมักกระทำได้ยากเนื่องจากการลักลอบตัดไม้ในพื้นที่ห่างไกล และมีการกระทำเป็นขบวนการ โดยมีกลุ่มนายทุนอยู่เบื้องหลัง และมักมีเจ้าหน้าที่รัฐมีส่วนรู้เห็นด้วย คาดว่าแนวโน้มสถานการณ์ด้านการบุกรุกทำลายป่าและทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่จังหวัดระนองเพิ่มขึ้น จึงควรเพิ่มมาตรการในการป้องกันและปราบปรามอย่างจริงจัง

๒.๔ มาตรการรองรับ/ แนวทางการแก้ไข

จังหวัดระนองกำหนดให้การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนสูงสุด โดยให้ทุกฝ่ายดำเนินการตามมาตรการอย่างจริงจัง และต่อเนื่องได้มีมาตรการและแนวทางการแก้ไข ดังนี้

๑) มาตรการด้านการป้องกัน

- ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันรณรงค์ปลูกจิตสำนึก และสร้างความตื่นตัวต่อปัญหาการบุกรุกทำลายป่าอย่างต่อเนื่อง
- หน่วยงานป่าไม้ผู้รับผิดชอบพื้นที่ร่วมกับกำนัน ผู้ใหญ่บ้านควรเฝ้าระวังไม่ให้มีการบุกรุกป่าเพิ่มขึ้นหรือกลับเข้าบุกรุกถือครองพื้นที่อีกภายหลังดำเนินการตรวจยึดแล้ว
- พื้นที่ป่าไม้ที่เสื่อมโทรมต่อการบุกรุกทำลาย ให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจตราอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอจัดให้มีการลาดตระเวนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ป่าที่รับผิดชอบเป็นประจำ
- หน่วยงานกรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช และกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้มีแผนการบินตรวจสภาพป่าในพื้นที่จังหวัดระนอง ตามแผนบินตรวจสภาพป่าประจำปีงบประมาณ

๒) มาตรการด้านการปราบปราม

- หน่วยงานที่รับผิดชอบ และหน่วยกำลังในพื้นที่ ร่วมตรวจสอบเฝ้าระวังป้องกันและจับกุมปราบปราม มิให้มีการบุกรุกทำลายป่าในเขตที่รับผิดชอบเพิ่มขึ้นโดยเด็ดขาด หากตรวจพบว่าการบุกรุกทำลายป่าเพิ่มขึ้นในพื้นที่ใด โดยมีการปล่อยปละละเลยในการดูแลพื้นที่ป่าที่รับผิดชอบ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องให้ความร่วมมือกับการบุกรุกป่าในพื้นที่ ให้ตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัยต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

- ให้ทุกอำเภอวางระบบให้ความคุ้มครองกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในการปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายป่า และแจ้งข้อมูลข่าวการบุกรุกป่าในเชิงลับ

- ให้ดำเนินการทางปกครอง ทางวินัยและทางอาญาต่อข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการบุกรุกทำลายป่าอย่างเฉียบขาด

- ให้นายอำเภอทุกอำเภอเข้าควบคุมคดีอย่างเข้มงวด และดำเนินคดีให้ครบถ้วนทุกตัวบทกฎหมาย หากมีสิ่งปลูกสร้างหรือพืชผลอาสินอยู่ในเขตป่าให้ดำเนินการตามมาตรการ รื้อถอนตามกระบวนการทางกฎหมายทุกราย โดยไม่ต้องรอผลคดีและดำเนินการฟื้นฟูสภาพป่าทดแทนโดยเร็ว เพื่อมิให้มีการเข้าไปบุกรุกพื้นที่ซ้ำและมีให้สิ่งปลูกสร้างหรือพืชผลอาสินมั่นคงถาวรจนเป็นเงื่อนไขอ้างสิทธิคือครองในภายหลัง

- ให้ทุกอำเภอจัดประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ เพื่อตรวจสอบและประเมินสถานการณ์ทุกเดือนและติดตามผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบ

๓) มาตรการด้านการฟื้นฟู

- ให้นายอำเภอทุกอำเภอร่วมกับท้องถิ่น องค์การเอกชน ประชาชน โรงเรียน ดำเนินการปลูกทดแทนในแปลงที่ถูกบุกรุกแผ้วถางที่สามารถดำเนินการได้

- พื้นที่ที่ถูกบุกรุกแปลงที่สภาพป่าสามารถฟื้นคืนได้เองตามธรรมชาติ ก็ปล่อยให้สภาพป่าฟื้นตัวขึ้นมาเอง เพียงคอยเฝ้าระวังไม่ให้เกิดไฟไหม้ หรือคนเข้ามาบุกรุกยึดถือครอบครองอีก

๓. ปัญหายาเสพติด (อยู่ในระดับรุนแรง : สีส้ม)

๓.๑ สถานการณ์/ ผลกระทบ

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีชายแดนติดกับสหภาพเมียนมาร์ มีแนวชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล สภาพที่ตั้งเป็นปัจจัยหนุนต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลักลอบนำเข้า – ส่งออก ยาเสพติดตามแนวชายแดน ส่งผลให้เกิดปัญหาเสพติด ดังนี้

๑) สถานการณ์การลักลอบปลูกพืชเสพติด

พืชเสพติดที่มีการลักลอบในพื้นที่จังหวัดระนอง คือ พืชกระท่อม และ กัญชา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีรายงานการจับกุมและรายงานการตัดฟันพืชกระท่อมในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ในปัจจุบันมีกลุ่มวัยรุ่นและผู้ใช้แรงงานหันมาเสพพืชกระท่อมเพิ่มมากขึ้น โดยนำกระท่อมมาแปรรูปเป็นกระท่อมผง, น้ำพืชกระท่อมต้มและนำไปเป็นส่วนผสมหลักของยาเสพติด “วันทาคอล” หรือ “สี่คูณร้อย” ซึ่งเป็นที่นิยมเสพในกลุ่มผู้ใช้แรงงานทั้งชาวไทยและชาวพม่าในพื้นที่จังหวัดระนอง ส่วนกัญชาพบการลักลอบปลูกในพื้นที่อำเภอเมือง อำเภอกระบุรี และอำเภอสูขสธาราญ ส่วนใหญ่เป็นการปลูกเพื่อเสพหรือจำหน่ายให้กับคนในพื้นที่ ปริมาณการปลูกไม่มากโดยจะปลูกแซมไว้กับพืชไร่พืชสวน

๒) สถานการณ์การนำเข้า – ส่งออกยาเสพติด

การนำเข้า การลำเลียงยาเสพติดจากพื้นที่ต่างๆ เข้ามาในพื้นที่จังหวัดระนอง และลำเลียงผ่านไปยังจังหวัดอื่นส่วนมากใช้เส้นทางหลวงสายเพชรเกษมเข้าสู่จังหวัดระนอง และผ่านไปสู่จังหวัดพังงา พบการใช้รถบรรทุกสิบล้อหรือรถบรรทุกผักผลไม้ ที่ยากต่อการตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ เมื่อเข้ามาในพื้นที่แล้วก็จะปล่อยยาเสพติดให้กับนักค้ารายย่อยในพื้นที่ นอกจากนี้มีการลำเลียงโดยใช้รถยนต์ส่วนตัว รถโดยสารประจำทาง (รถทัวร์) และส่งทางพัสดุที่ฝากมากับรถทัวร์ นอกจากนี้ปรากฏข่าวสารการนำเข้ายาเสพติดจากฝั่งประเทศพม่ามาในพื้นที่จังหวัดระนองในปริมาณไม่มากนัก

การส่งออก มีรายงานข่าวสารการส่งออกกระท่อมผงจากฝั่งจังหวัดระนองไปยังฝั่งประเทศพม่า โดยใช้เรือหางยาวเป็นพาหนะ กระท่อมผงจะถูกนำไปผสมกับยาแก้ไอ นมเปรี้ยว กาแฟ และเครื่องดื่มชูกำลังอื่นๆ กลุ่มผู้เสพเรียกว่า “วันทาคอล”

๓) สถานการณ์การค้ายาเสพติด

การจับกุมคดียาเสพติด (ข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก และครอบครองเพื่อจำหน่าย) ในพื้นที่จังหวัดระนองห้วงปีงบประมาณ ๒๕๕๐ – ๒๕๕๓ มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในห้วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ – กันยายน ๒๕๕๓ มีการจับกุมทั้งสิ้น ๙๙๓ คดี ผู้ต้องหา ๑,๐๕๙ คน โดยพื้นที่ที่มีการจับกุมมากที่สุดได้แก่พื้นที่อำเภอเมือง และพื้นที่อำเภอกระบุรี

ยาบ้า เป็นยาเสพติดหลักที่มีการจำหน่ายในพื้นที่จังหวัดระนอง แหล่งที่มาส่วนใหญ่มาจากพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง เช่น ชุมพร สุราษฎร์ธานี พังงา และกรุงเทพมหานคร ขยายปลีกราคาเม็ดละ ๒๕๐ – ๕๐๐ บาท/เม็ด

พืชกระท่อม พบการแพร่ระบาดของพืชกระท่อมสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกพื้นที่ มีการใช้พืชกระท่อมแปรรูปเรียกว่า “สี่คูณร้อย” หรือ “วันทาคอล” กลุ่มผู้เสพเป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงานทั้งชาวไทยและพม่า และกลุ่มวัยรุ่น(อายุ ๑๕ – ๒๔ ปี) เพิ่มขึ้น เนื่องจากพืชกระท่อมสามารถหาได้ง่ายในพื้นที่ ราคาชาวกระท่อมผงราคา ๑,๕๐๐ – ๑,๘๐๐ บาท/ กิโลกรัม

๓.๒ ระดับภัยคุกคาม ระดับรุนแรง : สีส้ม

การแพร่ระบาดของยาเสพติด (ภาพรวม) ในพื้นที่จังหวัดระนอง เมื่อพิจารณาจากสถิติการจับกุม ในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมา ระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๕๔ มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี ๒๕๕๔ (ห้วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ – กันยายน ๒๕๕๔) มีการจับกุมคดียาเสพติดทั้งสิ้น ๑,๑๑๙ คดี ผู้ต้องหา ๑,๒๐๙ คน แสดงให้เห็นว่ามีแนวโน้มการจับกุมสูงขึ้น

ยาเสพติดที่ควรเฝ้าระวังในพื้นที่จังหวัดระนอง ได้แก่ ยาบ้า พืชกระท่อม และกัญชาแห้ง ซึ่งเป็นยาเสพติดหลักที่มีการค้าและแพร่ระบาดในพื้นที่โดยเฉพาะพืชกระท่อม ซึ่งมีการนำมาแปรรูปเป็นน้ำมันพืชกระท่อม/กระท่อมผง เป็นตัวยาหลักของยาเสพติดที่เรียกว่า “สีคูณร้อย/วันทูกอล” นอกจากนี้ยาเสพติดที่ใช้เพื่อความบันเทิง (ไอซ์) ก็ควรเฝ้าระวังเช่นกัน

พื้นที่ ที่มีการค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติดสูง ได้แก่ พื้นที่อำเภอเมือง อำเภอกระบุรี และในทุกพื้นที่อำเภอที่มีสถิติการจับกุมเพิ่มสูงขึ้นในห้วงปี ๒๕๕๔ (ตุลาคม ๒๕๕๓ – กันยายน ๒๕๕๔) ยาเสพติดที่มีการค้าและการแพร่ระบาดในพื้นที่จังหวัดระนอง มีดังนี้

อันดับที่ ๑	อันดับที่ ๒	อันดับที่ ๓	อันดับที่ ๔	อันดับที่ ๕
พืชกระท่อม ๖๐%	ยาบ้า ๒๙%	กัญชาแห้ง ๖%	ยาไอซ์ ๓ %	อื่น ๆ ๒ %

ปริมาณของกลางยาเสพติดห้วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ – กันยายน ๒๕๕๔

- พืชกระท่อม จำนวน ๔๑๘ กิโลกรัม, ๒,๕๘๖ ใบ, ๕ ต้น, น้ำพืชกระท่อมต้ม ๒,๒๕๒ มล.
- ยาบ้า (เมทแอมเฟตามีน) จำนวน ๓๘,๕๖๙.๕ เม็ด
- กัญชาแห้ง จำนวน ๗ กิโลกรัม ๓๓๗ กรัม
 - กัญชาสด จำนวน ๑๕ ต้น ๑๔ กรัม
- ยาไอซ์ จำนวน ๔๙๔.๒๘ กรัม
- เคตามีน จำนวน ๒,๕๘๐ ขวด
- อัลฟาไซแรม จำนวน ๘๙๔ เม็ด
- สารระเหย จำนวน ๓ กระป๋อง ๒ ถุง

ข้อมูลของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาอาการติดยาเสพติดในปี ๒๕๕๔ (ตุลาคม ๒๕๕๓ – กันยายน ๒๕๕๓) ในพื้นที่จังหวัดระนองมีผู้เข้ารับการบำบัดทั้งสิ้น ๔๔๖ คน พื้นที่ที่มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษามากที่สุด คือ อำเภอกระบุรี รองลงมาคือ อำเภอเมืองระนอง ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาส่วนใหญ่เข้ารับการบำบัดในระบบสมัครใจแบบค่ายบำบัด จำนวน ๓๑๔ คน และบำบัดแบบผู้ป่วยนอก จำนวน ๑๓๒ คน กลุ่มอายุของผู้เข้ารับการบำบัดรักษา พบว่า กลุ่มที่เข้ารับการบำบัดสูงอยู่ในกลุ่มเยาวชนอายุระหว่าง ๑๖ – ๒๐ ปี

ประเภทของยาเสพติดที่มีผู้เข้ารับการบำบัดรักษามากที่สุด คือ สารเสพติดประเภทวันทาคอล จำนวน ๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕ รองลงมาคือพืชกระท่อม จำนวน ๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑ ยาบ้า ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๘ และสารเสพติดประเภทเฮโรอีนและสารระเหย มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากัน คือ ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘

อาชีพที่มีผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษา ปี ๒๕๕๓ ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาอาการติดยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/ นักศึกษา คิดเป็น ๕๗ % และประกอบอาชีพทำสวนและรับจ้าง รวม ๓๗.๙ % และพบว่านักเรียน/ นักศึกษาใช้สารเสพติดประเภทวันทาคอลมากที่สุด

๓.๓ แนวโน้มสถานการณ์

สรุปแนวโน้มสถานการณ์ด้านยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดระนอง ได้ดังนี้

๑) สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดระนองมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น พิจารณาได้จากสถิติการจับกุมผู้เข้ารับการบำบัดรักษาที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ – ปัจจุบัน การจับกุมในพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นการจับกุมในคดีเสฟ (ข้อหาครอบครองและข้อหาเสฟ) (ร้อยละ ๘๔.๔๕) ส่วนคดีค้า (ข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย และครอบครองเพื่อจำหน่าย) (ร้อยละ ๑๕.๕๕)

๒) ยาเสพติดหลักที่มีการค้าในพื้นที่จังหวัดระนอง ได้แก่ ยาบ้า รองลงมาคือ พืชกระท่อม และกัญชา ยาเสพติดที่ควรเฝ้าระวัง ได้แก่ พืชกระท่อม และไอซ์ พืชกระท่อมมีการนำมาแปรรูปเป็นน้ำกระท่อม ต้ม/กระท่อมผง เป็นส่วนหลักของสีกุนร้อย หรือวัลทุคอล ในพื้นที่จังหวัดระนองเป็นที่นิยมของกลุ่มวัยรุ่นในพื้นที่ ส่วนยาไอซ์ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน ซึ่งนิยมกันในกลุ่มผู้มีฐานะดี แต่ในปัจจุบันสามารถหาซื้อได้ง่ายขึ้น จึงทำให้เป็นที่นิยมในกลุ่มที่หลากหลายมากขึ้น

๓) กลุ่มเยาวชนอายุ ๑๕ – ๒๔ ปี เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพิ่มสูงขึ้นทั้งในกลุ่มผู้เสฟและผู้ค้า

๔) พื้นที่ที่มีการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดในจังหวัดระนอง ได้แก่ อำเภอเมืองระนอง เนื่องจากมีกลุ่มผู้ใช้แรงงานทั้งชายไทยและพม่า ทำงานในท่าเรือและแพปลาเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้ใช้แรงงานนิยมใช้สารเสพติดเพื่อกระตุ้นให้สามารถทำงานได้มากขึ้น จึงเป็นพื้นที่ที่ควรเฝ้าระวัง

๓.๔ มาตรการรองรับ/ แนวทางแก้ไข

๑) การตรวจสอบจุดเชื่อมต่อระหว่างชายแดนหรือรอยต่อระหว่างจังหวัด โดยตั้งจุดสกัดและเฝ้าระวังบริเวณช่องทางเข้า – ออก ของจุดผ่านแดนถาวร

๒) ส่งเสริมใช้กระบวนการมีส่วนร่วม/หมู่บ้าน ชุมชนเข้มแข็ง

๓) ส่งเสริมอาชีพให้กับผู้เสฟ/ผู้ค้า และผู้ที่เป็นกลุ่มเสี่ยงและกลับใจประพฤติตนเป็นคนดี

๔) ให้บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดทั้งผู้เสฟ ผู้ค้า และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๓.๕ แนวทางการดำเนินงานที่สำคัญ

- ๑) บูรณาการกำลังด้านการข่าวและปราบปรามยาเสพติดจากทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องดำเนินยุทธการปราบปรามเครือข่ายอาชญากรรมยาเสพติด เพื่อลดอิทธิพลและบทบาทของเครือข่ายการค้ายาเสพติด
- ๒) บูรณาการกำลังด้านการข่าวและปราบปรามยาเสพติดจากทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลาง ภูมิภาค และจังหวัด ดำเนินยุทธการปราบปรามเครือข่ายการค้ายาเสพติดระดับสำคัญในระดับต่างๆ เพื่อลดเครือข่ายการค้ายาเสพติด
- ๓) กำหนด มอบหมายชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด รับผิดชอบในการลดปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน ที่กำหนดเป็นเป้าหมาย รวมทั้งจัดระบบดำเนินการต่อเรื่องร้องเรียนของประชาชนให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมในพื้นที่ โดยให้ทุกจังหวัดและอำเภอเป้าหมายสำคัญ สืบสวนปราบปราม ปิดล้อม ตรวจค้นพื้นที่อย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และบูรณาการกับส่วนราชการต่างๆ เพื่อลดปัญหาการแพร่ระบาดในชุมชนและพื้นที่อย่างจริงจัง เป็นรูปธรรม
- ๔) เพิ่มประสิทธิภาพการสกัดกั้น เส้นทางลำเลียงยาเสพติดตอนใน และจุดนำเข้า โดยจัดให้มีชุดปฏิบัติการสกัดกั้น สร้างความพร้อมให้กับอุปกรณ์ประจำจุดตรวจ สร้างเครือข่ายข้อมูลเชื่อมโยง ฯลฯ
- ๕) ใช้มาตรการสืบสวนทางการเงิน มาตรการทางด้านทรัพย์สินแบบบูรณาการและมาตรการบังคับโทษปรับ เพื่อตัดวงจรทุนของเครือข่าย/กลุ่มการค้ายาเสพติดทุกระดับ

๔. ปัญหาด้านประมง (อยู่ในระดับไม่ปกติ : สีเหลือง)

๔.๑ สถานการณ์/ ผลกระทบ

เนื่องจากจังหวัดระนองมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศพม่า ซึ่งยังเป็นแหล่งที่มีสัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ จึงมีเรือประมงไทย เข้าไปทำการประมงในน่านน้ำพม่าเป็นจำนวนมาก โดยเรือเหล่านี้จะเข้าเทียบท่าเรือในจังหวัดระนองเพื่อขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำ และที่ผ่านมากการจับสัตว์น้ำทำได้น้อยลง เนื่องจากประเทศพม่าได้ปิดน่านน้ำ ไม่สามารถทำการประมงได้ทำให้การทำประมงชบเซาลง

๔.๒ ระดับภัยคุกคาม ระดับไม่ปกติ : สีเหลือง

ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อประมงของจังหวัดระนอง มีดังนี้

- ๑) ปัญหาเรือประมงไทยถูกรื้อรบบพม่าไล่จับกุม ในปีที่ผ่านมาเหตุการณ์เรือประมงไทยถูกรื้อรบบพม่า ไล่จับกุมเนื่องจากรุกล้ำเข้าไปทำการประมงในน่านน้ำของประเทศเพื่อนบ้านเกิดขึ้นเป็นประจำ ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากในน่านน้ำไทยพื้นที่ในการทำประมงจำกัด อีกทั้งระบบนิเวศน์ในทะเลถูกทำลาย ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำลดน้อยลงแม้ว่าจะมีการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำเพื่อเพิ่มปริมาณทุกปี แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการเรือประมงขนาดใหญ่ต้องออกไปทำประมงนอกน่านน้ำไทย เรือประมงขนาดกลางที่ทำประมงตามแนวเขตแดนทะเลไทย-พม่า บางครั้งรุกล้ำเข้าไปในเขตน่านน้ำของประเทศเพื่อนบ้านเป็นสาเหตุให้ถูกเรือไล่จับกุม

๒) ปัญหาเรือประมงสัมปทานในประเทศพม่า ต้นทุนสูง แต่ราคาสัตว์น้ำไม่มีการปรับราคาเพิ่ม บางเที่ยวขาดทุน เนื่องมาจากยังคงมีการเรียกเก็บน้ำมันดีเซลจากเจ้าหน้าที่พม่าอย่างต่อเนื่อง แนวโน้มการทำประมงในภาพรวมยังไม่ดีขึ้น จากสถิติที่ผ่านมาจำนวนเรือที่เข้าไปทำประมงสัมปทานในประเทศพม่ามีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่อง หากสถานการณ์ไม่ดีขึ้นอาจมีผู้ประกอบการบางส่วนหยุดทำการประมงหรือเลิกกิจการ

๓) ปัญหาแรงงานในเรือประมง เรือประมงต้องออกทำการประมงนานเป็นเดือน แรงงานที่อยู่ในเรือประมงส่วนใหญ่เป็นชาวพม่า มีการเคลื่อนย้ายแรงงานบ่อย อยู่ไม่เป็นที่ การควบคุมทำได้ยาก นายจ้างไม่ค่อยให้ความสำคัญในการนำแรงงานมาอยู่ในระบบ เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสูง บางครั้งนายจ้างออกเงินค่าจ้างล่วงหน้าไปแล้วไม่ยอมอยู่กับนายจ้างเดิม ทำให้เป็นปัญหากับนายจ้างเป็นอย่างมาก

๔) ปัญหาพื้นที่เหลื่อมทับ เนื่องจากประเทศไทยและพม่า มีเขตแดนทางทะเลติดต่อกัน ต่างอ้างสิทธิประกาศเส้นเขตแดนทางทะเลของแต่ละประเทศโดยใช้จุดเริ่มต่างกัน ทำให้เกิดปัญหาพื้นที่เหลื่อมทับ และยังไม่สามารถตกลงกันได้จนถึงปัจจุบัน ได้แก่ บริเวณเกาะหลาม เกาะคัน และเกาะซันก จากความไม่ชัดเจนดังกล่าว เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแต่ละฝ่ายจะอ้างว่าอยู่ในเขตน่านน้ำของตน

๔.๓ แนวโน้มสถานการณ์

แนวโน้มของสถานการณ์ที่ทำให้เกิดปัญหาด้านการประมงของจังหวัดระนอง มีดังนี้

๑) ความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลในประเทศลดลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการจัดการใช้ทรัพยากรทะเลไม่ถูกต้อง

๒) ชาวประมงบางส่วนขาดสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ใช้เครื่องมือประมงผิดกฎหมาย ทำให้เกิดความเสียหายกับแหล่งขยายพันธุ์ปลา แหล่งอาหารปลา

๓) ทางกรมพม่าไม่มีมาตรฐานในการลงโทษเรือที่ถูกจับ จะเสียค่าปรับไม่แน่นอนทั้งๆ ที่เป็นข้อหาเดียวกันเมื่อถูกจับเครื่องมือประจำเรือจะสูญหาย ทางกรมพม่าไม่สามารถให้ความปลอดภัยแก่เรือประมงได้

๔) ปัญหาการประมงและการค้าขายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งเรือประมงที่ได้รับสัมปทาน และเรือประมงที่ไม่ได้รับอนุญาตประกอบกับการดำเนินนโยบายและแนวทางปฏิบัติของประเทศเพื่อนบ้านไม่ชัดเจน ยึดถือเป็นบรรทัดฐานประกอบการค้าระหว่างกันไม่ได้

๔.๔ มาตรการรองรับ/ แนวทางแก้ไข

- ๑) กำหนดมาตรการในการใช้ทรัพยากรทางทะเลให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
- ๒) อบรมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล ที่มีผลต่อการขยายพันธุ์สัตว์น้ำทะเล
- ๓) ขอให้รัฐบาลไทยเป็นผู้นำในการเจรจากับทางรัฐบาลพม่า ทำข้อตกลงการร่วมทุนที่ชัดเจน และเงื่อนไขสามารถยอมรับได้ทั้ง ๒ ฝ่าย

๔) บริษัทต่าง ๆ ควรรวมเป็นหนึ่งเดียวในการเข้าไปเจรจาการทำประมงกับทางพม่า ควรจะเป็นในรูปแบบกรรมการ ทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศของทั้ง ๒ ประเทศ มาเจรจาร่วมกันซึ่งจะเกิดประโยชน์แก่ทั้ง ๒ ประเทศ

๕. ปัญหาเส้นพรมแดนระหว่างประเทศ (อยู่ในระดับไม่ปกติ : สีเหลือง)

๕.๑ สถานการณ์/ ผลกระทบ

ปัญหา ๓ เกาะ ทะเลอันดามัน ตามอนุสัญญาระหว่างสยามอังกฤษ ว่าด้วยเรื่องการทำหนดเขตแดนในพื้นแผ่นดินใหญ่ ระหว่างสยามกับมณฑลตะนาวศรี ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ค.ศ.๑๘๖๘ (พ.ศ.๒๔๑๑) กล่าวว่า ตั้งแต่ปลายน้ำกระบุรีมาจนถึงปากน้ำปากจั่น ลำแม่น้ำปากจั่น เป็นกลางเป็นเขตแดนฝ่ายละฝากเกาะในแม่น้ำปากจั่นริมฝั่งข้างอังกฤษเป็นของอังกฤษ ริมฝั่งข้างไทยเป็นของไทย เกาะขวางหน้ามะลิวัลย์เป็นของไทย แม่น้ำปากจั่นฝั่งตะวันตกเป็นของเป็นของอังกฤษ ตลอดถึงปลายแหลมวัดตอเรียฝั่งตะวันออกเป็นของไทยทั้งสิ้น ปัญหานี้เกิดขึ้นจากความไม่ชัดเจนของแผนที่ต่อท้ายอนุสัญญาฯ ได้ลากเส้นเขตต่อแดนจากปากแม่น้ำปากจั่น (แม่น้ำกระบุรี) ออกสู่ทะเลอันดามันไม่ชัดเจนประกอบกับเกาะหลายเกาะในทะเลไม่ปรากฏบนแผนที่แนบท้ายอนุสัญญา ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับเส้นเขตแดนในทะเล ฝ่ายไทยได้ผลิตแผนที่ โดยลากเส้นเขตแดนกันเอาเกาะสามเกาะ คือ เกาะคัน เกาะหลาม เกาะขึ้นก ไว้ในเขตไทย เพื่อแสดงกรรมสิทธิ์เหนือเกาะดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากฝ่ายไทยเคยประกาศขึ้นทะเบียนมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๓๒ โดยให้เกาะทั้งสามขึ้นกับ ม.๕ ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.ระนอง ในสมัยนั้นคนไทยเข้าใจว่าเกาะทั้งสามเป็นของไทย ในส่วนของประเทศพม่าเองก็ได้ลากเส้นเขตแดนกันเอาเกาะทั้งสามไว้ในเขตประเทศพม่า ซึ่งเป็นไปตามแผนที่เดินเรืออังกฤษ และประเทศพม่ามักแสดงกรรมสิทธิ์เหนือเกาะทั้งสามอยู่เป็นประจำ จึงทำให้เกิดปัญหาว่าเกาะทั้งสามนี้เป็นของไทยหรือของพม่า

๕.๒ ระดับภัยคุกคาม ระดับไม่ปกติ : สีเหลือง

๑) เกาะหลาม อยู่ห่างจากเกาะสินไหของไทย ๑,๒๔๐ เมตร และห่างจากเกาะวัดตอเรียของพม่า ๒,๖๙๕ เมตร ความยาวของเกาะประมาณ ๑,๐๐๐ เมตร เนื้อที่ประมาณ ๑๕๐ ไร่ ไม่มีที่ราบ เป็นเกาะหิน ไม่มีหาดทราย ไม่มีผู้คนอยู่อาศัย

๒) เกาะคัน อยู่ห่างจากเกาะครุฑของไทย ๓๔๗ เมตร และห่างจากเกาะวัดตอเรียของพม่า ๔๓๔ เมตร ลักษณะของเกาะเป็นรูปทรงกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง ๒๕๐ สูง ๕ เมตร เนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ สภาพเกาะเป็นหิน ไม่มีที่ราบและหาดทราย ไม่มีผู้คนอยู่อาศัย

๓) เกาะขึ้นก อยู่ห่างจากเกาะวัดตอเรียของพม่าประมาณ ๗๗๗ เมตร ห่างจากเกาะตาครุฑของไทย ๑,๒๓๙ เมตร เป็นเกาะเล็กๆ ลักษณะทรงกลม เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๑๐๐ เมตร เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ไม่มีผู้คนอยู่อาศัย

๔) ปัญหาเกาะกลางลำน้ำกระบุรี พื้นที่เกาะกลางลำน้ำกระบุรี (เกาะต้ายิม) ตั้งอยู่ในท้องที่บ้านหาดจิก หมู่ที่ ๕ ตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ซึ่งเป็นพื้นที่ครอบครองของ นายยิ้ม ธนบัตรปัจจุบันอายุ ๗๙ ปี อาศัยอยู่บ้านหาดจิก หมู่ที่ ๕ ตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวมีเอกสารสิทธิ์ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ สภาพลักษณะของเกาะมีเนื้อที่ประมาณ ๗ ไร่ สภาพผิวดินเป็นดินร่วนปนทรายมีพืชพันธุ์ไม้ต่างๆ ชนิดขึ้นปกคลุมทั่วไปจะเป็นป่าไม้เบญจพรรณขนาดเล็ก ลำน้ำกระบุรีไหลจากทิศเหนือลงสู่ทางทิศใต้ถึงบริเวณเกาะกลางลำน้ำได้ แยกออกเป็น ๒ สาย โดยสายที่ ๑ ผ่านทางทิศตะวันตกของเกาะฯ เป็นแนวกันพรมแดนไทย - พม่า มีความกว้างประมาณ ๖ - ๘ เมตร เป็นร่องน้ำลึก ใช้เป็นเส้นทางสัญจรของเรือหางยาว สายที่ ๒ อยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะ เดิมเป็นลำห้วยเล็กๆ ต่อมาเมื่อผู้ประกอบการทำไม้ได้ขุดลอกลำห้วยให้ขยายกว้างขึ้น เพื่อให้ง่ายแก่การชักลากไม้ ต่อมาเมื่อถึงฤดูน้ำหลากก็จะกัดเซาะขยายกว้างขึ้นไปเรื่อยๆ ทุกปี จนปัจจุบันมีขนาดความกว้างประมาณ ๑๘ - ๒๐ เมตร เมื่อถึงฤดูแล้วเส้นทางดังกล่าวนี้ยานพาหนะสามารถ แล่นผ่านไปมาได้ ต่อมาทหารพม่าได้ใช้ร่องน้ำเส้นทางทิศตะวันออกเป็นเส้นทางลาดตระเวนเคลื่อนย้ายกำลังและส่งเสบียง เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความเป็นดินแดนของประเทศไทย ประชาชนบ้านหาดจิก หมู่ ๕ ตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง จึงนำธงชาติไทยไปปักไว้บนเกาะกลางลำน้ำกระบุรี เมื่อ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ TBC ฝ่ายไทย จังหวัดระนองได้รับแจ้งจาก TBC ฝ่ายไทยช่วยกรุณาตรวจสอบและถอนธงชาติไทยออก เนื่องจากเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม เมื่อ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๑ ฝ่ายไทย ได้เดินทางเข้าไปตรวจสอบตามที่ TBC ฝ่ายพม่าแจ้ง พร้อมทั้งได้ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ จึงได้นำธงชาติไทยออกจากบริเวณพื้นที่เกาะกลางลำน้ำ เมื่อ ๑๑๐๙๐๐ พ.ย.๔๑

๕.๓ แนวโน้มสถานการณ์

ปัจจุบันทางฝ่ายพม่ายินยอมไปใช้เส้นทางน้ำทางทิศตะวันตกของเกาะกลางน้ำแล้ว แต่บริเวณพื้นที่บนเกาะกลางน้ำยังไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของฝ่ายใด จึงห้ามมิให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแสวงผลประโยชน์บนพื้นที่ดังกล่าว

๖. ปัญหาด้านความขัดแย้งทางสังคม (อยู่ในระดับปกติ : สีเขียว)

๖.๑ สถานการณ์

๑) สถานการณ์ทั่วไป

ในห้วงเวลาที่ผ่านมาได้เกิดความแตกแยกทางความคิดและทางการเมืองของกลุ่มบุคคลจนนำไปสู่ความขัดแย้งของคนในชาติอย่างเห็นได้ชัด โดยมีการแบ่งฝ่าย แบ่งพวกอย่างชัดเจน และแต่ละฝ่ายได้พยายามกระทำการด้วยวิธีการต่างๆ ทั้งด้วยการชี้นำผ่านสื่อในทุกแขนง การเข้าชักนำโดยสื่อบุคคลด้วยการให้ข้อมูลที่ผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ซึ่งการกระทำในลักษณะดังกล่าวก่อให้เกิดความหวาดระแวงต่อกันของคนในชาติ ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคมอย่างรุนแรงจนพัฒนาไปถึงขั้นการใช้กำลังเข้าทำร้ายซึ่งกันและกัน หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในพื้นที่

๒) สถานการณ์เฉพาะ

ปัจจุบันสถานการณ์ดังกล่าวได้ทวีความรุนแรงขึ้น โดยกลุ่มต่างๆ ได้พยายามดึงประชาชนเข้าร่วมกับฝ่ายตนด้วยวิธีการที่ซับซ้อนและขยายพื้นที่ปฏิบัติการได้มากขึ้น นอกจากนั้นยังได้ชี้แนะเพื่อให้เกิดความวุ่นวายด้วยการปลุกปั่น ชี้นำให้ประชาชนรวมตัวหรือชุมนุมกัน และยั่วยุให้เกิดแนวร่วมเพื่อให้กลุ่มผู้ชุมนุมกระทำการในสิ่งที่กลุ่มต้องการ หรือหวังผลให้เกิดขึ้น เช่นต่อต้านไม่ปฏิบัติตามระเบียบ คำสั่ง กฎหมาย บ้านเมือง ชัดขวาง ทำร้ายหรือต่อสู้อย่างหน้าตา นอกจากนั้นยังได้ขยายผลให้เกิดความสับสนด้วยวิธีการบ่อนทำลายต่างๆ เช่น ก่อวินาศกรรม การยึดสถานที่ ยานพาหนะ หรือจับบุคคลเป็นตัวประกันเพื่อยืนยันเงื่อนไขหรือข้อต่อรองกับทางราชการ ซึ่งการกระทำดังกล่าวกระทบต่อความสงบสุขของประชาชน ความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงของประเทศไทยโดยรวม

๖.๒ ความขัดแย้งทางสังคม

ก. ความขัดแย้งด้านนโยบายสาธารณะ ซึ่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐสาเหตุมาจาก

๑) ความซับซ้อนในการพัฒนา การเพิ่มขึ้นของประชากรส่งผลให้ความต้องการกระทบจากการพัฒนาต่างๆ ทั้งตามธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นในปริมาณที่มากขึ้น ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาต่างๆ จึงมีความขัดแย้งกับผู้พัฒนาหรือออกนโยบาย

๒) การบริหารจัดการที่ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่างๆ การตัดสินใจจากผู้มีอำนาจสั่งการทำให้เกิดความคิดที่ขัดแย้งตามมา

๓) ข้อมูลข่าวสารมากมาย

๔) กระแสโลกาภิวัตน์ ที่ทำให้การสื่อสารในสังคมเป็นไปด้วยความสะดวกยิ่งขึ้น

ข. ความขัดแย้งจากปัญหาทางการเมือง และอื่นๆ

ปัจจุบันแนวคิดทางการเมืองไทยของประชาชนทั่วไปเกิดความขัดแย้ง และแตกแยกอย่างชัดเจน มีการแบ่งฝ่ายทางการเมือง

การเรียกร้องของกลุ่มการเมือง เช่น กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (พ.ป.ป.) กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (น.ป.ช.) โดยมีการเคลื่อนไหวในทุกจังหวัด กิจกรรมทางการเมืองดังกล่าว เป็นมูลเหตุสำคัญที่จะพัฒนาเป็นภัยคุกคามอีกรูปแบบหนึ่ง

ส่วนความเคลื่อนไหวเรียกร้องของราษฎรกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังมีอย่างต่อเนื่อง เช่น ปัญหาที่ดินทำกิน ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมและความเดือดร้อนจากการประกอบอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้รัฐบาลเร่งกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหา และผลกระทบให้เป็นรูปธรรม

ด้านการต่อต้านโครงการของรัฐบาล หลายๆ โครงการที่ผ่านมา โดยส่วนใหญ่จะมีการชุมนุมประท้วงให้ยุติโครงการ

ค. ความเคลื่อนไหวของกลุ่มพลังมวลชนที่สำคัญ แบ่งได้ ๒ กลุ่ม คือ

๑) กลุ่มพลังทางการเมือง ได้แก่ กลุ่มพลังทางการเมือง มีการเคลื่อนไหวผลักดัน เรียกร้องให้มีการดำเนินการตามแนวความคิด หรือแนวทางทางการเมือง การปกครองของกลุ่ม เช่น กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย (พ.ป.ป.) และกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) โดยมีความเกี่ยวข้องกับนักการเมืองหรืออดีตนักการเมือง ซึ่งเป็นกลุ่มที่เป็นตัวแปรต่อเสถียรภาพของรัฐบาลมากที่สุด

๒) กลุ่มพลังมวลชนที่เรียกร้องเพื่อผลประโยชน์ อาทิ กลุ่มคัดค้านโครงการขนาดใหญ่ของรัฐบาลและเอกชน โดยอ้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

๓) กลุ่มมวลชนที่เรียกร้องเนื่องจากความเดือดร้อนในการประกอบอาชีพ

๖.๓ ระดับภัยคุกคาม ระดับปกติ : สีเขียว

จังหวัดระนอง มีกลุ่มเคลื่อนไหวต่างๆ ที่ผ่านมา ไม่มีความรุนแรง สามารถเจรจาตกลงกันได้ โดยผู้นำแต่ละฝ่ายเข้าพูดคุยเจรจาหาข้อยุติ หามาตรการแนวทางการแก้ไขปัญหาพร้อมกัน

๖.๔ แนวโน้มสถานการณ์

ปัญหาความขัดแย้งทางสังคมในพื้นที่จังหวัดระนองที่สำคัญคือ

๑) ความขัดแย้งทางกลุ่มพลังทางการเมือง ได้แก่ กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย มีแกนนำในการเคลื่อนไหวบางพื้นที่ในจังหวัดระนอง ปัจจุบันไม่มีความเคลื่อนไหวเป็นกลุ่มก้อนแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยสามารถรวมตัวสมาชิกได้เป็นจำนวนมากในเวลาอันสั้น จึงควรเฝ้าติดตามโดยใกล้ชิดต่อไป กลุ่มพลังทางการเมืองอีกกลุ่ม คือ กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยขับไล่เผด็จการแห่งชาติ มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อต่อต้านรัฐบาลปัจจุบัน มีจำนวนไม่มากนัก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย มักมีการรวมตัวกันไปเคลื่อนไหวที่กรุงเทพมหานครร่วมกับ กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยขับไล่เผด็จการแห่งชาติส่วนกลาง เมื่อมีการชุมนุมที่กรุงเทพมหานคร เป็นครั้งคราว

แนวโน้มสถานการณ์ไม่น่าจะมีความรุนแรงเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดระนอง อย่างไรก็ตามควรเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการรวมตัวกันไปเคลื่อนไหว ณ กรุงเทพมหานคร

๒) กลุ่มรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างออกมาเรียกร้องคัดค้านการออกใบอนุญาตขับขี่ให้กับแรงงานต่างด้าว

๓) กลุ่มเคลื่อนไหวเรียกร้องการขอเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน

๔) กลุ่มเคลื่อนไหวของไทยพลัดถิ่นและมอแกน

๖.๕ มาตรการรองรับ/ แนวทางแก้ไข

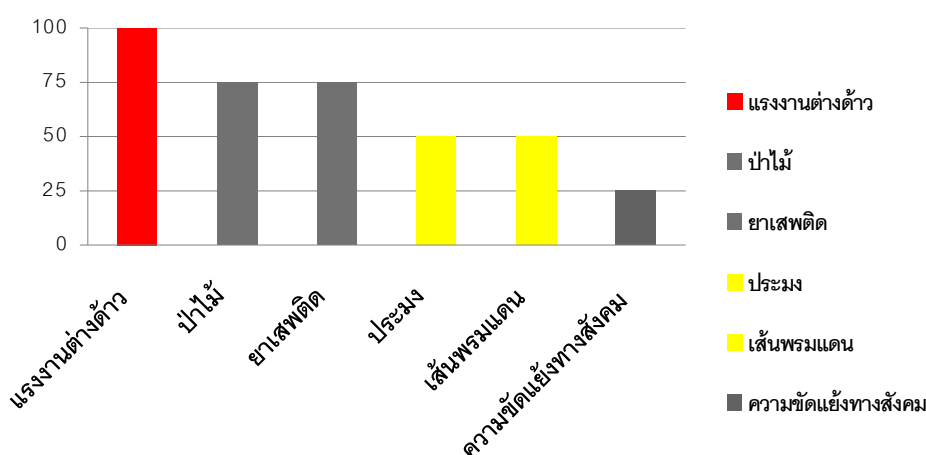
๑) จังหวัดระนองได้จัดทำแผนรักษาความสงบเรียบร้อย และแผนเผชิญเหตุไว้กรณีมีเหตุแห่งการชุมนุมเคลื่อนไหวยุทธวิธี

๒) กรณีเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นหรือเมื่อได้รับแจ้งเหตุชุมนุมเรียกร้อง เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเดินทางไปยังสถานที่เกิดเหตุ หาข้อมูลเบื้องต้นและแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว

๓) ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับแจ้งเหตุ เดินทางไปสถานที่ชุมนุมโดยเร็ว เพื่อบัญชาการตามเหตุแห่งกรณี

๔) มีคณะทำงานชุดเจรจา และประชาสัมพันธ์กับกลุ่มผู้ชุมนุม

แผนภูมิแสดงภาพลักษณ์ของปัญหาของจังหวัดระนอง

หมายเหตุ	๑. ระดับปกติ	สีเขียว	ค่าดัชนีอยู่ระหว่างร้อยละ ๑ - ๒๕
	๒. ระดับไม่ปกติ	สีเหลือง	ค่าดัชนีอยู่ระหว่างร้อยละ ๒๖ - ๕๐
	๓. ระดับรุนแรง	สีส้ม	ค่าดัชนีอยู่ระหว่างร้อยละ ๕๑ - ๗๕
	๔. ระดับรุนแรงมาก	สีแดง	ค่าดัชนีอยู่ระหว่างร้อยละ ๗๖ - ๑๐๐

=====

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

- ◆ จุดแข็ง (Strength)
- ◆ จุดอ่อน (Weakness)
- ◆ โอกาส (Opportunity)
- ◆ บริบทการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม
- ◆ ศักยภาพการพัฒนาจังหวัด
- ◆ ประเด็นปัญหา / ความต้องการพัฒนา

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

จังหวัดได้วิเคราะห์ SWOT ของจังหวัดระนองพบว่าประเด็นที่เป็นจุดแข็ง และโอกาสที่สำคัญในการพัฒนาจังหวัดยังคงเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยว และการเกษตรและการส่งเสริมการค้าการลงทุนด้านชายแดนเสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็ง โดยจังหวัดได้ดำเนินการประเมินศักยภาพการพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาจังหวัดในอนาคต รวมทั้งการวิเคราะห์บริบทของการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ทั้ง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ จากการวิเคราะห์ ประกอบด้วย

การประเมินศักยภาพจังหวัด

จุดแข็ง (Strength)

๑. มีแหล่งน้ำแร่ร้อนธรรมชาติคุณภาพดีระดับโลก มีปริมาณ ๗ แห่ง จากที่พบในภาคใต้ ๓๖ แห่ง กระจายตัวอยู่หลายแหล่ง เหมาะสมกับการพัฒนาเป็นเมืองท่องเที่ยวเพื่อรักษาสุขภาพและเพื่อการพำนักระยะยาว

๒. มีทรัพยากรธรรมชาติหลากหลายอุดมสมบูรณ์ ทั้งทางบกและทะเล โดยเฉพาะป่าชายเลนซึ่ง UNESCO ได้ประกาศเป็นเขตสงวนชีวมณฑลของโลก พลับพลึงธารหนึ่งเดียวของโลก อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะต่าง ๆ มีศักยภาพเป็นท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเป็นฐานทรัพยากรทางธรรมชาติให้กับจังหวัด

๓. มีความได้เปรียบด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพทางภูมิศาสตร์และภูมิอากาศที่เหมาะสมเนื่องจากมีลมมรสุมพัดผ่านทั้งสองด้าน ทำให้มีฝนตกชุกเหมาะต่อการผลิตสินค้าเกษตร โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจสำคัญ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และน่านน้ำติดกับประเทศสาธารณรัฐสหภาพพม่า ซึ่งมีทรัพยากรประมงจำนวนมากที่เอื้อต่อการทำประมงของจังหวัดและอุตสาหกรรมต่อเนื่องการประมง ที่มีมาตรฐานแข่งขันกับต่างประเทศได้

๔. มีแหล่งประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเสด็จประพาสต้นของรัชการที่ ๕ และสงครามโลกครั้งที่ ๒ เช่น อนุสาวรีย์ จปร. อุทยานประวัติศาสตร์สงครามโลกครั้งที่ ๒ แหล่งโบราณสถาน เช่น พระที่นั่งรัตนรังสรรค์จำลอง ค่ายเจ้าเมืองระนอง สุสานเจ้าเมืองระนอง วัดสุวรรณคีรีวิหาร วัดหาดส้มแป้น เป็นต้น ซึ่งสามารถนำมาพัฒนาให้เกิดมูลค่าทางการท่องเที่ยว

๕. ท่าเลที่ตั้งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Location) สามารถเชื่อมโยงได้ทั้งฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน มีชายแดนติดต่อกับพม่าทั้งทางบกและทางน้ำระยะทางยาวมีการติดต่อสัมพันธ์และค้าขายมานาน ประกอบกับระนองมีท่าเรือน้ำลึกรองรับขนาด ๑๒,๐๐๐ เดดเวทตัน จึงมีศักยภาพในการส่งเสริมการค้าชายแดน

๖. เป็นเมืองชายแดนที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่การท่องเที่ยวในประเทศเพื่อนบ้านได้ มีอาหารทะเลสดรสชาติดี ราคาไม่แพง เป็นจุดขายด้านการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ

จุดอ่อน

๑. ระบบโครงสร้างพื้นฐานไม่ได้มาตรฐาน เช่น ระบบคมนาคมขนส่งทางบกทั้งภายในและระหว่างจังหวัดไม่สะดวก ระบบสาธารณูปโภคมีต้นทุนสูง ส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคเกษตร ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว

๒. ฐานการผลิตแคบ ยังคงพึ่งพาภาคการเกษตรซึ่งผลิตสินค้าแบบดั้งเดิม ใช้เทคโนโลยีต่ำ ผลิตภาพผลผลิตต่ำ ขาดการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าจึงจำหน่ายเป็นสินค้าปฐมภูมิทำให้รายได้ต่ำ

๓. ท้องถิ่น ภาคเอกชน ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวขาดความเป็นเอกภาพในการร่วมคิด ร่วมดำเนินการในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากร การบริการ การตลาด การจัดการทรัพยากรและทุนทางสังคมในพื้นที่มาใช้ประโยชน์ ทำให้การท่องเที่ยวระนองมีการพัฒนาค่อนข้างน้อย

๔. ชุมชนในพื้นที่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจด้านการให้บริการด้านการท่องเที่ยว (Service Mind) ยังไม่ได้มาตรฐาน ขาดทักษะความสามารถในการบริหารจัดการอย่างมืออาชีพ ชุมชนและท้องถิ่นยังไม่สามารถนำทรัพยากรการท่องเที่ยวและทุนทางสังคมที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่า

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

โอกาส (Opportunity)

๑. ความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศและข้อตกลง FTA ไทย จีน ญี่ปุ่น อินเดีย สร้างโอกาสด้านการค้าให้กับสินค้าเกษตรพวกลำไย พืช และกุ้ง รวมทั้งกิจกรรมการบริการ เช่น HomeStay, Spa ธุรกิจบริการ

๒. กระแสนิยมและการตื่นตัวด้านสุขภาพ ทำให้ธุรกิจด้านการส่งเสริมสุขภาพขยายตัวอย่างรวดเร็ว กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเชิงนิเวศกำลังได้รับความนิยมมากขึ้น เป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ ๆ นักท่องเที่ยวนิยมการท่องเที่ยวเฉพาะทางมากขึ้นเรื่อยๆ

๓. วิศตอเรียพอยท์และเกาะสนในเขตสหภาพเมียนมาร์เป็นเขตพื้นที่ที่สามารถพัฒนาเป็นพันธมิตรร่วมทุน (Strategic Partner) การค้าชายแดนและการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค

๔. แนวทางการท่องเที่ยวของจังหวัด สอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับภาค ที่มุ่งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวหลักของพื้นที่ เพื่อเพิ่มความหลากหลายของฐานการท่องเที่ยวและกระจายรายได้ให้มากขึ้น

๕. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

อุปสรรค (Threat)

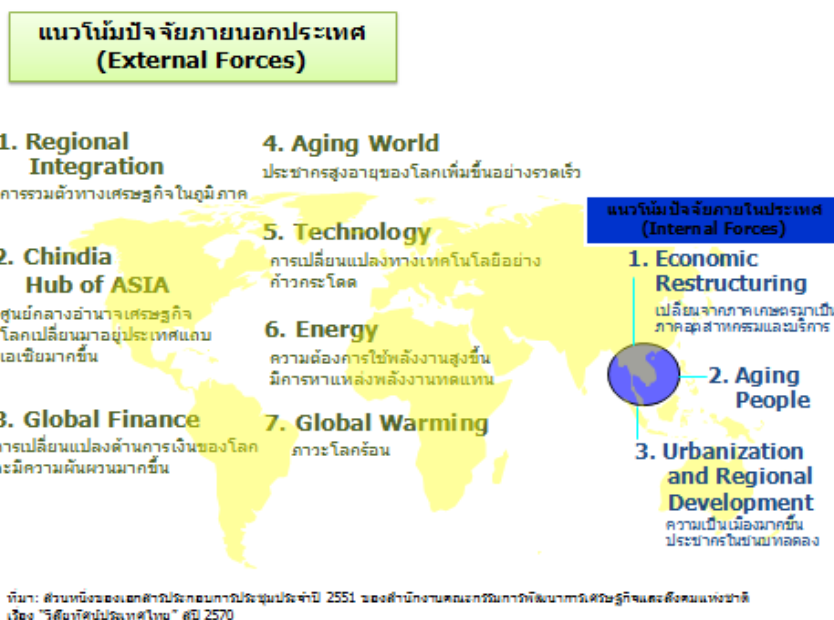
๑. ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาคุณภาพชีวิตของประชาชน ปัญหาความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน ยาเสพติด และความมั่นคง
๒. ภาวะโลกร้อน ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ อากาศแปรปรวน ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว และผลผลิตด้านการเกษตร
๓. ต้นทุนการประมงที่สูงขึ้น ปริมาณสัตว์น้ำที่ลดลง ประกอบกับการให้สัมปทานด้านการประมงในน่านน้ำพม่า ส่งผลให้ผลผลิตด้านการประมงของจังหวัดลดลง

การวางกลยุทธ์

SO (Growing Practice)	WO (Improve Quality)
๑. ส่งเสริมและพัฒนาการใช้น้ำแร่ร้อนอย่างเหมาะสมและคุ้มค่า ๒. ใช้กระแสนิยมและการตื่นตัวด้านสุขภาพและภาวะโลกร้อน ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านในการพัฒนาการค้าชายแดน ๔. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว	๑. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน ให้สามารถเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวกปลอดภัย และการให้บริการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานเอื้อต่อการท่องเที่ยว ๒. เร่งการพัฒนาเมืองและชุมชนท่องเที่ยวให้สะอาดสวยงามให้เหมาะสมกับการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและเมืองน่าอยู่ ๓. เสริมสร้างศักยภาพของ อปท. ในการกำหนดทิศทางพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบให้เกิดความยั่งยืน
ST (Defending Partner)	WT (Change)
๑. พัฒนาความรู้ ทักษะ จริยธรรมของผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้องให้มีความพร้อมในการให้บริการ ๒. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่จังหวัด	๑. ใช้ความได้เปรียบในการอยู่ใกล้ชายแดนเป็นจุดขายสำคัญในการแข่งขันกับจังหวัดคู่แข่ง ๒. จัดทำระบบป้องกันสาธารณภัยที่ได้มาตรฐาน

บริบทการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม

แผนภาพ : แนวโน้มปัจจัยภายนอกประเทศ (External Forces) และภายในประเทศ (Internal Forces) ที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาจังหวัดในอนาคต

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้สรุปแนวโน้มปัจจัยภายนอก และภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อวิสัยทัศน์ประเทศไทยในอนาคต ประกอบด้วย

(๑) การรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาค ในอนาคตจะมีความเชื่อมโยงระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น ทั้งเส้นทางคมนาคมทางบก โทคมนาคม และโครงข่ายสายส่งไฟฟ้าและพลังงาน เช่น มีการประกาศใช้ east-west corridor นอกจากนี้ยังมีความร่วมมือด้านการค้า ตลอดจนความพยายามส่งเสริมประเทศเพื่อนบ้านเพื่อลดความแตกต่างทางด้านรายได้กับไทย ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านของไทยกำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เช่น เวียดนาม หรือพม่าถ้าเริ่มมีประชาธิปไตยมากขึ้น อาจจะเป็นประเทศเวียดนามรายใหม่ที่หลายประเทศอยากจะไปลงทุน เพราะสามารถจะเชื่อมโยงกับประเทศอินเดีย ซึ่งในอนาคตมีการรวมตัวและมีเสถียรภาพมากขึ้น ดังนั้น ในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า ภูมิภาคนี้น่าจะเป็นภูมิภาคที่มีความเจริญเติบโตมากขึ้นอย่างรวดเร็ว

(๒) เศรษฐกิจโลกจะเปลี่ยนศูนย์กลางอำนาจมาอยู่ที่ประเทศแถบเอเชียมากขึ้น ประเทศจีนและประเทศอินเดียจะเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจโลกในอนาคต รวมทั้งประเทศบราซิลและประเทศรัสเซียจะมีความสำคัญทางเศรษฐกิจมากขึ้น การผลิตต่างๆ จะย้ายมาอยู่ในแถบเอเชียทั้งหมด จะมี ASEAN Century นอกจากนี้อาจจะมีประเทศเกิดใหม่ทางเศรษฐกิจ (emerging country) เพิ่มขึ้น ดังนั้นใน ๒๐ ปีข้างหน้าจุด

รวมของอำนาจทางเศรษฐกิจจะเคลื่อนมาสู่ทางด้านเอเชียมากขึ้น ขณะที่ประเทศอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศในแถบยุโรป กำลังเข้าสู่สังคมประชากรสูงอายุแล้ว และจะยังมีปัญหาเศรษฐกิจต่อไปอีกระยะหนึ่ง

(๓) การเปลี่ยนแปลงด้านการเงินโลก (global finance) จะมีความผันผวนมากขึ้น แนวโน้มในระยะยาวประเทศและทวีปต่างๆ จะมีการรวมกลุ่ม (integrate) หรือมีข้อตกลงการค้า การลงทุน และการเงินมากขึ้น ดังนั้น จะมีโอกาสการเคลื่อนย้ายเงินทุนสูง นอกจากนี้ กองทุนเฮดจ์ฟันด์ (hedge fund) อาจจะมีการเก็งกำไรหรือเข้ามาลงทุนในที่ต่างๆ มากขึ้น ทั้งนี้ การเงินของโลกจะมีผู้เล่นสำคัญใหม่ๆ เพิ่มขึ้น เช่น ธนาคารกลางของประเทศที่มีทุนสำรองระหว่างประเทศ (reserve) อยู่มาก เช่น ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศในแถบตะวันออกกลาง จะมีการตั้งกองทุนเพื่อไปลงทุนในต่างประเทศ รวมถึงประเทศไทยซึ่งเริ่มมีทุนสำรองมาก และจะตั้งกองทุนในลักษณะนี้เช่นกัน ซึ่งส่งผลต่อความผันผวนหรือผลกระทบที่อาจจะสร้างปัญหามากขึ้นกว่าในปัจจุบัน

(๔) ประชากรสูงอายุของโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว หลายประเทศเริ่มเข้าสู่ aging society ทั้งนี้ ประเทศกำลังพัฒนาจะมีจำนวนผู้สูงอายุร้อยละ ๘๐ ของผู้สูงอายุทั้งหมดในโลก และผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ ๕๕ จะเป็นผู้หญิง เพราะมีอายุยืนกว่าผู้ชาย โดยเฉพาะจะมีปัญหามากในกลุ่มผู้หญิงที่ไม่แต่งงานและมีรายได้น้อย การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุจะส่งผลกระทบต่อทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เช่น จะมีการเคลื่อนย้ายเงินจากประเทศที่มีเงินออมมากมาลงทุนในประเทศกำลังพัฒนา การย้ายถิ่น (immigration) ที่คนในประเทศกำลังพัฒนามีโอกาสไปหางานทำในประเทศที่พัฒนาแล้วมากขึ้นในอนาคต หรือการปรับโครงสร้างพื้นฐานโดยอาจต้องเปลี่ยนจากการสร้างโรงเรียนไปสร้างโรงพยาบาลมากขึ้น เป็นต้น

ปัญหาสังคมผู้สูงอายุจะเป็นนโยบายใหญ่ระยะยาวของชาติ เพราะมีผลกระทบอย่างมากสำหรับประเทศที่เข้าสู่ aging society แล้ว เช่น ญี่ปุ่นที่ประสบปัญหาผลิตภาพต่ำ กำลังแรงงานลดลงอย่างต่อเนื่อง ย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในอนาคต แม้จะพยายามแก้ปัญหาโดยพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้แทนแรงงาน เช่นเดียวกับประเทศอเมริกาซึ่งมีคนแก่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่กำลังแรงงานเริ่มลดลง ทั้งนี้ อเมริกาแก้ปัญหาโดยเปิดรับแรงงานต่างชาติมากขึ้น

(๕) เทคโนโลยี จะอยู่บนพื้นฐานสำคัญ ๔ ประการคือ Atoms Neurons (เซลล์สมอง) Genes และ Bits (Information) เทคโนโลยีจำแนกได้เป็น ๔ ประเภท คือ Nano-Technology Bio-Technology Information Technology และ Cognitive Sciences ซึ่งเกี่ยวกับการทำงานของสมอง จิต และพฤติกรรมของมนุษย์ จะเป็นการส่งเสริม Neuro-Technology เช่น สามารถจะดึงความทรงจำบางอย่างที่หายไปกลับคืนมาโดยวิธีหรือเครื่องมือต่างๆ คนตาบอดสามารถมองเห็นภาพได้จากการเห็นภาพโดยไม่ต้องผ่านสายตา

(๖) พลังงาน มีการคาดการณ์ว่าปริมาณน้ำมันของโลกอาจจะหมดไปภายใน ๕๐-๖๐ ปี ขณะที่ความต้องการใช้น้ำมันเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วไม่ต่ำกว่า ๒ เท่าใน ๒๐ ปีข้างหน้า โดยเฉพาะในแถบเอเชีย ทำให้มีการพยายามหาแหล่งพลังงานอื่นๆ หรือการใช้เทคโนโลยีเพื่อทดแทนน้ำมันมากขึ้น นอกจากนี้ หลายประเทศเริ่มมีการทำสัญญาเพื่อจัดจางแหล่งพลังงานเพิ่มมากขึ้น เช่น จีนเริ่มมองหาแหล่งพลังงานเพื่อทำสัญญาจัดจางน้ำมันและก๊าซเพิ่มขึ้น

(๗) ภาวะโลกร้อน (Global Warming) ส่งผลกระทบต่อธรรมชาติ เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิต ถ้ามีการใช้พลังงานและปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปริมาณเช่นปัจจุบันนี้ จะส่งผลให้ภูมิอากาศของโลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดพายุหรือภัยพิบัติต่างๆ เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งผลกระทบด้านอื่นๆ เช่น ระดับน้ำจะสูงขึ้นและส่งผลกระทบกับพื้นที่ชายฝั่งภาคเกษตร นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบเกี่ยวกับ asset cash ต่างๆ เช่น หุ่นเกี่ยวกับบริษัทอาหารพันธุกรรมระหว่างประเทศที่มีความเสี่ยงกับเรื่องของ global warming ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อธรรมชาติ เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิต

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเพิ่มเติม คือ แนวโน้มบริบทการเปลี่ยนแปลงภายในของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย (๑) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ จากภาคเกษตรมาเป็นภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น และเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และเชื่อมโยงกับต่างประเทศมากขึ้น ขณะที่ไทยเริ่มสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันจากการที่ค่าจ้างสูงขึ้น (๒) สังคมผู้สูงอายุ ประชากรสูงอายุเพิ่มจาก ๗ ล้านคนในปัจจุบัน เป็น ๑๖ ล้านคนในปี ๒๕๗๐ ขณะที่ประชากรวัยต่ำกว่า ๑๔ ปี จะลดจาก ๑๔ ล้านคน เหลือ ๑๐ ล้านคน ส่งผลกระทบต่อปัญหาการขาดแคลนแรงงาน (๓) การเปลี่ยนแปลงความเป็นเมืองมากขึ้น โดยประชากรในเมืองของไทยจะเพิ่มมากกว่า ๑๔ ล้านคน ในปี ๒๕๗๓ ขณะที่ประชากรในชนบทจะลดลง

ศักยภาพการพัฒนาจังหวัด

จากการประเมินจุดเด่นของจังหวัดระนอง เปรียบเทียบกับปัจจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากการเปลี่ยนแปลงปัจจัยภายนอกจนกลายเป็นโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวระนองนั้น สามารถสรุปสาระสำคัญในส่วนของศักยภาพของพื้นที่ได้ ดังนี้

๑) ความได้เปรียบจากทรัพยากรธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ และมีเอกลักษณ์ เช่น การมีแหล่งน้ำแร่ร้อนธรรมชาติคุณภาพดีระดับกระจายตัวอยู่ในพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัด ก่อปรกับการมีทรัพยากรธรรมชาติทั้งทางบกและทะเล โดยเฉพาะป่าชายเลนซึ่ง UNESCO ได้ประกาศเป็นเขตสงวนชีวมณฑลของโลก พลับพลาหนึ่งเดียวของโลก อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะต่างๆ ได้สนับสนุนศักยภาพของจังหวัดด้านการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน เนื่องจากกระแสนิยมและการตื่นตัวด้านสุขภาพ ทำให้ธุรกิจด้านการส่งเสริมสุขภาพขยายตัวอย่างรวดเร็ว กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเชิงนิเวศกำลังได้รับความนิยมมากขึ้น เป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ๆ นักท่องเที่ยวนิยมการท่องเที่ยวเฉพาะทางมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งจุดขายเหล่านี้เป็นจุดขายที่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ไม่สามารถเลียนแบบได้

๒) เหมาะที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านบริการการท่องเที่ยว เช่น การยกระดับศักยภาพของน้ำแร่ร้อนให้กลายเป็นสินค้าหลัก การแพทย์แผนไทยเป็นส่วนเสริม รวมทั้งการควบคุมคุณภาพของสปาในการบำบัด พื้นฟูสมรรถนะทางร่างกาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยที่ต้องการบำบัด

๓) มีความได้เปรียบด้านทรัพยากรธรรมชาติและสภาพทางภูมิศาสตร์ และภูมิอากาศที่เหมาะสม เนื่องจากมีลมมรสุมพัดผ่านทั้งสองด้าน ทำให้มีฝนตกชุกเหมาะต่อการผลิตสินค้าเกษตร โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจสำคัญ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นพืชพลังงานที่ตลาดกำลังมีความต้องการสูง และมีแนวโน้มสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

๔) น่านน้ำติดกับประเทศสาธารณรัฐสหภาพพม่า ซึ่งมีทรัพยากรประมงจำนวนมากที่เอื้อต่อการทำประมงของจังหวัดและอุตสาหกรรมต่อเนื่องการประมง

๕) ท่าเลที่ตั้งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Location) สามารถเชื่อมโยงได้ทั้งฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน มีชายแดนติดต่อกับพม่าทั้งทางบกและทางน้ำระยะทางยาวมีการติดต่อสัมพันธ์และค้าขายมานาน ประกอบกับระนองมีท่าเรือน้ำลึกรองรับขนาด ๑๒,๐๐๐ เดดเวตตัน จึงมีศักยภาพในการส่งเสริมการค้า การลงทุนและสร้างความร่วมมือได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้บริบทความร่วมมือในฐานะประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นปัญหา/ความต้องการ

จังหวัดได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด โดยการมีส่วนร่วมจากภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน และสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่มีผลกระทบต่อจังหวัด รวมทั้งศักยภาพ โอกาสการพัฒนาและปัญหาความต้องการของประชาชนในระดับพื้นที่ ซึ่งคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) โดยฝ่ายเลขานุการ ได้จัดให้มีการประชาคมเพื่อรับฟังความคิดเห็นในระดับจังหวัด และได้รวบรวมประเด็นปัญหาและความต้องการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งจากการสำรวจปัญหาความต้องการในระดับพื้นที่ ๕ อำเภอ รวมทั้งข้อมูล กชข ๒ ค ข้อมูล จปฐ. เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาจังหวัด โดยประมวลสรุปประเด็นปัญหาได้ ดังนี้

ประเด็น	สภาพปัญหา/ความต้องการ	แนวทาง/ข้อเสนอแนะ
๑.ด้านเศรษฐกิจ	๑) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน - เส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างจังหวัดและภายในจังหวัดไม่ได้มาตรฐาน - ถนนเชื่อมเส้นทางภายในหมู่บ้าน/ชุมชนมีสภาพชำรุดทรุดโทรม เนื่องจากถูกน้ำท่วมกัดเซาะ และไม่มีรางระบายน้ำ	๑) ให้งานรับผิดชอบทั้ง อบต./อบจ. และ จังหวัด สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างปรับปรุงถนนในหมู่บ้านชุมชน ให้มีสภาพดีเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสัญจรแก่ประชาชนและการขนส่งผลผลิตทางด้านการเกษตร ช่วยลดต้นทุนในการขนส่ง ๒) ให้มีการเชื่อมต่อถนนสายหลักและสายรองให้ได้มาตรฐาน

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

ประเด็น	สภาพปัญหา/ความต้องการ	แนวทาง/ข้อเสนอแนะ
	- ปัญหาขาดแคลนน้ำสะอาดอุปโภค-บริโภค เนื่องจากบริการของรัฐไม่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน - ปัญหาไม่มีไฟฟ้าใช้และไฟฟ้าส่องสว่างบนถนนสาธารณะ	- ให้มีการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านหรือระบบประปาบาดาลแบบมาตรฐาน - ให้การไฟฟ้าสำรวจและขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกหมู่บ้าน รวมทั้งไฟฟ้าบริเวณถนนสาธารณะให้เพียงพอ
	๒) ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ๒.๑ ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ขาดการบำรุงดูแลรักษา ๒.๒ ขาดการโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการจัดการด้านการตลาด เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวได้รู้จักให้กว้างขวาง ขาดการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ๒.๓ เส้นทางในการเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวมีความยากลำบาก แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ	๑) ปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานรวมทั้งการให้บริการ ๒) ให้มีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะกิจกรรมเชิงอนุรักษ์และกิจกรรมเชิงสุขภาพ ๓) การบริหารจัดการด้านการตลาดอย่างมืออาชีพ ๔) ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นในพื้นที่เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ และกำหนดมาตรการในการรักษามาตรฐานการท่องเที่ยว
	๓) ปัญหาด้านการเกษตร ๓.๑ ปัญหาเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินของราษฎรเนื่องจากจังหวัดระนองพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ราษฎรมีการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้เพิ่มขึ้น	๑) ควรให้มีการสำรวจพื้นที่อย่างเร่งด่วน มีการกันแนวเขตให้ชัดเจน เพื่อลดปัญหาการบุกรุก และการจัดการที่ดินทำกินให้แก่ราษฎรอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

ประเด็น	สภาพปัญหา/ความต้องการ	แนวทาง/ข้อเสนอแนะ
	๓.๒ ปัญหาปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตรมีราคาแพง เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง ปุ๋ย สารเคมี พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ซึ่งไม่มีแหล่งเพาะพันธุ์ในพื้นที่หรือมีน้อย	๑) ให้รัฐบาลลดราคาปัจจัยการผลิต เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง ปุ๋ย หรือยาปราบศัตรูพืช และให้มีการประกันราคาสินค้าเกษตรทุกชนิด ๒) เพิ่มศักยภาพในการผลิตแก่เกษตรกร เพื่อสร้างรายได้และลดต้นทุนการผลิต ๓) ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่ม เพื่อเป็นให้อำนาจในการต่อรองราคา และเป็นสถาบันเกษตรกรที่เข้มแข็ง ๔) ส่งเสริมให้มีการจัดทำเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง เพื่อลดการใช้สารเคมีในดิน
	๓.๓ ปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรเนื่องจากไม่มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ สถานที่เก็บกักน้ำและแหล่งน้ำจากระบบชลประทานในพื้นที่มีน้อย	๑) ก่อสร้างฝายชะลอน้ำ ๒) ปรับปรุงระบบชลประทาน และการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขินเพื่อเพิ่มปริมาณเก็บกักน้ำ
	๓.๔ ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยี และเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบอาชีพ เกษตรกรมีหนี้สิน ๓.๕ ปัญหาไม่มีตลาดกลางสินค้าเกษตรในพื้นที่ ๓.๖ ปัญหาผลผลิตด้านการเกษตรมีราคาตกต่ำไม่แน่นอน ผลผลิตไม่เป็นไปตามฤดูกาล ธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลง	- สนับสนุน/ส่งเสริมการใช้ความรู้ด้านวิชาการและเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย - สนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนแก่เกษตรกร และหาแหล่งเงินทุน - ส่งเสริมให้มีการทำการเกษตรแบบผสมผสาน - ให้มีการประกันราคาสินค้าเกษตร - ส่งเสริมการตลาดและช่องทางการจัดจำหน่าย

ประเด็น	สภาพปัญหา/ความต้องการ	แนวทาง/ข้อเสนอแนะ
	๓.๗ ปัญหาการทำประมง เนื่องจากทรัพยากรประมงลดลง มีการทำประมงผิดกฎหมาย มีความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ทำประมง	- ส่งเสริมให้มีแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ การสร้างปะการังเทียม - ใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างจริงจัง
๒. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	๑) ปัญหาด้านสาธารณสุขและอนามัยของประชาชน ยังมีโรคติดต่อร้ายแรงจากพาหะนำโรคของแรงงานต่างด้าว เช่น มาเลเรีย อหิวาตกโรค ไข้ซัง ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำนวนผู้ป่วย ๕ โรคภัยร้ายแรง ยังมีอัตราการเสียชีวิตเพิ่มขึ้น ๒) ปัญหาการบริหารจัดการโครงสร้างองค์กรของกระทรวงสาธารณสุข ขอบประมาณในการดำเนินการไม่เพียงพอ ซึ่งต้องดูแลทั้งคนไทยและแรงงานต่างด้าว ๓) ปัญหาโครงสร้างทางสังคมไม่เข้มแข็ง สาเหตุจากปัญหาครอบครัวขาดความอบอุ่น เด็กตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาคนพิการถูกทอดทิ้ง ๔) ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดจากแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง - การแพร่ระบาดของยาเสพติดสู่เยาวชน กลุ่มวัยรุ่น เด็กนักเรียนที่มาจากพื้นที่ชนบท - มีเครือข่ายยาเสพติดทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ทำให้คดียาเสพติดเพิ่มขึ้น	- ควรให้มีมาตรการในการจัดการโรคระบาดในพื้นที่เฉพาะและให้การสนับสนุนงบประมาณ - กำหนดมาตรการในการเฝ้าระวังโรค การควบคุมโรคติดต่อด้านชายแดน และพาหนะของโรค - การเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนและกลุ่มแรงงานต่างด้าวในการกำจัดพาหะของโรค - ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง - ส่งเสริมคุณธรรม/จริยธรรม - ให้มีการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น - เผยแพร่ให้ความรู้แก่เยาวชน นักเรียน นักศึกษา ส่งเสริมให้มีการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น ลานกีฬา ลานกิจกรรมสร้างสรรค์ - ให้มีการตรวจสอบจุดผ่านแดน การสกัดกั้นอย่างเข้มงวด

ประเด็น	สภาพปัญหา/ความต้องการ	แนวทาง/ข้อเสนอแนะ
	- ปัญหาเด็กด้อยคุณภาพทางการศึกษา เนื่องจากสื่อการเรียนการสอนด้อยคุณภาพ มีอายุการใช้งานมานาน ขาดบุคลากรทาง การศึกษาที่มีความรู้เฉพาะด้าน	- เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาพื้นที่ในทุกระดับ - จัดฝึกอบรมและส่งเสริมอาชีพแก่ ราษฎร - จัดกิจกรรมสันตนาการ - ส่งเสริมบุคลากรครูให้มีคุณวุฒิที่ สูงขึ้น ทุนการศึกษา การฝึกอบรม และพัฒนา
๓. ด้าน ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑) ปัญหาขยะมูลฝอย ไม่มีสถานที่กำจัด ขยะ ไม่มีการคัดแยกขยะอย่างครบวงจรมี ขยะตกค้างส่งผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพ อนามัยของประชาชน ๒) ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบุกรุกป่าไม้ ทั้งในเชิงพาณิชย์ และเพื่อการเกษตร ซึ่ง นับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ๓. ปัญหากลิ่นเหม็นจากโรงงานปลาบ่น ๔. ปัญหาการกัดเซาะตลิ่งของแม่น้ำ ลำคลองจากการทำลายของมนุษย์ จาก ธรรมชาติที่มีการเปลี่ยนแปลง ภาวะโลกร้อน	๑) ให้มีสถานที่กำจัดขยะที่เพียงพอ และถูกหลักสุขาภิบาล ๒) สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมใน การจัดการขยะอย่างเป็นระบบ ให้มี การคัดแยกขยะอย่างถูกวิธีเพื่อลด ปริมาณขยะ ๓) เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ ขยะมูลฝอยขององค์กรของปกครอง ส่วนท้องถิ่น ๔) ควรสร้างความตระหนักและ ปลูกฝังจิตสำนึกของราษฎรให้รัก และหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ประเด็น	สภาพปัญหา/ความต้องการ	แนวทาง/ข้อเสนอแนะ
		๕) พื้นฟูสภาพป่าที่ถูกทำลาย โดยการปลูกป่าเพิ่มเติมและรักษาสภาพต้นน้ำลำธารให้ชุ่มชื้นเพื่อฟื้นฟูสภาพป่า ๖) จัดทำแนวเขตป่าให้ชัดเจน ใช้มาตรการกับผู้บุกรุกอย่างเข้มข้น ๗) สร้างจิตสำนึกของผู้ประกอบการ และการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน ๘) ควรมีมาตรการในการควบคุมโรงงานปลาปนให้มีการกำจัดกลิ่นและรณรงค์ให้โรงงานใช้วัตถุดิบที่ไม่เน่าเหม็น ๙) ควรรณรงค์ให้มีการใช้สารจุลินทรีย์ EM แก้ปัญหากลิ่นเหม็น ๑๐) ภาครัฐควรบูรณาการการทำงานกับทุกภาคส่วน
๔. ด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบสุข	๑. ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง เนื่องจากจังหวัดมีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งทางบกและทางน้ำทำให้แรงงานต่างด้าวค้ำจากประเทศพม่า หลั่งไหลเข้าสู่จังหวัดเนื่องจากความเลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินปัญหาสาธารณสุข	๑) ควบคุมแรงงานต่างด้าวให้อยู่ในกรอบของกฎหมาย บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดทั้งผู้นำพาและแรงงานต่างด้าว ๒) มีมาตรการในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวอย่างเข้มงวด เช่น ที่อยู่อาศัย การประกอบอาชีพ การรักษาความสะอาด

ประเด็น	สภาพปัญหา/ความต้องการ	แนวทาง/ข้อเสนอแนะ
	๒. ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากจำนวนคดีอาชญากรรม ๕ กลุ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น ๓. ปัญหาการลักลอบการค้ามนุษย์และแรงงานต่างด้าว ๔. ปัญหาภัยพิบัติจากธรรมชาติและสาธารณภัยต่าง ๆ	๓. สร้างจิตสำนึกแก่ผู้ประกอบการในการจัดหาแรงงานต่างด้าวโดยถูกกฎหมาย ๔.เตรียมความพร้อมด้านการป้องกันภัย ทั้งด้านบุคลากรและอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้
๕. ด้านการบริหารจัดการ	- หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนงบประมาณไม่ทั่วถึง ไม่ต่อเนื่อง - ประชาชนขาดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ	- ควรพัฒนาในเรื่องของคุณภาพการให้บริการอย่างทั่วถึง มีความรวดเร็ว เป็นธรรม มีความเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ สุจริต - ปฏิบัติงานภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมและมีการติดตามประเมินผล
	- ปัญหาการบริหารจัดการโครงสร้างองค์กรของกระทรวงสาธารณสุขงบประมาณในการดำเนินการ ซึ่งต้องดูแลทั้งคนไทยและแรงงานต่างด้าว ๒) ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดจากแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง - การแพร่ระบาดของยาเสพติดสู่เยาวชนที่มาจากพี่กระท่อม	- การเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนและกลุ่มแรงงานต่างด้าวในการกำจัดพาหะโรค- เผยแพร่ให้ความรู้แก่เยาวชน นักเรียน นักศึกษา - ให้มีการตรวจสอบจุดผ่านแดน การสกัดกั้นอย่างเข้มงวด

ประเด็น	สภาพปัญหา/ความต้องการ	แนวทาง/ข้อเสนอแนะ
	- มีเครือข่ายยาเสพติดทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ทำให้คดียาเสพติดเพิ่มขึ้น - ปัญหาความขัดแย้งในชุมชนเนื่องจากการเมืองท้องถิ่น ขาดความสามัคคี	- ให้มีการบูรณาการดำเนินงานใน ๕ รั้วให้มีประสิทธิภาพ - เสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง - เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ในทุกระดับ - ให้มีการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓.ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑) ปัญหาขยะมูลฝอย ไม่มีสถานที่กำจัดขยะ ไม่มีการคัดแยกขยะอย่างครบวงจรมีขยะตกค้างส่งผลกระทบต่อปัญหาสุขภาพอนามัยของประชาชน เมืองขาดความเป็น	๑) ให้มีสถานที่กำจัดขยะที่เพียงพอและถูกหลักสุขาภิบาล ๒) สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะอย่างเป็นระบบคัดแยกขยะอย่างถูกวิธี
	๒) ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบุกรุกป่าไม้ทั้งในเชิงพาณิชย์ และเพื่อการเกษตร ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ๓. ปัญหากลิ่นเหม็นจากโรงงานปลาบ่น ๔. ปัญหาการกัดเซาะตลิ่งของแม่น้ำลำคลอง ๕. ปัญหาน้ำท่วมในช่วงฤดูฝน	๓) เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๔) ควรสร้างความตระหนักและปลูกฝังจิตสำนึกของราษฎรให้รักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืชพื้นเมือง - สร้างจิตสำนึกของผู้ประกอบการและการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วน

ประเด็น	สภาพปัญหา/ความต้องการ	แนวทาง/ข้อเสนอแนะ
		- ควรมีมาตรการในการควบคุมโรงงานปลาปนให้มีการกำจัดกลิ่นและรณรงค์ให้โรงงานใช้วัตถุดิบที่ไม่เน่าเหม็น - ควรรณรงค์ให้มีการใช้สารจุลินทรีย์ EM ช่วยแก้ไขปัญหากลิ่นเหม็น และภาครัฐควรบูรณาการทำงานกับทุกภาคส่วน
๔. ด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบสุข	๑. ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเนื่องจากจังหวัดมีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งทางบกและทางน้ำทำให้แรงงานต่างด้าวค้ำจอกจากประเทศพม่าหลังไหลเข้าสู่จังหวัดเนื่องจากความเลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินปัญหาสาธารณสุข ๒. ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากจำนวนคดีอาชญากรรม ๕ กลุ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น ๓. ปัญหาการลักลอบการค้ามนุษย์และแรงงานต่างด้าว	๑) ควบคุมแรงงานต่างด้าวให้อยู่ในกรอบของกฎหมาย บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดทั้งผู้นำพาและแรงงานต่างด้าว ๒) มีมาตรการในการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวอย่างเข้มงวด เช่น ที่อยู่อาศัย การประกอบอาชีพ การรักษาความสะอาด ๓. สร้างจิตสำนึกแก่ผู้ประกอบการในการจัดหาแรงงานต่างด้าวโดยถูกกฎหมาย

ประเด็น	สภาพปัญหา/ความต้องการ	แนวทาง/ข้อเสนอแนะ
๕. ด้านการบริหารจัดการ	- หน่วยงานภาครัฐสนับสนุนงบประมาณไม่ทั่วถึง ไม่ต่อเนื่อง - ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เลือกปฏิบัติ	- ควรพัฒนาในเรื่องของคุณภาพการให้บริการอย่างทั่วถึง มีความรวดเร็ว เป็นธรรม มีความเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติ สุจริต - ปฏิบัติงานภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมและมีการติดตามประเมินผล

ประเด็นปัญหา/ความต้องการในการพัฒนาของประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ

อำเภอเมืองระนอง

ประเด็นปัญหา	ปัญหา / ความต้องการพัฒนา
๑. การระบาดของยาเสพติด	๑.๑ เยาวชนในหมู่บ้านติดเสพติด มีการลักขโมยของในหมู่บ้าน ๑.๒ ควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้กับเยาวชน และส่งเสริมอาชีพให้เยาวชน
๒. สินค้าอุปโภค – บริโภค ราคาแพง	จัดสินค้าราคาถูก ราคาประหยัด
๓. ขยะและสิ่งแวดล้อม	๓.๑ ไม่มีที่ทำลายขยะมูลฝอย จัดหาที่กำจัดขยะให้เพียงพอ ๓.๒ แรงงานต่างด้าวไม่ทิ้งขยะลงถัง ปล่อยให้ถนนหนทางสกปรก
๔. แรงงานต่างด้าว	๔.๑ ควบคุมแรงงานต่างด้าวไม่ได้ ควรจะจัดระเบียบความเป็นอยู่ของคนต่างด้าว ๔.๒ เปิดให้มีการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวได้ตลอดเวลาในลักษณะพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นปัญหา	ปัญหา / ความต้องการพัฒนา
	๔.๓ กำหนดให้มีนโยบายชัดเจน เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้เกิดและเติบโตในประเทศไทย อนาคตหากจะส่งกลับประเทศทำได้ยาก ๔.๔ มีผู้รับจ้างขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวแต่ไม่มีงานทำ ทำให้แรงงานว่างงานเกิดปัญหาหลักขโมยในหมู่บ้าน
๕. พื้นที่ป่าและการตัดไม้ทำลายป่า	๕.๑ กำหนดเขตพื้นที่ป่าให้ชัดเจน และมีมาตรการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
๖. การสาธารณสุข	กระจายการสาธารณสุขให้ทั่วถึงในพื้นที่ห่างไกล
๗. การคมนาคม	ถนนภายในหมู่บ้านเป็นลูกรัง เป็นหลุมเป็นบ่อจำนวนมาก
๘. การไฟฟ้า	ถนนภายในหมู่บ้านไม่มีแสงสว่าง ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมข่มขืนและอุบัติเหตุ
๙. การประปา	ต้องการให้การประปาส่วนภูมิภาคขยายเขตการประปา เพื่อให้ชาวบ้านได้มีน้ำอุปโภค – บริโภค
๑๐. ที่ดินทำกิน	ชาวบ้านไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ทำกิน ควรจัดแนวเขตให้ชัดเจน
๑๑. การเกษตร	๑๑.๑ ส่งเสริมการรวมกลุ่มจัดซื้อปัจจัยการผลิต ๑๑.๒ ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อต่อรองเรื่องราคา ๑๑.๓ ให้มีการจัดตั้งกลุ่มเรียนรู้ให้ครบทุกตำบล ๑๑.๔ จัดตั้งกองทุนหมุนเวียนเฉพาะพืช

อำเภอกระบุรี

ประเด็นปัญหา	ปัญหา/ความต้องการพัฒนา
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานและการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ	๑) เส้นทางคมนาคมในพื้นที่ตำบล หมู่บ้าน/ชุมชนยังไม่ได้มาตรฐานทุกสายและการซ่อมบำรุงขาดความต่อเนื่อง ๒) ขาดแหล่งน้ำและการจัดระบบการใช้ทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพ ๓) ระบบไฟฟ้าและโครงข่ายการสื่อสาร (มี/ไร้สาย) ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ๔) การจัดการทรัพยากรด้านที่ดินทำกิน ป่าไม้ ฯ ยังไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ระบบผังเมืองยังไม่เชื่อมโยงในภาพรวม
๒. ปัญหาด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ อาชีพและดำรงชีวิตวิถีไทย (ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง)	๑) โครงสร้างอาชีพทางการเกษตรส่วนใหญ่ยังพึ่งพาธรรมชาติ ระบบการผลิต การตลาด ทุนและการรวมกลุ่มยังไม่เข้มแข็ง ขาดความต่อเนื่อง ยั่งยืน ๒) การอาชีพส่วนใหญ่ในภาคเกษตรฯ ยังขาดพัฒนาทักษะด้านวิทยาการสมัยใหม่ การแปรรูปและต่อยอดผลผลิต/ผลิตภัณฑ์ที่สร้างมูลค่าเพิ่ม ๓) การเสริมสร้างแรงงานให้มีศักยภาพในแต่ละสาขาอาชีพยังขาดความชัดเจน ขาดการส่งเสริมการจ้างงานและพัฒนาผลิตภัณฑ์สู่มาตรฐานสากล อาเซียน ๔) ต้องการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและวิถีชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและเชื่อมการค้าชายแดนโดยการผนึกกำลังทุกภาคส่วน

ประเด็นปัญหา	ปัญหา/ความต้องการพัฒนา
๓. ปัญหาด้านการพัฒนาคน สังคม การพัฒนาคุณภาพชีวิตและชุมชนเข้มแข็ง	๑) การส่งเสริมสถาบันครอบครัวและชุมชน/สังคมเข้มแข็งยังขาดประสิทธิผล ๒) พัฒนาการศึกษายังมีปัญหาด้านคุณภาพการเรียนการสอน โดยเฉพาะการใช้สื่อสมัยใหม่ยังมีน้อย ขาดบุคลากรและงบประมาณ เด็กเรียนไม่จบฯ ๓) การจัดการความรู้และกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ยังไม่บรรลุเป้าหมาย ไม่ครอบคลุมทั่วถึง ๔) การสาธารณสุขยังมีปัญหาเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา อาทิ..โรคมาลาเรีย อุจจาระร่วง เลปโตสไปโรซิสฯ โดยเฉพาะในกลุ่มแรงงานต่างด้าว ผู้อยู่ห่างไกล ๕) ต้องการการเสริมสร้างสถาบันครอบครัว ชุมชนที่เข้มแข็งให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เอื้อเพื่อ สามัคคีและมีสุขภาพพลานามัยที่ดี ปลอดภัยปลอดภัย
๔. ปัญหาด้านความมั่นคงชายแดน การรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม และภัยพิบัติ	๑) พื้นที่ชายแดนติดต่อประเทศสหภาพเมียนมาร์ (พม่า) มีปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเนื่องจากไม่มีด่านตรวจ/จุดสกัดที่มีศักยภาพ ๒) ขาดระบบเครือข่ายการเฝ้าระวังเตือนภัยพื้นที่แนวชายแดนแบบบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ ๓) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนชายแดน การเพิ่มศักยภาพแกนนำบริหารหมู่บ้านและชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้านขาดความต่อเนื่อง ๔) การแพร่ระบาดของยาเสพติด คนต่างด้าวเข้าเมืองผิด

ประเด็นปัญหา	ปัญหา/ความต้องการพัฒนา
	กฎหมายและปัญหาภัยสังคมยังดำรงอยู่ รวมทั้งปัญหาการลักทรัพย์สิน สิ่งผิดกฎหมายข้ามแดน ๕) ปัญหาภัยพิบัติจากธรรมชาติยังขาดระบบการบริหารจัดการแบบบูรณาการที่เป็นเอกภาพ และการเชื่อมระบบข้อมูลพื้นที่จุดเสี่ยงยังไม่ครบถ้วนปัจจุบัน ๖) ต้องการให้มีการเปิดจุดผ่อนปรนชายแดนเป็นการถาวร/กึ่งถาวร ๗) ต้องการพัฒนาระบบเครือข่ายเฝ้าระวังภัยพิบัติและความมั่นคงชายแดน
๕. ปัญหาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	๑) การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ อุทยานแห่งชาติและที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินในเขตอำเภอยังมีอย่างต่อเนื่อง เพื่อจับจองทำกินหรือซื้อขายแปรสินทรัพย์ ๒) ประชาชนบางส่วนขาดจิตสำนึกรักษ์ปกป้องป่าไม้หรือหว้นเกรงอิทธิพลมืดไม่กล้าให้ความร่วมมือด้านข้อมูลผู้บุกรุกแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ๓) ระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ/ป่าไม้และมาตรการฟื้นฟูป่าฯ ขาดประสิทธิภาพ ไม่ต่อเนื่องและการร่วมมือทุกภาคส่วนไม่เต็มที่ ๔) ต้องการปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบองค์รวม/บูรณาการ เน้นมาตรการเชิงรุกโดยกระบวนการมีส่วนร่วม

ประเด็นปัญหา	ปัญหา/ความต้องการพัฒนา
๖. ปัญหาด้านการอนุรักษ์จารีตประเพณี การ กีฬา และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	๑) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเลื่องชื่อของอำเภอ (อนุสาวรีย์ จ.ป.ร. ,คอคอดกระถ้ำพระยาลำดวนฯ) ขาดการพัฒนาและจัดกิจกรรมต่อเนื่อง ประชาสัมพันธ์น้อย ๒) ระบบเครือข่ายการท่องเที่ยวอำเภอขาดการผนึกกำลังหน่วยที่เกี่ยวข้องและขยายเครือข่ายสู่มาตรฐานสากล รวมทั้งธุรกิจต่อเนื่อง เช่น สินค้า OTOP ๓) ต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบและเครือข่ายเพิ่ม ปชส.ทุกช่องทาง ๔) ผนึกกำลังส่งเสริมจารีตประเพณี วิถีไทยและมรดกด้านการกีฬาต่อเนื่อง
๗. ปัญหาด้านระบบการบริหารจัดการที่ดี	๑) การขาดเอกภาพในการบริหารจัดการอำเภอในภาพรวม ทำให้การบริหารงานเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์ของอำเภอ จังหวัดล่าช้า ช้ำซ้อน ๒) ปัจจัยการบริหารมีจำกัด (โดยเฉพาะหน่วยงานในสังกัดส่วนภูมิภาค) ไม่สามารถแก้ปัญหาสำคัญเร่งด่วนได้ทันทั่วถึง ๓) ภาคประชาชนมีบทบาทในการตรวจสอบและรับรู้ข้อมูลข่าวสารการน้อย รวมทั้งองค์กรเอกชน ทำให้ภาครัฐบาลบางส่วนขาดความกระตือรือร้น ๔) ต้องการให้มีการจัดเวทีเสวนาหรือประชาพิจารณ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

อำเภอเกาะเปอร์

ประเด็น/ปัญหา	ปัญหา/ความต้องการพัฒนา
๑. ขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ เส้นทางคมนาคมในหมู่บ้านส่วนใหญ่ชำรุด และเป็นถนนลูกรัง ไม่สะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตรและการคมนาคมระหว่างหมู่บ้าน/ชุมชน จึงต้องดำเนินการก่อสร้างถนนเพื่อให้การคมนาคมและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรเป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็ว ๑.๒ ราษฎรในพื้นที่ขาดแคลนน้ำในการอุปโภค บริโภค เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนอย่างรวดเร็ว อีกทั้งราษฎรในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจึงจำเป็นต้องใช้น้ำในการประกอบอาชีพ ดังนั้นจึงต้องดำเนินการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน และฝายกั้นน้ำ เพื่อลดปัญหาดังกล่าว
๒. สิทธิในที่ดินทำกินของราษฎร	ราษฎรในพื้นที่ขาดที่ดินทำกิน ด้วยสภาพพื้นที่ของอำเภอเกาะเปอร์ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่า และตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าก่อให้เกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่บุกรุกที่ดินของรัฐ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหการบุกรุกที่ดินของรัฐ และการมีที่ดินทำกินอย่างยั่งยืนจึงต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการสำรวจและจัดที่ดินทำกินให้แก่ราษฎรในพื้นที่
๓. ขาดการส่งเสริมกลุ่มอาชีพในพื้นที่	ขาดการส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มอาชีพในพื้นที่ ด้วยราษฎรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีการประกอบอาชีพเสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่ยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเท่าที่ควร ทำให้กลุ่มอาชีพในชุมชนที่ก่อตั้งขึ้นไม่เข้มแข็งและไร้ประสิทธิภาพ จึงต้องการให้หน่วยงานของรัฐสนับสนุนในเรื่องความรู้ และงบประมาณในการจัดตั้งกลุ่มอาชีพดังกล่าว

อำเภอละอุ่น

ประเด็นปัญหา	ปัญหา / ความต้องการพัฒนา
๑. ขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ เส้นทางคมนาคมในหมู่บ้านส่วนใหญ่ชำรุด และเป็นถนนลูกรัง ไม่สะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร และการคมนาคม เพื่อให้การคมนาคมและการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรเป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็วและเมื่อมีการสร้างถนนเสร็จหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลไม่ได้ดูแลรักษาอย่างจริงจัง บางหมู่บ้านไม่มีไฟฟ้าใช้ ทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างอย่างเชื่องช้า และยากต่อการพัฒนาในระดับที่ดีกว่า ๑.๒ ราษฎรในพื้นที่ขาดแคลนน้ำในการอุปโภค – บริโภค เนื่องจากพื้นที่อำเภอละอุ่นเป็นภูเขาและพื้นดินเป็นดินทราย แม้ว่าปริมาณน้ำฝนจะตกลงมามากแต่การเก็บกักน้ำไม่สามารถดำเนินการให้มีความเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และเนื่องจากการขยายตัวของชุมชนอย่างรวดเร็ว อีกทั้งราษฎรในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงจำเป็นต้องใช้น้ำในการประกอบอาชีพ ดังนั้นจึงต้องดำเนินการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน และฝายกั้นน้ำเพื่อลดปัญหาดังกล่าว
๒. สิทธิในที่ดินทำกินของราษฎร	ราษฎรในพื้นที่ขาดที่ดินทำกิน ด้วยสภาพพื้นที่ของอำเภอละอุ่นส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ป่า และตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ก่อให้เกิดปัญหาราษฎรในพื้นที่บุกรุกที่ดินของรัฐ เพื่อประกอบอาชีพด้านการเกษตรในการดำรงชีวิต ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และการมีที่ดินทำกินอย่างยั่งยืน จึงต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการสำรวจและจัดที่ดินทำกินให้แก่ราษฎรในพื้นที่อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

ประเด็นปัญหา	ปัญหา / ความต้องการพัฒนา
๓. ขาดการส่งเสริมกลุ่มอาชีพในพื้นที่	ขาดการส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มอาชีพในพื้นที่ ด้วยราษฎรในพื้นที่ส่วนใหญ่มีการประกอบอาชีพเสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่ยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเท่าที่ควร ทำให้กลุ่มอาชีพในชุมชนที่ก่อตั้งขึ้นไม่เข้มแข็งและไร้ประสิทธิภาพ จึงต้องการให้หน่วยงานของรัฐสนับสนุนในเรื่องความรู้ และงบประมาณในการจัดตั้งกลุ่มอาชีพดังกล่าว
๔. การขาดการประสานงานในการทำแผนระดับต่างๆ	การขาดความรู้และการประสานงานในด้านการจัดทำแผนระหว่างชุมชน ครุฑเรือน หมู่บ้านและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้ไม่อาจทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของประชาชนได้ ดังนั้นการจัดทำแผนในแต่ละปี จึงอาจเรียกได้ว่าไม่สามารถสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนได้ ซึ่งในปัจจุบันได้มีการสำรวจความต้องการและระดมสมองและการคิดจากทุกภาคส่วน ทำให้รูปแบบกระบวนการทำแผนนำไปสู่ความต้องการที่แท้จริงของประชาชน
๕. การทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างกว้างขวาง	จากการที่ราคาพืชผลทางการเกษตรมีราคาสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว และปัจจัยทางการเกษตรที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตทำให้เกิดปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติอย่างกว้างขวาง ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบอย่างกว้างขวางทั้งทางตรงและทางอ้อม สภาพแวดล้อมเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่เรียกว่า สภาวะทำลาย จึงควรมีการป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ และส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ธรรมชาติอย่างยั่งยืนและจริงจัง
๖. ความเจริญจากสังคมเมืองและอุตสาหกรรม	จากการที่ความเจริญจากสังคมเมือง และสังคมอุตสาหกรรมได้กระจายไปสู่สังคมชนบทหรือสังคมเกษตรกรรมอย่างรวดเร็วทำให้เกิดปัญหาเบื้องต้นคือการไม่สามารถปรับตัวและแยกแยะทางวัฒนธรรมได้เกิดความสับสนทางวัฒนธรรมและปัญหาสังคมเกิดขึ้น เช่นปัญหายาเสพติด การลักทรัพย์ จึงควรมีแผนทางด้านการป้องกันและปราบปรามให้มากขึ้น ทั้งทางด้านการป้องกันอาชญากรรม และยาเสพติด

อำเภอสุขสภาราญ

ประเด็นปัญหา	ปัญหา / ความต้องการพัฒนา
๑. ป่าไม้ถูกทำลาย ทำให้ในฤดูฝนเกิดน้ำไหลบ่าเข้าท่วมชุมชนสร้างความเสียหายได้กับประชาชนนับร้อยหลังคาเรือน เมื่อมีน้ำไหลหลากก็ทำให้เกิดการกัดเซาะตลิ่งทำให้ตลิ่งพังบริเวณวัดสถิตยธรรมมาราม หมู่ที่ ๒ และหน้าโรงเรียนดำรงศาสตร์วิทยา หมู่ที่ ๓ ตำบลกำพวน	จัดทำโครงการก่อสร้างกำแพงกันตลิ่ง เพื่อป้องกันและชะลอการพังทลายของตลิ่งไม่ให้เกิดผลกระทบกับวัด และชุมชนที่อาศัย และป้องกันการเกิดอุทกภัยที่มีปัญหาทุก ๆ ปี ณ จุดนั้น
๒. การใช้ประโยชน์จากฝั่งทะเลที่สำคัญต้องมีการทำเรือที่มีมาตรฐานมีความปลอดภัย แต่ทำเรือมีอยู่ในปัจจุบันของ หมู่ที่ ๑,๒,๓,๖ ตำบลนาคามีสภาพชำรุดทรุดโทรมเนื่องจากการใช้งาน และจากสภาพแวดล้อมที่มีการกัดเซาะจนในปัจจุบันมีสภาพไม่ปลอดภัยในการใช้งาน	ต้องการให้มีการสร้างท่าเรือเพื่อใช้เป็นจุดเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามันในเขตตำบลนาคา ซึ่งมีจำนวน ๔ หมู่บ้าน ที่มีศักยภาพเพียงพอในการเป็นจุดเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทางทะเลทั้งจากจังหวัดระนอง ที่สามารถเชื่อมโยงได้ เช่น จากท่าเรือแหลมสน จากเกาะพยาม ฯลฯ และภายในพื้นที่เอง ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวอยู่แล้ว เช่น หาดประพาส และเกาะกำของกำพวน
๓. หมู่ที่ ๔ บ้านควนไทรงาม อำเภอสุขสภาราญ เป็นหมู่บ้านที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและอาชีพด้านการประมง โดยเฉพาะการทำประมงจะใช้เส้นทางสัญจร ถนนลูกรังซอยท่าเรือควนไทรงาม (พังก้าน้อย) โดยเส้นทางสัญจรดังกล่าว เป็นเส้นทางหลักในการประกอบอาชีพทางทะเล ประกอบกับเส้นทางนี้จะมีหาดคลองพังกาที่สวยงามแต่ไม่สามารถเปิดเป็นการท่องเที่ยวได้ เนื่องจากการเดินทางไม่ปลอดภัย เป็นไปอย่างยากลำบาก เนื่องจากเส้นทางขรุขระ เป็นหลุมเป็นบ่อต้องเดินทางเข้าไปโดยเฉพาะฤดูฝน ฝนจะตกหนักและทำให้เส้นทางพังสัญจรยากลำบากขึ้น	ต้องการถนนลาดยางและสะพานในเส้นทางนี้ เพื่อให้สามารถเดินทางไปประกอบอาชีพได้สะดวก และยังเป็นแนวทางไปสู่การดำเนินกิจการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางทะเลได้อีกทางหนึ่งด้วย

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

ประเด็นปัญหา	ปัญหา / ความต้องการพัฒนา
๔. คลองนาควมีความอุดมสมบูรณ์เป็นอย่างมาก และมีสิ่งที่สำคัญ คือมีพันธุ์ไม้น้ำ “พลับพลึงธาร” ที่มีความสวยงามและเป็นพันธุ์ไม้น้ำหายากใกล้สูญพันธุ์ในช่วงกลางน้ำ โดยปัจจุบันพบว่าการลดลงเป็นอย่างมาก แต่ปัจจุบันคลองนาคาก็ประสบปัญหา - ด้านการพังทลายของตลิ่ง ซึ่งเกิดจากการกัดเซาะของน้ำ เนื่องจากสภาพของชายตลิ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นพื้นที่เกษตร เศรษฐกิจ การทำสวน สภาพการปกคลุมของพืชเดิมที่เคยป้องกันการพังทลายของตลิ่งได้ลดน้อยลงอย่างมาก - กระแสน้ำเปลี่ยนทิศทางเนื่องจากในอดีตที่ผ่านมาได้มีการขุดลอกคลองและในช่วงฤดูฝน กระแสน้ำจะมีความรุนแรงเป็นอย่างมาก จึงทำให้พลับพลึงธาร โดนกระชากและหลุดลอยไปกับน้ำ - ภาวะใกล้สูญพันธุ์ของพลับพลึงธาร	จัดทำโครงการอนุรักษ์พลับพลึงธารเพื่อป้องกันปัญหาการสูญพันธุ์ของพลับพลึงธาร ป้องกันการพังทลายของตลิ่ง โดยการจัดทำกิจกรรมการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และจัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกให้ราษฎรในหมู่บ้านและนักท่องเที่ยวได้หวงแหนและอนุรักษ์พลับพลึงธาร ราชินีแห่งสายน้ำคลองนาคาหนึ่งเดียวในโลก
๕. ประชาชนขาดความรู้เรื่องสุขภาพ ขาดการออกกำลังกาย มีพฤติกรรมบริโภคที่ไม่ถูกต้อง จึงทำให้เกิดโรคต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องอาหารการกิน เช่นโรคหัวใจ โรคเบาหวาน ความดัน โลหิตสูง ฯลฯ	มีบริการศูนย์การเรียนรู้ด้านสุขภาพเพื่อบริการแก่ชุมชน มีลานกีฬาที่มีคุณภาพให้ประชาชนได้ออกกำลังกายเพื่อลดปัญหาความเสี่ยงต่อโรคเรื้อรังต่างๆ และมีข้อมูลด้านสุขภาพ ที่ให้ประชาชน นักเรียน นักศึกษา สามารถค้นหาข้อมูลได้

ประเด็นปัญหา	ปัญหา / ความต้องการพัฒนา
๖. อ่าวจากเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกแห่งหนึ่งของตำบล กำพวน ทั้งที่หาดอ่าวจากอยู่ไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ แต่จะมีปัญหาทางด้านการคมนาคม และสภาพภูมิทัศน์โดยรอบมีสภาพที่ทรุดโทรม ถนนคับแคบเป็นถนนลูกรัง เป็นหลุมเป็นบ่อ มีความลาดชันสูงและในช่วงฤดูฝนการเดินทางไปในพื้นที่ดังกล่าวเป็นไปโดยลำบาก	ต้องการให้มีการก่อสร้างถนนลาดยาง และจัดทำโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์อ่าวจากให้มีความสวยงาม เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ของตำบลกำพวนให้มีความสะดวกสบายในการเดินทางของนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่

บทบาทการพัฒนาจังหวัด

๑) เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยใช้ศักยภาพของน้ำแร่ร้อน เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านบริการการท่องเที่ยว เช่น การยกระดับศักยภาพของน้ำแร่ร้อนให้กลายเป็นสินค้าหลัก การแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกเป็นส่วนเสริม รวมทั้งการควบคุมคุณภาพของสปาในการบำบัด พื้นฟูสมรรถนะทางร่างกาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยที่ต้องการบำบัด และเสริมสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้แก่ชายฝั่งอันดามัน รวมทั้งกระแสนิยมด้านการรักษาสุขภาพ

๒) เป็นเมืองน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ภูมิประเทศสวยงาม อากาศดี มีขนาดเล็ก ประชากรน้อย มีความปลอดภัยจากอาชญากรรมที่ร้ายแรง เศรษฐกิจดี สังคมสงบสุข มีภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ และมีประวัติศาสตร์ยาวนาน สะท้อนคุณธรรมและวิถีความเป็นอยู่ที่สงบ โดยการเสริมสร้างและพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ให้เสริมซึ่งกันและกัน ให้เป็นเมืองที่สวยงาม สงบสุข เอื้ออาทร ปลอดภัยมีความมั่นคง เป็นเมืองที่มีทุนทางเศรษฐกิจและสังคมที่เข้มแข็ง เหมาะแก่การพำนักระยะยาว

๓) เป็นเมืองการค้าชายแดนที่มีเสถียรภาพ มีชายแดนติดต่อกับพม่าทั้งทางบกและทางน้ำระยะทางยาว มีด่านชายแดนติดต่อสัมพันธ์และค้าขายมานาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือบีโอไอได้ระบุให้จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศพม่า มูลค่าการส่งออกสูงเป็นอันดับสองรองจากด่านแม่สอดและเป็นด่านที่ได้ดุลการค้ากับประเทศพม่า ประกอบกับระนองมีท่าเรือน้ำลึกรองรับขนาด ๑๒,๐๐๐ เดดเวตตัน จึงมีศักยภาพในการส่งเสริมการค้า การลงทุน

ความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาจังหวัดระนอง

กับนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ศักยภาพ และความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ระดับ	เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด	นโยบาย/ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
การท่องเที่ยว			
นโยบายรัฐบาล/แผนบริหารราชการแผ่นดิน	๑. การท่องเที่ยวมีการเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน ๒. ประเทศไทยมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตานักท่องเที่ยว ๓. รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น ๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านโครงข่ายทางหลวง สนับสนุนแหล่งท่องเที่ยว ตัวชี้วัด ๑. จำนวนนักท่องเที่ยว ๓๐ ล้านคน และมีรายได้จากการท่องเที่ยว ๑.๔ ล้านล้านบาท ๒. พื้นที่พิเศษได้รับการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และครัวเรือนในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ๓. นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวอย่างสะดวกสบายและปลอดภัย	๑. เร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ โดยประกาศให้ปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๕ เป็นปี “มหัศจรรย์ไทยแลนด์” (“Miracle Thailand” Year) ๒. ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ๓. พัฒนา บุธนะ และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่แล้ว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๔. ยกระดับและรักษามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว ๕. ส่งเสริม สนับสนุนตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพทั้งจากต่างประเทศและในประเทศ	๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ๒. พัฒนาและยกระดับคุณภาพมาตรฐานบริการท่องเที่ยวสู่สากล ๓. พัฒนาทางและสะพานเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ๔. ส่งเสริม ฟื้นฟู และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเดิม และแหล่งท่องเที่ยวหลักที่เสื่อมโทรม ๕. พัฒนายกระดับมาตรฐานการให้บริการด้านการท่องเที่ยว ๖. รักษาฐานตลาดเดิมและขยายตลาดใหม่ๆ ที่มีคุณภาพ ๗. รมรงค์ให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างรู้คุณค่า ๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งระหว่างเครือข่ายความร่วมมือทั้งในประเทศและต่างประเทศ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๑	๑. พัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน ๒. มีความเชื่อมโยงกับเครือข่าย ด้านการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญานวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของสินค้าและบริการสร้างสรรค์	ยุทธศาสตร์ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ปรับโครงสร้างภาคบริการ ให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มกับสาขาบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม	๑. เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการที่มีศักยภาพสู่ธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ โดยอาศัยความได้เปรียบของทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศ ความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ความเป็นไทย ๒. ฟื้นฟู และพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๓. บริหารจัดการการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุล

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

ระดับ	เป้าประสงค์	นโยบาย/ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
แผนพัฒนาภาคใต้	เพิ่มสมรรถนะสาขาการผลิตหลักด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เติบโตในระดับที่เหมาะสมและยั่งยืน	การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักเพื่อให้เติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ อย่างเต็มศักยภาพและยั่งยืน - รักษาความมีชื่อเสียงและเพิ่มมนต์เสน่ห์แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล - พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพ
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	๑. การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว สินค้าทางการท่องเที่ยว และพืชเศรษฐกิจของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน ๒. การเพิ่มคุณภาพด้านการจัดการท่องเที่ยว สินค้าและบริการของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ๓. การสร้างมูลค่าเพิ่มของแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการที่มีศักยภาพ ๔. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพอย่างยั่งยืน คงสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคมที่ดี โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ตัวชี้วัด ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ ๑๕)	ยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการโครงสร้างและบริการพื้นฐานตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ การพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพของทรัพยากร ธรรมชาติ วัฒนธรรม สังคมและชุมชน ยุทธศาสตร์ การบริหารจัดการด้านการตลาดเชิงบูรณาการ	- ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรธรรมชาติ - พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว - พัฒนาสถานที่และแหล่งท่องเที่ยว - พัฒนาสินค้า/กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว - ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจและบริการด้านการท่องเที่ยว - การตลาดเพื่อรักษานักท่องเที่ยวเดิม - การตลาดเพื่อเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ
แผนพัฒนาจังหวัด	จังหวัดระนองมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สามารถแข่งขันได้ทั้งภายใน และต่างประเทศ ตัวชี้วัด - จำนวนที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวจากปีที่ผ่านมาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	ยุทธศาสตร์ เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ	๑.เสริมศักยภาพผู้ประกอบการ พัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว เตรียมพร้อมประชาชนและชุมชนสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพแบบครบวงจรที่มีศักยภาพที่แข่งขันได้ในระดับอาเซียน ๒.เชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมและโลจิสติกส์รองรับเส้นทางจากอาเซียนสู่ระนองจากระนองสู่ฝั่งอ่าวไทยสู่ระนองอาเซียน ๓.ปฏิรูประบบการบริหารจัดการ การประชาสัมพันธ์ และการตลาดการท่องเที่ยวทั้งระบอบอย่างมืออาชีพ

ระดับ	เป้าประสงค์	นโยบาย/ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
			ด้วยกลไกและช่องทางที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและการบูรณาการจากทุกภาคส่วนทางการท่องเที่ยว ๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ
ภาคการเกษตร เศรษฐกิจชุมชน			
นโยบายรัฐบาล/แผนบริหารราชการแผ่นดิน	๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการ ๒. มูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น ตัวชี้วัด ๑. ผลผลิตรวม และต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของสินค้าเกษตร ๒. จำนวนฟาร์ม/ โรงงาน ที่ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐาน ๓. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและแปรรูปเกษตร	๑. เสริมสร้างฐานรากของครัวเรือนเกษตรกรให้เข้มแข็งโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการเพาะปลูก ลดต้นทุนการผลิต ๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าเพิ่มเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลก ๓. ส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ดำเนินการฟื้นฟูสภาพแวดล้อม	๑. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิตและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรโดยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพทุกขั้นตอน ๒. สร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจภูมิภาคและระหว่างประเทศ ภายใต้กรอบความร่วมมือทางเหลี่ยมเศรษฐกิจต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน ๓. ส่งเสริมให้เกษตรกรทำเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ การเกษตรแบบผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ และเกษตรธรรมชาติ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ ๑๑	๑. เพื่อให้ภาคการเกษตรเป็นฐานการผลิตที่มีความมั่นคงและมีการเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถผลิตสินค้าเกษตรอาหารและพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่ม มีคุณภาพ มาตรฐาน ปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของตลาดในระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม ๒. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้เกษตรกร ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน รวมทั้งสนับสนุนครัวเรือนและองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและ	๑. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน ๒. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ๓. การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต ๔. การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน ๕. การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุน	๑. พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตร ๒. สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ๓. สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน ๔. เพิ่มมูลค่าผลผลิตด้านปศุสัตว์ ให้สูงขึ้น ๕. ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้ และมี การปลูกป่า

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

ระดับ	เป้าประสงค์	นโยบาย/ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
	สามารถพึ่งพา ตนเองได้อย่างยั่งยืนด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืน ๓. เพื่อส่งเสริมชุมชนและเกษตรกรให้มีส่วนร่วมและสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน รวมถึงสามารถพึ่งพาตนเองได้ ตัวชี้วัด ๑. สัดส่วนมูลค่าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ๒. จำนวนฟาร์มที่ได้รับรองมาตรฐานในแต่ละปีเพิ่มขึ้น และการเพิ่มขึ้นของพื้นที่ทำเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ พื้นที่เกษตรอินทรีย์สัดส่วนเกษตรกรที่มีความเสี่ยงและไม่ปลอดภัยจากสารเคมี	การพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร	๖. โดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเกษตร ด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
แผนพัฒนาภาคใต้	เพิ่มสมรรถนะสาขาการผลิตหลักด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เติบโตในระดับที่เหมาะสมและยั่งยืน	การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักเพื่อให้เติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน	การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันสินค้าเกษตรหลักของภาค ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน การประมง ผลไม้
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว สินค้าทางการท่องเที่ยว และพืชเศรษฐกิจของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน ตัวชี้วัด ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตรตามแนวทางการพัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัย (ร้อยละ ๑๐)	การพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพของทรัพยากร ธรรมชาติ วัฒนธรรม สังคมและชุมชน	พัฒนาสถานที่และแหล่งท่องเที่ยว ๑. สนับสนุนการยกระดับภาคเกษตรกรรมสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรคุณภาพ ภายใต้ข้อกำหนดมาตรฐานการจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมและกฎหมาย

ระดับ	เป้าประสงค์	นโยบาย/ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
แผนพัฒนา จังหวัด	เศรษฐกิจที่มั่นคงและการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง ตัวชี้วัด - ผลผลิตพืช (ยางพารา,ปาล์มน้ำมัน) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒ - รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕	การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน มั่นคง เข้มแข็ง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑. ส่งเสริมการผลิตการบริโภคและจำหน่ายอาหารปลอดภัยสู่เมืองที่มั่นคงทางด้านอาหาร ๒. พัฒนามาตรฐานเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่อุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตรเชิงสร้างสรรค์ ๓. เพิ่มขีดความสามารถทางการตลาด และการผลิตภาคการเกษตร ที่มีคุณภาพด้วยการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้เกิดความเข้มแข็ง สู่การเกษตรมาตรฐาน ๔. สร้างหลักประกันความมั่นคงทางการเกษตรในชุมชนสู่การพึ่งตนเองที่ยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

การตลาด การค้า การลงทุน			
นโยบาย รัฐบาล/แผน บริหารราชการ แผ่นดิน	๑. ขยายมูลค่าการส่งออกไปตลาดต่างประเทศ ๒. ขยายผลของความตกลงด้านการค้า การลงทุน ไปสู่การปฏิบัติ โดยให้ผู้ประกอบการได้รับประโยชน์สูงสุด รวมทั้งเตรียมพร้อมในการป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ตัวชี้วัด ๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการส่งออก (ร้อยละ ๑๐) ๒. มูลค่าการค้าสินค้าอินทรีย์เพิ่มขึ้น	๑. ขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจการค้า การลงทุน และการตลาดภายใต้กรอบความร่วมมือและข้อตกลงการค้าเสรีในระบบพหุภาคีและทวิภาคี ๒. เร่งรัดจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษบริเวณพื้นที่ที่มีศักยภาพโดยให้ความสำคัญต่อจังหวัดชายแดน เพื่อส่งเสริมการค้า การตลาด การลงทุน การจ้างงาน และการใช้วัตถุดิบจากประเทศเพื่อนบ้าน	๑. เจรจาเพื่อเสริมสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ การค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งรักษาและปกป้องผลประโยชน์ของไทย ๒. เข้าร่วมประชุม/อบรม/สัมมนาเชิงปฏิบัติการ ๓. ลดปัญหา อุปสรรคทางการค้า และอำนวยความสะดวกการค้าภูมิภาค และพื้นที่ชายแดน
แผนพัฒนา เศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๑	เพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนและการลงทุนโดยตรงของไทยในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านให้ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕.๐ และร้อยละ ๑๐.๐ ต่อปี ตามลำดับ ตัวชี้วัด อัตราการเติบโตของมูลค่าการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศในอนุภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาค เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม	๑. การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคในภูมิภาคอาเซียน ๒. การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย
แผนพัฒนา ภาคใต้	เพื่อใช้ประโยชน์ศักยภาพด้านที่ตั้งของภาคใต้ที่มีพื้นที่เปิดสู่ทะเล ทั้งสองด้านพัฒนาเป็นประตูการคมนาคมขนส่งทางทะเลเชื่อมโยงสู่นานาชาติ	๑. พัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบโครงการ JDS และกรอบโครงการ IMT-GT ๒. พัฒนาการคมนาคมขนส่งทางทะเลเชื่อมโยงสู่นานาชาติ เพื่อเปิดประตูเศรษฐกิจแห่งใหม่ของประเทศ	๑. พัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจ (Economic Corridor) ตามกรอบโครงการ IMT-GT เพื่อเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว การค้า และการคมนาคมขนส่ง ๒. พัฒนาเมืองชายแดน และตลาดชายแดน ๓. พัฒนาท่าเรือน้ำลึกฝั่งทะเลอันดามันและฝั่งทะเลอ่าวไทย และระบบการคมนาคมขนส่งผู้โดยสารสินค้าและบริการในลักษณะการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

ระดับ	เป้าประสงค์	นโยบาย/ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด	-	-	-
แผนพัฒนา จังหวัด	การค้าชายแดนขยายตัว และมีเสถียรภาพ ตัวชี้วัด - มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ - ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารภาครัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕	เป็นประตูการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน	๑. พัฒนาศักยภาพความพร้อมของผู้ประกอบการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีศักยภาพในการเปิดประตูการค้าสู่อาเซียน ๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเปิดประตูการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน
นโยบาย รัฐบาล/ แผนบริหาร ราชการ แผ่นดิน	๑. พื้นที่ป่าได้รับการบริหารจัดการอย่างเหมาะสมและตอบสนองความต้องการของประชาชน ๒. รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย กลิ่น และเสียง ที่เกิดจากการผลิตและบริโภคให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ๓. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. แหล่งน้ำได้รับการอนุรักษ์ พัฒนา พื้นฟู ให้เป็นแหล่งน้ำต้นทุนเพื่อการอุปโภค บริโภค การเกษตร และอุตสาหกรรม ๕. มีภูมิคุ้มกันและความพร้อมรองรับผลกระทบจากสาธารณภัย ตัวชี้วัด ๑. พื้นที่ป่าที่มีสภาพป่าอุดมสมบูรณ์ไม่น้อยกว่า ๑๐๗.๖๕ ล้านไร่ ๒. คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ๓. จำนวนชุมชนที่มีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และเครือข่ายกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. จำนวนแหล่งน้ำสาธารณะที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู และพื้นที่กักเก็บน้ำในระบบแก้มลิงเพิ่มขึ้น หน่วยงานที่รับผิดชอบมีขีดความสามารถในการป้องกัน บรรเทา และบริหารจัดการสาธารณภัย	๑. เร่งให้มีการปลูกป่าเพิ่มขึ้นควบคู่ไปกับการป้องกันการลักลอบบุกรุกทำลายป่าไม้และสัตว์ป่า ๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ๓. เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่การดำเนินกิจกรรม และการปรับพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคสินค้าและการบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๔. จัดให้มีการบริหารจัดการน้ำในระดับประเทศทั้งน้ำผิวดิน และน้ำใต้ดิน อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของกลุ่มน้ำ จัดทำยุทธศาสตร์รองรับภัยพิบัติระยะยาว ส่งเสริมและเร่งรัดการเตือนภัย และการเตรียมความพร้อมในการรับมือความแปรปรวนในปัจจุบัน	๑. อนุรักษ์ พื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาสมดุลและเป็นฐานที่มั่นคงของประเทศ ๒. เพิ่มศักยภาพองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และพัฒนาความรู้ในการจัดการมลพิษและของเสีย ๓. สร้างจิตสำนึกสาธารณะให้แก่ประชาชนในการอนุรักษ์ฟื้นฟู และร่วมกันจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. กลไกการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนให้มีการใช้ทรัพยากรน้ำ ๕. เสริมสร้างศักยภาพองค์กรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

ระดับ	เป้าประสงค์	นโยบาย/ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๑	๑. เพื่ออนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ ๒. เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน และเตรียมความพร้อมในการรองรับและปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และประเด็นสิ่งแวดล้อมโลก ตัวชี้วัด ๑. รักษาพื้นที่อนุรักษ์ไว้ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๙.๐ เพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐.๐ ของพื้นที่ประเทศ และเพิ่มพื้นที่ป่าชายเลนไม่น้อยกว่าปีละ ๕,๐๐๐ ไร่ ๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบเพื่อลดปัญหาการขาดแคลนน้ำและการบรรเทาอุทกภัยรวมทั้งเพิ่มพื้นที่ชลประทานเฉลี่ยปีละ ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ เพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร ๓. สร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนจากการพัฒนา	ยุทธศาสตร์ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	๑. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. การยกระดับขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน ๓. การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง ๔. การควบคุมและลดมลพิษ
แผนพัฒนาภาคใต้	เพื่อฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุล และเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตให้ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลเชิงนิเวศอย่างยั่งยืน	๑. ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาสมดุลเชิงนิเวศน์ ๒. สร้างความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน ๓. ควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

ระดับ	เป้าประสงค์	นโยบาย/ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
แผนพัฒนา จังหวัด	ทรัพยากรธรรมชาติมีความสมดุล อุดมสมบูรณ์ และมีสภาพแวดล้อมน่าอยู่ ตัวชี้วัด จำนวนพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูไม่น้อยกว่า (หน่วย/ไร่) ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐ ไร่	ยุทธศาสตร์ เป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน	๑. สร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและเป็นธรรม
นโยบาย รัฐบาล/ แผนบริหาร ราชการ แผ่นดิน	๑. พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ๒. ประเทศไทยมีความร่วมมือกับประเทศต่างๆทั้งในและนอกภูมิภาคเอเชีย ในการป้องกันสกัดกั้น และปราบปรามปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ โดยเฉพาะปัญหายาเสพติด ตัวชี้วัด ๑. หน่วยงานความมั่นคงและเหล่าทัพมีความร่วมมือในระดับต่างๆ กับต่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเพื่อนบ้านที่นำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน สกัดกั้น และปราบปรามปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติโดยเฉพาะปัญหายาเสพติด ๒. สถิติ ด้านต่างๆ ของปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน มีอัตราลดลงอย่างต่อเนื่อง และไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ	นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ ๑. พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ๒. เร่งดำเนินเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์การอาชญากรรม การค้ามนุษย์ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน	๑. เสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาคเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อมุ่งป้องกัน สกัดกั้น และปราบปรามปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ โดยเฉพาะปัญหายาเสพติด ๒. เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติด องค์การอาชญากรรม การค้ามนุษย์ ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ยังไม่มีสถานะชัดเจน โดยการปรับปรุงระบบป้องกันและบังคับใช้กฎหมาย
แผนพัฒนา เศรษฐกิจ ฉบับที่ ๑๑	-	-	-

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

ระดับ	เป้าประสงค์	นโยบาย/ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
แผนพัฒนาภาคใต้	เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคน โดยเฉพาะในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งด้านความรู้ สุขภาพ และความปลอดภัย และเสริมสร้างความสมานฉันท์ของสังคมเพื่อให้คนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข	ยุทธศาสตร์ พัฒนาคอนและสังคมให้มีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดี เพื่อเสริมสมรรถนะการพัฒนาภาค	การอำนวยความสะดวก การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชน และการสร้างความสมานฉันท์ในสังคม
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	การบรรลุตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ตามที่กำหนดไว้	ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโครงสร้างและบริการพื้นฐาน ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน	พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว พัฒนามาตรฐานด้านความปลอดภัย
แผนพัฒนาจังหวัด	๑. สังคมเข้มแข็ง มั่นคง ปลอดภัย ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก ตัวชี้วัด ๑. คดีอาญาจำแนกแต่ละประเภทลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ๒. ระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ผ่านเกณฑ์ จปฐ. ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐	ยุทธศาสตร์ เป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน	๑. เสริมสร้างภูมิคุ้มกันและความเข้มแข็งทางสังคม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ๒. สร้างความเชื่อมั่นในความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๓. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

- ◆ วิสัยทัศน์
- ◆ พันธกิจ / เป้าประสงค์รวม
- ◆ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย
- ◆ ประเด็นยุทธศาสตร์
- ◆ Valuechain

ส่วนที่ ๔

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดระนอง

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

“เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชั้นนำ การเกษตรสร้างสรรค์ เมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และประตูก้าขายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน”

๒. พันธกิจ (Mission)

- พัฒนาและยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสู่เมืองท่องเที่ยวชั้นนำของอาเซียน
- เสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจด้วยหลักการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์
- สร้างความมั่นคงทางสังคม ปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน และคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ฟื้นฟู อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สู่ความสมดุลของระบบนิเวศน์ที่เกิดมูลค่าเพิ่มเชิงสร้างสรรค์แก่ระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน
- ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพให้จังหวัดระนองเป็นประตูสู่การค้าขายแดนฝั่งอันดามันสู่ประชาคมอาเซียน

๓. เป้าประสงค์รวม (Goals)

- จังหวัดระนองมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สามารถแข่งขันได้ทั้งภายใน และต่างประเทศระดับอาเซียน
- การเติบโตทางเศรษฐกิจที่มั่นคง และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง
- สังคมเข้มแข็ง มั่นคง ปลอดภัย ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก
- ทรัพยากรธรรมชาติมีความสมดุล อุดมสมบูรณ์ และสภาพแวดล้อมน่าอยู่
- การค้าขายแดนขยายตัว และมีเสถียรภาพ
- การบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพ ประชาชนเชื่อมั่น และพึงพอใจในบริการ

๔. ตัวชี้วัดและเป้าหมาย (KPIs and Target)

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวของปีที่ผ่านมา	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๒๕
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวจากปีที่ผ่านมา	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๒๕
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตพืช (ยางพารา, ปาล์มน้ำมัน) ต่อหน่วยการผลิต/ปี	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕
๕. ร้อยละที่ลดลงต่อปีของคดีอาญาจำแนกแต่ละประเภท	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕
๖. ร้อยละของระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ผ่านเกณฑ์ จปฐ.	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๕	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔๐
๗. จำนวนพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูไม่น้อยกว่า (หน่วย/ไร่)	๕,๐๐๐ ไร่	๕,๐๐๐ ไร่	๕,๐๐๐ ไร่	๕,๐๐๐ ไร่	๒๐,๐๐๐ ไร่
๘. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดน	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐
๙. ร้อยละความพึงใจของประชาชนที่มีต่อการบริการภาครัฐ	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) จังหวัดได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ ประเด็น ดังนี้

- ๑) เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ
- ๒) การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนมั่นคง เข้มแข็ง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๓) เป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน
- ๔) เป็นประตูการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตและพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งเวลาจากการท่องเที่ยวไปรับบริการบำบัดรักษาสุขภาพ และการฟื้นฟูสุขภาพ เช่น การตรวจร่างกาย การรักษาโรคต่าง ๆ การผ่าตัดเสริมความงาม การใช้บริการสปาและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ จังหวัดระนองมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทั้งบนบกและในทะเลทั้งหมู่เกาะและชายหาดที่สวยงาม แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ มีวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิม และศักยภาพที่โดดเด่น คือ น้ำแร่ร้อนธรรมชาติที่มีคุณภาพดีระดับโลกที่กระจายอยู่หลายแห่ง เป็นปัจจัยดึงดูดที่สำคัญทำให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เลือกที่จะเดินทางสู่จังหวัดระนองเพื่ออาบน้ำแร่และท่องเที่ยวตามหมู่เกาะต่าง ๆ เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาและการแข่งขันด้านบริการการท่องเที่ยว เช่น การยกระดับศักยภาพของน้ำแร่ร้อนให้กลายเป็นสินค้าหลัก การแพทย์แผนไทยเป็นส่วนเสริม รวมทั้งการควบคุมคุณภาพของสปาในการบำบัด ฟื้นฟูสมรรถนะทางร่างกาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยที่ต้องการบำบัด และเสริมสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้แก่ชายฝั่งอันดามัน จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ โดยกำหนด เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนา ดังนี้

เป้าประสงค์

ระนองมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่สามารถแข่งขันได้ทั้งภายในและต่างประเทศ การท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ สร้างงาน สร้างอาชีพแก่จังหวัดและชุมชน

ตัวชี้วัด/ ค่าเป้าหมาย:

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยวของปีที่ผ่านมา	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๒๕
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวจากปีที่ผ่านมา	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๒๕

กลยุทธ์ :

๑. เสริมศักยภาพผู้ประกอบการ พัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว เตรียมพร้อมประชาชน และชุมชนสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพแบบครบวงจรที่มีศักยภาพแข่งขันได้ในระดับอาเซียน
๒. เชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมและโลจิสติกส์รองรับเส้นทางการท่องเที่ยวจากอาเซียนสู่ระนอง จากระนองสู่ฝั่งอ่าวไทย และจากอ่าวไทยสู่ระนองสู่อาเซียน
๓. ปฏิรูประบบการบริหารจัดการการประชาสัมพันธ์การตลาดการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างมีอาชีพ ด้วยกลไกและช่องทางที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย และการบูรณาการจากทุกภาคส่วนทางการท่องเที่ยว
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน มั่นคง เข้มแข็ง ตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจชุมชน คือ การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ทั้งด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม บริการ ทั้งในด้านการผลิต การบริโภค และกระจายผลผลิต โดยให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ บนฐานของความสามารถที่มีอยู่จากการใช้ทุนทางสังคม วิธีการผลิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ดิน ทรัพยากร การคมนาคมขนส่ง ฯลฯ เป็นลักษณะของความพอเพียง และพึ่งตนเองก่อน และหากจะขายก็ขายในตลาดใกล้ตัว ภูมิภาค และตลาดภายในประเทศ ภาคการเกษตรยังเป็นภาคการผลิตหลักที่สร้างรายได้ให้กับประชาชนและมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดระนอง ซึ่งมี การขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน กาแฟ และภาคประมง และปัจจุบันเกษตรกรยังประสบปัญหาด้านต่าง ๆ ทั้งราคาผลผลิตตกต่ำ คุณภาพผลผลิตไม่เป็นที่ต้องการของตลาด ความรู้และเทคโนโลยี กระแสโลกาภิวัตน์ เขตการค้าเสรี จังหวัดจำเป็นต้องเพิ่มขีดความสามารถในด้านนี้เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านจึงได้น้อมนำ

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ มาเป็นแนวทางสนับสนุนให้กับราษฎรนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ โดยกำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนาดังนี้

เป้าประสงค์ :

เศรษฐกิจของจังหวัดระนองขยายตัวอย่างยั่งยืน เศรษฐกิจชุมชนเติบโตมากขึ้น ประชาชนมีอาชีพมีรายได้ที่มั่นคง

ตัวชี้วัด/ ค่าเป้าหมาย:

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตพืช (ยางพารา, ปาล์มน้ำมัน) ต่อหน่วยการผลิต/ปี/ตัน)	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนของปีที่ผ่านมา	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕

กลยุทธ์ :

๑. ส่งเสริมการผลิต การบริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัยสู่เมืองที่มั่นคงทางด้านอาหาร
๒. พัฒนามาตรฐาน เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน สู่อุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรม ต่อเนื่องจากภาคเกษตรเชิงสร้างสรรค์
๓. เพิ่มขีดความสามารถทางการตลาด และการผลิตภาคการเกษตรที่มีคุณภาพด้วยการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้เกิดความเข้มแข็งสู่เกษตรมาตรฐาน
๔. สร้างหลักประกันความมั่นคงทางการเกษตรในชุมชนสู่การพึ่งตนเองที่ยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน

เมืองน่าอยู่ หมายถึง เมืองที่มีพลเมืองที่มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีสิ่งแวดล้อมที่ดี เมืองที่มีมลภาวะน้อยที่สุด ชุมชนเข้มแข็ง มีส่วนร่วมช่วยเหลือซึ่งกันและกันเกี่ยวกับการดำเนินวิถีทางของชีวิต เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และด้วยลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดระนองที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ภูมิประเทศสวยงาม อากาศดี มีขนาดเล็ก ประชากรน้อย มีความปลอดภัยจากอาชญากรรมที่ร้ายแรง เศรษฐกิจดี สังคมสงบสุข มีภูมิปัญญาและแหล่งรวมของขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ และมีประวัติศาสตร์ยาวนาน สะท้อนคุณธรรมและวิถีความเป็นอยู่ที่สงบ โดยการเสริมสร้างและพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ให้เสริมซึ่งกันและกัน เน้นการแก้ไขปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน คุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เป็นเมืองที่น่าอยู่เหมาะแก่การพำนักระยะยาว จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ “การพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน” โดยกำหนดเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนา ดังนี้

เป้าประสงค์:

๑. สังคมระนองน่าอยู่ ประชาชนมีสุขภาวะ
๒. จังหวัดระนองมีความสมดุลทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
๓. ปัญหาพิบัติภัย อาชญากรรม ยาเสพติด และการก่อการร้ายข้ามชาติลดลง

ตัวชี้วัด/ ค่าเป้าหมาย:

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑. ร้อยละที่ลดลงต่อปีของคดีอาญาจำแนกแต่ละประเภท ไม่น้อยกว่า	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕
๒. ร้อยละของระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ผ่านเกณฑ์ จปฐ.	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๓๕	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๔๐
๓. จำนวนพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมที่ได้รับการฟื้นฟูไม่น้อยกว่า (หน่วย/ไร่)	๕,๐๐๐ ไร่	๕,๐๐๐ ไร่	๕,๐๐๐ ไร่	๕,๐๐๐ ไร่	๒๐,๐๐๐ ไร่

กลยุทธ์:

๑. เสริมสร้างภูมิคุ้มกันและความเข้มแข็งทางสังคม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
๒. สร้างความมั่นใจในความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
๓. สร้างความตระหนัก และจิตสำนึก ในการอนุรักษ์ ป่าไม้ และควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและเป็นธรรม
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เป็นประตูการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน

จังหวัดระนองเป็นเพียงจังหวัดเดียวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่มีชายแดนติดต่อกับพม่าทั้งทางบกและทางน้ำระยะทางยาว มีด่านชายแดนติดต่อสัมพันธ์และค้าขายมานาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือบีโอไอได้ระบุให้จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางการค้าชายแดนระหว่างไทยกับประเทศพม่า ปัจจุบันด่านระนองเป็นด่านที่มีมูลค่าการค้าชายแดนสูงเป็นอันดับสองรองจากด่านแม่สอด จังหวัดตาก ปัจจุบันด่านชายแดนจังหวัดระนองได้เปรียบดุลการค้าจากประเทศสาธารณรัฐสหภาพเมียนมาร์ ขอบเขตของการค้าไม่ได้ครอบคลุมการค้าเฉพาะบริเวณชายแดนเท่านั้น แต่มีเส้นทางการค้าเริ่มจากระนองไปที่เกาะสอง-มะริด-ทวาย จนถึงเมืองย่างกุ้งของประเทศพม่า โดยทำการขนส่งทั้งทางบกและทางเรือ โดยมีท่าเรือระนองขนาด ๑๒,๐๐๐ เดทเวทตัน และของภาคเอกชนรองรับ จึงมีศักยภาพเพียงพอในการส่งเสริมการค้า การลงทุนด้านชายแดนให้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ “เป็นประตูการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน” โดยมีเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการพัฒนาดังนี้

เป้าประสงค์:

จังหวัดระนองมีบทบาทที่สำคัญในด้านการค้าและการลงทุนในภูมิภาค บนพื้นฐานของผลประโยชน์และความมั่นคงร่วมกันกับต่างประเทศ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย:

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๗ - ๒๕๖๐
๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าขายแดน	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐
๒. ร้อยละความพึงใจของประชาชนที่มีต่อการบริการภาครัฐ	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์:

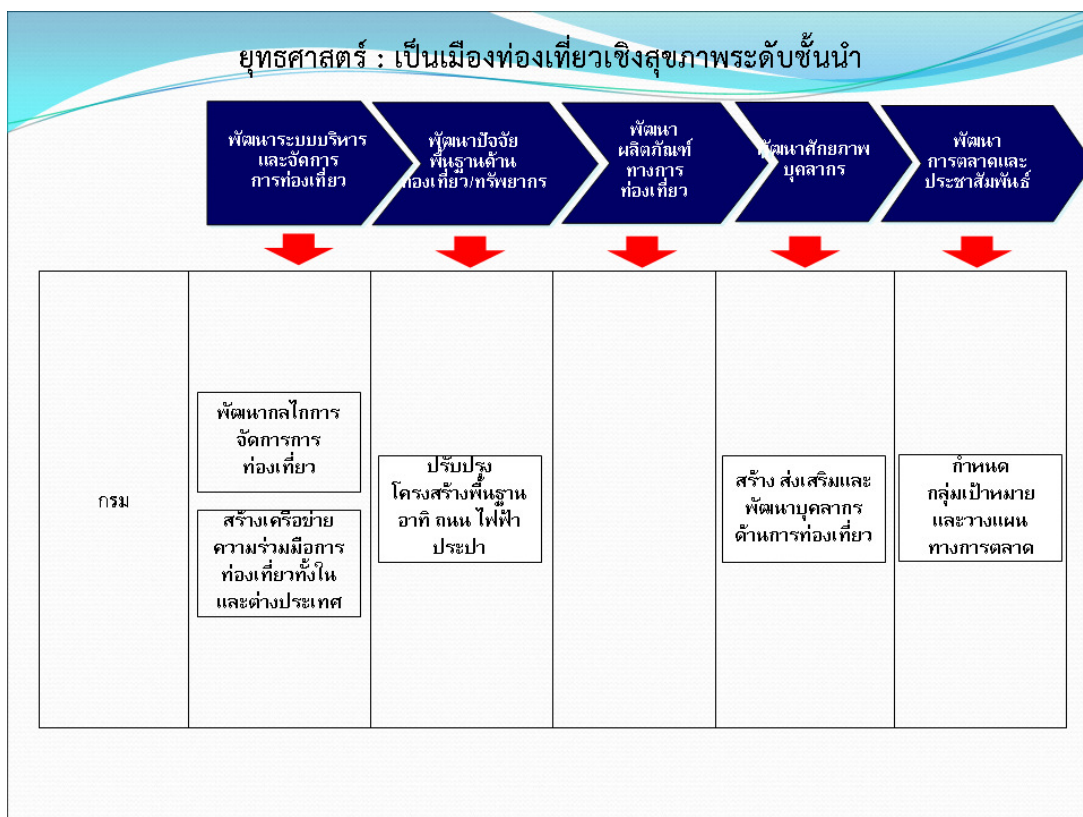
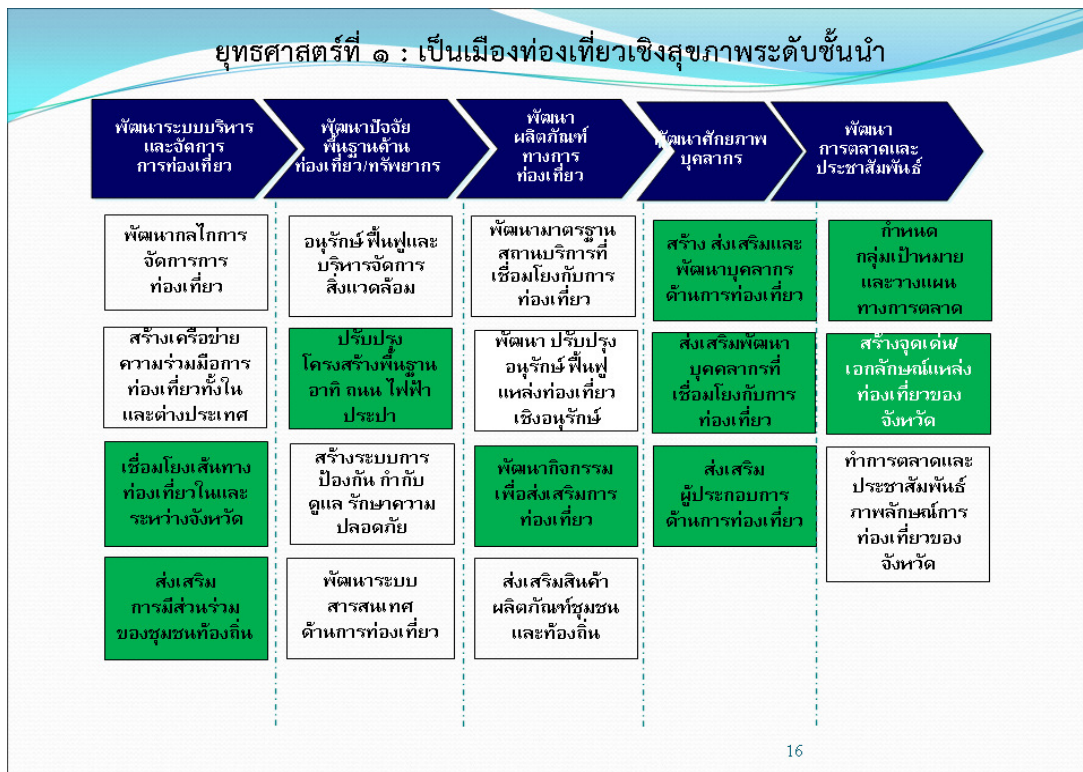
- พัฒนาศักยภาพความพร้อมของผู้ประกอบการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีศักยภาพในการเปิดประตูการค้าสู่อาเซียน
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับการเปิดประตูการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน
- พัฒนาด้านการตลาด และประชาสัมพันธ์จังหวัด เน้นการสร้างเชื่อมั่นในศักยภาพของจังหวัดในมิติการค้าชายแดน

ยุทธศาสตร์จังหวัด Valuechain ๔ ประเด็น

เปรียบเทียบแผนพัฒนาจังหวัดระนองเดิมกับแผนฉบับใหม่				
วิสัยทัศน์ : เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่น่าอยู่ และประตูการค้าชายแดนฝั่งอันดามัน ปี ๒๕๕๖				
ประเด็นยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาจังหวัด ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	การท่องเที่ยว	เศรษฐกิจชุมชน (เกษตร-อุตสาหกรรม)	สังคม/ ทรัพยากรธรรมชาติ/ สิ่งแวดล้อม/ชายแดน	การค้าชายแดน
	๑. เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	๒. เศรษฐกิจชุมชนให้ มั่นคงเข้มแข็งตาม หลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	๓. เมืองน่าอยู่ที่มี ความมั่นคงปลอดภัย อย่างยั่งยืน	๔. เป็นประตูการค้า ชายแดนฝั่งอันดามัน
วิสัยทัศน์ : เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชั้นนำ การเกษตรสร้างสรรค์ เมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และประตูการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน				
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ได้รับการทบทวน	การท่องเที่ยว	เศรษฐกิจชุมชน (เกษตร-อุตสาหกรรม)	สังคม/ ทรัพยากรธรรมชาติ/ สิ่งแวดล้อม/ชายแดน	การค้าชายแดน/ การค้าระหว่าง ประเทศ
	๑. เป็นเมืองท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ ระดับชั้นนำ	๒. การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนมั่นคง เข้มแข็ง ตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	๓. เป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และความมั่นคง ปลอดภัยอย่างยั่งยืน	๔. เป็นประตูการค้า ชายแดนฝั่งอันดามันสู่ อาเซียน

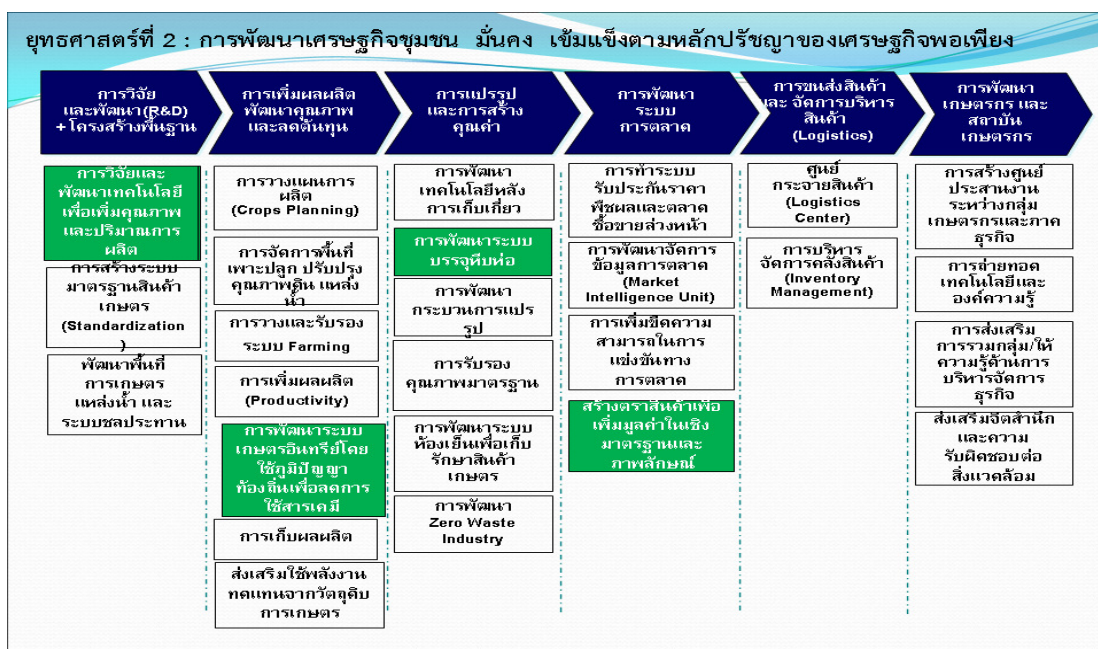
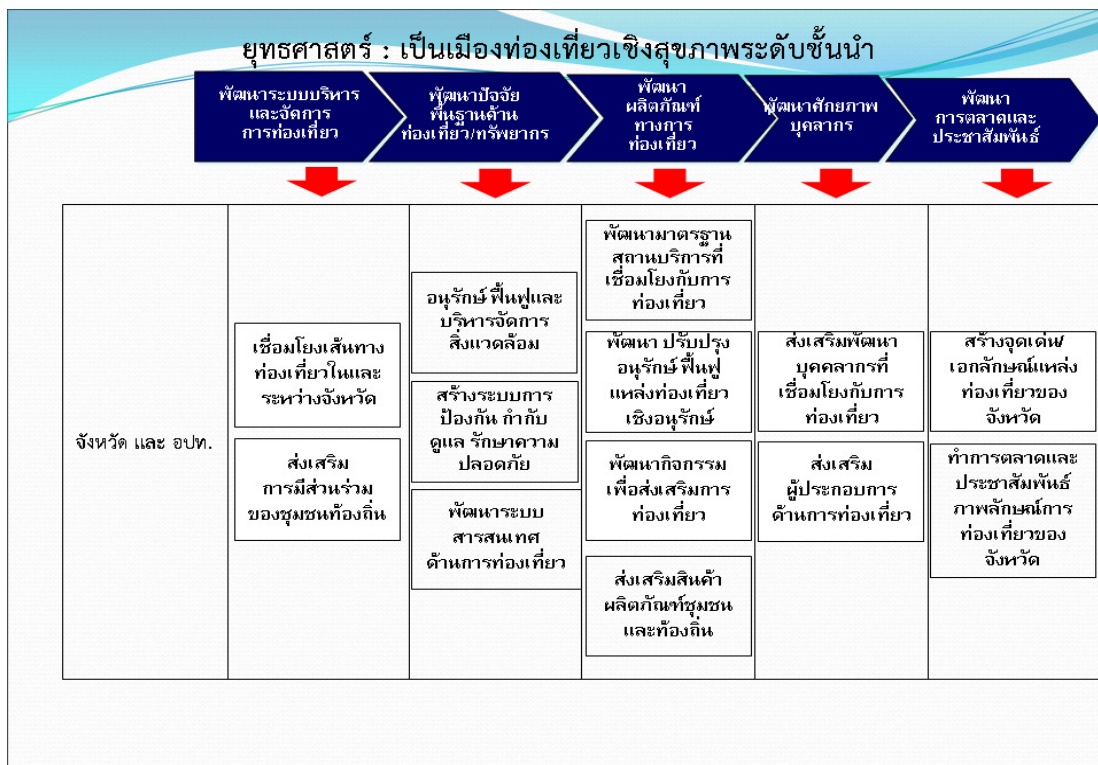
แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

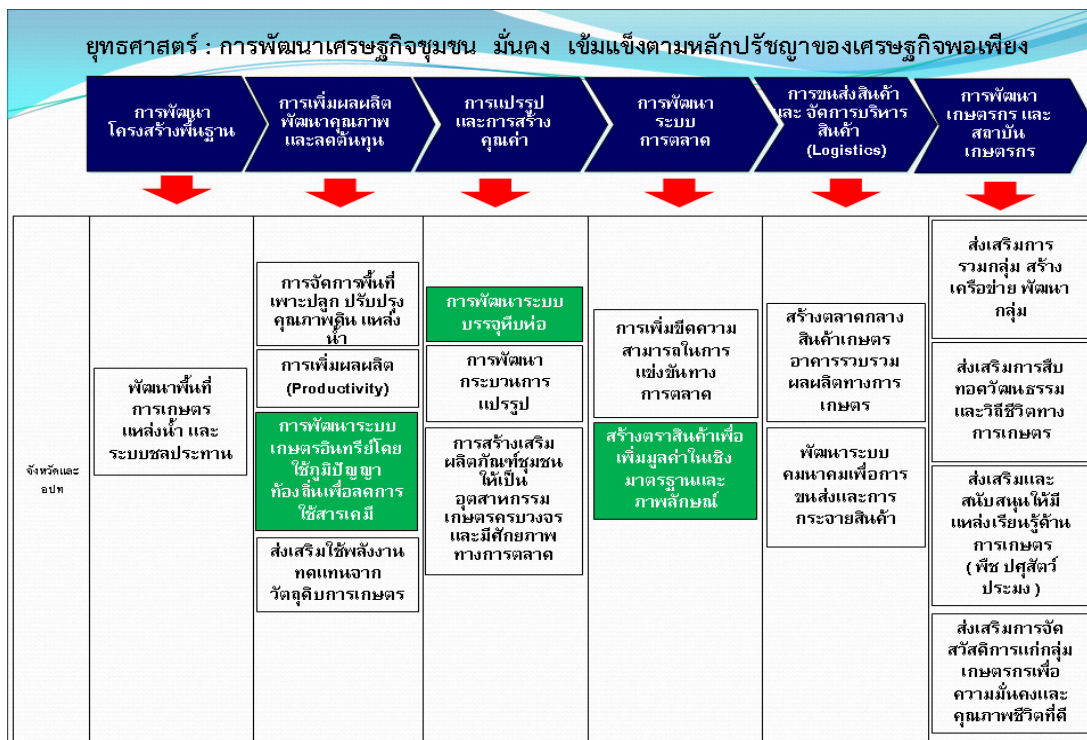
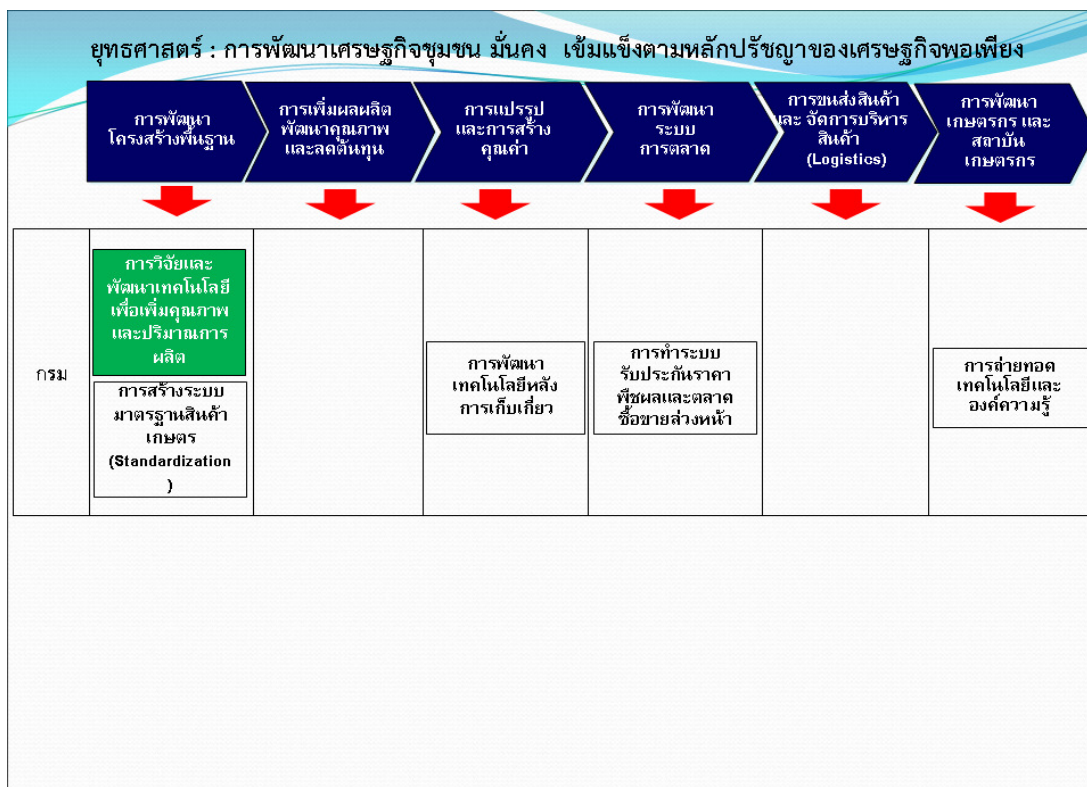
แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

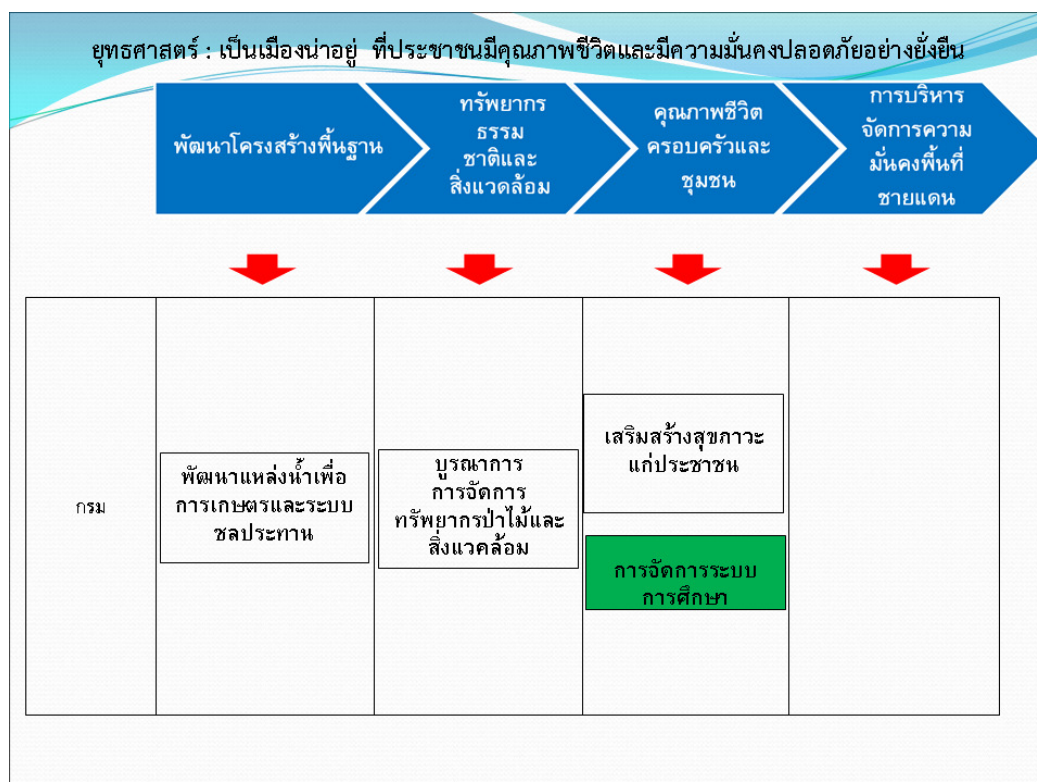
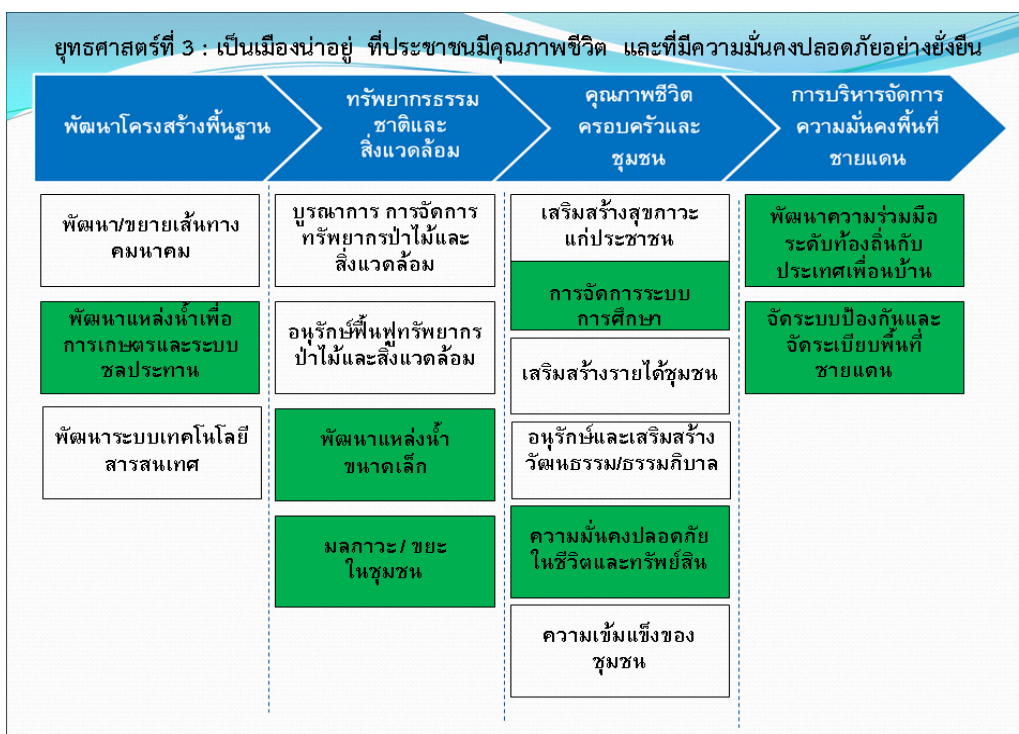
แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

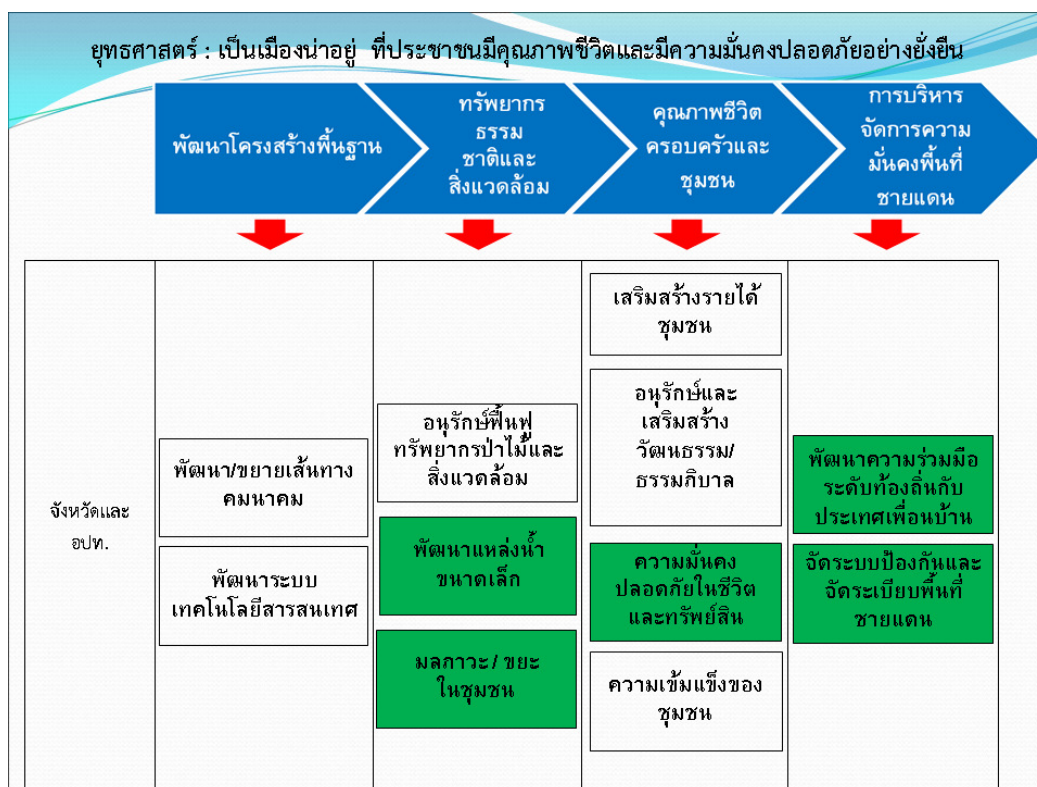
ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

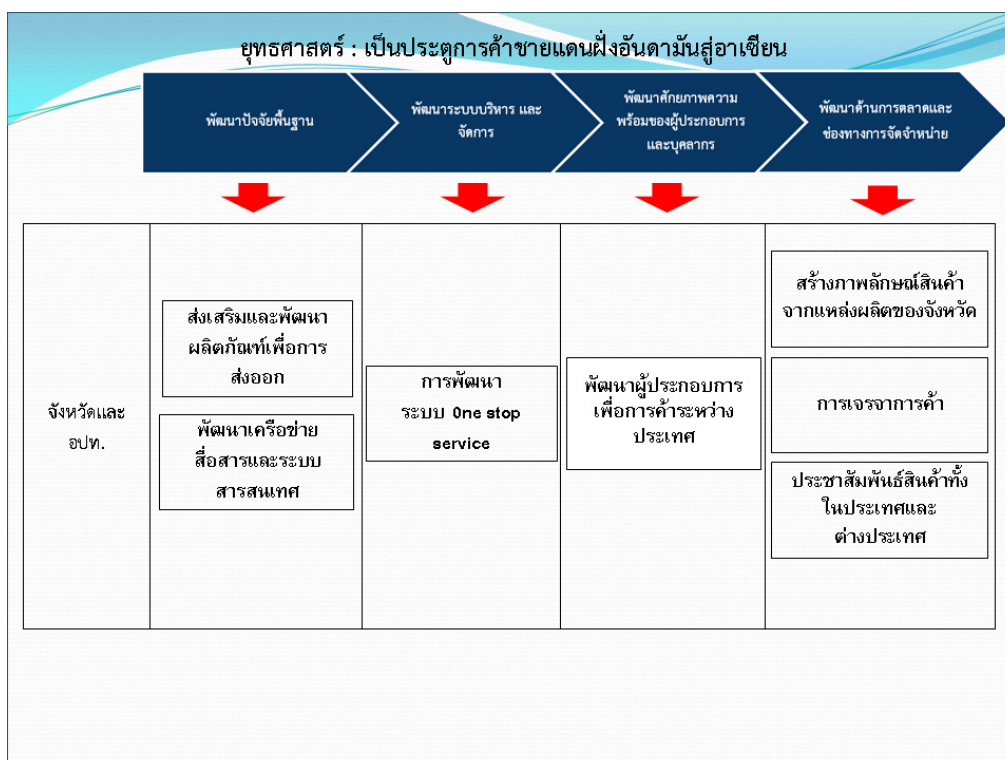
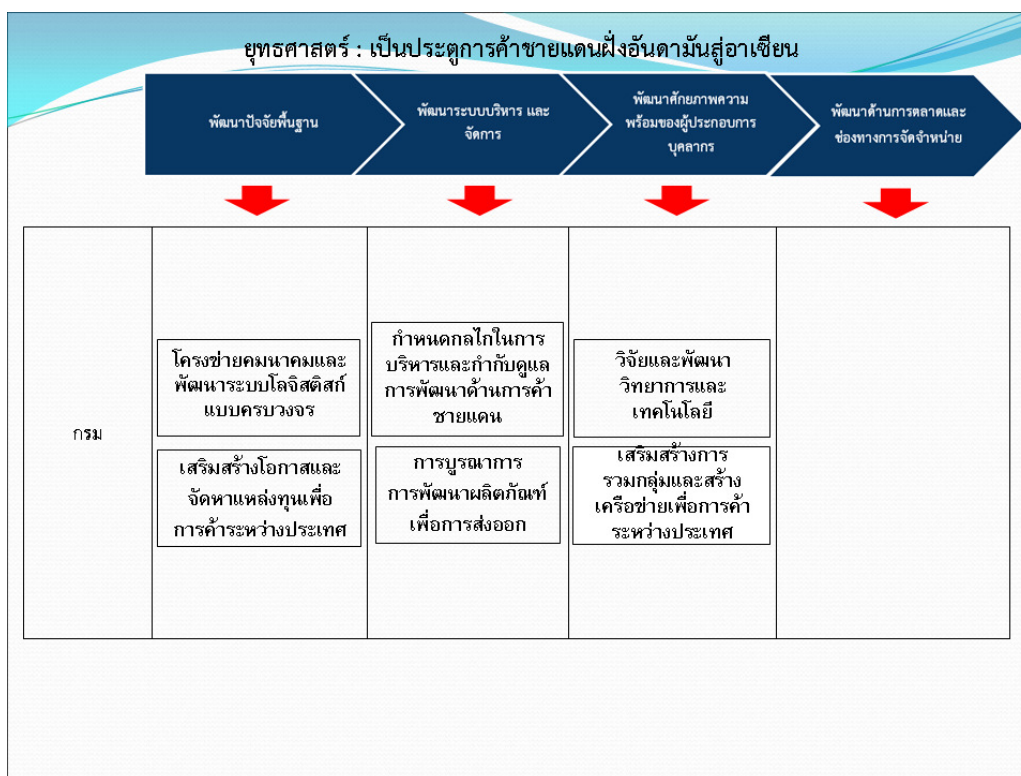
ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ) (พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) :

ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ภาคผนวก ก.

สรุปภาพรวมแผนพัฒนาจังหวัด ๔ ปี
(พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

แผนงาน / โครงการ ตามแผนพัฒนาจังหวัด ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗ - พ.ศ.๒๕๖๐)

จังหวัดระนอง

ประเด็นยุทธศาสตร์	โครงการ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)				
			พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๕๗ - พ.ศ.๒๕๖๐
๑. เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิง สุขภาพระดับชั้นนำ	๑.๑ โครงการของจังหวัด	๕	๙๓,๕๖๑,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๗๓,๕๖๑,๐๐๐
	๑.๒ โครงการของกระทรวง กรม	๔	๑๕๘,๕๕๐,๔๐๐	๑๐๖,๒๔๙,๖๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๔๔,๘๐๐,๐๐๐
	๑.๓ โครงการของ อปท.	-	-	-	-	-	-
	๑.๔ โครงการความร่วมมือจากชุมชน หรือภาคเอกชน	-	-	-	-	-	-
รวม		๙	๒๕๒,๑๑๑,๔๐๐	๑๖๖,๒๔๙,๖๐๐	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๑๘,๓๖๑,๐๐๐
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน มั่นคง เข้มแข็ง ตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง	๑.๑ โครงการของจังหวัด	๑๒	๑๐๘,๒๘๘,๑๐๐	๖๖,๒๗๕,๐๐๐	๖๑,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๔๐๐,๐๐๐	๒๙๕,๙๖๓,๑๐๐
	๑.๒ โครงการของกระทรวง กรม	-	-	-	-	-	-
	๑.๓ โครงการของ อปท.	-	-	-	-	-	-
	๑.๔ โครงการความร่วมมือจากชุมชน หรือภาคเอกชน	-	-	-	-	-	-
รวม		๑๒	๑๐๘,๒๘๘,๑๐๐	๖๖,๒๗๕,๐๐๐	๖๑,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๔๐๐,๐๐๐	๒๙๕,๙๖๓,๑๐๐
๓. เมืองน่าอยู่ ที่ประชาชน มีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคง ปลอดภัยอย่างยั่งยืน	๑.๑ โครงการของจังหวัด	๑๑	๑๕๐,๓๗๘,๕๐๐	๑๘,๕๗๔,๒๐๐	๑๘,๗๗๔,๒๐๐	๑๘,๗๗๔,๒๐๐	๒๐๖,๕๐๖,๑๐๐
	๑.๒ โครงการของกระทรวง กรม	๒๐	๒,๓๗๙,๙๓๓,๓๐๐	๑,๑๕๖,๐๖๒,๐๐๐	๑,๑๗๖,๐๖๒,๒๐๐	๑,๑๗๑,๐๐๐,๐๐๐	๕,๘๘๓,๐๕๗,๕๐๐
	๑.๓ โครงการของ อปท.	๒	๙,๙๖๕,๐๐๐	-	-	-	๙,๙๖๕,๐๐๐
	๑.๔ โครงการความร่วมมือจากชุมชน หรือภาคเอกชน	-	-	-	-	-	-
รวม		๓๓	๒,๕๔๐,๒๗๖,๘๐๐	๑,๑๗๔,๖๓๖,๒๐๐	๑,๑๙๔,๘๓๖,๔๐๐	๑,๑๘๙,๙๗๔,๒๐๐	๖,๐๙๙,๗๒๓,๖๐๐

แผนงาน / โครงการ ตามแผนพัฒนาจังหวัด ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗ - พ.ศ.๒๕๖๐)

จังหวัดระนอง

ประเด็นยุทธศาสตร์	โครงการ	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)				
			พ.ศ.๒๕๕๗	พ.ศ.๒๕๕๘	พ.ศ.๒๕๕๙	พ.ศ.๒๕๖๐	พ.ศ.๒๕๕๗ - พ.ศ.๒๕๖๐
๔. เป็นประตุการค้าชายแดน ฝั่งอันดามันสู่อาเซียน	๑.๑ โครงการของจังหวัด	๒	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๑๐๐,๐๐๐	๑๔,๙๐๐,๐๐๐	๑๔,๙๐๐,๐๐๐	๖๔,๙๐๐,๐๐๐
	๑.๒ โครงการของกระทรวง กรม	-	-	-	-	-	-
	๑.๓ โครงการของ อปท.	-	-	-	-	-	-
	๑.๔ โครงการความร่วมมือจากชุมชน หรือภาคเอกชน	-	-	-	-	-	-
รวม		๒	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๑๐๐,๐๐๐	๑๔,๙๐๐,๐๐๐	๑๔,๙๐๐,๐๐๐	๖๔,๙๐๐,๐๐๐
งบบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ		๑	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น		๕๗	๒,๙๓๐,๖๗๖,๓๐๐	๑,๔๓๒,๒๖๐,๘๐๐	๑,๓๘๐,๗๓๖,๔๐๐	๑,๓๗๕,๒๗๔,๒๐๐	๗,๑๑๘,๙๔๗,๗๐๐

แบบ จ.๑ จังหวัด
ตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑
เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ.๒๕๕๗ - พ.ศ. ๒๕๖๐

วิสัยทัศน์ : “ เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพพระดั่งชั้นนำ การเกษตรสร้างสรรค์ เมืองน่าอยู่
ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและประตูกการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน ”
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ : ๑. เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพพระดั่งชั้นนำ

เป้าประสงค์ เชิง ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
		๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	
ระนองมี ชื่อเสียงด้าน การท่องเที่ยว เชิงสุขภาพที่ สามารถ แข่งขันได้ทั้ง ภายในและ ต่างประเทศ การท่องเที่ยว สามารถสร้าง รายได้ สร้าง งาน สร้าง อาชีพแก่ จังหวัดและ ชุมชน	๑. ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของ จำนวน นักท่องเที่ยว จากปีที่ผ่านมา ๒. ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของ รายได้จาก การ ท่องเที่ยว ของปีที่ผ่านมา	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๒๕	๑. เสริมศักยภาพ ผู้ประกอบการ พัฒนา บุคลากรการท่องเที่ยว เตรียมพร้อม ประชาชนและชุมชน สู่อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ แบบครบวงจรที่มี ศักยภาพแข่งขันได้ใน ระดับอาเซียน ๒. เชื่อมโยงโครงข่าย การคมนาคมและโลจิสติกส์ รองรับเส้นทาง การท่องเที่ยวจาก อาเซียนสู่ระนอง จากระนองสู่ฝั่ง อ่าวไทย และจาก อ่าวไทยสู่ระนอง สู่อาเซียน ๓. ปฏิรูประบบการ บริหารจัดการ การประชาสัมพันธ์ การตลาด การท่องเที่ยวทั้งระบบ อย่างมืออาชีพด้วย กลไกและช่องทาง ที่ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย และการบูรณาการ จากทุกภาคส่วน ทางการท่องเที่ยว

=====

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)

(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) : แบบ จ. ๑ จังหวัด

เป้าประสงค์ เชิง ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
		๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	
							๔. พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานทางการ ท่องเที่ยวและแหล่ง ท่องเที่ยวที่มี มาตรฐานรองรับการ ท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ ระดับชั้นนำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ

ลำดับ	บัญชีรายการชุดโครงการ	แหล่ง งปม.	ผล ผลิต	งบประมาณดำเนินการ (บาท)				หน่วย ดำเนินการ
				๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	
โครงการของจังหวัดระนอง ๕ โครงการ				๙๓,๕๖๑,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	
๑	โครงการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (โครงการ positioning)	๑	๑	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา จังหวัดระนอง
๒	โครงการสร้างเครือข่ายการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ	๑	๑	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา จังหวัดระนอง
๓	โครงการพัฒนาปัจจัยพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	๑	๑	๓๙,๖๖๑,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา จังหวัดระนอง
๔	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	๑	๑	๓,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา จังหวัดระนอง
๕	โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	๑	๑	๙,๙๐๐,๐๐๐	-	-	-	สนง. สาธารณสุข จังหวัดระนอง

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)

(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) : แบบ จ. ๑ จังหวัด

ลำดับ	บัญชีรายการชุดโครงการ	แหล่ง งปม.	ผล ผลิต	งบประมาณดำเนินการ (บาท)				หน่วย ดำเนินการ
				๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	
โครงการของกระทรวง ทบวง กรม ๔ โครงการ				๑๕๘,๕๕๐,๔๐๐	๑๐๖,๒๔๙,๖๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	
๑	โครงการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจังหวัด ระนอง	๒	๑	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา จังหวัดระนอง
๒	โครงการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวจังหวัดระนอง	๒	๑	-	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยว และกีฬา จังหวัดระนอง
๓	โครงการศูนย์ฟื้นฟูสภาพ ด้วยน้ำแร่และแพทย์ ทางเลือก แห่งประเทศไทย (โครงการ positioning)	๒	๑	๖๔,๘๘๐,๐๐๐	๓๔,๙๒๐,๐๐๐	-	-	โรงพยาบาล ระนอง
๔	โครงการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำแร่ ร้อนพรังรองรับประชาคม อาเซียน (โครงการ positioning)	๒	๑	๖๘,๖๗๐,๔๐๐	๓๑,๓๒๙,๖๐๐	-	-	อุทยาน แห่งชาติ น้ำตกหงาว
โครงการองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น								
	-	-	-	-	-	-	-	
โครงการความร่วมมือจาก ชุมชนหรือภาคเอกชน								
	-	-	-	-	-	-	-	

=====

หมายเหตุ : (โครงการ positioning จำนวน ๓ โครงการ)

=====

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)

(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) : แบบ จ. ๑ จังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒
การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มั่นคง แข็งแรง
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ.๒๕๕๗ - พ.ศ. ๒๕๖๐

วิสัยทัศน์ : “ เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ การเกษตรสร้างสรรค์ เมืองน่าอยู่
ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และประตูการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน ”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ : ๒. การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนมั่นคง เข้มแข็ง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
		๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	
เศรษฐกิจของ จังหวัดระนองขยาย ตัวอย่างยั่งยืน เศรษฐกิจชุมชน เติบโตมากขึ้น ประชาชนมีอาชีพมี รายได้ที่มั่นคง	๑. ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของ ผลผลิตพืช (ยางพารา , ปาล์มน้ำมัน ต่อ หน่วยการผลิต/ ปี/ตัน)	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	๑.ส่งเสริมการผลิต การบริโภคและ จำหน่ายอาหาร ปลอดภัยสู่เมือง ที่มั่นคงทางด้าน อาหาร ๒.พัฒนามาตรฐาน เพิ่มมูลค่าสินค้า เกษตรผลิตภัณฑ์ ชุมชนสู่ อุตสาหกรรม การเกษตรและ อุตสาหกรรม ต่อเนื่องจากภาค เกษตรเชิง สร้างสรรค์ ๓.เพิ่มขีดความ ๔.สามารถทางการ ตลาด และการผลิต ภาคการเกษตรที่มี คุณภาพด้วยการ ส่งเสริมและพัฒนา เกษตรกรและ สถาบันเกษตรกรให้ เกิดความเข้มแข็งสู่ เกษตรมาตรฐาน ๕. สร้างหลัก ประกันความมั่นคง ทางการเกษตรใน ชุมชนสู่การ พึ่งตนเองที่ยั่งยืน ด้วยหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจ พอเพียง
	๒. ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของ รายได้จากการ จำหน่าย ผลิตภัณฑ์ชุมชน ของปีที่ผ่านมา	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๕	

=====

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)

(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) : แบบ จ. ๑ จังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้มั่นคง เข้มแข็ง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ลำดับ	บัญชีรายการชุดโครงการ	แหล่ง งปม.	ผล ผลิต	งบประมาณดำเนินการ (บาท)				หน่วย ดำเนินการ
				๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	
โครงการของจังหวัดระนอง ๑๒ โครงการ				๑๐๘,๒๘๘,๑๐๐	๖๖,๒๗๕,๐๐๐	๖๑,๐๐๐,๐๐๐	๖๐,๔๐๐,๐๐๐	
๑	โครงการส่งเสริมการเลี้ยง แพะรองรับการก้าวสู่ ประชาคมอาเซียน	๑	๑	๑๐,๗๘๗,๒๐๐	-	-	-	สนง.ปศุสัตว์ จังหวัดระนอง
๒	โครงการสร้างปะการังเทียม เพื่อแหล่งที่อยู่อาศัยของ สัตว์น้ำ	๑	๓	๙,๑๓๗,๐๐๐	-	-	-	สนง.ประมง จ.ระนอง
๓	โครงการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพการผลิตปาล์ม น้ำมันครบวงจร	๑	๑	๑๓,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	สนง.เกษตร จังหวัดระนอง
๔	โครงการยกระดับคุณภาพ ชีวิตครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	๑	๒	๑,๐๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด ระนอง
๕	โครงการเสริมสร้างชุมชน เข้มแข็งตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง (ขยายผลโครงการสายใยรัก แห่งครอบครัว)	๑	๑	๓,๘๖๗,๖๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตร จังหวัดระนอง
๖	โครงการอาหารปลอดภัยสู่ ระนองยั่งยืน	๑	๑	๑๒,๔๓๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตร และสหกรณ์ จังหวัดระนอง
๗	โครงการส่งเสริมและ พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เกษตรรองรับการขยายตัว ของอุตสาหกรรมฮาลาล	๑	๑	๔,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตร จังหวัดระนอง
๘	โครงการเพิ่มศักยภาพ ผู้ประกอบการและพัฒนา ผลิตภัณฑ์ OTOP ของดีเมืองระนอง	๑	๑	๑๐,๔๐๐,๐๐๐	๔,๙๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	สนง.พัฒนา ชุมชนจังหวัด ระนอง
๙	โครงการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อรองรับผลผลิต ทางด้านการเกษตร	๑	๑	๒๐,๖๓๕,๕๐๐	๑๖,๕๗๕,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๑,๑๐๐,๐๐๐	สนง.โยธาธิการ และผังเมือง จังหวัดระนอง
๑๐	โครงการพัฒนาสถาบัน เกษตรกรเข้มแข็ง	๑	๒	๓,๑๔๓,๒๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตร และสหกรณ์ จังหวัดระนอง

=====

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)

(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) : แบบ จ. ๑ จังหวัด

ลำดับ	บัญชีรายการชุดโครงการ	แหล่ง งปม.	ผล ผลิต	งบประมาณดำเนินการ (บาท)				หน่วย ดำเนินการ
				๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	
๑๑	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจ	๑	๑	๔,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	สนง.เกษตร จังหวัดระนอง
๑๒	โครงการพัฒนาท่าเทียบเรือให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับการขนถ่ายผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	๑	๑	๑๖,๖๐๐,๐๐๐	-	-	-	อำเภอ สุขสำราญ
โครงการของกระทรวง ทบวง กรม								
	-	-	-	-	-	-	-	
โครงการความร่วมมือจาก ชุมชนหรือภาคเอกชน								
	-	-	-	-	-	-	-	

=====

=====

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)

(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) : แบบ จ. ๑ จังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓
เป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต
และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ.๒๕๕๗ - พ.ศ. ๒๕๖๐

วิสัยทัศน์ : “ เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพพระดั่งชั้นน้ำ การเกษตรสร้างสรรค์ เมื่อนำอยู่
ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และประตุการค้าขายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน ”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ : ๓. เป็นเมืองนำอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
		๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	
๑. สังคมระนอง นำอยู่ ประชาชน มีสุขภาพ ๒.จังหวัดระนอง มีความสมดุลทาง ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมมี คุณภาพตาม เกณฑ์มาตรฐาน ๓.ปัญหาพิบัติภัย อาชญากรรม ยา เสพติด และการ ก่อการร้ายข้าม ชาติลดลง	๑. ร้อยละที่ลดลง ต่อปีของคดีอาญา จำแนกแต่ละ ประเภทไม่น้อยกว่า ๒. ร้อยละของ ระดับคุณภาพชีวิต ของประชาชนที่ ผ่านเกณฑ์ จปฐ. ๓. จำนวนพื้นที่ป่า เสื่อมโทรมที่ได้รับ การฟื้นฟูไม่น้อย กว่า (หน่วย / ไร่)	ร้อยละ ๕ ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๕ ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕ ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๕ ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๕ ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๔๐	๑. เสริมสร้าง ภูมิคุ้มกัน และ ความเข้มแข็ง ทางสังคม และ พัฒนาคุณภาพ ชีวิตของ ประชาชน ๒. สร้างความ เชื่อมั่นในความ มั่นคงปลอดภัย ในชีวิตและ ทรัพย์สินของ ประชาชน ๓. สร้างความ ตระหนัก และ จิตสำนึก ใน การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และ ควบคุมการใช้ ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างคุ้มค่าและ เป็นธรรม ๔. พัฒนา ระบบบริหาร จัดการ ความ มั่นคงใน พื้นที่ ชายแดน

=====

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)

(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) : แบบ จ. ๑ จังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เป็นเมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน

ลำดับ	บัญชีรายการชุดโครงการ	แหล่ง งปม.	ผล ผลิต	งบประมาณดำเนินการ (บาท)				หน่วย ดำเนินการ
				๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	
โครงการของจังหวัดระนอง ๑๑ โครงการ				๑๕๐,๓๗๘,๕๐๐	๑๘,๕๗๔,๒๐๐	๑๘,๗๗๔,๒๐๐	๑๘,๙๗๔,๒๐๐	
๑	โครงการชุมชนเข้มแข็งเตรียมความพร้อมรับภัยพิบัติ	๑	๓	๑,๗๒๐,๐๐๐	-	-	-	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดระนอง
๒	โครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	๑	๓	๒๓,๓๗๐,๕๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง
๓	โครงการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจังหวัดระนอง	๑	๒	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดระนอง
๔	โครงการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวจังหวัดระนอง	๑	๔	๔,๙๕๘,๐๐๐	๔,๑๐๐,๐๐๐	๔,๓๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	สนง.แรงงานจังหวัดระนอง
๕	โครงการจัดระเบียบพื้นที่ชายแดนจังหวัดระนอง	๑	๔	๑,๘๐๓,๐๐๐	-	-	-	ที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง
๖	โครงการก่อสร้างปรับปรุงสนามฟุตบอล เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	๑	๒	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	สนง.จังหวัดระนอง
๗	โครงการเตรียมความพร้อมสังคมและชุมชนเมืองระนองให้ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน	๑	๒	๔,๗๒๐,๐๐๐	-	-	-	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดระนอง
๘	โครงการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม	๑	๓	๘๑๗,๐๐๐	๗๙๗,๐๐๐	๗๙๗,๐๐๐	๗๙๗,๐๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง
๙	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพและสร้างเครือข่ายพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด	๑	๒	๒,๐๕๐,๐๐๐	๑,๖๗๗,๒๐๐	๑,๖๗๗,๒๐๐	๑,๖๗๗,๒๐๐	ที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง
๑๐	โครงการก่อสร้างระบบระบายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ	๑	๓	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	โครงการชลประทานระนอง
๑๑	โครงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค	๑	๓	๕,๙๔๐,๐๐๐	-	-	-	อำเภอเมืองระนอง

=====

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)

(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) : แบบ จ. ๑ จังหวัด

ลำดับ	บัญชีรายการชุดโครงการ	แหล่ง งปม.	ผล ผลิต	งบประมาณดำเนินการ (บาท)				หน่วย ดำเนินการ
				๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	
โครงการกระทรวง ทบวง กรม ๒๐ โครงการ				๒,๓๗๙,๙๓๓,๓๐๐	๑,๑๕๖,๐๖๒,๐๐๐	๑,๑๗๖,๐๖๒,๒๐๐	๑,๑๗๑,๐๐๐,๐๐๐	
๑	โครงการเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการภัยพิบัติด้านการเกษตรด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์แบบบูรณาการ (ดิน น้ำ ป่าไม้เกษตรกรรม)	๒	๓	๒,๒๕๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	-	สำนักงาน ปลัดกระทรวง เกษตร
๒	โครงการปรับปรุงฝายคลองนาคา สายใหญ่ (ปชด.) พร้อมระบบส่งน้ำ	๒	๓	๒๒,๙๙๗,๗๐๐	-	-	-	กรมชลประทาน
๓	โครงการปรับปรุงระบบส่งน้ำพร้อมอาคารประกอบอ่างเก็บน้ำอ่าวใหญ่	๒	๓	๗,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	กรมชลประทาน
๔	โครงการปรับปรุงระบบส่งน้ำฝายคลองวันแพรกซ้าย(ปชด.)	๒	๓	๑๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	กรมชลประทาน
๕	โครงการอาคารอัดน้ำห้วยโตนหมื่นแพรกซ้าย (ปชด.)	๒	๓	๑๓,๕๒๓,๐๐๐	-	-	-	กรมชลประทาน
๖	โครงการอาคารอัดน้ำคลองน้ำตกเก้าชั้น	๒	๓	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	กรมชลประทาน
๗	โครงการอาคารอัดน้ำคลองหินกองแพรกซ้าย (ปชด.)	๒	๓	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	กรมชลประทาน
๘	โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พร้อมระบบส่งน้ำคลองละอุ่น	๒	๓	๓๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	กรมชลประทาน
๙	โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พร้อมระบบส่งน้ำคลองแพรกตาด	๒	๓	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	กรมชลประทาน
๑๐	โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า พร้อมระบบส่งน้ำคลองเงิน	๒	๓	๓๐,๙๐๐,๐๐๐	-	-	-	กรมชลประทาน
๑๑	โครงการระบบระบายน้ำคลองหาดส้มแป้นพร้อมอาคารประกอบ	๒	๓	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	กรมชลประทาน
๑๒	โครงการระบบระบายน้ำคลองโรงหัดพร้อมอาคารประกอบ	๒	๓	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	กรมชลประทาน
๑๓	โครงการระบบระบายน้ำคลองบางนอนพร้อมอาคารประกอบ	๒	๓	๓๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	กรมชลประทาน

=====

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)

(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) : แบบ จ. ๑ จังหวัด

ลำดับ	บัญชีรายการชุดโครงการ	แหล่ง งปม.	ผล ผลิต	งบประมาณดำเนินการ (บาท)				หน่วย ดำเนินการ
				๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	
๑๔	โครงการก่อสร้างถนนสาย รณ.๔๐๑๐ แยกทางหลวง หมายเลข ๔๐๐๔-บ้านน้ำตก (ตอนแยกทางหลวงหมายเลข ๔- ท่าเรือระนอง) (แยกทาง หลวงหมายเลข ๔ ที่ กม.๕๙๕ + ๒๐๐) ระยะทาง ๑๒.๗๐๐ กิโลเมตร (โครงการ positioning)	๒	๒	๗๒๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	กรมทางหลวง
๑๕	โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกัน ชายแดน	๒	๓	๕๘,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	กรมโยธาธิการ และผังเมือง
๑๖	โครงการพัฒนาศักยภาพและ ส่งเสริมการปกครองระบบ ประชาธิปไตย	๒	๒	๑,๐๖๒,๖๐๐	๑,๐๖๒,๖๐๐	๑,๐๖๒,๖๐๐	๑,๐๖๒,๖๐๐	กรมการ ปกครอง
๑๗	โครงการเพิ่มศักยภาพ โรงเรียนให้มีความปลอดภัย และได้มาตรฐาน	๒	๒	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	กระทรวงศึกษา
๑๘	โครงการจัดการขยะปลอดภัย และสร้างสุขลักษณะ โรงพยาบาลระนอง	๒	๒	๓,๗๐๐,๐๐๐	-	-	-	สำนักงาน ปลัดกระทรวง สาธารณสุข
โครงการขยายทางหลวงสาย ประธานให้เป็น ๔ ช่องจราจร								
๑๙	โครงการขยายทางหลวง หมายเลข ๔ (ชุมพร – ระนอง) เป็น ๔ ช่องจราจร (โครงการ positioning)	๒	๒	๖๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๒๙,๐๐๐,๐๐๐	๕๔๙,๐๐๐,๐๐๐	๕๔๖,๐๐๐,๐๐๐	กรมทางหลวง
๒๐	โครงการก่อสร้างถนนสาย ทล.๔๐๐๖ (ตอนแยกราชกรุ - แยกวังตะกอก) (โครงการ positioning)	๒	๒	๖๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๖๒๕,๐๐๐,๐๐๐	กรมทางหลวง
โครงการองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ๒ โครงการ				๙,๙๖๕,๐๐๐	-	-	-	
๑	โครงการก่อสร้างสนามกีฬา กลางจังหวัดเทศบาลตำบลน้ำจืด	๓	๒	๘,๖๖๕,๐๐๐	-	-	-	เทศบาลตำบล น้ำจืด
๒	โครงการก่อสร้างบำบัดน้ำ ขยะมูลฝอยปลอดภัย เทศบาลตำบลบางนอน	๓	๒	๑,๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	เทศบาลตำบล บางนอน

หมายเหตุ : (โครงการ positioning จำนวน ๓ โครงการ)

=====

=====

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)

(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) : แบบ จ. ๑ จังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔
เป็นประตูกการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ.๒๕๕๗ - พ.ศ. ๒๕๖๐

วิสัยทัศน์ : “ เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ การเกษตรสร้างสรรค์ เมืองน่าอยู่
ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และประตุการค้าขายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน ”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ : ๔. เป็นประตุการการค้าขายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน

เป้าประสงค์ เชิง ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
		๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	
จังหวัด ระนองมี บทบาทที่ สำคัญในด้านการค้าและ การลงทุนใน ภูมิภาคบน พื้นฐานของ ผลประโยชน์ และความ มั่นคงร่วมกัน กับต่าง ประเทศ	๑. ร้อยละที่ เพิ่มขึ้นของมูลค่า การค้าขายแดน	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๐	๑. พัฒนา ศักยภาพความ พร้อมของ ผู้ประกอบการ และบุคลากรที่ เกี่ยวข้องให้มี ศักยภาพในการ เปิดประตุการค้า สู่อาเซียน ๒. พัฒนาโครง สร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวย ความสะดวก รองรับการเปิด ประตุการค้า ขายแดนฝั่งอัน ดามันสู่อาเซียน ๓. พัฒนาด้าน การตลาด และ ประชาสัมพันธ์ เน้นการสร้าง ความเชื่อมั่นใน ศักยภาพของ จังหวัดในมิติ การค้าขายแดน
	๒. ร้อยละความ พึงพอใจของ ประชาชนที่มีต่อ การบริการ ภาครัฐ	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	

=====

แผนพัฒนาจังหวัดระนอง ๔ ปี (ฉบับทบทวนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ)

(พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) : แบบ จ. ๑ จังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เป็นประตูกการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน

ลำดับ	บัญชีรายการชุดโครงการ	แหล่ง งปม.	ผล ผลิต	งบประมาณดำเนินการ (บาท)				หน่วย ดำเนินการ
				๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	
โครงการของจังหวัดระนอง ๒ โครงการ				๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕,๑๐๐,๐๐๐	๑๔,๙๐๐,๐๐๐	๑๔,๙๐๐,๐๐๐	
๑	โครงการยกระดับการค้าสู่ ประชาคมอาเซียน (โครงการ Positionong)	๑	๑	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๘๐๐,๐๐๐	๑,๘๐๐,๐๐๐	๑,๘๐๐,๐๐๐	สนง.พาณิชย์ จังหวัดระนอง
๒	โครงการความร่วมมือ ระหว่างจังหวัดระนองกับ ประชาคมอาเซียน (โครงการ Positionong)	๑	๑	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	สนง.พาณิชย์ จังหวัดระนอง
โครงการกระทรวง ทบวง กรม								
	-	-	-	-	-	-	-	
โครงการองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น								
	-	-	-	-	-	-	-	

=====

หมายเหตุ : (โครงการ positioning จำนวน ๒ โครงการ)

=====

ภาคผนวก ข.

ลำดับความสำคัญตามประเด็นและกลยุทธ์

ลำดับความสำคัญตามประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗

จังหวัดระนอง

กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ(บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลำดับ ความสำคัญ ภาพรวม
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๑ เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ จำนวน ๕ โครงการ		๙๓,๕๖๑,๐๐๐		
๑. เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการ พัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว เตรียมพร้อมประชาชนและชุมชนสู่ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ แบบครบวงจรที่มีศักยภาพแข่งขัน ได้ในระดับอาเซียน	๔. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้าน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	๓,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดระนอง	๑๙
๒. เชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมและ โลจิสติกส์ รองรับเส้นทางการท่องเที่ยว จากอาเซียนสู่ระนอง จากระนองสู่ ฝั่งอ่าวไทย และจากอ่าวไทยสู่ระนอง สู่อาเซียน				
๓. ปฏิรูประบบการบริหารจัดการ การประชาสัมพันธ์ การตลาด การท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างมืออาชีพ ด้วยกลไกและช่องทางที่เข้าถึงกลุ่ม เป้าหมายและการบูรณาการจาก ทุกภาคส่วนทางการท่องเที่ยว	๒. โครงการสร้างเครือข่ายการเชื่อมโยง การท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ	๕,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดระนอง	๓
	๑. โครงการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และ การตลาดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการ แข่งขัน ด้านการท่องเที่ยว	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดระนอง	๑
	๕. โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วย การแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	๙,๙๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดระนอง	๓๐
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทาง การท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวที่มี มาตรฐานรองรับการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพระดับชั้นนำ	๓. โครงการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว	๓๙,๖๖๑,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัดระนอง	๕

ลำดับความสำคัญตามประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗

จังหวัดระนอง

กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ(บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลำดับความสำคัญภาพรวม
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน มั่นคง เข้มแข็ง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๑๒ โครงการ		๑๐๘,๒๘๘,๑๐๐		
๑. ส่งเสริมการผลิตการบริโภคและจำหน่ายอาหารปลอดภัยสู่เมืองที่มั่นคงทางด้านอาหาร	๖. โครงการอาหารปลอดภัยสู่ระนองยั่งยืน	๑๒,๔๓๐,๐๐๐	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	๑๒
๒. พัฒนามาตรฐานเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่อุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องภาคเกษตรเชิงสร้างสรรค์	๗. โครงการส่งเสริมและพัฒนากิจการแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมฮาลาล	๔,๕๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง	๑๔
	๘. โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ของดีเมืองระนอง	๑๐,๔๐๐,๐๐๐	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง	๑๕
๓. เพิ่มขีดความสามารถทางการตลาด และการผลิตภาคการเกษตรที่มีคุณภาพด้วยการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้เกิดความเข้มแข็งสู่เกษตรมาตรฐาน	๑. โครงการส่งเสริมการเลี้ยงแพะรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน	๑๐,๗๘๗,๒๐๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง	๙
	๑๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจ	๔,๐๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง	๒๕
	๓. โครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันครบวงจร	๑๓,๕๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง	๑๐
	๒. โครงการสร้างปะการังเทียม เพื่อแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ	๙,๑๓๗,๐๐๐	สนง.ประมงจังหวัดระนอง	๗
๔. สร้างหลักประกันความมั่นคงทางการเกษตรในชุมชนสู่การพึ่งตนเองที่ยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑๐. โครงการพัฒนาสถาบันเกษตรกรเข้มแข็ง	๓,๑๔๓,๒๐๐	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	๒๒
	๔. โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	๑,๐๐๐,๐๐๐	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง	๑๗
	๙. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับผลผลิตทางการเกษตร	๒๐,๖๓๕,๕๐๐	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดระนอง	๒๑
	๕. โครงการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ขยายผลโครงการสายใยรักแห่งครอบครัว)	๒,๑๕๕,๒๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง	๔
	๑๒. โครงการพัฒนาท่าเทียบเรือให้ได้มาตรฐานเพื่อรองรับการขนถ่ายผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	๑๖,๖๐๐,๐๐๐	อำเภอสุขสำราญ	๒๖

ลำดับความสำคัญตามประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗

จังหวัดระนอง

กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ(บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลำดับความสำคัญภาพรวม
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๓ เมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน จำนวน ๑๑ โครงการ		๑๕๐,๓๗๘,๕๐๐		
๑. เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน และความเข้มแข็งทางสังคม และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	๘. โครงการเตรียมความพร้อมสังคมและชุมชนเมืองระนองให้ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน	๔,๗๒๐,๐๐๐	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดระนอง	๒๓
	๗. โครงการก่อสร้างปรับปรุงสนามฟุตบอลเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	สนง.จังหวัดระนอง	๒๘
	๔. โครงการบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภค - บริโภค	๕,๙๔๐,๐๐๐	อำเภอเมืองระนอง	๒๐
๒. สร้างความเชื่อมั่นในความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	๑๐. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพและสร้างเครือข่ายพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด	๒,๐๕๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง	๒๗
	๓. โครงการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจังหวัดระนอง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดระนอง	๑๖
	๑๑. โครงการก่อสร้างระบบระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทานระนอง	๒๙
	๑. โครงการชุมชนเข้มแข็งเตรียมความพร้อมรับภัยพิบัติ	๑,๗๒๐,๐๐๐	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดระนอง	๘
๓. สร้างความตระหนัก และจิตสำนึกในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและเป็นธรรม	๒. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	๒๓,๓๗๐,๕๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง	๑๓
	๙. โครงการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม	๘๑๗,๐๐๐	สนง.เกษตร จ.ระนอง	๒๔
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน	๖. โครงการจัดระเบียบพื้นที่ชายแดนจังหวัดระนอง	๑,๘๐๓,๐๐๐	ที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง	๑๘
	๕. โครงการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวจังหวัดระนอง	๔,๙๕๘,๐๐๐	สนง.แรงงานจังหวัดระนอง	๑๑

ลำดับความสำคัญตามประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗

จังหวัดระนอง

กลยุทธ์	แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ(บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ	ลำดับ ความสำคัญ ภาพรวม
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๔ เป็นประตูกการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน จำนวน ๓ โครงการ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐		
๑. พัฒนาศักยภาพความพร้อมของ ผู้ประกอบการและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ให้มีศักยภาพในการเปิดประตูการค้า สู่อาเซียน				
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่ง ความสะดวกรองรับการเปิดประตู การค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน	๑. โครงการยกระดับการค้าสู่ประชาคมอาเซียน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	สนง.พาณิชย์ จังหวัดระนอง	๖
๓. พัฒนาด้านการตลาด และ ประชาสัมพันธ์เน้นการสร้าง ความเชื่อมั่นในศักยภาพของจังหวัดในมิติ การค้าชายแดน	๒. โครงการความร่วมมือระหว่างจังหวัดระนองกับ ประชาคมอาเซียน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	สนง.พาณิชย์ จังหวัดระนอง	๒
	งบบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐		
รวมทั้งสิ้น ๓๐ โครงการ		๓๘๒,๒๒๗,๖๐๐		

ลำดับความสำคัญโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์

ลำดับความสำคัญ แผนงาน / โครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗

จังหวัดระนอง

ลำดับความสำคัญ	แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ(บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๑ เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำ			
รวม ๕ โครงการ		๙๓,๕๖๑,๐๐๐	
๑	โครงการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง
๒	โครงการสร้างเครือข่ายการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ	๕,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง
๓	โครงการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	๓๙,๖๖๑,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง
๔	โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	๓,๐๐๐,๐๐๐	สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง
๕	โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก	๙,๙๐๐,๐๐๐	สนง.สาธารณสุขจังหวัดระนอง
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน มั่นคง เข้มแข็ง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง			
รวม ๑๒ โครงการ		๑๐๘,๒๘๘,๑๐๐	
๑	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงแพะรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน	๑๐,๗๘๗,๒๐๐	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
๒	โครงการสร้างปะการังเทียม เพื่อแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ	๙,๑๓๗,๐๐๐	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
๓	โครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันครบวงจร	๑๓,๕๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
๔	โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	๑,๐๐๐,๐๐๐	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง
๕	โครงการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (ขยายผลโครงการสายใยรักแห่งครอบครัว)	๒,๑๕๕,๒๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
๖	โครงการอาหารปลอดภัยสู่ระนองยั่งยืน	๑๒,๔๓๐,๐๐๐	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
๗	โครงการส่งเสริมและพัฒนากาแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมฮาลาล	๔,๕๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
๘	โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ของดีเมืองระนอง	๑๐,๔๐๐,๐๐๐	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง

ลำดับความสำคัญ แผนงาน / โครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗

จังหวัดระนอง

ลำดับความสำคัญ	แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ(บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๙	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับผลผลิตทางการเกษตร	๒๐,๖๓๕,๕๐๐	สนง.โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดระนอง
๑๐	โครงการพัฒนาสถาบันเกษตรกรกรเข้มแข็ง	๓,๑๔๓,๒๐๐	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
๑๑	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจ	๔,๐๐๐,๐๐๐	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
๑๒	โครงการพัฒนาท่าเทียบเรือให้ได้มาตรฐาน เพื่อรองรับการขนถ่ายผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	๑๖,๖๐๐,๐๐๐	อำเภอสุขสำราญ
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๓ เมืองน่าอยู่ ที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิต และมีความมั่นคงปลอดภัยอย่างยั่งยืน			
รวม ๑๑ โครงการ		๑๕๙,๕๑๕,๕๐๐	
๑	โครงการชุมชนเข้มแข็งเตรียมความพร้อมรับภัยพิบัติ	๑,๗๒๐,๐๐๐	สนง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดระนอง
๒	โครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	๒๓,๓๗๐,๕๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง
๓	โครงการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจังหวัดระนอง	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	สถานีตำรวจภูธรจังหวัดระนอง
๔	โครงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อการอุปโภค - บริโภค	๕,๙๔๐,๐๐๐	อำเภอเมืองระนอง
๕	โครงการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวจังหวัดระนอง	๔,๙๕๘,๐๐๐	สนง.แรงงานจังหวัดระนอง
๖	โครงการจัดระเบียบพื้นที่ชายแดนจังหวัดระนอง	๑,๘๐๓,๐๐๐	ที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง
๗	โครงการก่อสร้างปรับปรุงสนามฟุตบอล เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	สนง.จังหวัดระนอง
๘	โครงการเตรียมความพร้อมสังคมและชุมชนเมืองระนองให้ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน	๔,๗๒๐,๐๐๐	สนง.พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดระนอง
๙	โครงการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม	๘๑๗,๐๐๐	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง
๑๐	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพและสร้างเครือข่ายพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด	๒,๐๕๐,๐๐๐	ที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง

ลำดับความสำคัญ แผนงาน / โครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗

จังหวัดระนอง

ลำดับความสำคัญ	แผนงาน/โครงการ	งบประมาณ(บาท)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑๑	โครงการก่อสร้างระบบระบายน้ำเพื่อแก้ไข ปัญหาย้ายพิบัติ	๖๐,๐๐๐,๐๐๐	โครงการชลประทาน ระนอง
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๔ เป็นประตูกการค้าชายแดนฝั่งอันดามันสู่อาเซียน			
รวม ๒ โครงการ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	
๑	โครงการความร่วมมือระหว่างจังหวัดระนองกับประชาคม อาเซียน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	สนง.พาณิชย์จังหวัด ระนอง
๒	โครงการยกระดับการค้าสู่ประชาคมอาเซียน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
	งบบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	
รวมทั้งสิ้น ๓๐ โครงการ		๓๘๒,๒๒๗,๖๐๐	

ภาคผนวก ค.

โครงการที่สำคัญของจังหวัดระนอง (positioning)

โครงการสำคัญของจังหวัดระนอง (Positioning)
“เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการค้าชายแดน”

ประกอบด้วย ๖ โครงการ (ปี ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐) วงเงินรวม ๕,๘๑๐.๘๐๐๐ ล้านบาท ดังนี้

๑. โครงการขยายทางหลวงสายประธานเป็น ๔ ช่องจราจร

- ๑.๑ ก่อสร้างถนนสายสะพานคลองละอุ่น - ทางแยกไประนอง (ทรายแดง - บางนอน)
ช่วง กม.๕๘๕+๒๕๐ - ๖๐๓+๐๐๐ วงเงิน ๖๕๐.๐๐๐๐ ล้านบาท
- ๑.๒ ก่อสร้างถนนสายชุมพร - ระนอง ตอน ๔ (ชุมพร - บ้านวังใหม่)
ช่วง กม.๕๐๐+๕๒๕ - ๕๑๕+๐๐๐ วงเงิน ๕๒๙.๐๐๐๐ ล้านบาท
- ๑.๓ ก่อสร้างถนนสายชุมพร - ระนอง ตอน ๓ (บ้านวังใหม่ - ปากจั่น)
ช่วงกม.๕๑๕+๐๐๐ - ๕๓๐+๐๐๐ วงเงิน ๕๔๙.๐๐๐๐ ล้านบาท
- ๑.๔ ก่อสร้างถนนสายชุมพร - ระนอง ตอน ๓ (ปากจั่น - มะมุ) ช่วง กม.๕๓๐+๐๐๐ - ๕๔๕+๗๕๐
วงเงิน ๕๔๖.๐๐๐๐ ล้านบาท
- ๑.๕ ก่อสร้างถนนสาย ทล.๔๐๐๖ ตอนแยกราชกรุต - แยกวังตะกอก ระยะทาง ๖.๘ กิโลเมตร
วงเงิน ๒,๕๐๐.๐๐๐๐ ล้านบาท
- ๑.๖ ก่อสร้างถนนสาย รน.๔๐๑๐ แยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๐๔ - บ้านน้ำตก (ตอนแยก
ทางหลวงหมายเลข ๔ - ท่าเรือระนอง) (แยกทางหลวงหมายเลข ๔ ที่ กม.๕๙๕ + ๒๐๐) ระยะทาง
๑๒.๗๐๐ กิโลเมตร / ขนาดเขตทาง ๓๐ - ๔๐ เมตร วงเงิน ๗๒๑.๐๐๐๐ ล้านบาท

งบประมาณรวม : ๕,๔๙๕.๐๐๐๐ ล้านบาท (งบกระทรวง)

หน่วยงานรับผิดชอบ : แขวงทางหลวงระนอง

๒. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำแร่ร้อนพรรั้งรองรับประชาคมอาเซียน

แนวทางการดำเนินงาน : ก่อสร้างศูนย์สุขภาพน้ำแร่ร้อนพรรั้ง เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของ
จังหวัดระนอง

รายละเอียด	วงเงิน (ล้านบาท)		
	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	รวมทั้งสิ้น
๑. อาคารพักอาศัยแบบ Diamond จำนวน ๑๘ หน่วย	๖๘.๖๗๐๔	๓๑.๓๒๙๖	๑๐๐.๐๐๐
๒. อาคารพักอาศัยระดับ VIP จำนวน ๘ หน่วย			
๓. ทางเชื่อมอาคารลอยฟ้า จำนวน ๑ หน่วย			
๔. อาคารต้อนรับและสรว่ายน้ำ จำนวน ๑ หน่วย			
๕. อาคารสาธิตปลูกพืช จำนวน ๑ หน่วย			
๖. งานสาธิตปลูกพืชภายนอก จำนวน ๑ หน่วย			
๗. งานภูมิสถาปัตยกรรม จำนวน ๑ หน่วย			
๘. อาคารสาธิตปลูกพืชย่อย จำนวน ๑ หน่วย			

งบประมาณรวม : ๑๐๐.๐๐๐๐ ล้านบาท (งบกระทรวง)

หน่วยงานรับผิดชอบ : อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว

๓. โครงการศูนย์ฟื้นฟูสภาพด้วยน้ำแร่และแพทย์ทางเลือกแห่งประเทศไทย

แนวทางการดำเนินงาน : ก่อสร้างศูนย์ฟื้นฟูสภาพด้วยน้ำแร่และแพทย์ทางเลือกแห่งประเทศไทย เพื่อรองรับธุรกิจการท่องเที่ยวในลักษณะเป็น “Medical Holiday & Vocation Package”

ปีงบประมาณ	รายละเอียด	วงเงิน (ล้านบาท)
๒๕๕๗	ก่อสร้างศูนย์ฟื้นฟูฯ ระบบธาราบำบัด	๖๔.๘๘๐๐
๒๕๕๘	ค่าครุภัณฑ์ระบบกายภาพบำบัดพร้อมอุปกรณ์	๓๔.๙๒๐๐

งบประมาณรวม : ๙๙.๘๐๐๐ ล้านบาท (งบกระทรวง)

หน่วยงานรับผิดชอบ : โรงพยาบาลระนอง

๔. โครงการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ด้านการท่องเที่ยว

ประกอบด้วยกิจกรรม : ส่งเสริมการขายสินค้าด้านการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง (Ranong Road Show) การประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง และการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดระนอง

งบประมาณ

ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ วงเงิน ๓๖.๐๐๐๐ ล้านบาท

ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ วงเงิน ๒๐.๐๐๐๐ ล้านบาท

ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ วงเงิน ๒๐.๐๐๐๐ ล้านบาท

ปีงบประมาณ ๒๕๖๐ วงเงิน ๒๐.๐๐๐๐ ล้านบาท

งบประมาณรวม : ๙๖.๐๐๐๐ ล้านบาท (งบจังหวัด)

หน่วยงานรับผิดชอบ : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง

๕. โครงการยกระดับการค้าสู่ประชาคมอาเซียน

ประกอบด้วยกิจกรรม : ๑) จัดทำฐานข้อมูลด้านการค้าและผลกระทบต่อสินค้าพัฒนาสู่อาเซียน

๒) ผลักดันให้มีเขตเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดน

๓) ศึกษาการบริหารจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและสภาพการค้าชายแดน

๔) พัฒนาโครงข่ายโลจิสติกส์ท่าเรือสินค้าจากอันดามันสู่อ่าวไทย สู่อาเซียน

๕) การศึกษาการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดระนอง

งบประมาณรวม : ๑๐.๐๐๐๐ ล้านบาท (งบจังหวัด)

หน่วยงานรับผิดชอบ : พาณิชย์จังหวัดระนอง

๖. โครงการความร่วมมือระหว่างจังหวัดระนองกับประชาคมอาเซียน

ประกอบด้วยกิจกรรม : ๑) จัดประชุมเจรจาธุรกิจ และสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ภาครัฐ
เอกชน ๓ ประเทศ

๒) จัดงานแสดงสินค้า ณ สหภาพเมียนมาร์

งบประมาณรวม : ๑๐.๐๐๐๐ ล้านบาท (งบจังหวัด)

หน่วยงานรับผิดชอบ : พาณิชย์จังหวัดระนอง
